

உ

கணபதி துணை

சேக்கிழார் நாயனார்

அருளிச் செய்த

திருத் தொண்டர்

பெரியபுராணம்.

இணைவசனச்சுருக்கமாக

திருமயிலை

வி-சுந்தரமுதலியாரால்

தமது - சென்னை

விக்டோரியாஜூபிலிபிரசில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

முதற்பதிப்பு.

க.அ.க.உ.உ.

இதன்விலை அரை ரூ.

உ

சொக்யம்.

விராயகா-துதி

கோபூத்த கேகனக மலரயனமா ஸ்தியவைந்
தேவாய் மிக்க, கோபூதத சிருட்டிமுதற் றொழி
லதற்குக் காரணமா யிலங்கா நின்ற, பேர்பூத்த ம
றைமுடியி னொளிரகுழிலை தனிவூதித்த பெருமா
னாகுங், கோபூதத மதக்களிற்று முகக்கடவு ளடிக
கமலங் கருத்துள் வைப்பாம்.

மு க வு ரை.

உலகின்கண் சிறந்தது, வைதிக சைவ பத்தி
நெறிபை விளக்குந் திருத்தொண்டா புராண
மென்னும் பெரிய புராணத்தை வசனச்சுருக்
கமாக, முன் யான் நடாத்திய “சென்னை இந்
துணை பூஷணி” என்னுந் தமிழ்ப்பத்திரிகையி
ல வாரந்தோறும் பிரசுரித்துவந்தது யாவரும்
அறிந்த விஷயம் அதனைப் பலருக்கும் உதவி
யாக வெளியிடும்படி, எனது நண்பர்-சென்
னைக்கவான்மென்ட் தமிழ் டான்ஸ்லேட்டர்

முனிஷிபாபகிபா - ர - ன - ன - ஸ்ரீ தண்டலா -
பாலசுந்தரமுதலியார் அவர்கள் விருமபி
ய வண்ணா, சிறுவா, சிறுமியா முதலியபயா
வரும் எளிதில் வாசித்துணரூபொருட்டு,
திருத்தொண்டத்தொகையும், தனிபடியா,
தொகையடியா ஆகிய எழுபத்திரண்டு நாய
ன்மார் சரித்திரங்களும், ஸ்ரீமத்-மாணிக்க
வாசகசுவாமிகள் சரித்திரமுமே சேர்த்து
மூன்றா திருவுருவப்படங்களுடன் சிறு பாட
கெட்டுத்தகமாந் அச்சிட்டு முடித்தனன்.

விஜயநகர { திருமயிலை
ஆடினி { வி-சுந்தரமுதலியார்.

உ
கணபதி துணை.

விருத்தம்

பூவுலகும் பொன்னுலகும் புகழ்தவத்திற் பெரிய
ருளம் புனித மான, தேவுலகென றமாந்தருளுஞ்
சிவககளிறை யைந்துகரத் தெய்வத் தனனை, மூவு
லகும் துதியாறு முகத்தமுதை மெங்குருவை முக்க
ட் கோவை, நூவுலகு நயப்பெய்த வழத்தியெம து
றுவினையி னவைக டுபபாம்.

திருத்தொண்டர்
புராண அட்டவணை.

நாயனமா பெயர்	புத்தக எண்.
நாயன்மாண்டாயன்.	க
சேக்கிழார்நாயனார்.	௨
திருத்தொண்டாபெருமை.	கக
குருபூசை.	௨௩
குருபூசைத் திருநகரத்திறைய.	௨௪
புராணவரலாறு.	௩௧
திருவாரூச்சிறப்பு.	௩௨
சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.	௩௩
திலலைவாழ்த்தணை.	௩௪
திருநீலகண்டநாயனார்.	௩௫

நாயன்மார் பெயர்

புத்தக எண்

இயற்பகைநாயனார்.	௨௦
இனையானகுடிமாறநாயனார்.	௨1
மெய்ப்பொருளையனார்.	௨௬
விறனமிண்டநாயனார்.	௨௦
அமாந்திரநாயனார்.	௨௩௧
எறிபத்தநாயனார்.	௨௪
ஈனாதிநாதநாயனார்.	௨௬
கண்ணப்பநாயனார்.	௨௭
குங்கிலியக்கலயநாயனார்.	௨௮
மானக்கஞ்சாறநாயனார்.	௨௯
அரிவாட்டநாயநாயனார்.	௩௦
ஆனையநாயனார்.	௩௦௨
மூர்த்திநாயனார்.	௩௦௩
முருகநாயனார்.	௩௦௪
முருத்திரபசுபதிநாயனார்.	௩௧௦
திருநாளைப்போவாரநாயனார்.	௩௧௧
திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்.	௩௧௨
சண்டேசுரநாயனார்.	௩௧௩
திருநாவுக்கரசநாயனார்.	௩௨௦
குலச்சிறைநாயனார்.	௩௨௧
பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார்.	௩௨௨
காரைக்காலமமையார்.	௩௨௩
அபஞ்சதியடிகளையனார்.	௩௨௪
திருநீலநக்கநாயனார்.	௩௨௫
நயிநத்தியடிகளையனார்.	௩௨௬
திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.	௩௨௭

பிராண அட்டவணை

பிரதிக எண்

ஏய கோனகல்காமநாயனா.	ககக
திருமுலநாயனா.	கக௪
தண்டிபதிகனாயனா.	க௪௪
மூங்கலநாயனா.	௨௦௧
சேமசிமாநாயனா.	௨௦௩
சுககியநாயனா.	௨௦௪
சிறப்புலநாயனா.	௨௦௬
சிறுதெண்டநாயனா.	"
சேரமானபெருமானாயனா.	௨௧௩
கணநாதநாயனா.	௨௧௮
கூடறுவநாயனா.	௨௧௯
பெய்யமழமையில்லாதபுலக.	௨௨௧
பகதசசேழநாயனா.	௨௨௨
நரசிங்கமுனையரையநாயனா.	௨௨௪
அதிபதநாயனா.	௨௨௬
கலிக்கம்பநாயனா.	௨௨௮
கலியநாயனா.	௨௨௯
சததிநாயனா.	௨௩௧
புயமிகள்காடவாகோனாயனா.	"
கணமபுல்லநாயனா.	௨௩௩
காரிநாயனா.	௨௩௪
நெடுமாநாயனா.	௨௩௬
வாயிலாநாயனா.	"
முனையடுவநாயனா.	௨௩௮
கழறசிங்கநாயனா.	௨௩௯
இடங்கழிநாயனா.	௨௪௮

நாயன்மார்பெயர்

புத்தக எண்.

செருத்துணைநாயனா.	௨௪௦
புகழ்த்துணைநாயனா.	”
கோட்புலிநாயனா.	௨௪௧
பத்தராய்ப்பணிவார்.	௨௪௪
பரமனையேபாடுவார்.	௨௪௫
சித்தத்தைச்சிவனபுலேவைத்தார்.	௨௪௬
திருவாரூர்ப்பிறந்தார்.	௨௪௮
முப்பொழுதுநதிருமேனிதீண்டினார்.	”
முழுநிறபூசியமுனிவர்.	௨௪௯
அப்பாலுமடிச்சாரந்தார்.	௨௫௦
பூசலாநாயனர்.	௨௫௧
மங்கையாக்கரசியார்.	௨௫௨
நேசநாயனா.	௨௫௩
கோச்செங்கட்சோழநாயனர்.	௨௫௪
திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனா.	௨௫௬
சடையநாயனா.	௨௫௮
இசைஞானியார்.	”
மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.	௨௬௦

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீநடராஜர் அபிஷேகநாட்கள்.

வெண்பா.

சித்திரையி லோணமுதற் சீரானி யுத்திரமாம்
சுததுதனு வாதிரையுஞ் சார்வாகும்—பத்திவளர்
மாசியரி கனனி மருவுசுதூத் தசிமன
விசரபி ஷேகதின மாம.

உ

கணபதிதுணை.

நம்பியாண்டார் நம்பிசரித்திரம்.

சோழமண்டலத்திலே, திருவாரூரின் கண்
சிவபத்தியிற் சிறந்த அபயகுலசேகர சோழ
மஹாராஜாவானவா அரசசெலுத்திவருங்கா
ல்த்தில், அவ்வரசா பெருமான் அவைக்களத்
துக்கு எழுந்தருளிவருஞ் சிவனடியார்கள்
சைவசமயாசாரியா மூவா திருவாய்மலாநத
ருளிய தேவாரத்திருப்பதிகங்களுள் ஒவ்வொ
ன்றோதக்கேட்டு, நெஞ்சநெக்குருக ஆனந்த
பரவசராய், அத்தேவாரத்திருமுறையை எங்
குநதேடிக் கிடையாமையால் மனத்துயருந்
திறுந்தனர். இப்படி யிருக்குநாளில,

திருநாரையூரென்னுந் திருத்தலத்திலவீற்
றிருக்கும பொல்லாப்பிள்ளையாருக்குப் பூசை
செய்யும் ஆதிசைவவேதிய ரொருவருக்குச்
சைவசமயம் தழைத்தோங்கும் பொருட்டு,
ஒரு சற்புத்திரர் அவதரித்தருளினான். அவர்
உபநயனஞ்செய்யப்பெற்று வேதாதிகலைகளை
ஒதுநாளில, தந்தையார் ஒருருக்குப்போய்
விட, அவருடைய கட்டளைப்படியே பொல்
லாப்பிள்ளையாருக்குத் திருமஞ்சன முதலி
யன யாவுஞ் செய்து, நைவேததியத்தைத்

திருமுனவைத்தும, அவாதிருவமுது செய்யா
மைகண்டு, மனக்கவலைகொண்டு தமது தலை
யைக் கலவிலே மோதப்புகுந்தா. உடனே
பொல்லாபபிள்ளையாவநது தடுத்தது, நிவே
தனத்தைத் திருவமுதுசெய்தருளிஞா அப
போது, நமபியாண்டாராமபி மனங்களிசூ
நது, “எமபெருமானே, இனி அடியேன பள்ளி
க்கேகில ஆசிரியா தண்டிப்பராகையால், தேவ
ரீரே! வேதாதிகலைகளை ஒதுவித்தல வேண்டு
மென்று பிராத்ததிகக, பொல்லாபபிள்ளையா
திருவுளமிரங்கி, அவ்வாறே யோதுவித்தருள
லும், நமபியாண்டாராமபி பலகலைகளும் பயி
னறு, அபபிள்ளையா மேல திருவிரட்டை
மணிமலை பாடியருளிஞா.

இச்செயலகளை யெல்லாம் அபயகுலசே
கர சோழமஹாராஜா கேள்வியுற்று, பழவாக்
கங்கள், தேன, அவல, எள்ளுணடை முதலி
யன எடுபபித்துக்கொண்டு, நாலவகைச்சேனை
யோடு திருநாரையூரையடைநது, நமபியா
ண்டார நமபியுடைய திருவடிகளைவணங்கி,
அவற்றைப் பிள்ளையாருக்கு நிவேதிகுகுமபடி
குறையிரக்க, நமபியாண்டாராமபி பிள்ளை
யா திருவடிகளைவணங்கி, அபபண்டங்களை
யெல்லாம் சுததிசெய்து படைக்க, அவர்
தமது துதிக்கையை நீட்டி அவற்றை யெல்
லாம் திருவமுதுசெய்தருளிஞா.

அதுகண்டசோழமஹாராஜ! மனமகிழ்ந
து, நம்பி பாண்டாரநம்பியை வணங்கி, சுவாமி!
சமயாசாரியா மூவாகள் திருவாய்மலாநதரு
ளிய தேவாரத்திருமுறையும், திருத்தொண
டா சரித்திரமும், உலகில விளங்கல வேண்டு
மென்று, விண்ணப்பஞ் செய்ய, நம்பியாண
டாரநம்பி பொல்லாப்பிள்ளையாரை வணங்கி,
எம்பெருமானே! தேவாரத்திருமுறைகள் இ
ருப்பிடத்தையும், திருத்தொண்டாகள் சரி
த்திரத்தையும், அடியேனுக்கருளிச்செய்தல
வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, பொல்லாப்பிள்
ளையாரா, அன்பனே! சிதம்பரத்தில கனகசபை
க்குப் புறக்கடைப்பக்கத்தில், சைவசமயாசா
ரியா மூவாருடைய கையடையாளத்தைக்
கொண்ட அறையினுள்ளே தேவாரத்திருமு
றைகள் இருக்கின்றன என்றருளிச்செய்து,
பின்னா, திருத்தொண்டாருடைய சரித்திர
த்தையும் திருவாய்மலாநதருளிஞா நம்பியா
ண்டாரநம்பி சோழமஹாராஜாவையடைநது
அவைகளைத்தெரிவிக்க, அரசன நம்பியாண
டாரநம்பியோடு சிதம்பரமடைநது, சபாநாய
கரைத்தரிசித்துவணங்கி, தில்லைவாழ்நதணாக
ளேநோக்கி, பொல்லாப்பிள்ளையாரா அருளிச்
செய்தமையைக்கூற, அவர்கள் மஹாராஜா
வே! அம்மூவாகள் எழுந்தருளிவந்தால அறை
திறக்குமென்றனா சோழமஹாராஜா நடராஜ

ச நமபியாண்டார்நம்பிசரித்திரம்.

மூர்த்திக்கு விசேஷபூஜை செய்வித்து, சமய குரவா மூவரைத் திருவீதி உலாவருவித்துக் கனகசபையைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, திரு முறைகள் இருக்கும அறையினெதிரா கொடுவ நது நிறுத்திக்கொண்டு, தில்லைவாழந்தணர்க ளைநோக்கி, சமயகுரவாகள் மூவரும் எழுந தருளிவந்து விட்டனர். இனி அறைதிறக்க லாமே என்றார். தில்லைவாழந்தணர்கள் சோழமஹாராஜாவின் புத்தியைவியநது, அறை திறக்க இசைந்தனர்.

சோழமஹாராஜா திருக்கதவைத்திறநது, திருமுறைகளைப் புற்றுமூடி யிருப்பக்கண்டு, மனநொநது, அவற்றை வெளியேகொணாவி த்து, செல்லுநளையும்படி எண்ணெய்சொரி ந்து, திருவேடுகள் எல்லாவற்றையும் எடுத் துப்பார்க்க, அளவிறந்த திருவேடுகள் பழுதுற் றிருப்பக்கண்டு, கண்ணீர்விட்டு மனந்தளா ந்து நிற்கையில், சிவபெருமான் திருவருளால பலருங்கேட்ப, தேவாரத் திருப்பதிகங்களில இக்காலத்துக்கு வேண்டுவனவற்றை மாத்தி ரம் வைத்துவிட்டு ஏனையவற்றை வன்மீக மூடச்செய்தோம் என்றோரசரீரிவாக்கு ஆகா யத்தில் உண்டாயிற்று. சோழமஹாராஜா ம னக்கவலை தீர்ந்து, எம்பெருமான் திருவருளை வியநது, ஆடிப்பாடி, நமபியாண்டார்நம்பியை வணங்கி, சுவாமி! தேவாரமுதலிய அருட்பா

க்களெல்லாவற்றையும் திருமுறைகளாக வகுத்தருளும் என்று, விண்ணப்பஞ்செய்தனா.

நம்பியாண்டார்நம்பி அதற்கிசைந்து, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தினாயனா திருவாய்மலாநதருளிய தேவாரத்திருப்பதிகங்களை மூன்று திருமுறைகளாகவும், திருநாவுக்கரசுநாயனா அருளிச்செய்த தேவாரத்திருப்பதிகங்களை மூன்று திருமுறைகளாகவும், சுந்தரமூர்த்தினாயனா அருளிச்செய்த திருப்பதிகங்களை ஒரு திருமுறையாகவும் வகுத்தருளினார். இவ்வாறு தேவாரத்தை, ஏழுதிருமுறைகளாக வகுத்தபின்னர், மாணிக்கவாசககவாமிகள் அருளிச்செய்த திருவாசகம், திருக்கோவையார் என்னு மிரண்டையும், எட்டாந்திருமுறையாகவும், திருமாளிகைத்தேவா முதலிய ஒன்பதின்மா அருளிச்செய்த திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு முதலிய திருப்பதிகங்களை, ஒன்பதாநதிருமுறையாகவும், திருமூலா அருளிச்செய்த திருமந்திரத்தைப் பததாநதிருமுறையாகவும், திருவாலவாயுடையார் திருமுகப்பாசுரமுதலிய திவ்வியப் பிரபந்தங்களைப் பதினோராநதிருமுறையாகவும் வகுத்தருளினார்.

இவ்வாறு திருமுறைகளை வகுத்தருளிய பின்னர், நம்பியாண்டார்நம்பி தமக்குப் பொல்லாப்பிள்ளையார் உபதேசித்தருளியபடியே

திருத்தொண்டத்தொகையை முதலா லாகக் கொண்டு, திருத்தொண்டாகளுடைய அடிமைத்திறத்தையும், அவர்களடைந்தபேறறையும், கவித்துறைத்திருவந்தியாக அருளிச்செய்தார்.

அதன பின், நமபியாண்டாராமபிச்சுத்திரம், சோழமஹாராஜாவும், தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் முதலானவருடன் திருவெருக்கத்தம்புலியூரையடைந்து, அவரு சிவபெருமான அசரீரி வாககால கட்டளையிட்டருளிய வண்ணம் திருநீலகண்டப் பெருமபாணனா மரபிற்பிறந்த பெண்ணொருத்தியை அழைத்துக்கொண்டு, சிதம்பரத்தையடைந்து, கனகசபைக்குமுன் சென்று, தேவாரத் திருப்பதிகங்களுக்குப் பண்ணடைவு வகுத்தார்கள் அதன்பின்னர் சபாநாயகரைவணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு, நமபியாண்டாராமபிச்சுத்திரம், சோழமஹாராஜாவும் தத்தம் பதிகளை யடைந்தனர்

நமபியாண்டாராமபி சிவானுபூதிப் பெருஞ்செலவராப்ச சிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்து சிவபதமடைந்தனர் அப்பகுலசேகர சோழ மஹாராஜாவானவர் பதினொருதிருமுறைகளையும் செப்பேடுசெய்து, திருவாரூர்த் தியாகேசர் சந்நிதியில் ஏற்றுவித்து, திருமுறைகண்டசோழன் என்னும் திருப்பெயர்பெற்று, சைவத்திருநெறி தழைத்தோங்கும்படி.

நெடுங்காலம் அரசியற்றிக்கொண்டிருந்து, சிவ
பதமடைந்தனா.

சைவசமயாசாரியர்கள் மூவா அருளிச்செய்ததேவாரத திருப்பதிகங்கள் எழுநூற்றுதொண்ணூற்றேழாம இவையொன்று சோந்ததிருமுறை அடங்கனமுறை எனப்படுமகலவி, அறிவு, ஒழுக்கங்களிற் சிறந்த சிவாலயமுனிவா, அதனை நாடோறும் பாராயணஞ்செய்ய ஆசைகொண்டு, அது கூடாமையால், வருத்தமுற்று, சிதம்பரத்தையடைந்து, சபாநாதரைவணங்கித் தாமது கருத்து முற்றும்படி நெடுங்காலம் தவருசெய்தனா அப்போது, சபாநாதா திருவருளால், “சிவாலயமுனிவனே; நீ பொதியமலையின்கணுள்ள அகத்தியமுனிவரிடத்தில சென்றால் உன்கருத்து நிறையேறும்” எனனோ அசரீரிவாககுண்டாயிற்று அதுகேட்ட முனிவா பொதியமலையை அடைந்து அகத்தியரைச் சந்தித்து மூன்று வருடம் அருந்தவாம் புரிந்தனா அகத்தியா அவருக்கு வெளிப்பட்டு, அடங்கனமுறைமுமுதையும் அவருக்குபதேசித்து, அதினினறும் இருபத்தைந்து திருப்பதிகங்களை எடுத்துத்திரட்டி, “இவற்றை நாடோறும் பாராயணஞ்செய்ப்பவர்கள் அடங்கனமுறை முற்றும் ஒதினவாகளாவா” என்று திருவாய் மலாந்து மறைந்தருளினா. சிவாலயமுனிவா அவ்

அ சேக்கிழார்நாயனார்சரித்திரம்

வாறே அவற்றை நெடுங்காலம் பாராயனுஞ்
செய்து சிவானுக்கிரகம் பெற்றனர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேக்கிழார்நாயனார்சரித்திரம்.

தொண்டைமண்டலத்திலே குன்றத்தூ
ரில், வேளாள குலத்தில் சேக்கிழார் மரபில்,
சிவபெருமான் திருவருளால் அருண்மொழித்
தேவா, பாலராவாயா என்னுஞ் சற்புத்திர
ரிருவா சோதரராய்த் திருவவதாரஞ்செய்த
னா. அவர்களில் மூத்தவராகிய அருண்மொ
ழித்தேவருக்கு, தாம உதித்தமரபை விளக்கி
னமையால் சேக்கிழார் எனனுந் திருநாமம்
உண்டாயிற்று. அவருடைய கலவி, அறிவு, ஒழு
க்கங்களையறிந்த அநபாயசோழமஹாராஜா
வானவர், அவரைத்தமக்கு முதன்மந்திரியாரா
க்கி, உத்தமச்சோழபலலவன் என்னும் பெ
யரைக்கொடுத்தார். அவர் சோழநாட்டிலுள்ள
திருநாகேச்சரமென்னுஞ் சிவஸ்தலத்தில், த
மக்கு அன்புமிகுதலால், தம்பதியாகிய குன்
றத்தூரில், திருநாகேச்சரமென்னுமோர் சிவா
லயம் கட்டுவித்துப் பிரதிட்டைசெய்து, அதி
ல நித்திய நைமித்திகங்களைவழுவாது நடத்து
வித்துக்கொண்டு, சோழமஹாராஜாவினிடத்

தில் மந்திரித்தொழிலை ஒழுங்குபெறச் செய்துவந்தனா.

இங்ஙனம் நிகழுநாளில், சைவசமயிகளிற் சிலா, மோக்ஷசாதன மெய்நூலகளாகிய சைவசமயநூலகளைக்கலவாது சமணநூலாகிய சீவகசிந்தாமணியை மெய்யெனக்கருதிக் கற்றுத்தங்கள் வாணனைவறிதே கழித்துவந்தனா. சோழமஹாராஜனும அதில சத்திய புத்திவைத்து மேன்மைபாராட்டிக் கேட்பாராயினர். அதுகண்ட சேக்கிழார் நாயனார் இராஜனைநோக்கி, மஹாராஜனே, நீர்சைவசமயியாயிருந்தும், இமமைமறுமை வீடென்னுமுனறையும் பயக்கத்தக்க சிவசரித்ததைக் கேளாமல, புறச்சமயிகளாகிய சமணாகளுடைய பொய்க்கதையாகிய இந்தச் சீவகசிந்தாமணியை மெய்யெனக்கருதிககேட்டு, உமது வாணனை அவலமாக்குவது நன்றன்று என்று கூற, அரசன்கேட்டு, அதன்வரலாறுயாது, தெளிவுறக்கூறுமென்று சோழமஹாராஜா வினவலும், சேக்கிழாராயனாபூரவம திருவாரூரிலவனமீகநாதா உலக முய்யும்பொருட்டு, “திலலைவா ழநதணர்த மடியார்க்கு மடியேன” என்று சைவசமயாசாரியாகளில் ஒருவராகிய சுந்தரமூர்த்திராயனாருக்கு அடியெடுத்துக் கொடுக்க; அவர் பதினொரு திருப்பாகரங்களாலே திருத்தொண்டத்தொகை என்று பெயர்

தருது, ஒருதிருப்பதிகம பாடியருளினா அத் திருத்தொண்டத் தொகைக்குத் திருநாரையூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் பொலலாப்பிள்ளையாரா பொருளுரைக்க, அந்தப்பிள்ளையாரிடத்தில சகலகலைகளையும் ஒதியுணராத ஆதிசைவாராய நம்பியாண்டாரநம்பியானவா அதனைவகுத்துக் கட்டளைக் கவிததுறையினால் ஒரு அந்தாதி செய்தருளினா அத்திருவந்தாதியைத் திருமுறைகண்ட ராஜராஜ அபயகுலசேகர சோழமஹாராஜா சிவாலயமுனிவர முதலிய பெரியோர்களெல்லாரும் எடுத்து இனிது பாராட்டினார்கள் என்றா. அது கேட்டு சோழராஜன், அத்திருவந்தாதியை ஒதிப்பொருள் கூறுமெனறுகேட்க, சேக்கிழார்நாயனா அதனை ஒதிப்பொருள்விரித்துரைக்க, அரசன் அதைக்கேட்டு வியந்து, மனமுருகி இச்சரித்திரத்தைப் பெருங்காப்பியமாக விரித்துப்பாடியருளும் என்றான். அருண்மொழிக் தேவா அவ்வரசாபெருமானிடத்தில எண்ணிறந்த திரவியங்களையும் விடையையும்பெற்று, சிதம்பரதலத்தை அடைந்து, சபாநாயகரைத் தரிசித்து நின்று, “எம்பெருமானே! அடியென தேவரீருடைய திருத்தொண்டாகளது அடிமைத்திறத்தைப் பெருங்காப்பியமாக விரித்துப்பாடத்தேவரீர் அடியெடுத்துக் கொடுத்தருளல வேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்துவண

ங்க, உடனே சபாநாயகரது திருவருளால்,
“உலகெலாமுணாநதோதற்கரியவன்” என்று
ஓரசரீரிவாக்கு எழுந்தது தில்லைவாழந்தணா
முதலிய யாவரும் அது கேட்டு அதிசயித்தது
எமபெருமான திருவருளை வியந்தார்கள்.

சேக்கிழார் நாயனார் சைவகுரவா மூவரையு
மநமஸ்கரித்தது, விபூதிருத்திராக்ஷங்களணிந்து,
ஆயிரக்கானமண்டபத்திறசென்று அங்கிருந்து
கொண்டு, சபாநாயகர் எடுத்ததுத்தந்த திருவாக்
கைமுதலாகக்கொண்டு, புராணமபாடி முடித்
து, அதற்குத்திருத்தொண்டா புராணமெனப்
பெயர்த்தது, மைக்காபபுச சாத்திக் கவளிகை
யில வைத்தருளினார். சோழராஜன அப்போ
தப்போது தூதர்களால் புராணசங்கதி தெரிந
துகொண்டேயிருந்து, முற்றுப்பெற்றமையைக்
கேள்வியுற்றவுடன், மனமகிழ்ந்துசுபதினத்தி
ல, நாலவகைச்சேனைகளும் புடைசூழ்ந்துவர,
யானைமேற்கொண்டு சென்று, சிதம்பரத்தைய
டைந்து, அருண்மொழித்தேவரைக்கண்டு, நம
ஸ்கரித்து, பின்னா, அவரோடும தில்லைவாழ்ந
தணாமுதலானவர்களோடும சென்று கனகச
பையை அடைந்து, நடராஜப்பெருமானைத் த
ரிசித்து வணங்கிஸ்தோத்திரஞ்செய்தனா அ
ப்போது, சோழனே, நாம “உலகெலாமுணாந
தோதற்கரியவன்” என்று அடியெடுத்துத்தர,
சேக்கிழான் நம தொண்டாருடைய அடி

௧௨ சேக்கிழார் நாயனார் சரித்திரம்.

மைத்திறத்தை விரித்துப் புராணம்பாடி முடித்தான். நீ அதைக்கேள்” என்று அங்குள்ள சமஸ்தரும் கேட்கும்வண்ணம் ஓரசரீரிவாக்கும், திருச்சிலம் பொலியும் கனகசபையில் யாவருங்கட்கு உண்டாயின

சோழமஹாராஜாவானவர் அதைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து, திருத்தொண்டா புராணத்தைக் கேட்கவருமபொருட்டு, எங்குமுள்ள சிவனடியார்கட்கு நிருபங்கள்போககி, ஆலயத்தையும் திருவிதிகளையும் அலங்கரிப்பித்தனா. தில்லைவாழ்ந்தணர்களில ஒருவா, சித்திரைமாசம் திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்தில, சபாநாதா சநிதானத்தில மெழுகி, அறுகாற்பீடமிட்டு, அதன்மேற் பசும்பட்டு விரித்து, அதற்குமேல வெண்பட்டு மடித்திட்டு, மலர்தூவி, தூபங்கொடுத்து, ஆசனங்கற்பித்து, அதன்மேல திருத்தொண்டா புராணத்தைவைத்து, அருச்சித்து வணங்கித்துதித்தனர்.

பின்னா, சோழராஜா முதலிய அடியார்கள் யாவரும் சேக்கிழார் நாயனாரை வணங்கி, இத்திருத்தொண்டர் புராணத்தைத் தேவரீரே வாசித்துப் பொருளருளிச்செய்வீர் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர் அவ்வாறே விரித்துப் பொருள்கூற யாவரும் இருந்துகேட்டு மகிழ்ந்தனா. சோழமஹாராஜாவானவர், அன்று முதல நாடோறும் சபாநாயகருக்கு மஹாபூ

சேக்கிழார்நாயனார்சரித்திரம். ௧௩

சைநடத்தி, திலலைவாழந்தணாகளுக்கும், மடபதிகளுக்கும், மற்றும் புராணங்கேடகவந்த எண்ணிறந்த அடியவர்கட்கும் போசனமுத லீயவைகளெல்லாம் குறைவறநடத்தினா. யாவரும் பேரனபுடன்கேட்க, அருண்மொழித் தேவர் நாடோறும் புராணம் வாசித்துப் பொருள்கூறி அடுத்தவருடம சித்திரைமாசம திருவாதிரை நகூத்திரத்தில பூத்திசெய்தருளினார்.

திருத்தொண்டாபுராணம் பூத்தியானவுடன் திலலைவாழந்தணா அதனை விதிப்படி அருச்சித்துவணங்கினா. அந்பாயசோழமஹாராஜாவானவர், அப்புராணத்தைப்பசுமபட்டினாற் சுற்றி பொற்கலத்திலவைத்து, அதனை யானையின் மத்தகத்தினமேலிருத்தி, சேக்கிழார் நாயனாரை அவ்யானையினமேலேற்றித் தாமும பின்னேயேறி இரண்டுக்கைகளினாலும் வெண்சாமரம் வீசிவர, அந்தணாகள் வேதகோஷஞ்செய்ய, மங்கலவாததியங்கள் கடலபோலொலிக்க, சிவனடியார்கள் ஹரஹர என்று துதித்துவர, சேக்கிழார்நாயனா திருவீதிவலஞ்செய்து, அரசரோடும் யானையினின்றுமிறங்கி, கனகசபையிற்சென்று, திருத்தொண்டா புராணத்தைத் திருமுன்னேவைத்தனா சோழமஹாராஜா அவருக்குத் “தொண்டாசோபரவுவா” என்னுந் திருநாம

கசு சேக்கிழாரநாயனார்சரித்திரம்.

ங்கொடுத்து, ஞானமுடிசூட்டி, அவரை மண்டபத்திலே எழுந்தருளச்செய்து, அவருடைய திருவடிகளில் வீழுந்து வணங்கினார்.

பின்பு, பூர்வம நமபியாண்டாரநமபியால் வகுக்கப்பட்ட பதினொருதிருமுறைகளுடன் திருத்தொண்டா புராணம் ஒன்று சோத்து, அதனைப் பன்னிரண்டாந் திருமுறையென வகுத்து, செப்பேடுசெய்து சநிதியில் ஏற்று வித்தாரா. அதன் பிறகு, சேக்கிழாரநாயனாருடைய தமபியாராகிய பாலராவாயர் இப்போதெங்குளாரா என்று வினவ, அவகிருந்தார் சிலா வணங்கினின்று, “அவர் குன்றத்தூரில் ஒரு திருக்குளமமைத்தபின், திருநாகேசுரருக்குத் திருப்பணிசெய்துகொண்டு அவ்விடத் திருக்கின்றனா” என்றாராகள். அதுகேட்ட அராசாபெருமான் அவரையழைப்பித்து, அவருக்குத் தொண்டைமான் என்னும பெயாதநது, அவரைத் தமக்கு முதன் மந்திரியாராக்கினா. சேக்கிழார நாயனா சிதம்பரத்திற்குநே சிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்து சபாநாதருடைய குஞ்சிதபாத நிழலை அடைநதாரா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

அருளிச்செய்த

திருத்தொண்டத்தொகை.

பண - கொல்லிக்கொளவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைவாழ்ந்தணர்த் மடியார்க்கு மடியேன்-
றிருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியே, நில்லையே
யென்னுத வியற்பகைக்கு மடியே-னினையான்
றன் குடிமாற னடியார்க்கு மடியேன், வெல்லுமா
மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்-விரிபொழில்
சூழ் குன்றையா விறனமிண்டற் கடியே, னல்லி
மென் முல்லையந்தா ரமாதிக் கடியே-னாரு னாருரி
லம்மானுக் காளே. (க)

இலைமலிந்த வேனம்பி யெறிபத்தற் கடியே-னே
னாதி நாதன்ற னடியார்க்கு மடியேன், கலைமலிந்த
சோநம்பி கண்ணப்பற் கடியேன் - கடவுரிற் கலயன்
ற னடியார்க்கு மடியேன், மலைமலிந்த தோள்வள்
ளன் மானக்கஞ் சாற - னெஞ்சாத வாட்டாய னடி
யார்க்கு மடியே, னலைமலிந்த புனன்மங்கை யானா
யற் கடியே-னாரு னாருரி லம்மானுக் காளே. (உ)

மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்,
முருகனுக்கு முருத்திர பசுபதிக்கு மடியேன், செம்
மையே திருநாளைப் போவாறகு மடியேன், நிருக்கு
றிப்புத தொண்டர்தம மடியார்க்கு மடியேன், மெ

ய்மமையே திருமேனி வழிபடா நிற்க, வெகுண்டெழுந்த தாதையை மழுவினா லெறிந்த, வமமையா னடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியே, னொரு னொரு லம்மானுக் காளே. (ந)

திருநின்ற செமமையே செம்மையாக் கொண்ட-திருநாவுக் கரையன்ற னடியார்க்கு மடியேன், பெருநம்பி குலச்சிறைத னடியார்க்கு மடியேன்-பெருமிழலைக் குறும்பற்கும் பேயார்க்கு மடியே, னொருநம்பி யப்பூதி யடியார்க்கு மடியே-னொலிபுனல்குழ்சாத்தமங் கைநீலநக்கற் கடியே, னொருநம்பி நமிநகதி யடியார்க்கு மடியே - னொரு னொரு லம்மானுக் காளே. (ச)

வம்பரூ வரிவண்டு மணநாற மலரு - மதுமலாநற் கொன்றையா னடியலாற் பேணா, வெம்பிரான் சம்பந்த னடியார்க்கு மடியே-னேயாகோன் கவிக்காம னடியார்க்கு மடியே, னம்பிரான் நிராமூல னடியார்க்கு மடியே - னுட்டமிகு தண்டிக்கு மூலக்கற்கு மடியே, னம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கு மடியே - னொரு னொரு லம்மானுக் காளே. (ரு)

வார்கொண்ட வனமுலையா னுமைபங்கன் கழலே - மறவாது கல்லெறிந்த சர்க்கியற்கு மடியேன், சீர்கொண்ட புகழ்வள்ளல சிறப்புலிக்கு மடியேன்-செவகாட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டற் கடியேன், காரகொண்ட கொடைக்கழறிற் றறிவாறகு மடியேன் - கடற்காழிக் கணநாத னடியார்க்கு மடியே, னொகொண்ட வேற்கூற்றன்களநதைக்கோனடியே-னொரு னொரு லம்மானுக் காளே. (சு)

பொய்யடிமை யில்லாத புலவாக்கு மடியேன்-
பொழிற்கு ளூர்த துஞ்சிய புகழ்ச்சோழறகடியேன்,
மெய்யடியா னரசிங்க முனையரையற் கடியேன்-வி
ரிதிரைசூழ் கடனாகை யதிபததற் கடியேன், கைத
டிந்த வரிசிலையான கலிக்கமபன கலியன் - கழற்சத
தி வரிஞ்சையர்கோ னடியார்க்கு மடியே, னையடி
கள் காடவாகோ னடியார்க்கு மடியே-ஞரூர னூரரி
லமமானுக் காளே. (எ)

கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக்கொண் டிரு
ந்தகணமபுல்ல நம்பிக்குங் காரிகு மடியே, னிறை
க்கொண்ட சிந்தையா னெல்வேலி வென்ற - நின்ற
சோ நெடுமாற னடியார்க்கு மடியேன், றுறைக்கொ
ண்ட செம்பவள மிருளகற்றுஞ் சோதித - தொன
மயிலை வாயிலா னடியார்க்கு மடியே, னறைக்கொ
ண்ட வேனம்பி முனையடுவாற் கடியே-ஞரூர னூர
ரி லம்மானுக் காளே. (அ)

கடல்குழந்த வுலகெலாங் காக்கினற பெருமான-
காடவாகோன கழற்சிங்க னடியார்க்கு மடியேன்,
மடல்குழந்த தாராம்பி யிடங்கழிக்குந் தஞ்சை - ம
ன்னவனாஞ்செருத துணைத னடியார்க்கு மடியேன்,
புடைசூழ்ந்த புலியதண்மே லரவாட வாடி-பொன
னடிக்கே மனமவைத்த புகழ்த துணைக்கு மடியேன்,
னடல்குழந்த வேனம்பி கோட்புலிக்கு மடியே - னூ
ரூர னூரரி லம்மானுக் காளே. (கூ)

பத்தராய்ப் பணிவார்க ளெல்லார்க்கு மடிபன-
பரமனையே பாடுவா றடியார்க்குமடியேன், கித்தத்

க ௮ திருத்தொண்டத்தொகை

தைச் சிவன்பாலே வைத்தாக்கு மடியேன் - நிரு
வாளுப் பிறந்தாக ளெல்லாக்கு மடியேன், முப்
போதுந் திருமேனி தீண்டுவாக் கடியேன் - முழு
நீறு பூசிய முனிவாக்கு மடியே, னப்பாலு மடிச்சா
ந்த வடியாக்கு மடியே - னான னானி லமமானுக்
களே. (க௦)

மனனியசீர் மறைநாவ னின்றவூட் பூசல் - வரிவ
ளையான் மானிக்கு நேசனுக்கு மடியேன், நெனன
வனா யுலகாண்ட செங்கனாற் கடியேன் - நிருநீல
கண்டத்துப் பாணனார்க் கடியே, னென்னவனா மர
னடியே யடைந்திட்ட சடைய-னிசைஞானி காத
லன் நிருநாவ லார்க்கோ, னென்னவனா மாநா நடி
மைகேட் வெப்பா - ரானா லம்மானுக் கனபரா வா
ரே. (க௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சமயாசாரியர் நால்வீரவயசு.

அப்பருக்கெண் பத்தொன றருள்வாத வுரருக்குச்
செப்பியநா லெட்டினிற் றெய்வீக—மிப்புவிந்
சுந்தராக்கு மூவாறு தொன்னான சம்பந்தாக்
கந்தம் பதினா றறி.

உ திருத்தொண்டர்பெருமை.

சகலலோகமும் பரவப்பெற்று அபாரமஹி
மை வாய்ந்து புத்தி ஞான வயிராக்கியங்களில
தலைமைபூண்டவாகளாய் மனோவாக்குக் காய
ங்களால குருலிங்க சங்கமபததிசெய்து, பேரா
னந்தப்பெருவீடெய்திய திருத்தொண்டாக
ஞடையதிவ்விய சரித்திரங்களைச் சுருக்கமா
கயூாவரும எளிதில உணரும்படி எழுதப்ப
ட்டது.

“மக்களாக்கையிற் பிறத்த லேயரிது மற்றதிலுந்
துக்ககூன்குரு னேமையைத் துறத்தலுமரிது
நற்குலத்திடை வருதலுமரிது ஞானத்தான்
முக்கணீசனுக் காட்டபடல் முற்றிலு மரிதே.”

என்னும் பதிபசுபாச விளக்கச் செய்யுளுக்
கிணங்கத் திருவள்ளுவரும் “செயற்கரிய செ
ய்வாரபெரியா” என்று கூறியபடி அந்நாயன
மார்களிற்சிலர், சிவபெருமான் ஸ்ரீபாதங்களி
ல் வைத்த அன்பின்மிகுதியால, மனத்தானும
நினைத்தற்கரியனவாய்திருத்தொண்டுகளை, ந
மமனோர் உய்யுமாறுசெய்தனா. கண்ணைப
பிடுங்கியப்புவதற்கிசைவாரு முலகிலுளரோ?
அங்ஙனஞ் செய்வதாகச் சொல்லுதற்கேநா
வெழாதபோது, மெய்யன்பின் வயிராக்கிய
த்தால், துணிந்துசெய்த நமதுகண்ணப்ப நாய

னாருடைய உறுதிப்பாட்டைப் புகழ்ந்து கூறு
 தற்குயாவரான் முடியும். தொண்டிபுரியத்தொ
 டங்கிய ஆறாநாளிலேயே முத்தியடைந்தவா,
 இவரலாலெவா? அடியா திருவேடமபூண்டு
 வந்தபரமேஸ்வா னுக்கமுதுபடைத்தற்காக, த
 னதொரே யருமபெற்றகுமாரனை அரிதற்குட
 ன்படலென்ன சாமானியகாரியமா? தாம பெ
 ற்ற மகவைவேறொருவரவ்வாறு அரிய செய
 லபுரியவே மனமிசைந்தளிக்க உலகத்திலசம
 மதியாராக, வருந்தித் தவங்கிடந்து பயந்ததா
 ங்களே மகிழ்ச்சியோடெங்ஙனநதுணிந்துசெ
 யலகூடும்? எவ்வாற்றாலேனும் சிவனடியா
 அமுதுசெய்யத்திருவுளமிசைந்தால அஃதே
 போதுமான பெருமபேற்றென்று எங்குமயாவ
 ருஞ்செய்யாத அரியசெயலசெய்து முததிக்க
 ரைஅடைந்தசிறுத்தொண்டநாயனா, திருச்
 செங்காட்டு நங்கையாரிவாகளுடையபுகழ்ப்
 வாப்பு வனமுமுளதோ? மிக்கவளமபொருந்தி
 ய தமது யௌவனகாலத்தில, பாத்தையா க
 மனவிஷபத்தால், “எமமைத்தீண்டிறறிருநீல
 கண்டம்” என்று மனைவியா கூறிய ஆணை
 பைமேற்கொண்டு, ஏனையமாதரையுங்கருதா
 து வயோதிகப்பருவமளவும் நிலைவழாது நடந்
 து, இளமையைவாளா துறக்கவல்லவா, திரு
 நீலகண்டநாயனாலலா லொருவர்கேறுமுண்
 டோ? பெருந்தேவர்களாகிய பிரமவிட்டுணுக்

களாலுஞ்சாத்தியமா? இன்னும் ஏனைய நாயன்மாதருடைய பிரபாவங்களை யெடுத்துச் சொல்லபுகின், விஸ்தாரமாக விரியுமாகலின் அவற்றுள் மிக்க அரியனவாயசிலமாத்திர மீணடெழுதி நிறுத்தப்பட்டது.

“கண்ணப்பொனொப்பதோரன்பின்மைகண்டபின், என்னப்பொனொனொப்பி லென்னையுமாட்கொண்டருளி, வண்ணப்பணிததென்னை வாவென்றவான் கருணைச, சுண்ணப்பொன்னீற்றற்கேசென றுதாய்கோததுமபீ.”

“வாளான்மகவரிந்தூட்ட வலலேனல்லன் மாதுசொன்ன, சூளாலிளமைதுறக்கவல்லேனல்லன் றொண்டுசெய்து, நாளாநிறகண்ணிடந்தப்பவல்லேனலலாணினிசசென, றுளாவ தெப்படியோதிருக்காளத்தியப்பருக்கே.”

என்று, நமது பெரியோர்களும் துதித்துள்ளனா அவ்வக்காலங்களில், மேற்கூறிய அடியாகளைச் சிவபெருமானசோதிக்கத்திருவுளங்கொண்டெழுந்தருளியது, அவர்கள் பெருமையை ஞாலத்துள்ளாக்கு வெளிப்படுத்தி, அதுவழியாக உய்விக்கக் கருதியே யல்லாமல், தமக்கு அவர்கள் உறுதிப்பாடு தெரியாமையாலும், அவர்களை வருத்தியாட்கொள்ள வேண்டுமென்னு மெண்ணத்தாலுமன்று.

கண்ணிடந்தபபல, மகவையரிதல, தலையைக்கல்லின்மோதல, வாளால கழுததையரிதல,

உஉ திருத்தொண்டர் பெருமை.

மூக்கையறுத்தல, ஆகிய இததகைய பத்திவழி பபட்டசெயலகளைச் சீவகாருண்ய மில்லாத கொடுத்தொழிலகளென்று கூறத்துணிதலபெரும்பேதமையாம். ஏனெனில, ஸ்வப்பிரயோசனத்தைக் கருதியாவது, உலகத்திலபுகழை வேண்டியாவது, அங்ஙனம் செய்யின, பாவமும், அறியாமையுமாம். ஆனாலவை, உடல பொருளாவி மூன்றற்குமுடையானாகிய, பரமேஸ்வரப்பிரீதியாய் இயற்றப்பட்டனவாதலின், அப்பெற்றியனவன்றாம். ஸ்வரப்பிரீதியாகச் செய்தபாவமும் புண்ணியமாகவும், அவ்வாறல்லாதபுண்ணியமும் பாவமாகவுமமுடியும. இதற்கு, நமதுசேய்ஞ்ஞலூர்ப்பிள்ளையாராகிய, சண்டேசுர நாயனாரே போதுமான சான்றாம்.

“அரனடிக்கன்பிலாதார் புண்ணியம்பாவமாகும் பரனடிக்கன்பாசெய்த பாவமும்றமதாகும் நராதயிற்பாலன்செய்த பாதகம்நன்மையாய்த்தே.”

“தீதில்லைமாணிசிவகருமஞ் சிதைத்தானைச் சாதியுமவேதியன்றாதைதனைத்தாளிரண்டுஞ் சேதிக்கவீசனறிருவருளாற்றேவர்தொழ்ப் பாதகமேசோறு பற்றியவாதோனோக்கம்.”

என்று, நமதுமுன்னோர்களுமொழிந்திருக்கின்றனர். மேலும், நமது சைவசமயாசாரிய சிகாமணிகளாயெழுந்தருளியிருந்த நால்வர் முதலாயினோர் சிவானுபூதிச்செலவாகளாயும்,

திவ்வியஞான மூர்த்திகளாயு மிருந்தும், சரியைகிரியாநுசாரிகளைப்போல், ஆங்காங்கு திருத்தலங்கடோறுஞ்சென்று, மெய்வாக்குத் தொண்கெள் செய்ததெலலாம், மண்ணுலகத்தோர அங்ஙனமநுசரித் துஜ்ஜீவிககவேண்டுமென்னும் கருணாரசப் பெருக்காலே அன்றி, வேறல்ல. இங்ஙனமிருக்க, இக்காலத்திற்பலா, அதனையுணரா துளலலா முணாநதவாகள் போலும், அறியவேண்டியதொன்று மிலராபோலும், நமது சமயசாஸ்திரககேள்வி சற்று மிலலாராய், வாயிலவந்தபடிக்கெலலாமன்வது, பெருமபாதகத்துக் காளாகாமல நமமைப்பவசாகரக் கரையேற்றி உய்விக்குமாறு கருணைத்திருவுருக்கொண்டவதரித்தருளிய, திருத்தொண்டா திருவடிகட் கன்புபூண்டு வாழ்வாராக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கு ரு பூ சை.

நமது சைவசமயம தழைத்தோங்கத் திருவவதாரஞ்செய்தருளிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்திநாயனா முதலிய அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுக்கும், மாணிக்கவாசகசுவாமி களுக்கும், சேக்கிழார்நாயனாருக்கும், மெய்க

ண்டதேவா, அருணந்திசிவாசாரியா, மறை
ஞானசம்பந்தசிவாசாரியா, உமாபதிசிவாசாரி
யருக்கும்,பட்டினத்துப்பிள்ளையாருக்கும், தி
ருவள்ளுவநாயனாருக்கும், அவரவா முததிபெ
ற்ற திருக்கூத்திரத்தில், சைவசமயிகள் யாவ
ருமீயன்றமட்டுமே திருமடங்களிலாவது, தங்
கள்விடுகளிலாவது மகேசுராகளை அந்தந்த நாய
னாராகப் பாவித்து குருபூசைசெய்து, திருவ
முது செய்வித்தல வேணடும. மேலும், அந்
தந்த நாயனமாராகளுக்கு திருக்கோயில்களி
லே அத்தினத்தில அபிஷேகம், விசேஷபூ
சை, மகோற்சவ முதலிய சிறப்புகளையும
செய்வித்தல வேணடும.

மகேசுரபூசையில் ஒத்தத்தக்க
பெரியபுராணச்செய்யுள்.

அல்லார்கண்டத்தண்ட்ரபிரானருளாற்பெற்றப
டிக்காசு, பல்லாரியன்றவளமபெருகப்பரமனடியா
ராணாகள், எல்லாமெய்தியுண்கவெனவிரண்டுபொ
ழுதுமபறைநிகழ்த்திச், சொல்லாற்சாற்றிச்சோறிட்
டாதுயர்கூர்வறுமைதொலைத்திட்டார். (க)

தனிவெள்விடைமேனெடுவிசுமபிறறலைவர்பூதக
ணநாதர், முனிவரமராவிஞ்சையாகண்முதலாயுள்
ளோபோற்றிசைப்ப, இனியகறியுந்திருவமுதம

மைத்தார்காண வெழுந்தருளிப், பனிவெண்டிஙகண்
முடிதுளங்கப்பரந்தகருணைநோக்களித்தார். (௨)

ஆனவன்பர்தாமென்றுமரனாபாக்கமுதுசெய,
மேனமைவிளங்குபோனகமும் விருமபுகறிநெய்தயி
ராதீம்பால, தேனினினியகனிகட்டி திருநதவமுது
செய்விததே, ஏனைநிதியமவேண வெனவெல்லாமின்
பமுறவளித்தார. (௩)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாகேசுரபூசையாசீர் வாத்தம்.

அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த பரசிவால
ய, கணேசாலய, குகாலய, குருவாலய மெங்
கும வேதசிவாகமப்படி. நித்தியநைமித்திகங்க
ளெல்லாம சிறப்பாக நடனதுவரும பொருட்டு
அனுககிரகமபண்ணுக. ஹர ஹர.

அடியேனுக்கு நற்புத்தி உண்டாகுமபொரு
ட்டு அனுககிரகமபண்ணுக. ஹர ஹர ஹர
ஹர.

மாகேசுரர்களெல்லாரும், சிரமந தீரும்படி
திருவமுதுசெய்தருளுக. ஹர ஹர ஹர ஹர.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருபுசைத்திருநகூத்திரம்.

சித்திரைமீ

பரணி	சிறுததொண்டநாயனா.
உரோகிணி	மங்கையர்க்கரசியா.
திருவாதிரை	விறன்மிண்டநாயனா.
அதம	உமாபதிசிவாசாரியா.
சித்திரை	இசைஞானியா. [ர.
சுவாதி	திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனா
சதயம்	திருநாவுக்கரசநாயனா.

வைகாசிமீ

பரணி	கழற்சிங்கநாயனார்.
பூசம்	நமிநந்தியடிகளையனா.
„	சேக்கிழாரநாயனா.
ஆயிலியம்	சோமாசிமாறநாயனா.
மூலம்	திருஞானசம்பந்தமூத்திரநாயனா
„	முருகநாயனா. [ர.
„	திருநீலநக்கநாயனார். [னா.
„	திருநீலகண்டயாழப்பாணநாய

ஆனிமீ

மகம்	மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.
பூரம்	அமர்நீதிநாயனா.
இரேவதி	கலிக்காமநாயனார்.

ஆடிநீ

காத்திகை	மூத்தநாயனா.
„	புகழ்ச்சோழநாயனா.
திருவாதிரை	கூற்றுவநாயனார்.
சித்திரை	பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார்.
சுவாதி	சுந்தரமூர்த்தநாயனா.
„	சேரமான்பெருமானாயனார்.
கேட்டை	கவியநாயனா.
„	கோட்புலிநாயனார்.
* உத்திராடம்	பட்டினத்துப்பிள்ளையார்.

ஆவணிநீ

பூசம்	செருத்துணைநாயனார்
ஆயிலியம்	புகழ்த்துணைநாயனா.
„	அதிபத்தநாயனார்.
மகம்	இனையாண்குடிமாறநாயனார்.
உத்திரம	மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர்
அதுடம்	குலச்சிறைநாயனார்.
மூலம்	குங்குலியக்கலயநாயனார்.

புரட்டாசிநீ

அச்சவினி	உருத்திரபசுபதிநாயனார்.
உரோகிணி	திருநாளைப்போவாரநாயனா.
பூரம்	அருணந்திசிவாசாரியர்.
சதயம்	நரசிங்கமுனையரையநாயனா.
* உத்திராடம்	ஏனாதிநாயனா.

உஅ குருபூசைத்திருக்கூத்திரம்.

ஐப்பசிமீ

அச்சுவினி	திருமூலநாயனார்.
பரணி	நெடுமாறநாயனார்.
கார்த்திகை	இடங்கழிநாயனார்.
பூசம்	சத்திநாயனார்.
சுவாதி	மெய்கண்டதேவா.
அதுடம்	பூசலாநாயனார்.
மூலம்	ஐயடிகள்காடவாகோனாயனார்

கார்த்திகைமீ

கார்த்திகை	கணம்புல்லநாயனார்.
உத்திரம்	மெய்ப்பொருளையனார்.
அத்தம்	ஆனாயனார்.
மூலம்	மூர்க்கநாயனார்.
பூராடம்	சிறப்புலிநாயனார்.

மார்கழிமீ

திருவாதிரை	சடையநாயனார்.
உத்திரம்	இயற்பகைநாயனார்.
சுவாதி	மானக்கஞ்சாறநாயனார்.
பூராடம்	சாககியநாயனார்.
இரேவதி	வாயிலாநாயனார்.

தைமீ

மிருகசிரிடம்	கண்ணப்பநாயனார்.
திருவாதிரை	ஆரிவாட்டநாயனார்

சுந்திரம்	சுண்டேசுரநாயனார்.
விசாகம்	திருநீலகண்டநாயனார்.
சுதயம்	அப்பூதியடிகளையனார்.
இரேவதி	கலிக்கமபநாயனார்.

மாசிஸ்

* உத்திரம்	திருவள்ளுவநாயனார்.
அத்தம்	எறிபத்தநாயனார்.
பூரட்டம்	காரிநாயனார்.
சுதயம்	கோச்செங்கட்சோழநாயனார்.

பங்குனிஸ்

உரோகிணி	நேசநாயனார்.
திருவாதிரை	கணநாதநாயனார்,
பூசம்	முனையடுவாநாயனார்.
சுவாதி	காரைக்காலமமையார்.
சுதயம்	தண்டியடிகளையனார்.

சைவசமயாசாரியர் நால்வர்,

சேக்கிழார்நாயனார்.

பாடிய சம்பந்தர் வைகாசி மூலம் பயிலும்பர்
 நீடிய சித்திரை மாதச் சுதய நிறைவென்றெண்ட
 ராடியிற் சோதி திருவாத வுரர்நல் லானிமகந்
 தேடிய சேக்கிழார் வைகாசிப் பூசஞ் சிறந்தனரே.

சைவசந்தானசாரியர் நால்வர்.

சித்திரை யத்த முமாபதி யாவணித திங்கடனி,
லுத்திரஞ் சோகொண் மறைஞான சம்பந்த ரோதுக
கனனிச, சுததமெய்ப் பூர மருணந்தி யைப்பசிச்
சோதிதனில, விததக மெயகண்ட தேவா சிவகதி
மேவினரே.

*பட்டினத்துப்பிள்ளையார்.

ஆடியுத்திராட மவிர்பூம புகார்த திருவெண்
காடரொற்றித தியாகா கவினபதியில - நீரிமண
லிற்கோலி யனனாட டினைனாகோ லந்தரிததுச
சிற்றேகால மான தினம்.

*நீருவள்ளுவநாயனார்.

மாசியுத்தி ரத்தினத்தில் வள்ளுவனா மாநிலம்விட்
டாசிலபர முத்தியடைந தாரால்-காசினியில்
கொல்லா விரதங் குறிக்கொண்டா மெல்லாரும்
நல்லாவஞ் செய்மினந்த நாள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

* இக்குறிப்புள்ள இரண்டு திருநகரத்திரங்களி
லும், அமமகானகள்பொருட்டு, குருபூசைசெய்ய
வேண்டும தாவசியமாதலால், இப்பதிப்பில் சோக்
கப்பட்டன.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றமபலம்.

பெரியபுராணம்

என்று வழங்குகின்ற

திருத்தொண்டர் புராணம்.

கடவுள்வணக்கம்.

உலகெ லாமுணாந் தோதற கரியவ
னிலவு லாவிய நீமலி வேணிய
னலகில் சோதிய நமபலத தாடுவான
மலாசி லமபடி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.
திருச்சிற்றமபலம்.

புராண வரலாறு.

அகிலலோகேஸ்வரனாகிய சிவபெருமான்,
உலகமாதாவாகிய உமாதேவியாரோடும் வீற்
றிருந்தருளும் திருக்கைலாசமலையின் அடிவா
ரத்தில, வியாசகிர்பாதமுனிவருடைய திருக்
குமாரரும், சிதம்பரத்திற் சிவபெருமானால்
வருவித்தருளப்பட்ட திருப்பாற்கடலையுண்ட
வரும், கிருஷ்ணரைத திருவடிதீக்கூசெய்
து தடுத்தாட்டுகொண்டருளிய சைவாசாரியரு

மாகிய உபமன்னிய மகாமுனிவர், எண்ணிற
 மத முனிவர் குழாஞ்சூழ எழுந்தருளியிருக்
 கையில், அவ்விடத்தில் அவரெதிரே, ஓபே
 ரொளி ஆயிரஞ்சூரியருடைய பிரகாசம்போ
 லத் தோன்றிற்று. அநுக்ஷண முனிவர்கள்
 யாவரும், இது எனனை யாச்சரியம என்று
 வினவவும், உடனே உபமன்னிய மகாமுனி
 வா சுந்தரமூர்த்தி நாயனா கைலைக்கெழுந்
 தருளுகின்றா என்றுணர்ந்து, விரைந்தெழு
 ந்து, இருகரங்களையுஞ் சிரமேற்குப்பிகொ
 ண்டு, ஆனந்தவருவி திருமேனியெங்குமபெ
 ருந், அத்திசையை நோக்கி நடந்தாரா அப்
 போது முனிவர்கள், சுவாமீ, சிவபெருமானே
 யனறிப் பிறரொருவரையும் வணங்காத நீ,
 இங்கே வணங்கிய காரணமயாது என்று வி
 னாவ, உபமன்னியமகாமுனிவர், தபோதனா
 களே, ஆதிகாலத்தில், சிவபெருமான் தமது
 திருவுருவத்தைக் கண்ணாடியிற்பார்த்து அ
 மைத்தருளலும், கேரீடிசூரியர்கள் ஒருங்குதி
 ராண்டாலொத்திருமேனிக்காந்தியோடு மொ
 ருவா தோன்றினா. அவா பெயா சுந்தரா,
 அவா, சமஸ்ததேவர்களும், அஞ்சியோடுமபடி
 வந்த ஆலகாலவிஷத்தைச் சிவபெருமான தி
 ருவமுது செய்தருளும் பொருட்டுத் தமது
 உள்ளங்கையில் அடக்கிக் கொண்டுபோய்க்
 கொடுத்தாரா. அதனால், அவா திருநாமம் ஆலா

லகந்தரரென்றாயிற்று. அவா சிவபெருமானுக்குப் புஷ்பமாலை தொடுத்துச்சாத்தலும், விபூதி பாததிரம தாங்குதலுமாகிய திருத்தொண்டுபூண்டவா. அவா சிவபெருமான ஆளுனையால கயிலையை நீங்கி, தக்ஷிணபூமியில திருவவதாரஞ்செய்து, உலகமுய்யத் தமிழ்வேதமாகிய திருத்தேவாரமருளிச்செய்து, இப்போது தேவாகளுக்கு விவள்ளையானேமேற்கொண்டு, திருக்கைலாசத்தாக் கெழுந்தருளிவருகின்றா. அவா எம்மாலும், மற்றியாவாலும் வணங்கப்படும் பெருந்தகைமையுடையாரென்று கூறியருளினா.

முனிவர்கள் யாவரும் கேட்டு, மனமகிழ்நது, உபமன்னிய மகாமுனிவரை வணங்கி, சுவாமீ, அப்பெருந்தகையாரது திவ்விய சரித்திரத்தை அடியேங்கட்கு ஓதியருளும் என்று பிரார்த்திக்க, உபமன்னிய மகாமுனிவா, இருடிகளே! சுந்தரமூர்த்தி நாயனருடைய சரித்திரத்தையும், அவா அருளிச்செய்த திருத்தொண்டத்தொகையிற்கூறப்படட அடியாரகளுடைய சரித்திரத்தையும், உங்களுக்குக் கூறுவோம், கேணமின என்று, சொல்லத் தொடங்கினார்

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ திருவாரூர்ச்சிறப்பு.

சோழமண்டலத்திலே திருவாரூரின்கணி
ருந்து அரசுபுரிநதுவந்த மநுரீதிகண்ட சோழ
ரென்பவர், மன்னுயிரைத் தன்னுயிர்போலெ
ண்ணிச் செங்கோனடாத்தி வருநாளில், அவ
ருக்கு ஒரு புத்திரன் அவதரித்தான். அவ்வா
சினங்குமரன் பலகலைகளும்பயின்று வாழுநா
ளில், ஒருநாள், இராஜகுமாரர்கள் புடைசூழ்
நதுவரத் தேரேறி வீதியிற் செல்லுகையில்,
ஒருபசுக்கன்று துள்ளிக்கொண்டுபோய் அத்
தேர்க்காலினடியிலகப்பட்டிற்றந்தது. அது
கண்ட தாய்ப்பசு கதறிச்சோர்ந்தது, நடுங்கி வி
ழுந்தமைகண்ட சோழபுத்திரன், மனத்துய
ரங்கொண்டு, அறிவழிநது தேரினின்று மிழிந்
து, அலறுகின்ற தாய்ப்பசுவைப்பார்த்து உயி
ர்பதைத்து,என்னால், என் தந்தையாருக்கு இ
ப்பெரும்பழி வந்து நேர்ந்ததே, இதற்கென்
செய்வேன், இப்பாவத்துக்குப் பிராயச்சித்த
முளதாயின்,என் தந்தையார் அறியுமுன்னமே
இதற்கோ பரிகாரஞ் செய்துகொள்ளல் வே
ண்டுமென்று சிந்தித்து அநதணரிடத்தே செ
ன்றான்.

கன்றிழந்தபசுவோ, அத்துயரைச் சகிக்க
லாற்றாது, பெருமூச்செறிநது கண்ணீர்வாராச்
சென்று, இராஜமாவிகை வர்யிலிற்கட்டிய ஆ

ராய்ச்சிமணியைத் தன் கொம்பினால் அடித்
தது. அது கேட்ட மதுரீதிகண்டசோழர், சி
ங்காசனத்தினின்று மிறங்கி விரைந்துசென்று,
வருந்திற்கும் பசுவைநோக்கி, மந்திரிகளால்
நிகழ்ந்த செய்தியை அறிந்து, பெருந்துயரங்
கொண்டேங்கி, என் செங்கோன்முறைமை
நன்று நன்று, இதுயாதுசெய்தாற்றீரும என்று
கூறி, கன்றிழந்த பசுவின்முகத்தைப் பார்த்
துச் சோர்ந்துநின்றனர். அமைச்சர்கள் அது
கண்டு, அச்சோழர்பெருமான் பாதங்களை வ
ணங்கி நின்று, மஹாராஜாவே; உம்முடைய
குமாரனைக்கொண்டு கோவதைக்குத் தரும
நூலகளில் விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தத்
தைச்செய்விப்பதே தருமம் என்றார்கள். அத
ற்கு மதுரீதிகண்டசோழர், நீங்கள் கூறும்
பிராயச்சித்தம் கன்றையிழந்தலறும் இப்பசு
வின்நோய்க்கு மருந்தாமா? நான் ஏகபுத்திர
னை இழக்கின்றேன் என்று கருதி, நீங்கள் சொ
லவிய இவ்வார்த்தைக் கிணங்கினால் நடுவுநிலை
மைதவறாதா? ஆதலால், இப்பசுத் தன் கன்
றையிழந்து துயருறுதலபோல, நானும் என்
புத்திரனையிழந்து வருந்துதலே நீதி என்று
கூறி, தம்முடைய புதல்வனை அங்கு வரவ
ழைத்து, ஒருமந்திரியைப்பார்த்து, நீ இப்பிள்
ளையை வீதியிலே தேர்க்காலின்கீழே கிடத்
தித் தேரை நடத்தக்கடவாய் என்று கட்ட

ளையிட, அம்மந்திரி அவ்வாறு செய்யாது தன்னுயிரை விடுத்தான்.

அது கண்ட மநுதிகண்டசோழர், தமபுத் திரணைத் தாமேகொண்டு வீதியிற்சென்று, தம முடைய குலத்துக்கு ஏகபுத்திரன் என்பதையுஞ் சிந்தியாது, அவனைக்கீழேகிடத்தி அவன் மார்பில உருளையழுந்தும்படி தேரைநடத்தினான். இவ்வரிய செய்கையைக்கண்டு, தேவர்கள் பூமழைபொழிந்தனர். சாவலோகேஸ்வரராகிய தியாகேசர் இடபாரூடராய், சிவகணங்கள் சூழ எழுந்தருளிவந்துமுன்னின்றான். மநுதிகண்டசோழரும எம்பெருமானைத்தரிசித்து வணங்கிப் பேரானந்தப் பெருங்கடலின் மூழ்கினான் அப்போதே பசுக்கன்றும், இராஜகுமாரனும், மந்திரியும், உயிர்பெற்றெழுந்தனர். அது கண்டசோழர் பாவசராய் நின்றனர். அவர், தமதுபாதத்தில வருதுவணங்கிய புத்திரனைத் தழுவிமனமகிழ்ந்தான். பசு தன் கன்றைக்கண்டு பாலேப்பொழிந்து துயர்நீங்கிற்று. தியாகப்பெருமான் மநுதிகண்டசோழருக்குத் திருவருள்சுரந்து மறைந்தருளினான். இத்தகைய பெருமைவாய்ந்த திருவாரூரில் வன்மீகநாதருடைய திருக்கோயிலில், தேவாசிரியனெனப் பெயர்பெற்ற ஆயிரக்கான் மண்டபமொன்றுண்டு. அதில், திருத்தொண்டர்களுடைய திருக்கூட்டம் எப்பொழுதும் நிறைந்திருக்கும்.

அமமெய்யடியாகளுடைய பெருமையை நா
ம எவங்னம அறிந்து துதிப்போம்.

இப்பால், ஆலாலசுந்தரா தென்னாட்டில
திருவவதாரஞ் செய்து, இத்திருத்தொண்டா
திருக்கூட்டத்தைத் தரிசித்து திருத்தொணா
டத்தொகை செய்தருளிய சரித்திரத்தைக்
கூறுகின்றோம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

திருக்கயிலாயமலையிலே, சிவபெருமானுக்
குப் பூமாலேதொடுத்துச் சாத்தாவதும், வீழ்நி
பபெட்டகக்கோயில வைத்துக்கொண்டிரு
ந்து சுவாமிக்கு வேண்டியபோது ஏந்திச்செல
கின்றது மாகியதொண்டுசெய்துகொண்டு, ஆ
லாலசுந்தரரென்கிற திருப்பெயருடனிருக்கு
ம நாளிலொருநாள், அக்கயிலாயபதிக்குத் தி
ருமாலேதொடுத்துச் சாத்தாவதற்கு நந்தனவ
னத்திற்போய் மலர்கள் எடுத்துக்கொண்டிரு
க்குமபோது, அநிந்திதை கமலினி என்னுந்
தோழிகள் வந்து, பார்வதிதேவியா சூடு
தற்கு, திவ்யகந்தமலர்கள் கொய்துகொண்
டிருக்கக்கண்டு இச்சைகொண்டு, மீண்டும் அவ்
வாறே மனஞ்செல்ல வொண்ணாதவகைதெத்

௩௮ சுந்தரமூர்த்தியாயனாபுராணம்.

துச் சுவாமிசுநரிதியில்வந்து சோந்தாரா. அம்
மாதாகளுந் தேவியாரிடத்திற்போய்ச் சோந
தார்கள். கயிலாயபதி இதனையறிநது, ஆலால
சுந்தரரைநோக்கி, உன்மனம உமையவள் தோ
ழிகளிடத்திற் சென்றமையால, நீ அவாகளு
டன் பூலோகத்திலபிறநது இன்பம அனுப
விததுப பின்புவந்து சோக்கடவையென்று
கட்டளையிட, ஆலாலசுந்தரா மனங்கலங்கி
அடியேன்பிழைபொறுத்து மானிடமாய் மய
ங்குமபோது தடுத்தாட்கொள்ளல வேண்டு
மென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, கயிலாயபதி
யானவா அதற்குக்கிருபைகூந்தருளினா.

அந்தக்காரணத்தினால் தென்னாட்டைச்
சேர்ந்த திருமுனைப்பாடிநாட்டிலே, திருநாவ
லூரில வாழ்கின்ற சடையனாரென்னும ஆதி
சைவப் பிராமணருக்குத்திருமைந்தராய, இ
சைஞானியார் திருவயற்றினிடமாகத்திருவவ
தாரஞ்செய்து, நமபியாரூரென்னுந் திருநாம
மும்பெற்றுச் சீராட்டுடன்வளர்நது ஈ்தியில்
சிறுதேருருட்டி விளையாடிக்கொண்டிருக்கும்
போது, அந்தநாட்டின் அரசராகியநரசிங்கமு
னையரையாகண்டு, சடையனார் சமமதத்தின்
மேல், தமக்குப் புத்திரத்தன்மையராகப்பெற்
றுத் தமமுடைய அரண்மனையிலவைததுக்
கொண்டு, பிராமணகுலாசாரத்துக்கு வழுவி
லாமல் ராஜபுத்திராகளுக்குள்ள சிறப்புடன்

வளாக்க வளர்ந்து, உபநயனச்சடங்குஞ் செய்
விக்க வேதாகம சாஸ்திர புராணங்கற்றுணாந்
து கல்யாணப்பருவஞ் சோநதமையால, சடை
யனார் தமமுடைய புத்திரனுக்குத் திருக்கல்
யாணஞ் செய்விக்கவேண்டுமென்கிற விருப்
பங்கொண்டு, தங்கள் மரபுக்கொத்த மரபாரா
கியபுத்தூர்ச் சடங்கவியென்னும் ஆதிசைவப்
பிராமணா குமாரத்தியைக் குறித்துப்பேசும்
படி சில பெரியோர்களையனுப்பினர்.

சடங்கவி சிவாசாரியரென்பவர், அவர்கள்
தமது மாளிகைக்குவரக்கண்டு, உபசாரஞ்செ
ய்து, அவர்கள்சொல்லிய கல்யாணசங்கதிக்கு
இசைநதவராயினர். அந்தப்பெரியோர்கள் ம
னமகிழ்ச்சியுடன் சென்று சடையனருக்குச்
சொல்ல, அவர்கள் சநதோஷங்கொண்டு, திரு
க்கலயாணமகோற்சவத்தைக்குறித்த முகூர்
த்தநாளோலை, தங்கள் பருதுக்கள் முதலான
வர்களுக்கெல்லாம் ஆடம்பரத்துடன் அனுப்
பிக்கலயாணப்பருதல அலங்காரஞ்செய்வித்த
னர். நமபியாரூரா திருமணக்கோலம்பூண்டு ம
ங்கலவேதகீத நாதங்கள் கோவிக்கபபுத்தூரு
க்குச்சென்று திருக்கலயாணமகோற்சவச்சட
ங்கிலிருக்கையில், பரமசிவன் முன்னங்கயிலா
யகிரியில் அருளிச்செய்தபடியே தடுத்தாட்
கொள்ளும்பொருட்டு, ஒரு கிழப்பிராமணன்
வடிவங்கொண்டு, அந்தக்கல்யாணப்பருதலில்

சு0 சுந்தரமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

வந்து, சபையாருக்கெதிரில நமபியாளுரை
நோக்கி, உன்னிடத்தில் எனக்கொரு வழகுகி
ருக்கின்றது, அந்தவழக்கைத்தீர்க்காது நீவிவா
கஞ்செய்துகொள்ளக்கூடாதென்றா. அவ்வா
றே நடக்கிறேன் அந்தவழக்கென்னவென்றா.

அப்போது, அக்கிழப்பிராமணா சபையா
ரைநோக்கி, இந்த ஆளுன் என்னடிமை இது
தான் வழங்குவதென்றா. அந்த வார்த்தை
யைக்கேட்ட பிராமணர்களில் சிலர் நகைத்தா
ர்கள், சிலா கோபங்கொண்டார்கள், சிலா இர
தப்பிராமணன் எனன நினைத்துவந்தானென்
னார்கள். இவர்கள் இவ்வாறுசொல்ல, நமபியா
ளா இந்தப்பிராமணன வார்த்தை நனரூயிரு
க்கிறதென்று நகைத்தா. அவ்வண்ணம் நகை
த்தவா முகத்தைச் சுவாமிநோக்கி, உன்னு
டைய பாட்டன் எழுதிக்கொடுத்த முறியோ
லை இதோ இருக்கின்றது. அப்படியிருக்க, நீ
நகைத்ததென்னவென்றா.

நமபியாளார், பிராமணனாகவந்திருக்கிற சு
வாமிமைநோக்கி, பிராமணர்கள் மறுபிராமண
ர்களுக்கு அடிமையாகுதல இந்த உலகத்திலி
ல்லை. நீ பித்தனாவென்றா. பித்தனானாலு
மாகிறேன், பேயனானாலுமாகிறேன், அதற்கு
நானொன்றும் நானேன், நீவினோதமாகிய வார்
த்தைகள் பேசவேண்டுமெதில்லை, நமக்கு அடி-

மைசெய்யவேண்டுமென்றா. அவ்வாறு சொல்லவே நமபியாநூரா, கோபங்கொண்டவராய் ஒபிராமணரே! ஏதோ ஒரு ஓலை இருப்பதாகச் சொன்னீரே அதைக்காட்டுமென்று சொன்னவளவில, சுவாமியானவர் நம்பியாநூரரை நோக்கி, நீ ஓலை காணத்தக்கவனே அல்ல, சபையோரார்பாத்துச்சொல்ல நீ அநதப்படியெனக்கு அடிமை செய்யத்தக்கவனென்றா. சுவாமி அவ்வாறுசொல்லவே, நமபியாநூருக்குக் கோபமுண்டு, அநத அடிமையோலையைப் பறிக்கச்சென்றபோது, சுவாமி, பயந்தவர் போல பநதலில் ஓடினா நமபியாநூரா பின்தொடர தோடிப்பிடித்து ஓலையைப்பறித்துக் கிழித்துவிட்டவளவில, பிராமணராகிய சுவாமி, அன்பரைப்பிடித்துக்கொண்டு முறையிட்டனா. அங்கிருந்தவர்கள் விலக்கிவிட்டு, உலகிவிதுவரையில் நடவாதவழகருத்தொடுத்து முறையிடுகின்ற பிராமணரே! நீரெங்கிருப்பவாசொல்லுமென்றார்கள். இப்போதிங்கிருக்கிற என்னுடைய ஊர் தூரமல்ல, இநத வெண்ணெய்நல்லூரே அது இருக்கட்டும், இவன் என்கையிலிருந்த ஓலையைப் பலாத்காரமாகப் பிடுங்கிக்கிழித்து எனக்கடிமையென்பதை நீ சப்படுத்திவிட்டானென்றனர்.

அப்போது, நமபியாநூரர், இந்தப்பிராமணா பழைய மன்றாடியாயிருக்கிராறென்று

சொல்லல், நல்லது நீ திருவெண்ணெய் நல்லூரிலிருப்பவரானால் உமமுடைய தபபுவழக்கினை அங்கே சொல்லிக்கொள்ளப் புறப்படுமென, அப்படியாகில, அங்கேதானே சொல்லி நீயடிமையெனப்பதைச் சாதிககிறேனென்று முன்னே தண்ணீன்றிக்கொண்டு சென்று, திருவெண்ணெய் நல்லூரையடைந்து, அங்குக்கூடியிருக்கும் பிராமணர்களெதிரில் நினது, ஒபிராமணர்களே' இந்த நமபியாரூரன் எனக்கடிமையென்று நான்காட்டிய ஒலையைப்பறித்துக் கிழித்துவிட்டு இங்கே வந்தானென்று சொல்லினா.

அவர்கள், நமபியாரூரரை நோக்கி, உமமுடைய கருத்தைச் சொல்லுமென்றார்கள். அவர், அவர்களைநோக்கி, நான் ஆதிசைவப்பிராமணனென்பதை நீங்களெல்லாரும்நிறியீர்களே, அவ்வாறிருக்க, இப்போதிருப்பபிராமணானனை, அடிமையென்று சாதித்தால், நான் சொல்வதென்னுளது, இம்மாயமானகாரியம எனக்கொன்று தெரியாதென்றனா.

அவ்வாற்றைப்பைக்கேட்ட சபையோர், சுவாமியைநோக்கி, இவருமக்கடிமையென்று சொல்லீராகில, உமமிடத்தில அடிமைச்சீட்டு, அடிமையாண்டது, அதைப்பார்த்தவர்கள் ஆகிய இராமுன்றிலொன்று காட்டுமென்ன, இவ

ன் முன்னாகித்திதது நகலோலை, அசலோலை
காட்ட வைத்திருக்கின்றேன், இவன முன
போல மேலவிழுந்து கிழிக்கவொட்டாமல்
செய்யமாட்டுவீர்களாகில், இதோ காட்டுகிறேன்
நேனென்று சொல்லிப்போய்க் கொண்டுவந்து
காட்ட, அங்கிருக்கிற கருணைகளை வாங்கி வாசி
க்கச்சொல்ல, அவன் அதைவிரித்து “திருநா
வலூரிலிருக்கும் ஆதிசைவப்பிராமணனாகிய
ஆரூரனென்னும் பெயருள்ளான், திருவெண்
னெய் நல்லூராப்பித்தனாகு எழுதிக்கொடுத்த
முறியோலையாவது, இதேதிமுதல நானும்
பரமபரையா யினி வருகின்ற என்ருத்தியாரு
ம் கொத்தடிமைசெய்யும்படி மனவாகுகொத்
தெழுதிக்கொடுத்தேன் இதற்கிதுவே யென
கையெழுத்து” என்று வாசிக்க, பிராமணிகள்
கேட்டு, அதில எழுதியிருக்கும் சாஷிகள் பெ
யரும், நம்பியாரூரா பாட்டனா கையெழுத்து
மொத்திருப்பக்கண்டு, நம்பியாரூரைப்பாரி
து நீர் தோற்றுவிட்டீர், ஆகலின், இந்தப்பிரா
மணருக்கு அடிமை செய்யவேண்டியது மு
றைமையே பென்றாகள்.

அவ்வாத்தையைக்கேட்டநம்பியாரூரா,
இதுவிதிமுறையாயின், நான்சமமதியேனென
று சொல்லக்கூடுமோவென்று ஏற்றுக்கொண்
டனா. அதற்குமேல, சபையார் சுவாமியை
நோக்கி ஐயோ! உமக்கிவ்வூரில் மாளிகை

யெங்கென்ன, காட்டுகின்றேன வாருங்களே
 ன்று யாவரும் பினபற்றிவரச்சென்று, அருட்
 றையெனனும் ஆலயத்துட்சென்று மறை
 ந்துவிட; அது கண்ட யாவருநதிகைத்து நீன
 றாகள். நமபியாநூரா தொடாநதழைக்க, சு
 வாமியானவா, பாவதிதேவி சமேதராய் இட
 பவாகனத்தின்மே லெழுந்தருளி “நீமுன்ன
 மே நமக்குத் தொண்டன், கைலைநதனவன
 த்தில வந்தமாதாகள்பா விச்சைகொண்டதி
 னால, நம்முடைய கட்டளையின்படி இவ்வு
 லகத்தில தோன்றினை, இவ்வுலகபாசபந்தத்
 தில கட்டுணுவண்ணம் நாமுன்னளித்த வாக்
 கின்படி வந்து தடுத்தாட்கொண்டோம்” என
 ற ஓசையை நமபியாநூரா கேட்டவளவில்,
 ஆனந்தமேலிட்டுப் புளகமடைந்து தொழு
 து, இரண்டுகரங்களையும் உச்சிமேற் குவித்து
 வைத்துக்கொண்டு துதிசெய்தனா. சிவபெ
 ருமான் மீட்டும நமபியாநூரானோக்கி, அன
 பனே! நீ நமமை வன்மைபேசி வனறொண்ட
 னென்னும் பெயாபெற்றனை, நமக்குப்பாட்
 டே அருச்சுனையாதலால், நமமைப்பாடக் க
 டவையெனறருளிச்செய்ய, நமபியாநூரா ப
 ணிந்து, காத்தனே! அடியேனுக்குத் தேவ
 ரீர் பெருமைகள் யாதொன்றுநதெரியாதே,
 என்னென்று பாடுவேனென்ன, நீ முன்பு நம
 மைப் பித்தனென்றனை, ஆகையாலதையே

பெயராகவமைத்துப் பாடக்கடவை யென்ற
ருளிச்செய்ய, அப்பெயரையே முதலடியாக
வைத்துக்கொண்டு “பித்தாபிறைசூடி” என
னூறு திருப்பதிகமோதித்துதிசெய்தனா

சிவபெருமான திருவுள்ளமகிழ்ந்து, இனி
இவ்வாறே தலமெங்குஞ்சென்று நமமைப்பா
டக்கடவையென்று கட்டளையிட்டருளினா
அவ்வாறு சிவபெருமான கட்டளையிட்டருள
பெற்றுக்கொண்டு, தமது அவதாரக்ஷேத்திர
மாகிய திருநாவலூருக்கெழுந்தருளி, ஆலயத்
தைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து சந்நிதானத்தின
எதிரில்வந்து பணிந்து திருப்பதிகமோதித்து
தித்து, விடைபெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டுத்
திருத்துறையூர்த் சோரது, சிவபெருமானைத்
தரிசித்துப்போற்றி, தவநெறியருளப் பெற்று
க்கொண்டு, சிதம்பரத்துக்குப்போய்த் தரிசிக்
கவேண்டுமெனகிற அன்புணடாக எழுந்தரு
ளுபவர், திருவதிகை வீரட்டானத்துக்குச் ச
மீபத்திலெழுந்தருளி, அது திருநாவுக்கரசு
ராயனா உழவாரப்பணிசெய்த தலமாதலா
ல, மதிப்பதற்கஞ்சி, அதற்குள்போகாமலபு
றத்திலிருக்குமசித்தவடாடத்தி லெழுந்தரு
ளி வீரட்டானேசுவரரைத் தியானித்துச் சய
னித்துக்கொண்டிருந்தனா.

அப்போது, வீரட்டானேசுவரா ஒரு விரு
த்த பிராமணனபோலவந்து, வன்முறை

ருடையதலைமேல் தமது திருவடியை நீட்டி-
 வித்திரை செய்வாபோலிருக்க, சுந்தரமூர்த்
 திராயனா கண்டு, என்சிரமேல காலேநீட்டிக்
 கொண்டிருக்கும் நீயாரையாவென்ன, சுவா-
 மி, எனவயோதிகத்தால இடமறியாமல செய்-
 தேனென்ன, சுந்தரமூர்த்திராயனர் ஒத்துக்
 கொண்டு, வேளோர்புறம சிரமவைத்துக்கொ-
 ணடனா. மீட்டும சுவாமிகள் அவ்வாறேசெ-
 ய்ய, நாயனர், பலகாலும், என்சிரமேல கால-
 வைத்தீரே, நீயாவாதானென்ன, என்னை யறி-
 யாயோவென்று மறைந்துவிட்டனர். பின்னர்,
 சுவாமியென் றறிந்துகொண்டு “தமமானைய
 றிபாதசாதிபாருளரோ” என்னுந் திருப்பதிக
 மோதித்துதிசெய்து, அங்கிருந்துபுறப்பட்டுத்
 திருத்தினைநகா முதலியதலங்களை தரிசித்துக்
 கொண்டு, சிதம்பரத்துக் கெழுந்தருளித்திருப்-
 பதிக மோதிப்பணிந்தபோது, நீ திருவாரூருக்
 குவாவென்று அசரீரி வாக்குண்டாக, ஆனந்த
 மடைநது விடைபெற்றுக்கொண்டு, சோகாழிக்
 குப்போய், அது திருஞானசம்பந்தமூர்த்திரா-
 யனர் திருவவதார க்ஷேத்திரமாகையால உள்-
 ளேமிதித்தற்கஞ்சி, வலமாக எழுந்தருளினர்.
 அவ்விடத்தில, சிவபெருமான் தரிசனந்தந்தரு-
 ளத் திருப்பதிகமோதித்துதித்து, அங்கிருநது
 மற்றதலங்களையுந் தரிசித்துக்கொண்டு, திரு-
 வாரூருக்கெழுந்தருளிப் புற்றிடங்கொண்டா

ரைத்தரிசித்துப் பதிகமோதித்துதிதது, அங்கு
நாஸ்தோறுங் காலங்களில் சுவாமியைத்தரி
சித்துக்கொண்டிருந்தனா.

இவரிங்கிவ்வாறிருக்க, இதற்குமுன்னரே,
பாவதிதேவியா தோழிகளாகிய அந்நி
தை, கமலினி என்பார்களிருவரில், கமலினி
திருவாரூரிலுள்ள உருத்திர கணிகைமாரி
லொருவரிடத்தில் திருவவதாரஞ்செய்து, பா
வையா ரென்னுநதிருநாமமபெற்று வளநது,
புற்றிடங்கொண்டாரை நாடோறுஞ்சென்று
தரிசிப்பவா ஒருநாள்சென்றபோது, அங்குத
ரிசனத்துக்கெழுந்தருளிய சுந்தரமூர்த்திநாய
னரைக்கண்டு இச்சைகொண்டு, விவாகஞ்செய்
துகொள்ள வேண்டுமென்று கருதி இருவரும்
சுவாமியைப் பிராத்திக்க, சுவாமி கிருபை
கூர்ந்து, அந்தலத்தாருக்குந் திருத்தொண்டா
களுக்குஞ் சொப்பனத்தெழுந்தருளி, இவ்வி
ருவருக்குமணஞ்செய்விக்கும்படி கட்டளை
யிட, அவர்கள் சிவபெருமான் ஆஞ்ஞையின்
படி, விதிவழாமல சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்
கும் பரவையாருக்கும் விவாகஞ்செய்வித்த
னர்.

அங்கிருந்து, நாடோறும் புற்றிடங்கொண்
டாரைத் தரிசிப்பவர் ஒருநாள், தரிசனத்துக்
கெழுந்தருளுகையில், தேவாசிரியமண்டபத்
தில் கூடியிருக்குந் திருத்தொண்டர்களைநோ

ககி, இவாகளுக்கு நானடியவனாகுமபடி தியாகராசபபெருமான என்றைக்கருள்வரோவென்னு மெண்ணததுடன் உடசென்றனா. அவ்வெண்ணததைத் திருவுளங்கொண்ட சுவாமி எந்நில தரிசனந்தருது, திருத்தொண்டர்கள் பெருமைமினைத்தமது அருமைத்திருவாககினிலே “திலலைவாழந்தணா” என்று முதலடியெடுத்ததுக கொடுத்ததுத் திருத்தொண்டர்களைப்பாடென்று கட்டளையிட, அவ்வாறே அடியேன, அடியேன என்று திருத்தொண்டத்தொகை யோதிப்பலரிய, தேவாசிரியன் மண்டபத்திருந்த தொண்டர்களும், அவாகளுள் அடியராவணங்காமற்சென்றனரென்று வன்றொண்டாமீது சினங்கொண்டிருந்த விற்றனமிண்டநாயனரும் புகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

பின்பு, சுந்தரமூர்த்திராயனா திரிகாலங்கலிஷும புற்றிடங்கொண்டாரைப்பணிந்தது, திருப்பதிகம் ஒகிச்சாத்தி, சிலநாள்செல்ல, அவ்விருந்து புறப்பட்டு, திருக்கோளினியென்னுந்தலததுககெழுந்தருளி, ஆலயத்திற் சென்று சிவபெருமானைத் தரிசித்தது, குணடையூர்க்கிழாக்கொடுத்தெற்களெல்லாந் திருவாரூரிலவந்துசேருமபடி கிருபைசெய்ய வேண்டுமென்று திருப்பதிகம் ஒதி விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவ்வண்ணமே சிவபெருமானுடைய கட்டளைபினால், பூதங்கள் கொண்டுவந்துசோக்கத்

தாம் பரவையார் திருமாளிகையில் வந்திருந்தனர். சிலநாட்சென்றபின்பு, கோடபுலிநாயனா வேண்டுதலினால், திருநாடடியத்தான்குடிக்கெழுந்தருளிப்போனபோது, அந்நாயனாமகிழ்ச்சியடைந்து பலவாறு உபசாரஞ்செய்து, தமதுபுக்திரிகளாகிய சிங்கடி, வனப்பகையென்பவர்களை அழைத்துக்கொண்டுவுகதுகாட்டி, இவர்களைத்தேவரீருக் கடிமைசெய்யுமபடியங்கீகரித்தருளலவேண்டுமென, சுந்தரமூர்த்திநாயனா, அப்பெண்களைத் தமக்குப்புக்திரிகளாகப்பாவனைசெய்து, திருப்பதிகக்கடைக்காப்பிலுஞ் சிங்கடியப்பனென் றெடுத்தோதி, அங்கிருந்து போந்து, திருவலி வலத்திற் சிவபெருமானைத் துதிசெய்து, திருவாரூர்வந்துசோந்து சிலநாளிருக்கையில், பங்குனிபுத்திரத் திருவிழா சமீபிக்க, அதுகுறித்துப் பொருள்வேண்டித் திருப்புகலூருக் கெழுந்தருளி சிவபெருமானைப் பணிந்துதிருப்பதிகமோதிச் செங்கலலைப்பொனனாகிச் சுவாமிகொடுத்தருளப்பெற்றுக்கொண்டனா.

அங்குநின் றெழுந்தருளித் திருப்பனையுருக்குப்புறத்தே போனா அப்பொது, சிவபெருமான் திருக்கூத்தோடுங் காட்சிதந்தருளச் சுந்தரமூர்த்திநாயனாகண்டு பணிந்து பதிகமோதிவிடைபெற்றுக்கொண்டு திருவாரூரசேர்து, பரவையார் திருமாளிகையில் சிலநாள்

இருந்து, மீண்டுமெழுந்தருளி, திருநன்னிலம், திருவிழிமிழலை, திருவாஞ்சியம், அரிசிற்க ரைப்புத்தூர், நறையூர்ச்சித்திச்சரம், திருவா வடுதுறை, திருவிடைமருதூர், திருநாகேச் சரம், சிவபுரம், திருக்கலயநல்லூர், குமபகோ ணம், திருவலஞ்சுழி, திருநல்லூர், திருச்சோ ற்றுத்துறை, திருக்கணடியூர், திருவையாறு, திருப்பூர்துருத்தி, திருவாலம்பொழில், திரு மழபாடி, திருவானைக்கா, திருப்பாச்சிலாச்சி ராமம், திருப்பைஞ்ஞீலி, திருவிங்கோய்மலை முதலியதலங்களிலெல்லாஞ்சென்று பணிந் துதிருப்பதிகமோதி, அதற்குமேல, கொங்கு நாட்டின்கணிநுக்கும திருப்பாணடிக்கொடு முடி, திருப்பேரூர், திருவெஞ்சமாக்கூடலிவ ற்றை வணங்கிச்சோழமண்டலத்துக்குத் திரு மபி, திருக்கற்குடி, திருவாறைமேற்றளி, திரு வின்னம்பா, திருப்புறம்பயம், திருக்கூடலையா ற்றூர், இவைகளைத் தரிசித்து, வீருத்தாசலத துக் கெழுந்தருளி பொன்வேணடித்திருப்பதி கமோதினர்.

சுவாமி, பன்னீராயிரம்பொன் கொடுத்தரு ளத் திருவுளங்கொண்டபோது, சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், “சுவாமி, தேவரீர் இப்பொன்னையெ லலாம இந்தமணி முத்தாநதியிலிட்டு, திருவா ரூர்க்குளத்தில் வரக்கிருபைசெய்தல்வேண்டு மென்ன” சுவாமி, அவ்வண்ணமேசெய்தருள

சுந்தரமூர்த்திநாயனாபுராணம். ௫௧

ச்சுந்தரமூர்த்திநாயனா அவ்விடம்நீங்கி, கடம்
பூரைவணங்கச்சிதமபரத்துக்குப்போயநடரா
ஜமூர்த்தியைத்தரிசித்துப் பதிகமோதித்துதி
த்து விடைபெற்றுக்கொண்டு, திருகச்சுருப்பறி
யலூர், திருக்கோக்குடி, திருமணணிப்படிக்க
கரை, திருவாளொளிபுறனூர், திருக்காண்ட
டு முள்ளூர், திருவெதிர்கொள்பாடி, திருவே
ள்விக்குடி, எனனும இத்தலங்களைத் தரிசித்து,
மறுபடியும்திருவாளூருக் கெழுந்தருளிப் புற்றி
டங்கொண்டாரைத் தரிசித்து பரவையாருட
ன்கமலாலயதீர்த்தத்தையடைந்து, உள்ளிழிந்
து தடவிப்பாக்கையில், பொன்னகப்படாதி
ருக்க, இது சிவபெருமான் திருவிளையாட்டெ
ன்று கருதித்திருப்பதிகமோதித் துதிசெய்து,
பொன்னெல்லா மெடுத்துக்கொண்டுவந்துசே
ராந்து, புற்றிடங்கொண்டாரைத் தரிசித்துச் சில
நாளங்கமார்திருந்து, மற்றதலங்களுந் தரிசிக்க
வேண்டுமெனகிற விருப்புடன்புறப்பட்டு, அ
ங்குள்ளதிருள்ளாறு, திருக்கடவூர்வீரட்ட
ம், திருக்கடவூர்மயானம், திருவலம்புரம், திரு
ச்சாயக்காடு, திருவெண்காடு, திருநளிபள்ளி,
திருச்செம்பொன்பள்ளி, திருநின்றியூர், திருநீ
ரோ, திருப்புன்கூர், திருக்கோலக்கா என்னும்
தலங்களெல்லாவற்றையுந் தரிசித்துப் பதிக
மோதித்துதித்து, திருக்குருகாவூர் சமீபத்தி
லெழுந்தருளும்போது, வன்றொண்டர் பசித்

துவருகின்றனரெனறுசுவாமி திருவுளமிரங்கி,
 மாககததில சோலையுடன ஒருமலாத்தடாக
 முநதண்ணீர்ப்பநதலு முண்டாக்கி, அவ்விட
 த்தில கட்டமுதும வைத்துகொண்டு, ஒருபி
 ராமணா பாலிருநது, அவகடைநததமமுடை
 ய தொண்டரைநோககி, நீரமிகவுமபசித்திரு
 க்கினறீ ராதலால, நமமிடத்திலுள்ள கட்டமு
 தைச் சாப்பிடலாமென்று சொலலிகொடுக்
 கவாங்கிப் பரிசனத்தாருடன புசிததுத தண
 ணீரருநதுச் சற்றுநேரஞ் சயனித்துக்கொண
 டிருநதனா. இவரிவ்வாறிருக்க, சுவாமியா, அ
 ங்கிருநதசோலையுதலானவைகளுடன மறை
 ந்துவிட்டனா. பின்னா, சுந்தரமூர்த்தி நாய
 னா துமினீத்தெழுநது முன்னுள்ளவைகாண
 மற்போகவே, இதுசிவனசெயலென்று அறபு
 தமடைநது, திருக்குருகாவருக்குட் சென்று,
 சுவாமியைதொழுது பதிகஞ்சாத்தி விடை
 பெற்றுக்கொண்டெழுநதருளி, மத்தியிலுள்ள
 திருக்கழிப்பாலே, சிதம்பரம, திருத்தினைநகா
 இவைகளை வணங்கி, திருநாவலூரை அடை
 ந்துசுவாமிதரிசனமசெய்து கொண்டு, தொண
 டைமண்டலத்தில இருக்கிறஸ்தலங்களை தரிசி
 க்கவிரும்பி பிரஸ்தானமாகி, திருக்கழுக்குன்
 றிற் சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண
 டு, திருக்கச்சுருக்குவர, அங்குப பரிசனத்
 தா ரொருவருமவநது சேராமையால், தமமு

டைய தொண்டா பசியுடனிருக்கக்கண்டு, சுவாமி, ஒருவேதியா போலவருது, நீர்பசித்து இருப்பதால், இங்குள்ள பிராமணாகள் வீட்டில அன்னமும் கறியும்வாங்கிக்கொண்டுவருகிறேனென்று சொல்லிப்போயாசித்துக்கொண்டுவந்தளிக்க, நாயனா, தமமோடுவருத தொண்டாகளுடனே புசித்துப்பசியாறினா அப்போது, சுவாமியா மறைநதுவிட, கந்தரமூர்த்தி நாயனா சிவபெருமானுடைய திருவடிகளுக்கு வருந்தங்கொடுத்தோமென்று மனம் வருந்திததுதிசெய்து, பின்பு, காஞ்சீபுரத்துக்கெழுந்தருளி, திருவேகாம்பரமுதலிய தலங்களைத் தரிசித்துப்பதிகமோதி, அங்கிருந்தெழுந்தருளி, மத்தியிலிருக்குந் தலங்களையெல்லாதரிசித்துக்கொண்டு, திருக்காளத்திக்கெழுந்தருளித்தரிசித்து வணங்கிப்பதிகமோதித் திருவொற்றியூருக் கெழுந்தருளி, படமபக்கநாதரைத் தரிசித்துப் பதிகமோதி அவ்விடத்தமாநதிருந்தனா.

அங்கு, ஆலயத்தில் தொண்டிசெய்துகொண்டிருக்குஞ் சங்கிலியாரைக்கண்டு, இச்சைபூண்டு, பரவையாரிடம் போவதில்லையென்று சுவாமிமுன்னிலையில் மகிழ்மரத்தினகீழ்ப் பரவசஞ்செய்துகொடுத்தது, விவாகம்புரிந்துகொண்டுசிலநாளங்கிருந்தது, அதற்குமேல் திருவாரூர் வீதிவிடங்கப்பெருமானைத் தரிசியாமல

௫௪ சுந்தரமூர்த்தியாயனாபாரணம்.

நெடுநாள்நீங்கிய ஆராமையால் புறப்பட்டு, திரு
வொற்றியூர எலையைக் கடந்த மாத் திரத்தில,
சிவபெருமான் திருவிளை யாட்டினால், இரண
மெழிகட்கும அபாவமுண்டாக, மிகவருத்த
ங்கொண்டு, அங்கிருந்து திருமுலலைவாயிலுக்
குப்போய் சுவாமியைவணங்கி, திருவெண்பா
க்கத்தை அடைந்து ஊனறுகோலபெற்று தி
ருப்பதிகம்பாடி, பழைய நூருக்குப்போய்த்தி
ருவாலங்காட்டடிகளைப்பாடி, திருவூரலிற் செ
ன்று சுவாமியைவணங்கி, காஞ்சீபுரத்துக்கெ
ழுந்தருளிப் பதிகமோதி இடக்கணபெற்று,
அங்கிருந்தெழுந்தருளி, தொண்டைமண்டல
த்தைக்கடந்து, மத்தியிலுள்ள திருவாமாததூ
ர், திருவறத்துறையைவணங்கித் திருப்பதிகம்
பாடிகொண்டு, சோழமண்டலத்தை அடைந்
து, திருவாவடுதுறையில சுவாமியைவணங்கிப்
பதிகம்பாடி, திருத்துருத்திக்குப்போய், அத்த
லத்தீரத்தத்திலே ஸ்ரீநாமபண்ணி திருமே
னியோய்நீங்கிப்பதிகம்பாடி சுவாமியை வணங்
கித்திருவாரூருக்கெழுந்தருளி, பரவையுண்ம
ண்டலி என்னுந் திருக்கோயிலை வணங்கிக்கொ
ண்டு, திருமுலட்டானத்தில சுவாமியைத்தரிசி
த்து திருப்பதிகமோதி, வலக்கண்ணும அருளப்
பெற்றுக்கொண்டு, பின்பு, பரவையார்பிணக்
கை நீக்குமபொருட்டு, விதிவிடங்கப்பெருமா
னை இரவிலிரண்டுதரநூதுசெலுத்தி, ஊட

ல்நீங்கினபின்பு, அவர் மாளிகைக்கெழுந்தருளி
மிக்கமகிழ்வடைநது, வன்மீகநாதரைக்காலங்
கடோறுஞ்சென்று தொழுது திருப்பதிகமோ
திச்சாத்தித்துதித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

இவ்வாறிருக்க, இச்செய்தியெல்லாம் திரு
ப்பெருமங்கலத்திலிருந்த ஏயர்கோன்கலிக்கா
மநாயனார் கேள்வியுற்று, தன்காதலியிடத்திற்
செல்லுமாசையால், சகலலோகநாயகனாகிய சி
வபெருமானைத் தூதாகத்திருவடிவருந்தச் செ
லுத்தியசெய்கைமிகவும் நன்று! நன்று! இக்
கொடியகாரியஞ்செய்ய உள்ளம் நடுங்காதவ
னை நான்காண்பேனாயின், ஏதாவனையுமோ
வென்று மிகவுஞ் சீற்றங்கொண்டிருந்தனா.

இதைச் சுந்தரமூர்த்திநாயனா அறிந்து,
தாமசெய்தது குற்றமேயென்றுடன்பட்டு, சு
வாமியினிடத்தில விண்ணப்பஞ் செய்துகொ
ள்ள, சிவபெருமான், இருவரையும் நட்புப்ப
டுத்தக்கருதி, கலிக்காமநாயனா வயிற்றில்
சூலைநோய்விடுத்துவருத்தி, அவரிடத்திலெழு
ந்தருளி, அன்பனே! நமது வன்றொண்டனா
ன்றி இச்சூலைநோய் தீராதென்ன, அவனவந
து தீர்ப்பதைப்பார்க்கிலும இவ்வாறிருப்பதே
நலமென்றுவருந்தாநிற்ப, சுவாமி, சுந்தரமூர்
த்திநாயனாரிடம்போய், நீயுடனேசென்று கலி
க்காமன் சூலைநோயைத் தீர்க்கக்கடவையெ

ன்றருள, அபபணிசிரமேற்கொண்டு புறப்பட்ட
டுபபோகையில், இவா வருகையை கேள்விபு
ற்ற கலிக்காமநாயனார் மிகத்துயரெய்தி வன
றொண்டர் வருவதற்குமுன் உடைவாளினுல
வயிற்றைக்கிழித்ததுகொண்டிறக்க, சுருதரமூர
த்திராயனா போய்க்கண்டு, இது எனனாலவ்ளே
ந்ததாகவின, நானுமாய்வேனென்றுகலிக்காம
நாயனா கையிற்பற்றிய உடைவாளை வாங்கு
ம்போது, சிவபெருமான் திருவருளால், கலி
க்காமநாயனா உயிர்பெற்று மிருத்தருணபின
ராய், ஒருவரையொருவா தழுவிகொண்டு மி
ருத்தமகிழ்ச்சியடைநது, திருப்புகூருக்கெ
ழுத்தருளி சுவாமியைத்தரிசிதது, பதிகமோ
தித் துதித்து, சிலநாளங்கிருநது, பின்பு, அவ
ருடன் திருவாரூருக்கெழுத்தருளி வீதிவீடங்
கப பெருமானைத்தரிசித்து, கலிக்காமநாயனா
தமமுடைய கேஷத்திரத்ததுகெழுத்தருளத்தா
ம் திருவாரூரிலிருத்தனா

பின்பு, சுருதரமூரத்திராயனா, திருநாகைக்
காரோணத்துக்குப்பொய், திருப்பதிசுமபாடி
பொன்னும, நவரத்தினங்களும், ஆபரணங்
களும், வஸ்திரங்களும், குதிரைகளும், உடை
வாள்முதலியவையும பெற்று பிறஸ்தலங்களை
வணங்கிக்கொண்டு, திருவாரூரிற்சோநது எழு
த்தருளி இருக்குநாளில, சேரமான் பெருமா
னாயனா தமமிடத்துவர, அவருடன் சிலநாள்

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௫௭

பரவையாராஹீட்டிலிருந்து, பினப்பு, சேரமானு
டனசெனது, சோழநாட்டுள்ள கீழ்வேனூர்,
திருநாகைக்காரோணம், வேதாரணியம், அக
த்திபானபள்ளி, குழகாக்கோடி எனநூற தல
ங்களைத்தரிசித்துப் பதிகம்பாடிக்கொண்டு, பா
ண்டியநாட்டிற்போய், அங்குள்ள திருப்புகழூ
ரைவணங்கி, மதுரைக்குப்போய் சோமசுந்த
ரக்கடவுளை வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடிச் சில
நாள் அங்கே இருந்து, திருப்பூவணம், திருவா
ப்பனூர், திருவேடகம், திருப்பரங்குன்றம்,
திருக்குறறாலம், திருக்குறுமபலா, திருநெல்
வேலி முதலியஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்
டு, இராமேச்சரத்துக்குப்போய், சுவாமிதரிச
னஞ்செய்து திருப்பதிகம்பாடிக்கொண்டு, அ
ங்கிருந்தே ஈழமண்டலத்து திருக்கேதீச்சரத்
தை வணங்கிப் பதிகம்பாடிக்கொண்டு, அதனை
நீங்கித் திருச்சுழியலுக்குப்போய்த் தரிசனஞ்
செய்து பதிகம்பாடி, அப்பால, திருக்கானப்
பேருக்குப்போய், சுவாமி தரிசனஞ்செய்து
திருப்பதிகம்பாடி, திருப்புனவாயிலை அடைந்
து பதிகம்பாடி, பாண்டிநாட்டைக் கடந்து,
சோழமண்டலத்தை அடைந்து, திருப்பாதா
ளீச்சரத்தை வணங்கிப் பதிகம்பாடி, சேர
மான் பெருமானையனாரோடும் சுந்தரமூர்த்தி
நாயனார் பரவையாராஹீட்டுக்குப்போய் எழுந்
தருளியிருந்தார்.

௩௮ சுந்தரமூர்த்திராயனாட்புராணம்.

பலநாட்சென்றபின், நாயனரைச்சேரமா
ன் வணங்கிததமமுடைய ஊருக்கு எழுந்தரு
ளும்படி பிரார்த்திக்க, சுந்தரமூர்த்திராயனா
அதற்கு இசைநது, திருவாரூரைநீங்கி, திரு
க்கணடியூரை அடைநது, சுவாமியைத்தரி
சித்துக்கொண்டு செல்லுமபோது, திருவை
யாற்றுக்குச்செல்ல வொண்ணாத தடையா
கக்காவேரிநதி பெருகிவரக்கண்டு, சுந்தர
மூர்த்திராயனர் திருப்பதிகமோத, வந்தவெ
ள்ளம் அப்படியே அணைபோட்டதுபோல் நி
ற்க, மததியமணல்வழியே பரிசனங்களுடன்
நடந்து போய்ப்பஞ்சநதீஸ்வரரைத் தரிசித்து
த்திருப்பதிகமோதிச் சாத்தி, அங்கிருந்தெ
ழுந்தருளி, கொங்குநாட்டிலுள்ள தலங்களைத்
தரிசித்து, மலைநாட்டுக்குச்செல்ல, சேரமான்
பெருமானாயனா நகரமாகிய கொடுங்கோளு
ரிலிருப்பவாகள் எதாவந்துவணங்க, அவர்களு
டன் திருவஞ்சைக்களமென்னும தலத்திற்செ
ன்றுபணிநது பதிகமோதித்துதித்துச் சேரமா
னுடன் அவர் மாளிகையில் சோநதிருந்து, அ
ங்கிருந்து திருவாரூருக்குப் புறப்படுமபோ
து, சேரமான்பெருமானாயனர், தம்முடைய
பொக்கிசத்திலுள்ள நிதிகளை யெல்லாம்
பொதிகட்டி, ஆள்கள்வசத்தில அனுப்பத்திரு
முருகன் பூண்டியென்னும தலத்தை யணைய
வருமபோது, அப்பொருளையெல்லாம் சிவ

பெருமான், தமதுபூதகணங்களை வேடாகள் போல ஏவ, அவர்கள் வழிமறித்துப்பயப்படுத்தி நிதிகளையெல்லாங் கவர்ந்துகொள்ளப்பறிகொடுத்து சுவாமிசநநிதியிற்போய்ச்சேர்தனர்.

அச்சேதியைச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனா கேள்விப்பட்டு, சுவாமிசநநிதியிற் சென்று வணங்கித்திருப்பதிகமபாட, சிவபெருமான் கட்டளையினால், அப்பொருளெல்லாம் கோபுரவாயிலில் வந்திருப்பக்கண்டு, எடுப்பித்துக் கொண்டு, திருவாரூரிற்சோந்திருந்தனர்.

இவ்வாறு சிலநாளங்கிருந்து, பின்னா, சேரமாளையக்காணவேண்டுமெனகிற விருப்பத்தால், கொங்குநாட்டை அடைந்து, திருப்புக்கொளியூரிற் சொல்லுமபோது, ஒரு வீட்டிலமங்கல வோசையும், மற்றொருவீட்டில் அழுகையோசையுமா யிருப்பக்கண்டு, அங்கிருந்த பிராமணர்களால் நிகழ்ந்தசெய்தியை அறிந்து, அப்பிள்ளையிறந்த ஏரிக்கருகிலெழுந்தருளித்திருப்பதிகமோதினபோது, முதலேவந்து முன்விழுங்கின பிள்ளையைக் கரையில் கக்கினவுடன், அங்கிருந்துசென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்துவந்து, அப்பிள்ளைக்கும் அடுத்தவீட்டுப் பிள்ளையைப்போலவே, உபநயனச்சடங்கு நிறைவேற்றி, அதன்பின்னர், மலைநா

௬௦ சுந்தரமூர்த்திநாயனாபுராணம்

டடை அடைநது, மகோதையென்னும நகரத்
துக்குப்போயங்குச் சிலநாள் இருக்கையில்,
ஒருநாள், முனபோலச்சுவாமியைத் தரிசிக்கு
ம பொருட்டுத் திருவஞ்சைக்களமென்னுஞ்சி
வாலயத்துக்குச்சென்றனா. அச்சமையமசே
ரமான்பெருமானாயனா திருமஞ்சனசாலையி
லிருந்தனா.

அப்போது, சிவபெருமான பிரமவிஷ்
ணுக்கள் முதலிபதேவாகளேனோக்கி, நீங்கள்
வெள்ளை பாளையுடன்போய் நமது அன்பனா
கிய வன்றொண்டனை இங்கழைத்துக்கொண்
டுவாருங்க ளென்று கட்டளையிட்டருள, அவ
ரகளவ்வாறே சென்று, சுவாமிதரிசனஞ்செய்
து திருமதிற்புறத்தில எழுந்தருளுகிற சுந்தர
மூர்த்திநாயனாரைக்கண்டுதொழுது, ப்ரீகயிலா
யபதியின கட்டளையைச்சொல்ல மகிழ்நது,
நாயனார், சுவாமியைநினைநது வணங்கி, வெ
ள்ளையானையின்மே லாரோகணித்துக்கொண்
டு எழுந்தருளுபவா, தமமுடைய நண்பரா
கிய சேரமானைநினைத்துக்கொண்டு செல்ல,
சேரமான் பெருமானாயனா அதனையறிந்து,
உடனே குதிரைமேலேறிக்கொண்டு, அதி
கவிரைவாகத்திருவஞ்சைக் களத்துக்குவநது

சுந்தரமூர்த்திராயனா எழுந்தருளிச் செல்வ
தைக்கண்டு, அந்தக்குதிரையின்காதில் பஞ்
சாக்ஷரமோதினவுடன், அது அந்தரமார்க்கத்
திற்செல்லச்சென்று, சுந்தரமூர்த்திராயனரை
பபிரதக்ஷணஞ்செய்து, வெள்ளானைக்கு மு
ன்னாகப்போயினர்.

இவருடைய பரிசனமாகிய மந்திரிமுத
லாயினோர் திடபக்திவலிமையால், உடை
வாளினால்குத்தி உயிரை மாய்த்துக்கொண்டு
ஹிரயாக்கையைப்பெற்று, சேரமானுடன் கல
ந்து கொண்டார்கள். சுந்தரமூர்த்திராயனார்
“தானெனை முன்படைத்தான்” என்னுந் திரு
பபதிகம் ஒதிக்கயிலாயத்துக் கெழுந்தருளிச்
சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை வணங்கித்
துதித்து, முன்னிருந்தபடி ஆலாலசுந்தரராகித்
திருத்தொண்டு செய்து கொண்டிருந்தனா. அ
த்திருபபதிகம் வருணதேவனால் திருவஞ்சைக்
களத்துக்குவந்து எங்கும் விளக்கமுற்றது.

சேரமான்பெருமானையனார், திருக்கயிலா
யத்திற்சென்றபோது, தடைபட்டுப் பின்தா
ம் அருளிச்செய்த ஞானவுலாவைச்சிவபெரு
மான் முன் அரங்கேற்றத்திருவுளமகிழ்ந்து, சி
வபெருமா னருள்பெற்று, சிவகணநாதராகி

கூஉ கூதரமூர்த்தநாயனாபுராணம்

சுவாமியைச்சேவிப்பாராயினா. அவா, அருளிச் செய்த திருக்கயிலாயனானவுலாலை, அன்று கேட்டிருந்த மாசாத்தரானவா, அதனைத்தமிழ்நாடெங்கும் விளங்கும்படிச் செய்தனா.

முன்னேபூமியில அவதரித்த, பரவையாரும சங்கிலியாரும முறையே கமலினியாரும் அந்நிதியாருமாகி, பாவதிதேவியாருக்குத் தாங்கள் முன்செய்த திருத்தொண்டைச் செய்துவந்தார்கள்.

திருச்சிறுமபலம்.

முதலாவது

தில்லைவாழந்தணர் சநுக்கம்.

தில்லைவாழந்தணர்புராணம்.

ஆதியாய் நடுவுமாகி யளவிலா வளவுமாகிச்
சோதியா யுணர்வுமாகித் தோன்றியபொருளுமாகிப்
பேதியா வேகமாகிப் பெண்ணுமா யானுமாகிப்[றி.
போதியாநிற்குந்தில்லைப் பொதுநடம் போற்றிபோற்

உலகமெல்லாந் திருவுருவமாகக் கொண்டு
விளங்கும், விராட்புருடனுக்கு, இதயஸ்தா
னமாகவும், பிருதிவியாதி பஞ்சபூத கேஷத்தி
ரங்களில ஆகாசஸ்தலமாகவும், இலங்காநின்
ற தில்லையினகண்ணே, ஆதிமத்தியாந்த சமா
னாதிக ரஹிதனாகிய சிவபெருமான், ஆன்மகோ
டிகளுக்கநுக்கிரகஞ்செய்யும் பொருட்டு, தில்
லைவனத்தின்கண்ணே திருமூலத்தானமாகிய
சிவலிங்கவடிவமாய் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற
னார். அந்தத்திருமூலத்தானத்துக்குத் தென
பாகத்திலே திருவருள்வடிவாகிய கனகசபை
யிருக்கின்றது. அந்தக்கனகசபையின் கண்
னே, பரமகருண மூர்த்தியாகிய சிவபெரு
மான், தமது அருட்சத்தியாகிய சிவகாமிய
ம்மையார்காண, அனவரதமும் ஆனந்தத்தா
ண்டவஞ்செய்தருளுவர்.

கூச திலலைவாழந்தணாபுராணம்.

திருமூலத்தான லிங்கத்துக்கும், சபாநாதருக்கும், வேதசிவாகமவிதிப்படி பூசைமுதலியவை செய்பவா திலலைவாழந்தணா என்று சொல்லப்படுவார்கள். அவர்கள் மூவாயிரமுனிவர்கள். சிவபுண்ணியங்களெல்லாம் ஒருங்குதிரண்டு வடிவுகொண்டாற் போன்று, குற்றமற்றவமிசத்திலுதித்து, பாவமென்பது சிந்தும் எய்தப்பெறுதவர்கள். இல்லறத்திலுள்ளவர்கள். இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னுஞ் சதூர்வேதங்களையும், சிதைஷ், வியாகரணம், சந்தோவிசிதி, நிருத்தம், சோதிடம், கற்பம் என்னும் ஆறுவேதாங்கங்களையும் ஐயநதிரிபற ஓதியுணர்ந்தவர்கள். ஆகவனீயம், தக்ஷிணாக்கினி, காருகபத்தியம் என்னும் மூன்றக்கினிகளையும் விதிப்படி வளாக்கின்றவர்கள். ஓதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல், என்னும் அறு தொழிலினாலும் கலியை நீக்கினவாகள், விபூதி உருத்திராக்ஷம் என்னும் சிவசின்னங்களை விதிப்படி மெய்யன்போடு தரிக்கின்றவர்கள். சிவபெருமானுடைய ஸ்ரீபாதத்தின் கண்ணே இடையறாது பதிந்தவுள்ளன்பே தங்களுக்குப் பெருமபாக்கியமெனக் கொள்கின்றவர்கள்.

அவர்கள் சமயம், விசேஷம், நிருவாணம் ஆசாரியாபிஷேகம் என்னும் சதூர்வித தீக்ஷா

விசிட்டராயுள்ளவர்கள். காமிகமுதல், வாது
ளமீறாகச் சொல்லப்பட்ட சிவாகமங்கள் இரு
பத்தெட்டையும் ஒதியுணர்ந்தவர்கள் அவ்
வாகமங்களால வீட்டுநெறிகள் இவையென
வுணர்த்தப்படுஞ்சரியை, கிரியை, யோகம்,
ஞானம் என்னும் நான்குபாதங்களையும், வழ
வாவண்ணம் அநுட்டிக்கின்றவர்கள்.

அவர்கள், சபாநாயகர், “இவ்விருடிகளில்
நாமொருவர்” என்று அருளிச்செயப்பெற்ற
பெரும பேறுடையவர்கள். இமமட்டோ?
திருவாரூரத்தியாகேசர், சுந்தரமூர்த்திராயனா
ருக்குத் திருத்தொண்டத் தொகைபாடும்படி
அருளிச்செய்தபோது, “திலைவாழந்தணா
தமடியாக்குமடியேன்” என்று அவர்களைத்
தமது அருமைத் திருவாக்கினாலே எடுத்துச்
சொல்லியருளினாரென்றால், அவர்களுடைய
அளவிறந்த மகிமையைச் சொல்லவல்லவர்
யாவா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநீலகண்டநாயனார்புராணம்.

சிதம்பரத்திலே, குயவர் குலத்தில் அவத
ரித்த திருநீலகண்டநாயனாரென்பவர் இல்லற
தருமத்தில் சிறிதுந்தவறாதுநடந்து சிவபக்தி
அடியார் பக்திகளிலே மிகச்சிறந்தவராய் வா

சூசு திருநீலகண்டநாயனாபுராணம்.

ழ்ந்துவந்தாரா. அவர் தமமுடைய குலத்துக் கேற்ப, மட்பாததிரங்கள்செய்து விறறுச் சிவனஞ்செய்தும், திருவோடுகளைச் சிவனடியாரகளுக்குக் கொடுத்தும் வந்தாரா ஒருநாள் அவர் அவ்வூரிலே ஓர் வேசியிடத்துச் சென்று வீட்டுக்குத்திருமப, கற்பிற்சிறந்த அவாமனைவியார அதையறிந்து, எமமை நீர் தீணெவீராகில் “திருநீலகண்டம்” என்று ஆணையிட்டார். அதைக்கேட்ட தொண்டர், சிவபெருமானுடைய திருநீலகண்டத்திலே தாம் வைத்த பக்தி குன்றாவண்ணம், மனைவியாரைத் தொடாமல நீங்கி, என்னை யென்னுமல் “எம்மை” என்று பன்மையாகச் சொன்னதனால், இவரைமாத் திரமன்று, மற்றப்பெண்களையும் நான் மனத்தால் நினைத்தலுஞ் செய்யேன் என்று உறுதிக்கொண்டார்.

இவ்வாறு அவர்களிருவரும் தங்கள்வீட்டினின்றும் புறப்படாதொழிந்து, அவ்வீட்டிலதானேயிருந்து, இல்லறத்திற்குரிய பிறகாரியங்களெல்லாஞ் செய்துகொண்டு, புணர்ச்சியின்மையைப் பிறரறியாமல், இளமைப்பருவங்கடந்து வயோதிகப் பருவமடைந்தும், தாங்கொண்ட ஆணையைக் கடவாமலும், இவபக்தி குறையாமலும் வாழ்ந்துவந்தார்கள்.

இப்படியிருக்கும் காலத்திலே, கருணாமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் அவ்வடியார் மகி

திருநீலகண்டநாயனாட்டிராணம். ௬௭

மையை உலகத்தவர்கள் அறிந்துய்யும்பொருட்டு, ஒருசிவயோகி வடிவங்கொண்டு, அவ்வடியாறீட்டுக்குச்சென்று, அவரிடம் ஓர்திருவோட்டைத்தந்து,—இவ்வோடு தனக்குவேறொப்பில்லாதது; தன்னிடத்திலேசேர்ந்த பொருள்க ளெல்லாவற்றையும் சுத்தி செய்வது; பொன்மணிகளைப் பாக்கிலும் இது காப்பாற்றப்படத்தக்கது—என்று அதிக மேன்மைபடச்சொலவி, இந்தத்திருவோட்டை-நீயுன்னிடம் வைத்திருந்து நாமகேட்குமபோது தருவாய் என்று சிவயோகியார் நலக வணங்கிப் பெற்றுக்கொண்டு, வீட்டின் ஒருபக்கத்தில் சேமித்துவைத்துவிட்டு, திரும்பிவந்து, போம்படியாகத் திருவுளங்கொண்ட சிவயோகியாருக்குப்பின் சிறிது தூராஞ்சென்று அவரிடத்தில விடைபெற்றுக்கொண்டு, வீட்டுக்குத்திரும்பினார்.

நெடுநாள்சென்றபிறகு, ஒருநாள் சிவபெருமான் தாம்கொடுத்த திருவோட்டைவைத்த இடத்தில இல்லாதொழியும்படி செய்து, அவ்வடியாருடைய உண்மையைப் பிறர்க்குப் புலப்படுத்தும் பொருட்டு, முன்போலச்சிவயோகிவடிவந்தாங்கி, அவர்வீட்டுக்கெழுந்தருளிக் தாம்முன்னேதந்த திருவோட்டைக்கேட்க, அடியவர், உள்ளேபோய்ப் பார்த்துக்காணாமையாலே திகைத்து, அங்குமின்றவர்களி

சுஅ திருநீலகண்டராபனாபுராணம்

டத்திலேகேட்டும், பிறவிடங்களிலே தேடியு
ங் காணாதவராகிப்பயந்து, அடியவா சிவயோ
கிபாருக்கு முன்வந்து, “சுவாமீ! தேவரீர்த
ந்த வோட்டைவைத்த இடத்திலும் பிறவிட
ங்களிலும் தேடிக்கானேன். மிக்க பழைமை
யதாகிய அந்தத்திருவோட்டைப்பார்க்கிலும்,
நல்ல புதியவோடுதருகிறேன். அதையேற்று
க்கொண்டு அடியேன்செய்த பிழையைப்பொ
றுத்தல்வேண்டுமென்று பிராத்திக்க, சிவ
யோகியார் கோபித்துப்பார்த்து, “நான்வைத்
தமண்ணோட்டையன்றிப் பொண்ணோட்டை
த்தந்தாயாயினும் நான் ஏற்றுக்கொள்ளேன்.
நீயிழந்தது உண்மையாயிருக்குமாகில, உன்பு
த்திரனைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு, குளத்திலே
மூழ்கி, சத்தியம் பண்ணித்தரலவேண்டு”
மென்ன, அடியவர் - எனக்குப் புத்திரனில
லையே! என் செய்வே-மென்ன, சிவயோகி
யார், “உன் மனைவிகரத்தையேனும்பற்றி மு
ழுகிச்சத்தியம்பண்ணித்தா” என்றார், அடிய
வர் “எங்களுக்குள் நிகழ்ந்த ஓர்சபதத்தால
ஒருங்கு மூழ்குதல்கூடாது” என்றுசொல்ல,
சிவயோகியார் சினந்து, “நான்தந்தலுட்டை
யுந்தராமலும், அதைக்கவராதது உண்மை
யெனின் மனைவியைப்பற்றி முழுகிச் சத்திய
ஞ்செய்து தராமலும் நீ கடினசித்தங்கொண்
டு பேசுகிறாய். தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் கூடி

யிருக்கும் பெரிய சபையிலே இவ்விஷயத்தை
க்குறித்துப் பேசப்போகின்றேன்.” என்று
விரைந்து செல்ல, தொண்டரும் பின்சென்
றார்.

சிவயோகியார், நிகழ்ந்த சங்கதிகளைத்
தில்லைவாழ்ந்தணரிட முரைக்க, அவர்கள், தி
ருநீலகண்டநாயனாரையும் விசாரித்து, “நீர்
இவா தந்த ஓட்டை இழந்தீராகில், உம்மு
டைய மனைவியைப்பற்றிக் குளத்தில் மூழ்
கிச் சத்தியஞ் செய்துக்கொடுத்தலே நீதி”
என்றார்கள். அடியவா அதைக்கேட்டு, தாம்
மனைவியாரைத் தீண்டாதிருத்தலைக்குறித்து
ப் பேசமாட்டாதவராகி, தகுந்தபடி குளத்
தில் மூழ்கிச் சத்தியஞ் செய்து தருகிறேன்
என்று வீட்டுக்குப் போய், மனைவியாரை அ
ழைத்துக் கொண்டுவந்து, திருப்புலீச்சரத்து
க்கு முன்னிருக்கின்ற திருக்குளத்திலே போ
ய், ஒரு மூங்கிற்றண்டை ஒருபுறத்தில் மனை
வியார் பிடிக்க, மற்றப்புறத்தில் தாம் பிடித்
துக்கொண்டு இறங்க, அதைக்கண்ட சிவயோ
கியார், “உன்மனைவியைப் பிடித்துக்கொண்
டு மூழ்கு” என்று சொல்ல, திருநீலகண்டநா
யனா, அவ்வண்ணஞ் செய்யக்கூடாமையை
உலகத்தார் அறியுமபடி, தமக்குள் நடந்தன
வெல்லாஞ் சொல்லி மூழ்கினார். மூழ்கிக்கரை
யிலேறிய திருநீலகண்ட நாயனாரும் மனைவி

எ0 இயற்பகைநாயனாப்புராணம்.

யாரும் மூப்பு நீங்கி யௌவன பருவமடைந்து
பிரகாசித்தார்கள்.

உடனே, தேவர்களும் முனிவர்களும் புஷ்ப
மாரி பொழிய, அவ்வதிசயத்தைக்கண்ட ச
கலரும் அங்குமின்ற சிவயோகியைக்காணாத
வர்களாய் மயங்கிநின்றார்கள். சிவபெருமான்
பார்வதி சமேதராய் இடபவாகனத்திலெழு
ந்தருளி, ஆகாயத்தில் காக்கிதர, திருநீலகண
டநாயனாரும் மனைவியாரும் பூமியில் விழுந்து
நமஸ்கரித்தெழுந்து துதித்து நின்றார்கள். சி
வபிரான் அவர்களை நோக்கி, “இந்திரிய நிக்
கிரகஞ்செய்து மேன்மையெய்திய அன்பர்க
ளே! என்றும் இவ்விளமை நீங்காமல நம்மி
டத்திலிருங்கள்!” என்று திருவாய்மலாந்து
மறைந்தருளினார். திடபக்தியுடைய திருநீல
கண்டநாயனாரும், அவர் மனைவியாரும் சிவ
லோகமெய்தி பேரின்பமனுபவித்து வாழ்ந்தி
ருந்தார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இயற்பகைநாயனாப்புராணம்.

சோழநாட்டிலே, காவிரிப்பூம்பட்டினத்
தில் வாழ்கின்ற வைசியர் குலத்தில் திருவவ
தாரஞ்செய்து, இயற்பகைநாயனார் என்னும்

திருநாமம் பெற்றுப் பரமசிவனிடத்தில் மிகு
 நத அன்புள்ளவராய்ச் சிவனடியாகள் விரு
 ம்பிய பொருள்களையெல்லாம் கொடுத்துப் ப
 க்தி செய்துகொண்டு வருங்காலத்தில், சிவ
 பெருமான், அவரன்பினுறுதிப்பாட்டினை யா
 வருமறிந்துய்வது காரணமாக, அவரிடத்துக்
 கு விபூதிதிருமேனியில் பிரகாசிக்க தூர்த்தவ
 வேடமுள்ள ஒருபிராமண வடிவங்கொண்டு
 வந்து நாயனாரை நோக்கி, உம்மிடத்திலுள்ள
 ஒரு பொருளை விரும்பி யிங்குவந்தேன். நீர்
 தருதற்கிசைவீராகில், அப்பொருளின்னதெ
 ன்று சொல்வேன் என்ன, இயற்பகைநாயனார்
 எப்படிப்பட்ட பொருளாயினும், என்னிடத்
 திருக்குமாயின், அஃது நமது கடவுளாகிய
 பரமசிவனுடைய அடியார்களுக்கேயுரிய பொ
 ருளாகையால், தேவரீர் திருவுள்ளம் விரும்பி
 யதை இன்னதென்று திருவாய் மலர்ந்தருளு
 மென்று சொல்ல; ஐயர், உம்முடைய மனைவி
 யை இச்சித்து வந்தேன் என்றார். அப்பொ
 முது இயற்பகைநாயனார் முன்னிலு மிக்கமகி
 ம்ச்சியோடு உள்ளே சென்று கற்பிலேசிறந்த
 தம்முடைய மனைவியாரை அழைத்துக்கொ
 ண்டுவந்து, ஐயரிடத்தில் விட்டு வணங்கி இன்
 னுமடியேன் செய்யவேண்டிய பணியாது எ
 ன்றுவினாவ, ஐயர், “இந்தப்பெண்ணை நான்
 தனியே கொண்டிபோகையால், உங்கண்மீது

௭௨ இயற்பகைநாயனாப்புராணம்.

பற்றுள்ள பந்துக்களையும், ஊரார்களையும் க
டக்கும் வரைக்கும், அவர்களால் எனக்கோரி
டையூறும் உண்டாகாதிருக்கும்படி நீ துணை
யாகவரவேண்டுமே” என்றார். இயற்பகைநா
யனா உடனே ஆயுதசாலையிலே போய், போ
ர்க்கோலங்கொண்டு, ஐயரிடம் வந்து அவரை
வணங்கி அவரையும் மனைவியாரையும் மு
ன்னே போமபடிசெய்து தாம்பின்னேசெ
ன்றா.

அவ்வாறு செல்லும்பொழுது, இயற்பகை
நாயனாருடைய சுற்றத்தவர்களும் ஐயருக்கி
ருபக்கத்திலும்நெருங்கி யாரவாரித்துக்கொ
ண்டு போகவொட்டாமல் தடைசெய்ய, அது
கண்டு நாயனார், கோபங்கொண்டு, பலவகை
யாகச் சொல்லியுங்கேளாமையினாலே, எதிர்த்
தவர்களை யெல்லாங்கொன்று, மேல் எதிர்ப்ப
வரொருவரு மின்மையைக்கண்டு, ஐயரைநோ
க்கி, சுவாமீ! தேவரீர் அஞ்சாவண்ணம் இந்
தக்காட்டைக்கடக்கும் வரைக்கும் உம்மோடு
வருகின்றேன் என்றுசொல்லி அவரோடு தி
ருச்சாய்க்காடு என்னும் சிவஸ்தலத்துக்குச்ச
மீபத்திலேபோனபொழுது, ஐயர், இயற்பகை
நாயனாரை நோக்கி, இனிநீர் திரும்பிப் போக
லாம் என்று சொல்ல, நாயனார், அவருடையதி
ருவடிகளை வணங்கி அஞ்சலிசெய்து ஸ்தோ
த்திரம் பண்ணிக்கொண்டு திரும்பினார்.

அப்பொழுது, ஐயா இயற்பகையே! இங்கேவா என்று சொல்லி ஓலமிட்டார். நாயனா அந்த ஓசையைக்கேட்டு அடியேன் இதோ வந்துவிட்டேன். இன்னும் இடையூறுசெய்பவர்கள் உண்டாயின் அதஞ்செய்துவிடுகிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு வர ஐயா மறைந்தருளினார் வந்தநாயனார் அவ்வய்யரைக்காணாமல மனைவியைமாததிரங் கண்டார். பின்னா, ஆகாயத்தில்கிவபெருமான் பராவதிசமேதராய் இடபவாகனத்திலெழுந்தருளிக் காக்கித் தரக்கண்டு, ஆராமையினாலே உடனே விழுந்து எழுந்து ஸ்தோத்திரமபண்ணினார். கிவபெருமான அவரைநோக்கி நமமேலும் நமமுடையடியார்கள் மேலும் நீஷ்களங்கமாகிய அன்புவைத்த இயற்கையே! நீ உன் மனைவியோடு நமமுடனேவா என்று திருவாய்மலாந்து அந்தர்த்தானமாயினார். இயற்பகைநாயனாரும் மனைவியாரும் கிவலோகத்தை யடைந்து பேரின்பமனுபவித்து வாழ்ந்திருந்தார்கள். யுத்தத்தில் இறந்த அவர்கள்பந்துக்களும் வானுலகத்தை அடைந்து இன்பமனுபவித்தார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இளையான்குடி-மாறநாயனாப்புராணம்.

இளையான்குடியென்னும ஊரிலே வேளாளாகுலத்தில், திருவவதாரஞ்செய்து, சிவபெருமானிடத்தில் மிகுந்த அன்புள்ளவராய்ச் சிவனடியாகளுக்குத் திருவமுதுபடைக்குந் திருத்தொண்டிவழுவாமல நடத்திக்கொண்டு வாழுகளில், செலவமாறின காலத்திலும் இந்தத்தொண்டுமாறாமல செய்யத்தக்க உறுதிப்பாடுள்ளவரென்னும் நிலைமையினை உலகத்தாரா அறிந்துய்யுமபடி விளக்கிக்காட்டத் திருவுள்ளங்கொண்டு, சிவபெருமான் தம்முடைய அடியாக்கிருந்த செல்வமெல்லாம் நானுக்குநாட்குறையுமபடிக்குச் செய்துவந்தமையால, இளையான்குடிமாறநாயனா வறுமையடைந்தும முன்னிலைமையில் வழுவாமல கடன்வாங்கியுஞ் செய்துவருகையில், மழைக்காலத்தில் நன்றாய் வருஷித்துக்கொண்டிருக்கும் ஒரு நாளிரவில், நெடுநேரம் எதிர்பார்த்திருந்தும் ஒருவருடைய உதவியுமில்லாமல் பகல்முழுதும் போஜனஞ்செய்யாமையால் பசியதிகப்பட்டு, வீட்டுக்கதவைப் பூட்டியபின்பு, திருக்கைலாயபதியானவர் சைவவேடங்கொண்டு அம்மழையில்நாயனார்மாளிகைக்குவந்து கதவைத்தட்டினார். நாயனார் கதவைத்திறந்து உள்ளேவரவழைத்து வேறே வஸ்திரங்கொடுத்து, பிறகு அமுதுபடைக்கவேண்டுமென்றுதமது

இனையான்குடிமாறநாயனாபுராணம். ௭௫

மனைவியைவினாவினார். அதற்குமனைவியா
“நம்முடைய வீட்டில யாதொன்றுமில்லையே,
அயலாகொடுப்பவாகளும் இல்லை; நாழிகையு
மதிகமாய்விட்டது; அடியேனாலாவதென்னி
ருக்கின்றது? ஆயினும், இன்றுபகல் விதைத்
தநென்முளையை வாரிக்கொணடுவந்தால் இய
ன்றமட்டும் அமுது சமைக்கிறே” எனன்று
சொல்ல, இனையான்குடிமாறநாயனா மிகவு
மனமகிழ்ந்து அதற்குடன்பட்டு பெருமழை
பொழிகின்ற மகா அந்தகாரமாகிய அரத்தா
த்திரியிலே, ஒருபெரிய இறைகூடையைத் த
லையிலே கவிழ்த்துக்கொண்டு காலினாலே தட
விக் குறிவழியே தமமுடையவயலிற்சென்று,
அதிலே அதிகமழையினால் நீரமேலே மிதக்கி
ன்ற நென்முளைகளைக் கையினாலே கோலிவா
ரி இறைகூடை நிறைய இட்டு தலையிலேவை
த்துச் சுமந்துகொண்டு சீக்கிரம்வீட்டுக்குத்தி
ருமபிவந்தார். அவாவரவை எதிர்பார்த்திரு
ந்த மனைவியாகையில் கொடுக்க, அப்புண
ணியவதி அதைச்சமைக்க விறகில்லாமையா
ல வீட்டுமேற்கூரையினால் அடுப்பெரித்துப்
பக்குவப்படுத்தி அரிசியாக்கி, அமுதுசமைத்
து, குழிப்பயிரைத் தமது சாமாததியத்தினா
ல் வெவ்வேறு கறியமுதுகள்செய்து முடித்து
கணவனாரைநோக்கி, அமுதுசித்தமாயிருக்கி
றதென்றுசொல்ல, அவாந்திரைகொள்பவர்

எசு மெய்ப்பொருணாபநாபுராணம்.

போலிருக்கின்ற சுவாமியை அணுகி, சுவாமீ!
அமுதுசெய்ய எழுந்தருளும் என்றுசொல்லி
யழைக்க, அவர் ஒருசோதிவடிவமாய் எழுந்
துதோன்றினா. அதைக்கண்ட இளையானகு
டிமாறநாயனாரும் மனைவியாரும் திகைத்து
நின்றார்கள். பின்பு சிவபெருமான் பாவதி
தேவியாரோடும் இடபாருடராய்த் தோன்றி
இளையான்குடிமாறநாயனாரை நோக்கி, “அன்
பனே! நமமுடைய அடியாகளை அமுதுசெ
ய்வித்த நீ உன்மனைவியோடும் நமமுடைய
பதத்தையடைந்து பேரின்பத்தை அனுபவி
த்துக்கொண்டிரு” என்று திருவாய்மலர்ந்த
ருளி உடனே மறைந்தருளினா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்ப்பொருணாயனாபுராணம்.

சேதிநாட்டிலே, திருக்கோவலூரில் மலைய
மானாட்டாருக்கு அரசரும், வேதாகமங்களி
ன் உண்மையறிந்தவரும், சிவனடியார்களு
டைய திருவேடத்தையே மெய்ப்பொருளெ
னச் சிந்தைசெய்பவருமாகிய மெய்ப்பொரு
ணாபனாரென்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர்த
ம்முடைய இராச்சியத்தில் தருமநெறிதவறா
மல செங்கோல் செலுத்திவருங்காலத்தில்,

மெய்ப்பொருளையனாபுரானம். ௭௭

முத்திராதன் என்னும் ஓராசனானவன் அவரைவெல்லுதற்குவிருமபி, பலமுறையுத்தஞ் செய்து தோலவியடைந்து பங்கப்பட்டதனால், அவரிடத்துள்ள அடியாபக்தியை யறிந்து, கபடத்தினால் அவரைவெல்லக்கருதி, சரீரமுழுதும் வீழ்ந்தறித்து, சடைகளைச் சோத்துக்கட்டி, ஆயுதத்தை வைத்திருக்கும் ஓர் கவளியைப் புத்தகக்கவளிபோலத் தோன்றும்படி கையிலெடுத்துக்கொண்டு, திருக்கோவலுரிற்சென்று, மெய்ப்பொருளையனருடைய திருமாளிகையடைந்து, காவலோடுங்கூடிய பலவாயில்களையுங் கடந்து, நாயனா சயனக்கிரகத்தில மஞ்சத்தின்மீது நித்திரைசெய்ய, அவருடைய மனைவியார் பக்கத்திலிருக்கக்கணமும், சமீபத்திலேசென்றான்.

அப்போது, மனைவியார் சீக்கிரமெழுந்து மெய்ப்பொருளையனாரையெழுப்ப, அவா விழித்தெழுந்து அவ்வஞ்சகளை யெதிரொண்டு வணங்கி “சுவாமீ! தேவரீர் இங்கெழுந்தருள்தற்குக் காரணம்யாது?” என்றுவினாவி, முத்திராதன் “உங்கள் கடவுளாகிய சிவபெருமான் ஆதிகாலத்தில “அருளிச்செய்த சைவாகமங்களுள் எவ்விடத்திலுங் காணப்படாத ஓராகமத்தை உமக்குப்போதிக்குமபடி கொண்டுவந்தேன்” என்றான். மெய்ப்பொருளையனார் அதைக்கேட்டு மிக்க மகிழ்கூர்ந்து “இதி

எஅ மெய்ப்பொருளுபனாபுராணம்.

னிலுமுயர்ந்தபேறு எனக்கென் னிருக்கின்
றது? அந்தச்சைவாகமத்தை யிப்போதே வா
சித்துப்பொருளருளிச்செய்தல்வேண்டு” மெ
ன்று பிரார்த்திக்க, முத்திராதன் “உம்முடை
யபட்டத்தரசி இல்லாமல் நீருமநானும வே
றிடத்திருக்கவேண்டு” மென்றுசொல்ல, உட
னேநாயனா தமமனைவியாரை அந்தப்புரத்து
க்குப்போமபடி செய்து, பொய்வேடங்கொ
ண்ட முத்திராதனை விதிப்படி ஆசனத்தின்
மேலிருத்தி, தாம்பீழையிருந்துக்கொண்டு, இ
னி அருளிச்செய்யுமென்ன, முத்திராதன் த
ன்கையிலிருந்த வஞ்சக்கவளிகையை மடியி
ன்மேலவைத்து புத்தகம் அவிழ்ப்பவன்போ
லெடுத்து, நாயனா வணங்குமபோது அக்க
வளிகையில்மறைத்து வைத்துள்ள உடைவா
னையெடுத்து அவரைக்குத்த, அவர்சிவவேட
மே மெய்ப்பொருளெனறுகருதி அவனைவண
ங்கினா. உடனே வாயிற்காவலாளனாகிய தத்
தனைன்பவன் உள்ளேபுகுந்து தன்கைவாளா
ல்பகைவனை வெட்ட முயலுமபோது, நாய
னார் “தத்தனே! இவர்சிவனடியாராதலால் இ
வாக்கிடைபூறென்றுஞ் செய்யாமல், ஒருவ
ருமிவரைநெருங்கித் துன்பஞ்செய்யாவண்ண
ம அழைத்துக்கொண்டுபோய் நகர்ப்புறத்தே
விடக்கடவாய்” என்று கட்டளையிட, அக்கட்
டளையைச்சிரமேற்றாங்கி நாயனாவணங்கி

க்கொண்டு முத்திராதனை யழைத்துப்போம்
 பொழுது தடுத்தவாகட்கெல்லாம் வேந்தனு
 டைய ஆஞ்ஞையைத்தெரிவித்து, நகரத்தை
 க்கடந்துசென்று அவனுக்குரிய காட்டுவழியி
 லேயவனைவிட்டுத் திருமபிவந்து, முத்திராத
 ன் இடையூறின் தனனகரம்போய்ச்சேர்ந்த
 சங்கதியைக்கேட்கும் பொருட்டாக முன்ன
 ரே நீங்கிவிடக்கூடிய உயிரைத்தாங்கிக்கொ
 ணடிருக்கும் மெய்ப்பொருளையொருக்கு மு
 ன்சென்று வணங்கிநின்று “அரசே! சிவபத்த
 ரை இடையூறின்னிக்கொண்டுபோய் விட்டே
 ன்” என்று சொல்ல, உள்ளங்களிகூர்ந்து தம
 க்குப்பின் அரசாளுதற்குரிய குமாராகளையு
 ம் மந்திரிமுதலானவாகளையும் நோக்கி, சை
 வாகமவிதிப்படி விபூதிமேல வைத்த அன்பை
 ப்பாதுகாக்கும்படி போதித்து. கனகசபையி
 லே அநவரதமும் ஆனந்தததாண்டவம் புரியு
 ம் சபாநாதரைத் தியானமபண்ணினார். அப்
 பொழுது சபாநாதா நாயனொருக்குத்தோன்றி
 அவரைத்தமமுடைய திருவடியிலே சேர்த்த
 றுளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விறன்மிண்டநாயனாற்புராணம்.

மலைநாட்டிலே, செங்குனதூரில, வேளாளாகுலத்தில் அவதரித்து, சிவபெருமானுடைய ஸ்ரீபாதங்களைமனத்தின்கண்ணே இருத்தி, உட்பற்று புறப்பற்றுக் களையறுத்தவரும், அடியா பத்தியிலே உயாவொப்பிலலாத வருமாகிய விறன்மிண்டநாயனாரென்பவா ஒருவரிருந்தார் அவர், சிவஸ்தலங்களுக்குப் போனபொழுதெல்லாம், முன்னா அடியா திருக்கூட்டங்களுக்கெதிரே சென்று அவாகளை வணங்கிக்கொண்டே, பின்னா சிவபெருமானைவணங்குகின்றவா. அவர்தாப வசிக்கின்ற மலைநாட்டைநீங்கி பலதலங்களினுஞ் சஞ்சரித்து, சிவனடியார்கள் ஒழுக்கத்தையநுசரித்து, திருவாரூரை அடைந்து, சுவாமீதரிசனஞ்செய்துகொண்டிருந்தார்.

ஒருநாள், சுந்தரமூர்த்திநாயனா தேவாசிரியமண்டபத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவனடியார்களை அடைந்து வணங்காமல், ஒரு பிரகாரம் ஒதுங்கிச் சென்றதை அவ்விறன்மிண்டநாயனாகண்டு, “அடியார்களை வணங்காமற்செல்கின்ற வன்றொண்டன் அவ்வடியார்களுக்குப்புறகு; அவனைவலிய ஆட்கொண்ட சிவபெருமானும் புறகு” என்றார். சுந்தரமூர்த்திநாயனா, அவ்விறன்மிண்டநாயனரிடத்துள்ள சங்கமபக்தி வைராக்கியத்தைக்கண்டு,

அவ்வடியாகண மேலே திருத்தொண்டத் தொகை எனனும் திருப்பதிகத்தைப் பாடினா. அதைக்கேட்ட விறன்மிண்டநாயனார் மிக மகிழ்ந்து, “இவ்வனனொண்டருடையமனம் அடியாரிடத்திலேயேபதிருக்கின்றது” என்றருளிச்செய்தாரா இச்சங்கமபக்தி வலிமையை க்கண்ட சிவபெருமான் அவ்விறன்மிண்டநாயனாரைத் தம்மைச் சேவிக்கின்ற கணங்களுக்குத் தலைவராக்கியருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அமரீந்திரநாயனாபுராணம்.

சோழநாட்டிலேயுள்ள பழையாறை என்னும் ஊரில், வைசியாகுலத்தில், பெருஞ் செலவமுடையவரும், சிவனடியாகளுக்கு திருவழுது செய்வித்தது, அவரவா குறிப்பறிந்தது கதைகள், சீலைகள், கோவணம் முதலியவை கொடுப்பவருமாகிய அமரீந்திரநாயனார் என்பவர் ஒருவரிருந்தாரா. அவர் திருநலனாரா எனனுஞ் சிவஸ்தலத்திலே மஹோற்சவதரிசனஞ்செய்யுஞ் சிவனடியாகள் திருவழுதுசெய்யும்பொருட்டு ஒருதிருமடங் கட்டுவித்து, தம்முடைய சுற்றத்தார்களோடும் அவ்விடம்போய்ச் சேர்ந்தது, உச்சவ தரிசனஞ்செய்து,

தமமுடையமடத்திலே சிவனடியார்களுக்கு திருவமுது செய்வித்துக்கொண்டு மனமகிழ்ச்சியோடும இருந்தா.

இப்படியிருக்கும்நாளில், ஒருநாள், சிவ பெருமான் பிராமணபிரமசாரிவடிவங் கொண்டு, இரண்டு கௌபீனங்களையும் விபூதிபபையையும் சுட்டியிருக்கிற ஒருதண்டைக்கையிலேபிடித்துக்கொண்டு, அந்தத்திருமடத்துக்கு எழுந்தருளிவந்து, நாயனாரைநோக்கி, “நீ அடியார்களுக்குத்திருவமுதுசெய்வித்து, அவர்களுக்கு வஸ்திரங்களும், கந்தைகளும், கீள் கௌபீனங்களும் தருகின்றீரென்று கேளவியுற்று, உம்மைக்காணுதற்கு விரும்பிவந்தோம்” என்ன, நாயனர், “சுவாமீ! தேவரீரும் இங்கே திருவமுதுகொண்டருளல வேண்டு” மென்று பிரார்த்திக்க, பிரமசாரியானவர் அதற்குடன்பட்டு, “நாமகாவேரியிலே ஸ்நானமபண்ணிக்கொண்டு வருவோம். ஒரு போதுமழைவரினும் தரித்துக்கொள்ளுமபொருட்டு, நீ இந்த உலாநத கௌபீனத்தை வைத்திருந்து தாரும்” என்று சொல்லி, தண்டிலேகட்டப்பட்டிருக்கின்ற இரண்டு கௌபீனங்களிலொன்றை யவிழ்த்து, “இந்தக்கௌபீனத்தின் மகிமையை உமக்குநான்சொல்ல வேண்டியதில்லை! நான் ஸ்நானம் பண்ணிக்கொண்டு வருமளவும் இதைவைத்திருந்துநா

ரும” என்று அவாகையிலே கொடுத்துவிட்டு
காவிரியிலே ஸ்நானம் பண்ணுதற்குப்போச,
அமர்ந்திராயனா அந்தக்கௌபினத்தைநருத
குந்த இடத்திலே சேமித்துவைத்தா. ஸ்நா
னத்துக்குப்போன பிரமசாரியானவா, நாய
னா சேமித்துவைத்த கௌபினத்தை மறை
த்து, ஸ்நானஞ் செய்துகொண்டு மழைபொ
ழிய நனைந்து, திருமடத்தையடைந்து நாய
னாரைநோக்கி, “தண்டிலேகட்டப்பட்டிருக்கி
ன்றகௌபினம்நனைந்துவிட்டது. உமமிடத்தி
லேநருத உலர்ந்த கௌபினத்தைக் கொண்டு
வாரும,” என்றுசொல்ல, நாயனா சீக்கிரம் உள்
ளேபுகுந்துபார்த்து, கௌபினத்தைக்காணாத
வராகி திகைத்து, பிறவிடங்களிலுந் தேடிக்கா
ணாமையால துக்கங்கொண்டு, வேறொருகோவ
ணத்தை யெடுத்துக்கொண்டுபிரமசாரியா மு
ன்வந்து, “சுவாமீ! தேவரீரந்த கௌபினத்
தை எங்குந் தேடிக்கண்டிலேன். வேறொருநல
ல நெய்தகௌபினங்கொண்டுவந்தேன். தேவ
ரீரநனைந்தகோவணத்தைக்களைந்து, இதைச்சா
த்தி, அடியேன்செய்த குற்றத்தைக்ஷமித்தரு
ளலவேண்டு” மென்றுபிரார்த்திக்கக்கேட்டபி
ரமசாரியானவா மிகக்கோபித்து, “நன்று! நன்
று! சிவனடியார்களுக்குநல்லகௌபினங் கொ
டுப்பேனென்று நீரஊரெங்கும் பிரசித்தப்படு
க்தியது, என்னுடைய கோவணத்தைக்கவங்

வதற்கோ! நீசெய்கின்ற இவ்வாணிகம் மிக அழகியதாயிருக்கின்றது” என்றுசொல்ல அமரீதிராயனா மிகவுமபயந்து நடுநடுங்கி, “சுவாமி! அடியேன இக்குற்றமறிநது செய்தேனலவேன். இக்கோவணமன்றி வெகுபொன் மணிகளையும், பட்டாடைகளையும் தருகிறேன் ஏற்றருளும்” எனன, அதற்குப்பிரமசாரியா கோபந்தணிந்தவாபோலக்காட்டி, “அவைகள் எனக்கு ஏன்? இக்கௌபீனத்துக்கு ஒத்த நிறையுள்ள கோவணத்தந்தாற்போதும்” என்று தண்டிலேகட்டப்படடிருந்த கௌபீனத்தை யவிழ்த்துக்கொடுக்க, அமரீதிராயனா மனமகிழ்ந்து, ஒருதராசைக் கொண்டுவந்து நாட்டி, பிரமசாரியார்தந்த கௌபீனத்தை யொருதட்டிலும், தம்கையிலுள்ள நெய்யற் கோவணத்தை யொருதட்டிலுமவைக்க, தம முடைய கோவணத்தட்டு மேலெழுமபக்க ணடு, அடியார்களுக்குக் கொடுக்குமபடி தாம வைத்திருந்த கோவணங்களெல்லாவற்றையும் கொண்டுவந்திடவும், நிறையொவ்வாமல் மே லுமே லுந்தமமுடைய தட்டு எழ, மிக்கவிய பபெய்தி, பலவஸ்திரங்களையும் பட்டாடை களையும், நூற்கட்டுகளையும், சுமைசுமையாக எடுத்துவந்து இடுநதோறும், தட்டு எழுந்தப டியேமேல நின்றது. அமரீதிராயனர் அதை க்கணி. பிரமசாரியை வணங்கி, “சுவாமி!

என்னுடைய திரவியங்களில் சேஷித்துள்ள து இனிபொன்றுமில்லை. நானும் என்மனைவியும் புத்திரனுமாத்திரம நிற்கின்றோம். தேவரீருக்குத் திருவுளமானால், அடியேங்களும இந்நத்தட்டில் ஏறுவதற்கு அனுமதித்தருளு” மென்ன, பிரமசாரியாரும் அதற்குநோந்தார். அதுகண்டு, அமரீந்திராயனர் மனமகிழ்ந்து, பிரமசாரியாரை வணங்கி, தம்முடைய மனைவியாரோடும் புத்திரரோடும் தராசை வலஞ்செய்து, “சிவனடியார்களுக்குச் செய்யுந்திருத்தொண்டிலே அடியேங்கள் தவறாமல் இருந்தோமாகில், யாங்கள் ஏறினமாத்திரத்தில், இந்தத்தட்டு ஒத்துநிற்கக்கடவது” என்றுசொல்லி, திருநல்லூரில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானை வணங்கி, ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஒதிக்கொண்டு மகிழ்ச்சியோடு தட்டிலேறினார்; ஏறினமாத்திரத்தில், துலாக்கோலின் இரண்டுதட்டுகளும் ஒத்துநின்றன.

அவ்வற்புதத்தைக் கண்டவர்களெல்லோரும், அமரீந்திராயனாரை வணங்கி ஸ்தோத்திரஞ்செய்தார்கள். தேவர்கள் புஷ்பமாரிபொழிந்தார்கள்!! ஸ்ரீ கைலாசபதியானவர் தாம் கொண்டுவந்த பிரமசாரிவடிவத்தையொழித்து, ஆகாயத்தில் பார்வதிதேவியாரோடு இடபாருடராய்க் காட்சிதந்து, தம்மைத்தரித்துத் தராசுதட்டிலே தானேநின்றுக்கொண்டு

அகூ அமர்நீதிராயனாற்புராணம்.

ஸ்தோத்திரஞ்செய்கின்ற அமர்நீதிராயனார், மனைவியார், புத்திரர் ஆகிய மூவாமேலும் திருவருளேனாக்கஞ்செய்து, “நீங்கள் மூவிரும்நம் முடைய அருளைப்பெற்று, நமமுடைய சந்நிதானத்திலே வணங்கிக்கொண்டிருங்கள்” என்றுதிருவாய்மலர்நதருளி அந்தத்தானமாயினா. அமர்நீதிராயனாரும், அவர்மனைவியாரும், புத்திரரும், சிவபெருமானுடைய திருவருளினால் அந்தத்தராசுதானே தேவவிமானமாகி மேலேசெல்ல, சிவலோகத்தையடைந்து வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைவாழ்ந்தணாசருக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.

இரண்டாவது

இலே மலிந்தசருக்கம்.

எறிபத்தநாயனாற்புராணம்:

கொங்குதேசத்திலே, இராஜதானியாகிய திருக்கருவூர் ஆனிலே யென்னும ஆலயத்தில எழுந்தருளியிருக்கும் பரமசிவனிடத்தில மிக்க அன்புள்ளவராய்த் தொழுது துதிப்பது மன்றி, சிவனடியார்களுக்கேதேனும் இடர்நேரிடுமானால் அவ்வாபத்தை நீக்கும் அன்புள்ளவராயும் இருந்த எறிபத்தநாயனார் என்பவர் வாழ்மநாளில், சிவகாமியாண்டார் என்னும் ஒருதொண்டர், திருக்கருவூர்ச் சிவபெருமானுக்குத் திருமாலே கட்டிச்சாத்தும்பொருட்டு, புட்பக்குடலே நிறைய மலரெடுத்துக்கொண்டு போம்பொழுது, மஹாநவமி முன்னாள், காவிரியில முழுகுவித்துக்கொண்டு வருகிற அவ்வூர் அரசராகிய புகழ்ச்சோழநாயனாருடைய பட்டத்து யானையானது, அப்பூக்குடலையைத் துதிக்கையால் பறித்துக் கீழேசிறதிவிட்ட மாத்திரத்தில், சிவகாமியாண்டார் மிகவும் சிந்தைவருந்திச் சுவாமியைநோக்கி முறையிடுமபோது, எறிபத்தநாயனார் அமமுறைபைக்கேட்டோடிவந்து, தாமமுடைய கையி

அஅ எறிபத்தநாயனாப்புராணம்.

லிருந்த மழுவாயுதத்தினால் அக்கரியின் துதிக்கையை அறவெட்டி, மேலிருந்த பாகரையும் குத்துக்கோற்காரரையும் வெட்டிக்கொன்றனர்.

இச்செய்தியைப் புகழ்ச்சோழநாயனார் கேள்வியுற்று, அவ்விடத்தெய்தி நோக்கி, இவர் சிவனடியாராகையால், பிழைகண்டல்லது இவ்வண்ணம் புரியாரென்றுணாந்து, எறிபத்தநாயனார்க்கருகேவந்து, இஃது அடியேனுடைய குற்றமாகையால், என்னைச் சேதிக்கவேண்டுமென்று தன்வாளாயுதத்தை யுருவிக்கொடுக்க, எறிபத்தநாயனா, அரசனுடைய அன்பின் மிகுதியைக்கண்டு பயந்து, தம்மையே சேதித்துக்கொள்ளுமபடி அவ்வாளாயுதத்தைத் தம்முடைய கழுத்தில் வைத்தரியத்தொடங்கு கையில், அஞ்சலியுடனிரங்கிக்கொண்டிருந்த அரசனறிந்து, அதிக விரைவில் அவர்கையைப் பற்றிக்கொண்டபோது, பரமசிவனுடைய அநுக்கிரகத்தினால், “நாமேயுங்கள் அன்பினை உலகத்தார் அறிந்துய்யும்பொருட் டிவ்வாறு விளைவித்தன”மென்று அசரீரிவாக்குண்டாக, யானையும், பாகர்களும் பிழைத்தெழுந்தார்கள்.

புகழ்ச்சோழநாயனாரும், எறிபத்தநாயனாரும் ஒருவரையொருவர் வணங்கி யெழுந்து, அசரீரிவாக்கைத்துதித்தார்கள். பரமசிவனு

ஏனாதிநாதநாயனாற்புராணம். அக

டைய திருவருளால் திருப்பூங்கூடையிலே முன்போல பூக்கள் நிறைவுபெற்றிருக்கச் சிவகாமியாண்டார் கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தனர். பின்னர், சிவகாமியாண்டார் திருப்பூங்கூடையை எடுத்துக்கொண்டு சுவாமிக்குத் திருமாலே கட்டிச்சாத்தும்படி போனார். இப்படியே, ஏறிபத்தநாயனார் அடியார்களுக்கு இடையூறுகள் வந்தகாலத்திலே முற்பட்டு வந்து அவைகளை நீக்கி, பக்திவலிமையிற் சிறந்தவராயிருந்து, பின்பு திருக்கைலாயத்திலுள்ள சிவகணங்களுக்குத் தலைவரானார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏனாதிநாதநாயனாற்புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, எயினனூரில், சான்றாரகுலத்தில் விபூதியில் மகாபக்தியுடைய வராகிய ஏனாதிநாதர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் அரசர்களுக்கு வாள்வித்தைபயிற்றி, அதனாலவரும்பொருளையெல்லாம் சிவனடியார்களுக்குபயோகப்படுத்தி வாழ்நாளில், அவ்வாட்படைகற்பிக்குந் தொழிலுடையோனாகிய அதிகூரன் என்பவனொருவன் தனக்கு எதிரில்லாமையால், நாயனாரோடு மாறுகொண்டு, “போர்செய்யக்கருதி, வீரர்கூட்டத்தோடும்போய், அவர்வீட்டுத்தலைக்கடை

யில்லின்று, “நாமிருவரும் போர்புரிநது, வெற்றி யடைபவா எவரோ அவரேவாள்விததைபயி ற்றும் உரிமையைப்பெறல்வேண்டும்” என்று பராக்கிரமங் கூறியழைக்க, அதற்கு நாயனா ருடன்பட்டுப் போர்புரியாநின்றகாலையில், அ திகுரன்தோல்வியுற்றுப் புறங்காட்டியோடிப் போனதால், அவன், அன்றிரவுமுழுதும் நித்தி ரையின்றித் துக்கித்துக்கொண்டிருநது, நாய னாரை வஞ்சகத்தால் ஐயிக்கும்படி துணிந்து, மறுநாளுதயத்தில, நாமிருவரும் படைஞரின் றி வேறேரிடத்திலே தனிதது யுத்தஞ்செய் வோமென் றொருவனிடஞ் சொல்லியனுப்ப, நாயனாதற்குடனபட்டு, ஒருவருமறியாதபடி வாளையும், பரிசையுமெடுத்துக்கொண்டு தனி யேபுறப்பட்டு அவ்வதிகுரன்குறித்த போர்க் களத்திலே சென்று அவனுடையவரவை எதிர் பாத்துவின்றார். முன்னொருபோதும் விபூதி தரியாத அதிகுரன், ஏனாதிநாதநாயனார்க்குள் ளவிபூதிபக்தியை அறிந்து நெற்றியிலே விபூதி பைப்பூசி, வாளையும், பரிசையும் எடுத்துக்கொ ண்டு, குறித்தவிடத்திற்சென்று, ஏனாதிநாதநா யனாரைக்கண்டு, அவரைச்சமீபிக்கும் வரை க்கும நெற்றியைப்பரிசையினால் மறைத்துக் கொண்டு, அவருக்குமுன்னே முடுகிநடந்தா ன. நாயனார், அவனைக்கொல்லுதற்குச் சமய ந்தெரிந்துகொண்டு , அடிபெயர்த்தார். அப்

பொழுது அதிசூரன் தன்முகத்தை மறைத்துக்கொண்டிருந்த பரிசையைப்புறத்திலேயெடுக்க, நாயனார் அவனுடையநெற்றியிலே தரிக்கப்பட்ட விபூதியைக்கண்டு பயந்து நடுநடுங்கி, “ஆசெட்டேன்! முன்னொருபோதுங் காணாதவிபூதியை இன்றைக்கிவர் நெற்றியிலேகண்டேனாகையால, இவர் சிவபெருமானுக்கடியரென்பதற்சிந்திதும ஐயமில்லை இனிஇவருடைய உள்ளக்குறிப்பின் வழிநிற்பேன் என்று திருவுள்ளத்திற்கொண்டு, வாளையும், பரிசையும் கைவிடக்கருதி, பின்பு “நிராயுதரைக்கொன்றதோஷம இவரை யடையாதிருக்கவேண்டும” என்றெண்ணி, அவைகளைவிடாமல எதிர்ப்பவாபோல் நேர்நிற்க, பாதகனாகிய அதிசூரன் அவரைக்கொன்றான்.

அப்பொழுது, சிவபெருமான் அவருக்குத்தோன்றி, அவரைத்தமமுடைய திருவடியிலே சேர்த்தருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்ணப்பநாயனாபுராணம்.

தொண்டைமண்டலத்திலே, போத்தபபி நாட்டைச்சேர்ந்த உட்பூரில்வாழும் வேடர் குலராஜனாகிய நாகனும் அவன்மனைவி தத்தை

யுஞ்செய்த தவத்தினால், புதல்வராகத் திருவவ
தாரஞ்செய்து, திண்ணனாரென்னும் பிள்ளைத்
திருநாமம்பூண்டு, விலவித்தை கற்றுணாநது, த
மபிதாவினாலதங்கள் குலத்தலைமை தரப்பெற்
றுக்கொண்டுவேடர்களுடன் கானகஞ்சென்று
மிருகவேட்டையாடும்போது, ஒருபன்றியான
து, வேடர்களையும், வலைகளையும் தப்பியோடுவ
தைக்கண்டு, துரத்திக்கொண்டு போய் அதனை
ச்சுரிகையாற் குத்திக்கொன்றபோது, தமமுட
ன்தொடர்நதுவந்தநாணன், காடன் என்னுமி
ரண்டு வேடருமதிசயித்து, “அரசனே! இந்த
ப்பன்றி யிறைச்சியைத்தேவர் சிறிதுண்டு, எ
ங்களுக்குங் கொடுத்தால நாங்களுமுண்டு பசி
யாறுவோம்” என்றுசொல்லி, நீரிருக்குமிடங்
காட்ட, அவர்களோடுசென்று பொன்முகலி
யாற்றையடைந்து, அந்ததிக்கரையில் பன்றி
யையிட்டபோது நாணன், திண்ணனாரைநோ
க்கி, “இம்மலையின்மீதுகுடுமித்தேவா இருக்கி
ன்றார் அங்குபோனால்கும்பிடலாமென்றான்.”
திண்ணனார் “அங்ஙனமாயின், செல்லுவோ”
மென்று மலையிலேறும்போதே சத்திரிபாதம்
பதிநததுபோல் அன்புவுளரச் சுவாமியைக்
கட்டிக்கொண்டு, ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப்
புளகம்போர்ப்பப் பாவசமடைந்து, சுவாமி
யைநோக்கி, “தேவர்வேடுவர்போலத்தனியே
யிருக்கின்றீர். இறைச்சிகொண்டுவந்து கொ

பெப்பாருமில்லையாதலால், நான்கொண்டுவரு
வே”னென்றுசென்று, நதிக்கரையிலிட்டபன்
றியின்தசையை அம்பினாற்கொத்தி யெடுத்து
க்காடன்முட்டிவைத்த தீயிற்காய்ச்சி, வாயி
லிட்டப் பக்குவம்பார்த்து, தேக்கிலையைத்
தொன்னையாகத் தைத்து, அதில்வைத்துத்
தேனும்விட்டு, பொன்முகலியாற்றூரீ வாயி
னிடத்தும், திருப்பள்ளித்தாமம சிரசினிடத்
தும், வைத்துக்கொண்டுவந்து சுவாமி திரு
முடியில் சிவகோசரியார் அருச்சுனைசெய்த
பத்திரபுட்பங்களைத் தமது காலில் தொடுத்தி
ருக்கும் பாதரக்ஷையால் மாற்றி, வாய்நீரால்
மஞ்சனஞ்செய்து, முடியிலிருந்த பத்திரபுட்
பங்களைச்சாத்தித் தையலிலைத் தொன்னையை
எதிரில்வைத்து, “சுவாமி! இதுபக்குவமுள்ள
இறைச்சி,நானும் மென்று சுவைபார்த்தேன்,
தேனுங்கலந்திருக்கின்றது, அமுதுசெய்தரு
ளும்” என்றுசொல்லி அமுதுசெய்வித்தவுட
ன் அந்திப்பொழுதாக, அன்றிரவு முழுதும்
நித்திரையின்றிக் காவலிருந்து, மறுநாள்சென்
று வேட்டையாடி, இறைச்சிகளைப் பக்குவஞ்
செய்து, முன்னாட்போல திருமஞ்சனமுதலா
னதும் ஐந்துநாள்வரையில்குறைவறச்செய்து
வருகையில், இச்செய்தி அருச்சுகராகியசிவ
கோசரியாருக்கு அநுசிதமா யிருப்பதனால்,
“சுவாமி! இதுதேவரீர்திருவுளத்துக்குப்பாங்கு

தானே” வென்று அவர்வருந்தினமையால், அவருக்குத்தம்முடைய தொண்டனார் அன்பி னுறுதிப்பாட்டைத் தெரிவிக்கும்பொருட்டு, ஆறாநாள் வலக்கண்ணில் உதிரமொழுகும்படி யிருக்க, அதனை ஊனமுதுகொண்டவருகிற நாயனார்கண்டு, மிகவுமவருநதி பச்சிலைமூலிகை களைப்பிசைந்துவிட்டும நிற்காமையால் “ஊ னுக்கு ஊனிடல்வேண்டும” என்னும் பழ மொழிப்படி தம்முடைய வலக்கண்ணைப்பெய ர்த்து அப்பினார்.

உடனே உதிரம் நிற்கக்கண்டுமகிழும்போ து, சிவபெருமான்நாயனாருடைய பேரன்பை ப்பின்னுஞ் சிவசோசரியாருக்குக் காட்டத் திருவுளங்கொண்டு, இடக்கண்ணிலும் உதி ரம பெருகுமபடிபபண்ண, அதை நோக்கி நாயனா “இதற்கு நானஞ்சேன் என்னிட த்தில் கைகண்டமருந்திருக்கின்றது” என் று உதிரமபெருகுங்கண்ணில் அடையாள த்துக்காகத் தமதுசெருப்புக்காலைத் தூக்கி அ க்கண்ணிடத்தில வைத்துக்கொண்டு, தமமு டைய மற்றொரு கண்ணினைப்பாணத்தினற் குத்திப் பெயர்க்கத்தொடங்கினபோது, தயா நிதியாகிய காளத்திநாதர் அதைச்சகிக்கலாற் றுதவராகி, அன்பாகையைத் தமது திருக்க ரத்தாற்பற்றிக்கொண்டு “கண்ணப்பநிற்க” எ ன்று அருமைத்திருவாய்மலாநதருளி எப்போ

குங்கிலியக்கலயநாயனார்புராணம். ௯௫

தும் நீ நம்முடைய வலப்புறத்திலிருக்கக் கடவையென்று திருவருள் புரிந்தருளினார்.

அதைக்கண்ட தேவர்கள் பூமாரிபெய்தார்கள். அன்பிற்சிற்றந்த சிவகோசரியாரும இவ் வற்புதத்தைக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்து, சுவா மியைத்துதித்து வணங்கினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குங்கிலியக்கலயநாயனார்புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, திருக்கடவூரில் பிராமணகுலத்தில கலயா என்பவர் திருவவ தாரஞ்செய்து, அப்பதியிலே திருவீரட்டான மென்னுந் திருக்கோயிலில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானிடத்தில் மிகுந்த அன்புள்ளவராய்க் குங்கிலியத் தூபப்பணிசெய்துகொண்டு வாழுநாளில, அவரன்பினுறுதிப்பாட்டினை யுலகத்தாரறிந்துய்யும்பொருட்டு, சிவபெருமானுடைய திருவருளினால் செல்வங்குறைந்து வறுமை மேலிட்டும், அந்தத்திருப்பணியில் வழுவாமலிருந்தார்.

இப்படியிருக்க, மக்களும் சுற்றத்தவர்களு ம் இரண்டுநாள் உணவின்றி வருந்துகின்றதை அவருடைய மனைவியார்தோக்கி, தம்முடைய திருமங்கிலியத்தைப்பர்த்தாவினிடத்தில் கொ

௯௬ குங்கிலியக்கலயநாயனாபுராணம்.

டுத்து நெல்வாங்கிக் கொண்டு வரச்சொல்ல, நாயனார் அதனை வாங்கிக்கொண்டு கடைவீதியிற் போமபோது, ஒருவர்த்தகன் குங்கிலியப்பொதிகொண்டு எதிரே வரக்கண்டு, அவன்கையில் திருமங்கிலியத்தைக் கொடுத்துப் பொதியை வாங்கிக்கொண்டு, கோயிலுக்கு விரைந்து சென்று அங்குள்ள பண்டாரத்தில் அக்குங்கிலியத்தை வைத்துவிட்டு, சுவாமியைத் துதித்துக்கொண்டு அவ்விடத்திருக்கையில், சிவபெருமான், நாயனாருடைய இல்லத்தில் செல்வம் நிறைத்து அவருக்குத்தோன்றி “நீமிகப்பசிகொண்டிருக்கின்றாய். வீட்டுக்குப்போய், பாலும் அன்னமும் உண்டு துன்பமொழிக” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளக்கேட்டு, கைகூப்பிவணங்கி கடவுள் ஆஞ்ஞையை மறுத்திருத்தற்கஞ்சி, உடனே தமது மாளிகைக்குச் சென்று, அவ்விடெங்கும் நிறைந்துள்ள நிதிக்குவைகளைக்கண்டு, கருணாநிதியாகிய பரமசிவனுடைய திருவருட்பாங்கை வியந்து, தமது மனைவியார் அறுசுவையோடுஞ் சமைத்த திருவீழுதைச் சிவனடியார்களுடனுண்டு திருப்பணிதவறாமல் நடாத்திவந்தார்.

இப்படி நடக்குங்காலத்திலே, திருப்பனந்தாளில் திருமேனி சாய்ந்திருந்த சிவலிங்கப் பெருமானே நோக்கி, நிமிரப்பண்ணிக்கும்பிட விருமபி, சோழமகாராஜன் யானைகளைக்கட்

மானக்கஞ்சாறநாயனார்புராணம். . ௧௭

டியிழுப்பித்தும் நிமிராமையால், தீராதகவலை
யுற்று வருந்துவதை அறிந்து, நாயனார் அங்
கெய்தி சிவலிங்கத்திலே கட்டப்பட்ட கயிற்
றைத் தமமுடைய கழுத்திலே கட்டிக்கொ
ண்டு, தமமுள்ளத்திலுண்டான அன்பின்வ
லிமையால் வலித்துச் சிவலிங்கப்பெருமான்
நேரே நின்றருளத்தரிசித்து, மீட்டுக திருக்க
டவூர்வந்து, தமபணிபைக் குறைவறச்செய்
துகொண்டு வருநாளில், அந்த ஸ்தலத்திற்
கு எழுந்தருளிவந்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்
தநாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார் இவர்களை
எதிர்கொண்டு வணங்கித் தமதுவீட்டுக்கழை
த்துக்கொண்டுபோய் திருவமுதுசெய்வித்து,
அவர்களுடைய திருவருளையும், சிவபெருமா
னுடைய திருவருளையும் பெற்றார். பின்னுஞ்
சிலகாலம் அன்பு மேன்மேலுமபெருகப் பல
திருப்பணிகளையுஞ் செய்துகொண்டிருந்து சி
வபதமடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மானக்கஞ்சாறநாயனார்புராணம்.

கஞ்சாறுரிலே, வேளாளர் குலத்தில் மா
னக்கஞ்சாறநாயனார் என்பவர் திருவவதாரஞ்
செய்து, அரசர்களிடத்தில் சேனாதிபதி உத்

தியோகத்தில இருக்கின்ற குடியிலே இருந்து, மிகுதசிவசேசங்கொண்டு திருத்தொண்டாக னுக்கு ஏவலசெய்து, அவர்கள் வேணமே பொருள்கள் இல்லையெனனாது கொடுக்கும் நிபமமபூண்டு, பாமசிவனுடைய அநுக்கிரகத் தினால் ஒருபெண் குழந்தையைப் பெற்றுச் சீரார்ட்டி வளாக்க, அக்குழந்தை வளாந்து, மணபபருவம் வாழ்ந்திருக்க, அவர் குலத்து க்குத்தக்க ஏயர்கோனகலிகாமநாயனா என பவருக்கு விவாகம் செய்துகொடுக்க நிசசயி த்துக் கலியாணப்பந்தல அலங்கரித்து, மாப் பிள்ளையும் மணக்கோலமாக வந்துகொண்டி ருங்கு தருணத்தில், சிவபெருமான் தமமு டைய தொண்டனா அன்பினை யாவருமறிந் து, பக்திசெப்து கடைத்தேறுவது காரண மாக, ஒரு மாவிரதியாபோல் அந்தமணப்பந் தலில வந்தபோது, மானக்கஞ்சாறநாயனார் கணடுவந்து, அலங்காரஞ் செய்திருக்கும் தம முடைய குமாரத்தியை சேவித்துக்கொள்ளச் சொல்ல, அப்பெண் வணங்கினபோது, அப் பெண்ணின் கூந்தலைப்பார்த்து, இது நமமு டைய மார்பில அகலமாகத்தரிக்கும் பூணூ லுக்காகுமென்ன, உடனே நாயனார் சுரிகை யினால் அரிந்து, சுவாமி கையிற்கொடுக்க நீட் மெபோது, மாவிரதிப கோலங்கொண்டுவந்த சிவபெருமான் மறைந்து, இடபவாகனத்தின்

அரிவாட்டாயநாயனாபுராணம். * ௧௯௯

மேலபாவதிசமேதராய்த்தரிசனந்தநருளி,
அன்பின் மிகுந்த தொண்டருக்கு முத்தியளி
ததனா.

பின்னாவந்த ஏயாகோன் கவிக்காமநாய
னா, அங்கு நிகழ்ந்த சமாசாரத்தைக்கேள்வி
யுற்று மனமகிழ்ந்து திருவருளேத் துதித்து
“முண்டிதஸ்திரீயை விவாகம பண்ணுதலசா
ஸ்திர விரோதமனறோ” என்று மனநதளர்ந்
திருக்க, சிவபெருமான “கவிக்காமாநீ மனந
தளரவேண்டாம. இந்தபபெண்ணுக்குக் கூந்
தலை மீளக்கொடுத்தருள்கின்றோம்” என்று
அசரீரியாயருளிச்செய்த திருவாக்கைக் கேட்
டு மனத்தளாச்சி நீங்கி, முன்போலக் கூந்த
லைப்பெற்ற அபபெண்ணை விவாகஞ்செய்து
கொண்டு, தமமுடைய ஊருக்குப்போய் வா
ழ்ந்திருந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரிவாட்டாயநாயனாபுராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, கணமங்கலம் என்
கின்ற ஊரில, வேளாளா குலத்தில சிவ
பத்தியிற் சிறந்தவரும், இலலறத்தை கிரமப்
படி நடத்துகின்றவரும், மிகுந்த செலவமுள்
ளவருபாகிய தாயனா எனபவா ஒருவா இரு

க00 அரிவாட்டாயநாயனாற்புராணம்.

ந்தார். அவர் பரமசிவனுக்குச் செந்நெலரிசியும், செங்கீரையும், மாவடுவும் தினந்தோறுங்கொண்டுபோய் திருவமுது செய்வித்து வருவாரா.

இப்படி நிகழும் காலத்திலே, கடவுளுடைய திருவருளினால் அவருக்கு வறுமை உண்டாயிற்று. உண்டாகியும், அவர் கூலிக்கு நெல் அறுபபவராகி, தாம கூலியாகப்பெற்ற செந்நெல்லெல்லாம சுவாமிகுத்திருவமுது செய்ய்வித்து, கார்நெல்லைக்கொண்டு தாஞ்சீவனஞ் செய்துவந்தாரா. இவ்வண்ணம் செய்துவருநாளிலே பரமசிவன் அவ்வூரிலிருக்கின்ற வயல்களிலுள்ள நெல்லெல்லாம செந்நெல்லாகும்படி அருள்செய்ய, தாயனார் மனமகிழ்ந்தது, தினந்தோறும் வயல்களுக்குப்போய் நெல்லறுத்து, கூலிவாங்கி “இப்படி கிடைத்தது அடியேன செய்த புண்ணியத்தால்” என்று சுவாமிக்கு மிகத்திருவமுது செய்விப்பாராயினார். இப்படி நடக்கின்றபடியால் நாடோறும் உணவிலலாமையைப்பற்றி, மனைவியார ஹீட்டின் பின்புறத்திலுள்ள தோட்டத்திற்குப்போய், இலைக்கறிகொய்து சமைத்துவைக்க; நாயனார் அதையுண்டு முன்போலத் தாம்செய்யும் திருப்பணியைச்செய்துவந்தார். செய்யுநாளிலே, தோட்டத்திலுள்ள இலைக்கறியெல்லாம் அற்றுப்போக; மனைவியார் தண்ணீர் வா

ர்க்க அதனைப்பானம்பண்ணி, பழையபடி திருப்பணியைச் செய்துவந்தார்.

இப்படிச் செய்துவருநாளிலே, ஒருநாள் முன்போலச் சுவாமிக்குத் திருவமுது செய்வீகரும்பொருட்டுச் செந்நெலரிசியும் செங்கீரையும மாவடுவும் கூடையிலவைத்துச் சமநது கொண்டுபோக, மனைவியார பஞ்சகவ்வியங்கொண்டு அவருக்குப் பின்னாக நடந்தார். முன்செலகின்ற தாயனா பசியினாலே கால்தள்ளாடித் தவறிவிழ, மனைவியார் பஞ்சகவ்விய கலயத்தை மூடியிருந்த தங்கையினால் அவரை அணைத்தும் எல்லாம் கமரிலே சிந்திப்போகக்கண்டு, தாயனா “இனித்திருக்கோயிலுக்குப் போவதினாற்பயன் யாது” என்று துக்கித்து, “இங்கே சிந்திய செந்நெலரிசியையும் செங்கீரையையும் மாவடுவையும் கடவுள் திருவமுது செய்தருளும்பெற்றைப் பெற்றேனிலலையே” என்று, அரிவாளினாலே தடிமுடைய ஊட்டியை அரியத்தொடங்கினார்.

அப்பொழுது, அவ்வடியார் தம்முடைய கழுத்தை அரிகின்ற கையைத் தடுக்கும பொருட்டு எங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற பாமசிவன் உயர நீட்டிய திருக்கரமும், மாவடுவைக் கடித்தலால் உண்டாகின்ற விடேல் விடேல் என்னும் ஓசையும், கமரினின்றும் ஒக்க

எழுந்தன. தாயனா பரமசிவனுடைய திரு
க்காம வெளியில்வநது அரிவாள் பிடித்த தம
முடைய கையைப்பிடித்த பொழுது, பயங்
கொண்டு முநதிய துனபமநீங்கி, மனமிகமகி
ழ்ந்து, அவா தமக்குச்செய்த திருவருளை வி
யநது, அஞ்சலிசெய்து ஸ்தோத்திரம் பண
ணிக்கொண்டு நின்றா சிவபெருமான் இட
பாருடராய்த் தோனறி, நீ நம்மேலவைத்த
அன்பினாலே செய்த செய்கை நன்றாயிருக்கி
ன்றது. நீ உன் மனைவியோடுவநது நமது
சிவலோகத்தில வாழ்ந்திரு என்று சொல்லி,
அவாகளுடனசெல்லப்போயருளினா.

அநதத்தாயனாரெனபவா “இங்கேசிறதிய
வைகளைப பரமசிவன் திருவமுதுசெய்யப்பெ
ற்றே னிலலையே” எனது துக்கித்து, அரிவா
ளினாலே தமது கழுத்தை அரிதலுற்றபடி
யால, அவருடையபெயா அரிவாட்டாயரா
யனா என்றாயிற்று.

திருச்சிறம்பப

ஆனாயநாயனாபுராணம்.

மழநாட்டிலே, மங்கலவூரில், ஆயர்குல
த்தில, சிவபத்தியிற்சிறந்த ஆனாயர் என்பவர்
ஒருவா இருந்தா. அவர் தமமுடைய ஏவ

லாளராகிய மற்றயிடையாகளோடும் பசுநிறைகளைக் காட்டுக்குக் கொண்டுபோய் மேய்த்துக்கொண்டும், காந்தருவவேதத்திலே சொல்லியபடி செய்யப்பட்ட வேயங்குழலினாலே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைச் சத்தசுரமபொருந்த வாசித்து ஆன்மாக்களுக்குத் தமமுடைய இசையமுதத்தைச் செவித்துவாரத்தினாலே புகட்டிக்கொண்டு வருவா.

கார்காலத்திலே ஒருநாள், பசுநிறைகள் சூழ்ந்துகொண்டு செல்ல, அவ்வானையநாயனாகையிலேகோலும் வேயங்குழலும்கொண்டு நிறைகாக்குமபடி காட்டுக்குச்சென்றபொழுது, அவ்விடத்திலே மாலையைப்போல நீண்டபூங்கொத்துகளைத் தாங்கிக்கொண்டு புறத்திலே தாழ்கின்ற சடையினையுடைய பரமசிவனைப்போல நிற்கின்ற ஒருகொன்றை மரத்துக்குச் சமீபத்திலேதான்போய், அதைப்பாத்துக் கொண்டு நின்று, அன்பினாலே உருகிஇளகிய மனதையுடையவராகி, வேயங்குழலினாலே இசைநூலிலே விதித்தபடி ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை வாசித்தா. அவா பஞ்சாக்ஷரத்தை அமைத்து வாசிக்கின்ற அதிமதுரமாகிய இசையினால், நல்ல பசுப்புற்களை மேய்ந்திருந்த பசுக்கூட்டங்கள் அசைவிடாமல் அவரை அடைந்து, உருக்கத்தினாலே மெய்ம்மறந்து நின்றன; பாலகுடித்துக்கொண்டிருந்த கன்று

களெல்லாம் குடித்தலைமறந்துவிட்டு, இசை கேட்டுக்கொண்டிருந்தன; எருதுகளும் மயிர் சிலித்துக்கொண்டு அவர் சமீபத்திலவந்தன; ஆடுகின்றமயிற்சூட்டங்கள் ஆடுதலொழிந்து அவர்பக்கத்தை அடைந்தன; மற்றைப்பலவனைப்பட்சிகளும் அவருகிலேவந்து உருகின்றன; மாடுமேய்த்துக்கொண்டுகின்ற இடையாகளெல்லாரும் தங்கள் தொழிலை மறந்துகானத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு நின்றார்கள்; விஞ்சைபார்களும் சாரணர்களும் கின்னரர்களும் தேவர்களும் மெய்மறந்து விமானங்களிலே நிக்கொண்டு வந்தார்கள்; பலவிருஷங்களும் அசைவற்றிருந்தன.

அப்போது, பரமசிவன் பார்வதிதேவியாரோடு இடபாருடராய் ஆகாயமார்க்கத்தில் எழுந்தருளியவனது “மெய்யன்பனே, நமமுடைய அடியார்கள் உன்னுடைய வேயங்குழலிசைபக்கேட்குமபொருட்டு, நம்மிடத்துக்கு வருவாய்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி, அவ்வானாய நாயனார் வேயங்குழல் வாசித்துக்கொண்டு பக்கத்திலேசெல்லத் திருக்கைலாயத்தை அடைந்தருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இலைமலிந்தசருக்க முற்றுப்பெற்றது.

மூன்றாவது
மும்மையாலுலகாண்ட சநுக்கம்.

மூர்த்திநாயனார்புராணம்.

பாண்டிநாட்டிலே, மதுராபுரியில, வை
சியர்குலத்தில், சிவபக்தியே ஒருவடிவெடுத்த
தாற்போலும் மூர்த்திநாயனா என்பவா ஒரு
வா இருந்தார். அவா அந்தஸ்தலத்திலே எ
ழுந்தருளியிருக்கின்றசோமசுந்தரக்கடவுளுக்குத்
தரிக்குமபொருட்டுத் தினந்தோறும் சந்
தனக்காப்புகொடுத்து வருவகாலத்தில், சரு
ணாதேசத்து அரசன் சதுரங்கசேனையோ
டும் அமமதுரைக்குவந்து, பாண்டியனோடு
யுத்தஞ்செய்து வெற்றியடைந்து, அந்நகருக்
கு அரசனாயினான். அவன் புறச்சமயிகளாகி
ய சூமணாகளுடைய தூர்ப்போதனசத்தியின
லே ஆருகதமதத்திற் பிரவேசித்து, சிவனடி
யார்களுக்கு இடுக்கண்செய்வானாயினான். ஆ
யினும், மூர்த்திநாயனார் தாமசெய்யும திருப்ப
ணியைத் தவறாதுசெய்துவந்தார்.

அதுகண்டு, அரசன் அவரை ஆருகதமத
த்திற் பிரவேசிப்பித்தற்கு உத்தேசித்து, அவ
ருக்குப் பலகொடுஞ்செய்கைகளைச் செய்துவ
ந்தும், அவர்தம்முடையதிருப்பணியினின்று

ம் சிறிதும்வழுவாதவராயினார். அதுபற்றி அவ்
 வரசன் மூர்த்திராயனா சந்தனக்கடடைவாங்
 குமிடங்களிலெல்லாம் அவருக்குக் கொடுக்க
 வொட்டாமற்றடுத்தான். அதனால், அவாமன
 டொந்து “சற்சமயமாகிய சைவசமயத்தை வள
 ர்க்கின்ற அரசரைச்சாருங்காலம் எக்காலம்” எ
 ன்று நினைந்துதுக்கித்து, பகற்காலமுழுதும் சந்
 தனக்கட்டை தேடித்திரிந்து, எங்குமபெறா
 மையால், ஆலயத்துக்குவந்து, சுவாமிக்குத்தரி
 ப்பதற்கு தேய்த்துக்கொடுக்கும் பொருட்கு
 ச் சந்தனக்கட்டைக்கு இன்றைக்குமுடவெ
 ந்தாலும், அக்கட்டையைப்போலத் தேய்க்
 கத்தக்க கைக்கு ஒருமுட்டெ இல்லே” என்று
 ஒருசந்தனக்கலலிலே தமமுடைய முழங்கை
 யைவைத்து, தோலும்நரம்பும் எலும்புமதே
 ய்ந்து குறையுமபடி தேய்த்தா. தேய்த்தலு
 ம், உதிரம் ஒழுகி நாற்புறத்திலும் பெருகி, எ
 லும்பினுள்ளே இருக்கும் துவாரந்திறந்து மூ
 ளைவெளியிலேவந்தது. அப்பொழுது “அன்
 பனே! நீ பக்தியினது உறுதிப்பாட்டினால் இப்
 படிப்பட்ட செய்கையைச் செய்யாதே. உன
 க்கு இடுக்கணசெய்த கொடுங்கோலரசன்பெ
 ற்ற இந்தநாடுமுழுதையும் நீயேகைக்கொண
 ரு, இவ்விடத்திலே அவனாலே “உண்டான
 கொடுமைகள் அனைத்தையும் நீக்கிப் பரிபால
 னஞ்செய்து, உன்னுடைய பணியை நடப்

பித்து,பின்பு நம்முடைய சிவலோகத்தை அடைதி” என்று ஒரு அசரீரிவாக்கு எழுந்தது. மூர்த்திநாயனா அதைக்கேட்டு அஞ்சி, கையையத்தேய்ததலை ஒழிந்து எழுந்தாரா. உடனே அவா கையானது, தேய்ந்ததனாலுண்டாகிய ஊறு நீங்கி முன்போலாயிற்று.

அவ்விரவிலே அந்தக்கருணாடராஜன் இறந்து, மறுநாள் பிராதக்காலத்திலே மந்திரிமார்கள் கூடி, தகனசமஸ்காரமசெய்து, பின்னர், தங்கள் அரசனுக்குப் புத்திரரில்லாமையால், வேறொருவரை அரசராக நியமிப்பதற்கு, பட்டத்துயானையை விதிப்படி அருசசித்து, அதை வஸ்திரங்கொண்டு கண்ணைக்கட்டிவிட்டார்கள். அவ்வியானை, அந்தப்பட்டணத்து வீதிகளிலே திரிந்துசென்று, சொக்கநாதசுவாமிபுடைய ஆலயத்தின் கோபுரத்துக்கு முன்னே போயிற்று. மூர்த்திநாயனா இரவிலே தமக்குச் செவிப்புலப்பட்ட அசரீரிவாக்கினால் மனத்துயர் நீங்கி, “நமதுகடவுளாகியபரமசிவனுக்குத் திருவுளமாகில அடியேன் இந்த நாட்டை ஆளுதற்குடன்படுவேன்” என்று நினைத்துக்கொண்டு, திருக்கோயிற் புறத்திலே நின்றார். யானையானது, அவர் திருமுன்னே சென்று தாழ்ந்து, அவரை எடுத்து முதுகின்மேல் வைத்துக்கொண்டது. அதுகண்ட மந்திரிமார்கள் அவரை நமஸ்கரித்து, யானை

க௦௮ மூர்த்திராயனாபுராணம்.

யின்முதுகினின்றும் இறக்கி, சிங்காதனத்தின் மேல இருக்கதி, முடிசூட்டுவதற்கு வேண்டும் மங்களகிருத்தியங்களைச் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். அப்பொழுது, மூர்த்திராயனர் அவர்களைநோக்கி, “ஆருகதமதம நீங்கிச் சைவசமயம் விருத்தியாயின நான் இந்நாட்டை ஆளுதற்கு உடன்படுவேன்” என்றான். அதைக் கேட்ட மந்திரிமார்களும், சாஸ்திரபரிசயமுள்ளபிறரும் அவரைவணங்கி நின்று, சுவாமி! தேவரீருடைய ஆஞ்ஞையின்படியே யன்றி அதற்குமாறாக யாவர்செய்வார்கள்? என்று சொன்னார்கள். பின்பு மூர்த்திராயனர், நான் அரசாள்வேனாகில், எனக்கு விபூதியே அபிஷேகத்திரவியமும், உருத்திராக்ஷமே ஆபரணமும், சடாமுடியே கிரீடமும் ஆகுக என்றார். அவர்களதற்கு, தேவரீர் அருளிச்செய்தபடியே ஆகுக என்றுசொல்லி, மகுடாபிஷேகத்திற்கு வேண்டும் செய்கைகளைச்செய்து நிறைவேற்றினார்கள்.

மூர்த்திராயனர், தாம் சொல்லியபடியே சடைமுடிதரித்து, ஆலயத்திற்சென்று சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கிக்கொண்டு, யானையின்மேல் ஏறி இராஜமாளிகையைச்சேர்ந்தார். அங்கே அத்தாணிமண்டபத்திலே இரத்தினசிங்காசனத்தின்மேலே தவளச்சத்திர நிழலிலேவிற்புருந்துகொண்டு, பொய்ச்சமயமாகிய

ஆருகதம் நீங்கவும், மெய்ச்சமயமாகிய சைவச
மயமே எங்கும் விளங்கவும், பெண்ணாசை
யென்பது சிறிதுமின்றி, நெடுங்காலம் விபூதி
உருத்திராக்ஷம், சடைமுடியென்கிற மூன்றி
னாலும் அரசாண்டு, பின்புசிவபெருமானுடை
ய திருவடி நிழலை அடைந்தார்
திருச்சிற்றம்பலம்.

முருகநாயனாபுராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, திருப்புகலூரில்,
பிராமணகுலத்தில், சிவபத்தியிற்சிறந்தவரா
கிய முருகநாயனர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தா
ர். அவர் தினந்தோறும் சூரியோதயத்துக்கு
முன் எழுந்து ஸ்நானம்பண்ணிச் சந்தியாவந
தனம் முடித்துக்கொண்டுபோய், கோட்டுப்
பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ, என்கிற நால்வ
கைப்பூக்களில் உரியபூக்களைக்கொய்து திருப்
பூங்கூடைகளிலே இட்டுக்கொண்டுவந்து, த
னியிடத்திலிருந்து, பலவகைப்பட்ட திருமா
லைகள் செய்து, அந்தஸ்தலத்திலுள்ள வர்த்த
மானீச்சரம் என்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்
கின்ற பரமசிவனுக்குச்சாத்தி அருச்சனைசெ
ய்தும், திவ்வியமந்திரமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்
தைச் செபித்தும் வருவார்.

கக0 உருத்திரபசுபதிநாயனாபுராணம்.

இப்படிச்செய்து வருங்காலத்திலே, திரு
ஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருக்குச் சினே
கராகிய பெருமையையும் பெற்றா. பெற்ற
அம்முருகநாயனா அந்தத்திருஞானசம்பந்த
மூர்த்தி நாயனாருடைய திருமணத்திலே தம
முடைய சிவபூசாபலத்தினாலேபோய் பரமசி
வனுடைய திருவடிநீழலே அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உருத்திரபசுபதிநாயனாபுராணம்.

சோழநாட்டிலே, திருத்தலையூரில், பிரா
மணகுலத்தில், பரமசிவனுடைய திருவடிக
ளிலே பதிந்த அன்பே தமக்குச்செல்வமென
க்கொண்ட பசுபதியென்பவா ஒருவர் இருந்
தாரா. அவர் தாமரைத்தடாகத்தில் அகோ
ராத்நிரம் கழுத்தளவினதாகிய தண்ணீரிலே
நின்றுகொண்டு, இரண்டுக்கைகளையும் சிரசின்
மேலேறக்குவித்து, பரமசிவனுடைய திருவ
டிகளேமறவாதசிந்தனையோடு வேதபுருஷனு
க்குக் கண்ணாகிய ஸ்ரீருத்திரத்தை ஓதி, சில
நாட்சென்றபின் சிவபதத்தை யடைந்தார்,
அதனால் அவர்பெயர்உருத்திரபசுபதிநாயனா
என்றாயிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாளேபபோவார்நாயனார்

புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, கொள்ளடந்தியின் பக்கத்துள்ள மேற்காநாட்டிலே, ஆதனூரில, புலையர்குலத்தில, நந்தனார் என்பவா ஒருவர் இருந்தார். அவா பரமசிவனுடைய திருவடிகளையேயன்றி மற்றொன்றையும் மறந்தும் நினையாதவா, அவ்வூரில, தமக்குவெட்டிமைக்காக விடப்பட்டிருக்கின்ற மானியமாகிய நிலத்தினவிளைவினாலே சீவனஞ்செய்து கொண்டு, தாஞ்செய்யவேண்டும தொழிலை நடத்துகின்றவா; சிவாலயங்கடோறும், பேரி கைமுதலாகிய ஒருமுகக் கருவிகளுக்கும், மத்தளமுதலாகிய இருமுகக் கருவிகளுக்கும், தோலும் வாரும், வீணைக்கும் யாழ்க்கும் நரமபும், அருச்சுனைக்குக் கோரோசனையும் கொடுக்கின்றவா; ஆலயங்களின் திருவாயிற்புறத்தில் நின்றுகொண்டு, அன்பின்மேலீட்டினால் கூததாடிப்பாடுகின்றவா. அவர் ஒருநாள், திருப்புன்கூரிலே போய், சுவாமி தரிசனம்பண்ணித் திருப்பணிசெய்வதற்கு விருப்பி, அங்கேசென்று திருக்கோயில வாயிலிலேநின்று கொண்டு, சுவாமியை நேரேதரிசித்துக் கும்பிடவேண்டும என்றுநினைத்தார். சுவாமி அவருடைய விருப்பத்தின்படியே தமக்கு முன்னிருக்கின்ற இடபதேவரை விலகுமபடிச

கக௨ திருநாளைப்போவாபுராணம்.

செய்து, அவருக்குக் காட்சிகொடுத்தருளி
னா. அநாதஸ்தலத்திலே, ஒருபள்ளத்தைக்க
ண்டு, பெரியகுளமாகவெட்டி தமமுடைய ஊ
ருக்குத்திருமபினார் அவா இப்படியே பலஸ்
தலங்களுக்குமபோய் வணங்கித் திருப்பணி
செய்துவந்தாரா.

ஒருநாள், சிதம்பரஸ்தலத்திற்குப் போக
வேணமெ என்று ஆசைகொண்டு, அவ்வாசை
மிகுதியினாலே நான் “நாளைக்குப்போவேன்”
என்றார். இப்படியே, “நாளைக்குப்போவேன்”
நாளைக்குப்போவேன்” என்று அநேகநாட்
கள் கழித்தார். அதனால் அவருக்குத்திருநா
ளைப்போவா என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று.
ஒருநாள், அவர் சிதம்பரதரிசனம் பண்ணவே
ணமெ என்னும் ஆசைபிடித்துத்துதலால், தம்
முடைய ஊரினினறும் பிரஸ்தானமாகி, சித
ம்பரத்தின் எல்லையை அடைந்தார். அத்திரு
ப்பதியைச்சுற்றிய திருமதிலவாயிலிலே புரு
ந்து, அங்குள்ளபிராமணாஸீடுகளிலே ஓமஞ்
செய்யப்படுதலைக்கண்டு, உள்ளே போதற்கு
அஞ்சி அங்கேநமஸ்கரித்து, அத்திருவெல்
லையை வலஞ்செய்துக்கொண்டு போவார்.
இப்படி இராப்பகல் வலஞ்செய்து, உள்ளே
போகக்கூடாமையை நினைந்து வருந்துகின்ற
திருநாளைப்போவார் “சபாநாயகரை எப்படி
தரிசிக்கலாம்? இந்த இழிந்தபிறப்பு அகற்குத்

திருநாளேப்போவார்புரானம். ககங்

தடைசெய்கின்றதே” என்று துக்கத்தோடும் நித்திரைசெய்தா. சபாநாதா அவருடைய வருத்தத்தைநீக்கி அவருக்கு அருள்செய்யத் திருவுளங்கொண்டு, அவருக்குச்சொர்ப்பனத்திலே தோன்றி “நீ இந்தப் பிறப்புநீங்கும்படி நெருப்பிலேமூழ்கி எழுநது, பிராமணர்களோடும் நமமுடையசந்நிதானத்தில வருவாய்” என்று அருளிச்செய்து, திலலைவாழநதணர்களுக்கும் சொர்ப்பனத்திலேதொன்றி, அந்தத் திருநாளேப்போவார் பொருட்டு, நெருப்பை வளர்க்கும்படி ஆஞ்ஞாபித்து மறைந்தருளினார். திலலைவாழநதணர்கள் எல்லாரும் விழித்தெழுந்து, திருக்கோயில்வாயிலிலேவந்து கூடி, “சபாநாயகர் ஆஞ்ஞாபித்தபடி செய்வோம்” என்றுசொல்லி, திருநாளேப்போவாரிடத்திலேசென்று, “சபாநாயகருடைய ஆஞ்ஞாயினாலே இப்பொழுது உமபொருட்டுநெருப்பு வளர்க்கும்படிவந்தோம்” என்றார்கள். அதைக்கேட்ட திருநாளேப்போவாரா “அடியேன் உய்ந்தேன்” என்று சொல்லி வணங்கினார். பிராமணர்கள் தென்மதிற்புறத்திலே கோபுர வாயிலுக்குமுன்னே ஒருசூழியில் நெருப்புவளர்த்து, அதைத்திருநாளேப்போவார்க்குப் போய்த்தெரிவித்தார்கள். திருநாளேப்போவார் அந்நெருப்புக்குழியை அடைந்து, சபாநாயகருடைய திருவடிகளை மனதிலே

ககச திருக்குறிப்புத்தொண்டராணம்.

தியானமபண்ணி, அதனை வலஞ்செய்து குமபி
டடுக்கொண்டு, அதனுள்ளேபுகுநதார. புகு
ந்த நாயனா அததத்தேகத்தை ஒழித்து, புண்
ணியமாகிய பிராமணமுனி வடிவங்கொண்டு,
உபவீதத்தோடும் சடைமுடியோடும் எழுந
தார். அதுகண்டு, தில்லைவாழநதணர்களும்
மற்றைச்சிவபக்தர்களும் அஞ்சலிசெய்து களி
ப்படைந்தார்கள். திருநாளைப்போவார அவ
ர்கள் உடனசெலலச்சென்று, கோபுரத்தை
அணுகி, அதனை நமஸ்கரித்து எழுந்து, உள்
ளேபோய், கனகசபையை அடைந்தார், பின்
அவரை அங்குமின்ற பிராமணர் முதலியோர
யாவரும் காணாமையால், ஆச்சரியங்கொண்டு
ஸ்தோத்திரஞ்செய்தார்கள். சபாநாயகர் திரு
நாளைப்போவாருக்குத் தம்முடைய ஸ்ரீபாத
ங்களைக் கொடுத்தருளினார்.

திருச்சிற்றமபலம்.

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்
புராணம்.

தொண்டைமண்டலத்திலே, காஞ்சிபுரத்
தில், ஏகாபியர்குலத்தில், சிவனடியார்களு
டைய திருக்குறிப்பையறிந்து அவர்களுக்குத்
தொண்டுசெய்கின்றமையால் திருக்குறிப்புத்

திருக்குறிப்புத்தொண்டர்புராணம் ககடு

தொண்டர் என்னும் பெயர்பெற்ற ஒருபெரியவர் இருந்தார். அவாமிசுவரூபத்தினுடையதோடு சிவபத்தர்களுக்கு வஸ்திரம் ஒலித்துக்கொடுத்து வருங்காலத்தில, ஏகாம்பரநாதசுவாமி குளிரகாலத்திலே ஒருசிவபத்தர் வேடங்கொண்டு, அழுக்கடைந்தகந்தையுடன் அவரிடத்திற்சென்றார்; திருக்குறிப்புத்தொண்டர் அவரைக்கண்டு எதிர்கொண்டுவணங்கி, அவருடையகுறிப்பையறிந்து, “உமகந்தையைத் தந்தருளும்; ஒலித்துத்தருகின்றேன்” என்றார். சிவபத்தர் வேடங்கொண்ட கடவுள், “இந்தக்கந்தையை, குளிராமிசுவரூபினால் வருத்தமுறுகின்றபடியால், நான்கைவிடுதல கூடாது. அஸ்தமானத்திற்கு முன்தருவிராயில கொண்டுபோய்ச் சீக்கிரம் ஒலித்துக்கொண்டு வாரும” என்றார். திருக்குறிப்புத்தொண்டர், “அடியேன்தாழ்க்காமல ஒலித்துவந்து தருகின்றேன், தந்தருளும்” என்றுசொல்ல; சுவாமி அக்கந்தையை அவாகையிற் கொடுத்தார். திருக்குறிப்புத்தொண்டர் அதைவாங்கிக்கொண்டு ஒருகுளத்திற்சென்று, முன்சிந்திதழுக்குப்போக்கி வெள்ளாவியில்வைத்து, பின் ஒலிக்கப்புகுந்தார்.

அப்பொழுது, பாமசிவனுடைய திருவருளினாலே நற்பகலொழிந்தது, பிற்பகலபோலத்தோன்றும்படி மேகங்கள் இருண்டு ஆகாய

ககசு திருக்குறிப்புத்தொண்டாபுரணம்

வெளியெல்லாம் மறைத்து மழைபெய்தது
அதுகண்டு, திருக்குறிப்புத்தொண்டா சிவப
த்தருக்குத்தாம் வாக்குசெய்ததை நினைந்து,
“இனிநான்யாதுசெய்வேன்” என்று கவலையு
ற்று, விரைவிலே மழைவிடவும் கூடுமென்று
அங்கேநின்றா. அதுவிடவில்லை. பின், இராக்
காலம் வரத்திருக்குறிப்புத்தொண்டா, “குளி
ரினாலே திருமேனி நடுங்குகின்ற சிவபத்தரு
க்கு, நான்செய்யவிரும்பிய புணிவிடை, ஐ
யையோ! தவறிப்போயிற்றே” என்று கீழே
விழுந்தா. “மழைவிடாது, சிவபத்தா சுட்
டிய காலமோ நீங்கிற்று. முன்னேயே ஒலித்
துவீட்டிலே காற்றினால் உலரும்படி சுட்டிவி
ட்டேனும்லலை. சிவபத்தாது திருமேனிகுளி
ரினால் வருந்தும்படி தீங்குசெய்த சிறியேனு
க்கு இனியிதுவேசெயல்” என்று எழுந்தது,
வஸ்திரங்களைப்புடைக்கின்ற சுற்பாறையிலே
தமதுசிரசைமோத; சருவவியாபகராகிய பர
மசிவனுடைய திருக்கரம் அந்தக்கற்பாறையி
ன்பக்கத்திலே தோன்றி, அவரைபபிடித்துக்
கொண்டது. ஆகாயத்தினின்று சொரிந்த நீர்
மழைநீங்கிப் பூமழைபொழிந்தது. பரமசிவன்
உமாதேவியாரோடும இடபாஸுரராய்க் காட்
சித்தருளினார் திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாய
னார்மிகுந்த அன்பினோடுவிழுந்தது நாமஸ்கரித்து
எழுந்து, அஞ்சலிசெய்துகொண்டு நின்றார்.

பரமசிவன அவரைநோக்கி, “உனது பக்திவ
லிமையை மூவுலகத்தாராகளுக்குந் தெரிவித்
தோம். இனி நீ நமமுடைய உலகத்தையடை
நது பேரின்பமபெற்றுவாழ்ந்திரு” என்றுதிரு
வருள்புரிநதுசென்றருளினா.

திருச்சிற்றஃபலம்.

சண்டேசுரநாயனாபுராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, திருச்சேய்ஞலூ
ரில், பிராமணகுலத்தில, காசிபகோத்திரத்
தில, எச்சதத்தன் எனபவன் ஒருவன் இருந்
தான். அவனுக்கு அவன மனைவியாகிய பவி
த்திரை வயிற்றில, விசாரசருமர் என்பவர்
திருவவதாரஞ்செய்தார. அவருக்கு, ஐந்து
வயதிலே வேதங்களையும் பூர்வசன்மத்து அறி
வுத்தொடர்ச்சியினாலே கற்பிப்பாரின்றித் தா
மே அறியுமறிவு உண்டாயிற்று. தந்தை தாய
ர்கள் அவருக்கு ஏழுவயதிலே உபநயனச்சட
ங்குசெய்து, தருநத ஆசாரியர்களைக்கொண்
டு வேதாத்தியனஞ்செய்விப்பிக்கத் தொடங்
கினார்கள். அவ்வாசாரியர்கள் வேதங்களையும்
பிறகலைகளையும் ஒதுவித்தற்கு முன்னமே,
அவ்விசாரசருமருக்குத் தாமே அறிந்துகொ
ள்ளும்படி அமைந்திருக்கின்ற புத்தியின்றி

ககஅ சண்டேசுரநாயனார்புராணம்.

த்தைக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்தார்கள். பாஸி யதசையிலே சான்றோர்க்குரிய குணத்தை அடைந்திருக்கின்ற அவ்விசாரசருமா, இம் மானுடப்பிறவி பெறுதற்கரியது என்பதும், அப்படியாகில, இப்பிறவியிற்றானே சிவபக்தி செய்யவேண்டும் என்பதும், இன்னும் சிலநாட் சென்றபின் செய்குவமெனின், இப்பிறவி நீங்குமவதி அறிதற்கரியது என்பதும், சந்தேக விபரீதமறத் துணிந்துகொண்டார். அந்த ய தாரத்தமாகிய துணிவு தோன்றவே, அவருக்குச் சிவபெருமானிடத்தே மெய்யன்பு கலை தோறும் வளர்வதாயிற்று.

ஒருநாள், அவந்தமமோடு அத்தியயனஞ் செய்கின்ற பிள்ளைகளோடு, அவ்வூரவர்களுடைய பசுநிரைகளுடன் கூடிச்சென்றபொழுது, ஒரீற்றுப்பசு மேய்ப்பானாகிய இடையனைக் குத்தப்போயிற்று. அவ்விடையன் சிறிதும் பாவத்துக்கு அஞ்சாமல் அப்பசுவைக் கோலினால் அடித்தான். மெய்யறிவுடைய அவ்விசாரசருமர் அதுகண்டு அவனைத்தடுத்தின்று, பசுக்கள் சிவலோகத்தினின்றும் பூமியில்வந்த வரலாற்றையும், அவைகளின் உறுப்புகளிலே தேவாகளும் முனிவர்களும் தீர்த்தங்களும் இருத்தலையும், அவைதரும பஞ்சகவ்வியங்கள் சிவபிரானுக்கு அபிஷேகத்தரவியமாகலையும், சிவசின்னமாகிய விபூதி

க்குமூலம் அவற்றின் சாணமாதலையும் சிந்தித்து, அப்பசுக்களைத்தாமே மேய்க்கும் படிவிருமபி, அவ்விடையனேநோக்கி, இப்பசுநிரையை நீமேய்க்கவேண்டியதிலலை, நானேமேய்ப்பனென்று விசாரசருமா அன்றுமுதலபசுக்களை அவ்வவற்றிற்குரிய பிராமணர்களின் சம்மதிபெற்று, தினநதோறும் மண்ணியாற்றங்கரையில் இருக்கின்ற காடுகளிலும், வயலோரங்களிலும், புல்லுநிறைந்திருக்கும் இடத்திற்கொண்டுபோய், வேண்டுமடமேயவிட்டு, தண்ணீரூட்டியும், வெய்யிலெரிக்குமபோது நிழலிருக்குமிடங்களிலே செலுத்தியும், நனராகக்காப்பாற்றி; சமித்துக்கள் ஒடித்துக்கொண்டு, அஸ்தமனத்துக்கு முன் அவ்வப்பசுக்களை அவரவர்விட்டுக்கு ஒட்டிக்கொண்டுபோய் விட்டு, தமமுடைய விட்டுக்குப்போவார்.

இப்படிச்செய்யுங் காலத்திலே, பசுநிரைகளெல்லாம் அழகோடு மிகப்பெருகி, போசனபானங்களிலே குறைவில்லாமையால், மகிழ்ச்சியடைந்து இராப்பகலாகமடிசுரந்து பாலைப்பொழிந்தன. பிராமணர்கள் நித்திய ஓமாகுதியின் பொருட்டு விட்டிருக்கின்ற தங்கள் பசுக்கள், விசாரசருமர் மேய்க்கத் தொடங்கியபின், முன்னிலும் அதிகமாகக்கறக்கக்காண்கையால், மிகுந்தசந்தோஷத்தை அடைந்தா

நாங்கள் பசுக்கள் எல்லாவகையுபசரிப்பினாலும் அளவிறந்தகளிப்பை அடைநது, வீட்டில கட்டப்படடிருக்கின்ற தங்கள் கன்றுகள் பிரிந்தாலும் சிறிதும் வருத்தமுறாதவைகளாகி, மிகுந்த அன்போடுதங்களைமேய்க்கின்ற விசாரசருமாசற்றாயினும் பிரிவாராகில, அப்பிரிவாற்றாமல தாய்போல உருகி, அவாசமீபத்திலேசென்று களைத்து, மடிசுரநது ஒருவாகறக்காமலதாமே பாலபொழியும். அதுகண்ட விசாரசருமா, அப்பால பரமசிவனுக்குத் திருமஞ்சனமாநதகுதியுடைமையை நினைத்தார. நினையவே, அவருக்குச் சிவராச்சனையிடத்தே பேராசைதலைபபட்டது

உடனே, அவா, மண்ணியாற்றின் கரையிலிருக்கின்ற ஒருமணற்றிட்டையில திருவாத்திமரத்தின் கீழே மணலினால் ஒரு சிவலிங்கங்குவித்து, திருக்கோயிலும், கோபுரமும், மதிலும் வகுத்து, திருவாத்திப்பூ முதலிய புஷ்பங்களும், பத்திரங்களும் பறித்துத்திருப் பூங்கூடையிலிட்டுக்கொண்டுவந்து வைத்துவிட்டு, புதியகுடங்களைவாங்கிக்கொண்டுவந்து, கறவைப்பசுக்கள் ஒவ்வொன்றிடத்திலும் சென்று, முலையைத்திண்டினார். அவைகள் களைத்துப்பாலைப் பொழிந்தன. பாலினாலே நிறைவுற்ற அக்குடங்களைக் கொண்டுபோய் தாம் முன்பமைத்த ஆலயத்திலே வைத்துப் பத்

திர புஷ்பங்களால் சுவாமியை அருச்சித்து, பாவினால் அபிஷேகமசெய்தார். பரமசிவன் அவ்விலிங்கத்தினின்று, அவ்விசாரசருமர் அன்போடுசெய்யும் அருச்சனையைக்கொண்ட ருளினார். விசாரசருமா, சிவபூசைக்கு அங்கமாகிய திருமஞ்சனம முதலிய பொருள்களுள் கிடையாதவைகளை மானசமாகக் கிடைத்தனவாகக் கொண்டு நிறைவுசெய்து, விதிப்படி அருச்சித்து வணங்கிவந்தார். பசுக்கள் அபிஷேகத்தின்பொருட்டு, அவ்விசாரசருமர் கொண்டுவரும் குடங்கள் நிறையப் பாலைச்சொரிந்தும, பிராமணர்க்கும் முன்போலக் குறைவுதீரப் பாலைக்கொடுத்துவந்தன.

இப்படி, நெடுநாளாகப் பார்ப்பவர்களுக்கு விளையாட்டுப்போலத் தோன்றுகின்ற சிவாச்சனையைச் செய்துவரும்பொழுது, அதைக் கண்ட ஒருவன், அதின் உண்மையை அறியாதவனாகி, அதை அவ்வூர்ப் பிராமணர்களுக்குத்தெரிவித்தான். அவர்கள் அதைச் சபையாருக்குத் தெரிவிக்க, சபையார் எச்சதத்தனை அழைத்து, பிராமணர்கள் ஓமாகுதியின் பொருட்டுப் பால்கறக்கும் பசுக்களையெல்லாம் உமமுடைய புத்திரனாகிய விசாரசருமன் அன்புடனே மேய்ப்பவன்போலக் கொண்டிபோய்ப் பாலைக்கறந்து விருதாவாக மணவிலை சொரிந்து விளையாடுகிறான் என்றார்.

க22 சண்டேசுரநாயனாபுராணம்.

கள். எச்சதத்தன் அதைக்கேட்டு, அககுற்றத்
தை நீங்கள் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டு”
மென்றுகுறையிரந்து வணங்கி, அச்சபையாரி
டத்தில் அநுமதி பெற்றுக்கொண்டு, வீட்
டுக்குப்போய்விட்டான்.

மறுநாட்காலையில், அந்தச்சமாசாரத்தை
ச்சோதித்தறிய விரும்பி விசாரசருமர் அநி
யாதபடி, அவர்பின்னேசென்றான். விசாரச
ருமா பசுக்களை ஒட்டி மண்ணியாற்றின் மண
ற்றிட்டையிலே கொண்டுபோனதைக்கண்டு,
எச்சதத்தன் அருகில இருந்த ஒரு குராமரத்
தில் ஏறி ஒளித்திருந்தான். விசாரசருமர் ஸ்
நானம்பண்ணி, முன்போல மணவினாலே தி
ருக்கோயிலுஞ் சிவலிங்கமுஞ்செய்து, பத்திர
புஷ்பங்கள் பறித்துக்கொண்டுவந்து, பின்பு
பாற்குடங்களைக் கொண்டுவந்து தாபிதது,
மிக்க அன்பினோடு பூசைக்கு ஆரம்பித்து,
சிவலிங்கத்துக்குப் பத்திர புஷ்பங்களைச்சா
த்தி, பாற்குடங்களை எடுத்து அபிஷேகம்
பண்ணினார். குராமரத்தில் ஏறியிருந்த எச்
சதத்தன் அதைக்கண்டு, மிகுந்த கோபங்
கொண்டு, இறங்கிப்போய்த் தன்கையிலிருந்த
தண்டினால் அவ்விசாரசருமருடைய திருமு
துகிலே அடித்துக் கொடுஞ்சொற்களைச் சொ
ல்ல, அவருடைய மனம் பூசையிலேயே மு
ழுதும் பதிந்து கிடந்தபடியால், அது அவரு

க்குப் புலப்படவில்லை. பின்னும் எச்சதத்தன் கோபங்கொண்டு பல முறையடிக்க, விசாரசருமர் அவ்வடியாலாகிய வருத்தந்தோன்றப் பெறாதவராகி, அபிஷேகத் திருத்தொண்டினின்றுத் தவறுதிருந்தார். அவருடைய உள்ளன்பை அறியாத, எச்சதத்தன் மிகக்கோபித்துத் திருமஞ்சனப் பாற்குடத்தைக்காலினால் இடறிச்சிந்தினான். உடனே விசாரசருமர் அதைக்கண்டு, அதுசெய்தவன் பிதாவும் பிராமணனும குருவுமாகிய எச்சதத்தனென்பதை அறிந்தும், அவன் செய்தது அதிபாதகமாகிய சிவாபராதமாதலால், அவன் காலேத்துணிக் கக் கருதித் தமக்குமுன் கிடந்த ஒரு கோலையெடுக்க அது மழுவாயிற்று. அதினாலே, அவன் காலகளைவெட்டினார். சிவபூசைக்குவந்த அவ்விடரை நீக்கினவராகிய விசாரசருமர் முன்போல அருச்சுனைசெய்ய, சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடும இடபாருடராய்த் தோன்றியருளினார்.

விசாரசருமர், அதுகண்டு மனங்களித்து விழுந்து நமஸ்கரித்தார். பரமசிவன் அவரைத் தமமுடைய திருக்கரங்களினால் எடுத்து “நீ நம்பொருட்டு உன்னைப்பெற்ற பிதாவை வெட்டினாய்; இனி உனக்கு நாமே பிதா” என்று அருளிச்செய்து, அவரை அணைத்து, அவருடைய திருமேனியைத்தடவி உச்சிமோந்தரு

க௨ச சண்டேசுரநாயனாற்புராணம்.

ளிநர். சிவபிரானுடைய திருக்கரத்தினாலே
தீண்டப்பட்ட அவ்விசாரசருமருடைய திரு
மேனி சிவமயமாகித் திவ்வியப்பிரகாசத்தோ
டு விளங்கிற்று பரமசிவன் அவரை நோக்கி,
“நாமநம்முடைய தொண்டர்களுக்கெல்லாம
உன்னைத் தலைவனாக்கி, நாம ஏற்றுக்கொண்ட
அமுதப்பரிவட்டமும் புஷ்பமும் உனக்கேகி
டைக்குமபடி சண்டேசுரபதத்தைத் தந்தோ
ம்” என்று திருவாய்மலாநது, தமமுடைய
சடையிலே தரித்திருக்கின்ற கொன்றைமாலே
யை எடுத்து அவருக்குச் சூட்டியருளிநர்.
அவ்விசாரசருமர், சமஸ்தரும ஆரவாரிக்கவும்,
எவ்விடத்தும் புஷ்பமழைபொழியவும், வேத
ங்கள் கோஷிக்கவும், நானாவித வாத்தியங்கள்
முழங்கவும், சைவசமயம் நிலைபெறும்படி பர
மசிவனைக் கும்பிட்டு, அவராலே தரப்பட்ட
சண்டேசுரபதத்தை அடைந்தார்.

எச்சதத்தன் சிவத்துரோகஞ்செய்தும், ச
ண்டேசுரநாயனாராலே தண்டிக்கப்பட்டமை
யால், அக்குற்றம் நீங்கிச்சுற்றத்துடன் சிவ
லோகத்தை அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மும்மையாலுலகாண்டசருக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.

நான்காவது

திருநின்றசநக்கம்.

திருநாவுக்கரசநாயனார்புராணம்.

திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே, திருவாமூரி
ல்வாமும வேளாளாகுலத்தில், குறுக்கையா
குடிவிளங்கச் செலவப்பெருக்குடன வாழ்கி
ன்றபுகழனா செய்த தபோவிசேடத்தால, அ
வர் பத்தினியாராகிய மாதினியார் வயிற்றினி
டமாகத் திலதவதியார் பிறந்தபின் திருவவ
தாரஞ்செய்து, மருணீக்கியாரென்னும் பிள்
ளேத்திருநாமமபெற்று, கலைகள்பயின்று வள
ருநாளில், திலதவதியாருக்குப் பன்னிரண்டு
வயதுசெல்ல, வேளாணகுலத்தில் புகழனா
மரபுக்கேற்ற மரபும், சிவநேச முள்ளவரும்,
சோழராஜனிடத்தில் சேனாதி பத்தியத்தொ
ழிலுடையாருமாகிய கலிப்பகை நாயனாரென்
பவருக்குத் திலதவதியாரை மணஞ்செய்து
தற்குச் சில முதியோர்வந்துபேசப் புகழனார்
சமமறித்தனா. அச்செய்தியைவந்த முதியோ
ர்கலிப்பகையாருக்குத் தெரிவிக்க, அவர்மிக்க
உள்ளக்களிப்போடு விவாகஞ்செய்துகொள்
ள எத்தனமாயிருக்குமபோது, வடதேசத்துப்
பகைமன்னவருடன் போர்புரியும்படி வேந்த
னேவ, கலிப்பகையார் சேனையுடன்போய்,

க௨௬ திருநாவுக்கரசராயனாட்புராணம்

அந்தமாற்றரசருடன் நெடுநாள் போர்செய்துக்கொண்டிருந்தனா. அவரங்ஙனமிருப்ப, புகழ்ஞானவா தொன்றுதொட்டு வருகின்ற நிலையாமை வினைவயத்தால், இவ்வுலகை நீதுச்சுவாக்கலோகஞ் சேர்ந்தனர். அவர்பத்தினியாராகிய மாதினியாரும், சுற்றத்தாரையுமக்களையுந் துகள்போலமதித்து, கற்புநெறிவழுவாமல தங்கணவருடன் பிரிவற்று வாழ்க்கருதி சுவாக்கலோகம் அடைந்தார். இவ்வாறு தாய்தந்தையா சுவர்க்கஞ்சேரவே திலதவதியாரும், மருணீக்கியாரும், உறவினரும் புலம்பித்துபரக்கடலிலாழ்ந்து, பின்னர், சுற்றத்தா! தேற்ற ஒருவாறு துயரீங்கி, மாதாபிதாக்களுக்குச்செய்யவேண்டிய கடனை மருணீக்கியார்செய்து நிறைவேற்றினர்.

இவ்வாறிருக்க, போர்வினைத்துக்கோண்டிருந்த கலிப்பகையாரா, மாற்றாரைவென்று புகழ்கொண்டு வீரசுவர்க்கஞ் சேர்ந்தனர். அச்செய்தியை ஊரார் பேசிகொள்ளத் திலதவதியாரறிந்து, எந்தாய்தந்தையர், அவருக்கென்னைமணஞ்செய்விக்கும்படி வாக்களித்திருந்த முறைமையால், என்னுயிரை போர்வென்று வீரசுவர்க்கமடைந்தவருடன் சேர்ப்பேனென்று மனந்துணிய, மருணீக்கியாரஃதறிந்து, தமைக்கையார் பாதத்தில்வீழ்ந்து, மிகவும்புலம்பித் தாய்தந்தையரை வணங்கிக்

திருநாவுக்கரசுநாயனாபுராணம். ௧௨௭

கொண்டிருந்ததுபோல், அவர்களுடைய தே
கவியோகத்துக்குப்பின், உம்மை வணங்கிக்
கொண்டிருக்கலாமென்கிற எண்ணத்தாலிது
காறும் உயிர்தாங்கி நின்றேன். இப்போது
உம்முடைய எண்ணம் இவ்வாறாயின், உமக்கு
முன்னான் உண்மையாய் சுவர்க்கம் புகுவேன்
என்று புலம்பினர். அலைக்கண்ட திலகவ
தியார் தமமுடைய தமபியாரிடத்திலுள்ள
அன்புமேலீட்டால், தாமநினைத்தவாறு செய்
யாமல், உயிர்தாங்கித் தவமுள்ளவராயிருந்
தனர்.

இங்ஙனமிருக்க, மருணீக்கியார் இவ்வுலக
வாழ்க்கை அறித்தியமுள்ளதென் றுணர்ந்து,
தருமவிஷயங்களில் மனஞ்செலுத்திக்கொண்
டிருந்து, பின்னுமுத்திரெறியறிய வேண்டுமெ
ன்று கருத்துண்டாகச் சமயசாஸ்திரங்களை
ஆராய்ச்சிசெய்யத் தொடங்கும்போது, சை
வசமயத்தினுண்மையை உணரும்படி சிவன
ருணைராமையால், சமண்சமயத்தைச்சார்ந்து
அச்சமயசாஸ்திரங்களை யாராய்ந்து, அவர்க
ளில் மேம்பாடெய்தித் தருமசேனரென்னும்
பெயரும்பெற்றிருந்தனர். இவர் இந்நிலைமை
யுடையவராகிவிடவே, திலகவதியார் கெடில
நதிக்குவடகரையிலுள்ள, திருவதிகை வீரட்
டானம் என்னும் திருப்பதியிற் சேர்ந்து, சிவ
பெருமானை வணங்கி, சிவசின்னந்தாங்கி, ஆல

கஉஅ திருநாவுக்கரசுநாயனார்புராணம்.

யத்தில், திருவலகு, திருமெழுக்கிட்டு, திருமா
லைதொடுத்து திருத்தொண்டு செய்திருக்கை
யில, தமமுடைய தம்பியார பரசமயம்புகுநத
தை நினைத்துவருந்தி, வீரட்டானேசுவரரை
நோக்கி, ஐயனே' என்னுடன்பிறந்தானைப் பரச
மயப்படு குழியினின்று மெடுத்து, ஆட்கொண்
டருளலவேண்டுமென்று பலமுறையும் விண்
ண்பபஞ்செய்து கொண்டிருக்க, ஒருநாள் வீர
ட்டானேசுவரர், திலதவதியார் சொரபபனத்
திலெழுந்தருளி, உன்னுடன்பிறந்தான் முன்
னம வாசீசனென்னும் பெயருள்ள முனிவன,
அப்போதே நமமைச்சேரும்படி தவங்கிடநது
ஒருகாரணத்தாலிங்கு உற்பவமாயினன், ஆத
லால, இப்போதவனுக்குச் சூலைநோயுண்டா
க்கியது காரணமாக நாம ஆட்கொள்கின்றோம்
நீதுபரங்கொள்ள வேண்டியதில்லை யென்று
அருள்செய்து, அவ்வண்ணமே தருமசேனா
வயிற்றில சூலைநோய்பொருந்தும்படி அருள்
செய்தவளவில், அந்நோயானது, அவா வயிற்
றினகண் மிகவுங்கொடுமையுடனடைந்து, கு
டலைமுறுக்கி வருத்தவே தாளாமல் நடுங்கிப்
பாழியறையில்வநது வீழ்ந்து, தாம சமண்ச
மயத்தில் கற்றுள்ள மந்திரங்களாற்றடுத்திட
வும், அதுசிறிதுங்குறையாமல்மேன்மேலுமதி
கரிக்க, இனியென்செய்வோமென வருந்தினர்.
அதைக்கேட்ட சமணர்களும், தங்கள்கையிலு

திருநாவுக்கரசுநாயனாபுராணம் ௧௨௯

ள்ள கமண்டலநீரை மந்திரித்துக் குடிப்பித்
 தும், தணிபாமையைக்கண்டு, தங்கள்கையி
 லீருக்கு மயிலிறகின் குஞ்சத்தினால் உடன்மு
 முதுந தடவவும், அந்நோய் முன்னிலுமதிகரி
 த்தமையால், தருமசேனா தொலையாவருத்த
 முற்று, திலதவதியாருக்குச் சொல்லுமபடி
 தமமுடைய ஏவலாளிகளிலொருவனை யனு
 பப, அவன்போய்த் தெரிவித்ததற்குத் தில
 வதியார் யானங்கேவரேனென்று சொல்ல,
 அதுகேட்ட தருமசேனார், அன்றிரவிற்புறப்ப
 டடு ஒருவருமறியாமல் திருவதிகை சோந்து
 திலதவதியாரைக்கணடுவணங்கி, அன்னையே!
 இச்சூலைநோய் தீரும்படியதுக்கிரகஞ் செய்
 தல்வேண்டுமென்று புலம்புவதைக்கணனு
 ற்று மனஞ்சகியாராய், வீரட்டானேசுவரர்
 திருவருளை நினைந்து தொழுது, தம்பியாரை
 நோக்கி யெழுந்திருமென்றா.

அவர் எழுந்து நடுங்கிநிற்கும்போது, இது
 வீரட்டானேசுவரர் திருவருளால் வந்துநேரி
 ட்டது; ஆகலின், அவரைத் தொழுதுபணி
 செய்வீரென்று கட்டளையிட்டிச் சுவாமிசநநி
 தானத்துக் கழைத்துக்கொண்டு போமபொ
 ருட்டுப் பஞ்சாஷ்டரம் ஒதி, விபூதிபிரசாதங்
 கொடுத்துத் தரித்துக்கொள்ளச்சொல்லித் தி
 ருப்பள்ளியெழுச்சிக்காலத்தில, தம்பியாரை
 யழைத்துக்கொண்டுபோக, மருணீக்கியா

கந0 திருநாவுக்கரசுநாயனாப்புராணம்.

ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து வணங்கிச் சுவாமியினது திருவருளால் திருப்பதிகம் ஒதும்படி உணர்ச்சியுண்டாக, “கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர்” என்னுந்திருப்பதிகம் ஒதினார். அவ்வாறேதின மாததிரத்தில், அந்நோய் முற்றுந்தீரவே, வீரட்டானேசுவரருடைய பெருங்கருணையை நினைந்து ஆனந்த பரவசமுற்றிருக்கும்போது, சுவாமியானவர், அவரைநோக்கி, நீ திருப்பதிகமோதினமையால், நாவுக்கரசென்றுனக்குப் பெயருண்டாகக் கடவதென்று அசரீரிவாக்கருள்செய்ய, அதைக்கேட்டுப்பின்னுமதிக மகிழ்ச்சியடைந்து சுவாமியைத்தொழுது, அன்றுமுதல், சிவசின்னந்தாங்கி, மனவாக்குக்காயங்களினற்றொண்டுசெய்யவேண்டுமென்னும் ஆசைமிகுதலால், துதிருபமாகிய வாசகமும், உழைவாரப் பணிவிடையும் உடையராயினார்.

திலதவதிபார், தம்முடைய வேண்டுகோளின்படி, சிவபெருமான் தம்முடைய தமபியாரை ஆட்கொண்டபெருங்கருணைத் திறத்தை நினைந்து மகிழ்ந்து வணங்கினார்.

இந்தச் சமாசாரத்தைப் பாடலி புரத்தில் இருக்கிற சமணர்களறிந்து, இனி நம்முடைய சமயம் போய்விட்டது, அரசனறிந்தால் அவனுஞ்சைவ சமயத்தவனாகிவிடுவன், ஆகலின், அவனறிதற்கு முன்னரே நாம்போய் வேறு

திருநாவுக்கரசுநாயனார்புராணம். கங்க

வகையாகத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று, தம் மீல ஆலோசனைசெய்து, அரசனைக்கண்டு, தருமசேனரென்பவர் தமக்கைசடையான் சமயத்திலிருப்பதால், தாமுமங்குபோய்ச் சேரவேண்டுமென்னுங் கருத்தால், தமக்குச் சூலை நோயுற்றதாகவும், அது நஞ்சமயமநதிரமுதலியவற்றால் தீரவில்லையென்றும், வீண்போக்குக்காட்டித்தமக்கையிடம்போய்ச்சேர்ந்தனரென்று சொன்னார்கள். அதுகேள்வியுற்ற வேந்தன் கோபாவேசனாய் தருமசேனரை அழைத்து வாருங்களென்று மந்திரிமாமகளுக்கு ஆக்யாபித்தான்.

அவ்வாறே, அவர்கள் போயழைக்க, திருநாவுக்கரசுநாயனர் “நாமார்க்குங்குடியல்லோம்” என்னுங் திருத்தாண்டகம்பாட, அதைக்கேட்ட மந்திரிமார்கள் அவரைவணங்கிப்பிரார்த்திக்க, நாயனர் சிவபெருமானே முன்னிட்டுக்கொண்டு அவர்களுடன் சென்றார். அவரை, அரசன் கண்டமாதீரத்தில, அதிககோபங்கொண்டு சமணரை நோக்கி, இத்தகைய காரியஞ்செய்தானே யானு செய்தல்வேண்டுமென்ன, நீற்றரையில் இடல் வேண்டுமென்று சொல்லி அவ்வாறே செய்ய, திருநாவுக்கரசுநாயனர் “மாசில்வீணையுமாலேமதியமும்” என்னுந்திருப்பதிகமோதிப் பரமசிவனைத் தியானம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தமையால், வெப்ப

கருட திருநாவுக்கரசுநாயனாபுராணம்.

மென்பது சிறிதேனுமில்லாதிருந்தது. அங்ங
னமிருப்பச் சமண்கையாகள், ஏழாநாள் நீற்ற
ரைபைத்திறந்து பாக்கும்போது, திருநாவுக்
கரசுநாயனார் சிறிதுஞ்சங்கடமினறிச சுகமே
யிருக்கக்கண்டு, அதிசயித்து, மீண்டும் பாலு
டன் விடங்கலந்துகொடுக்க, அதையுமுண்டு
துன்பமின்றியிருந்தனர். அதன்பின்னா, மிதி
த்துக்கொல்லும்படியானையைத்தூண்ட, அது
வருங்கால், “சுண்ணவெண்சந்தனச்சாந்து”
என்னுந் திருப்பதிகமோத, அமமதயானை நா
யனாரை வணங்கி, மேலிருந்த பாகர்களையும்,
சூழ்ந்திருந்த சமணர்களையுங் கொன்றுவிட்
டது.

அப்பால, கொலைஞரைக்கொண்டு கற்று
ணிற்பிணித்து நடுக்கடலில் வீழ்த்தினார்கள்.
அப்போது, திருநாவுக்கரசுநாயனா பாமசிவ
னைத் தியானஞ்செய்து, “சொற்றுணை வேதி
யன்” என்னும் பஞ்சாக்ஷரப்பதிகமோத, கட்டு
களெல்லாம்நீங்கி, அக்கற்றுணை தெப்பமாக,
அதன்மேலிருந்துகோண்டு பதிகமுற்று மோ
திச்சாத்தித் திருப்பாதிரிப்புலியூரைச்சேர்ந்த
திருக்கெடிலநதி முகத்துவாரக்கரைசேர்ந்து,
அப்பதிக்கெழுந்தருளிச்சிவபெருமானைத் தரி
சித்துப்பதிகமோதித்துதித்து, சிலநாளங்கிருந்
துபிரஸ்தானமாகி, திருமாணிசூழியையும், திரு
த்தினைநகரையும் வணங்கிக்கொண்டு, தம்மை

வலிந்தாண்டருளிய திருவதிகைவீரட்டானத் திறைவரை வணங்கிப் பல பதிகமோதி, அங் கு கைத்தொண்டு முதலிய திருத்தொண்டு புரிந்து வந்தனா.

இங்ஙனமிருக்குநாளில், சமண்சமயப் படு குழியிலவீழ்ந்திருந்த பலலவராஜன, திருநாவு க்கரசுநாயனாரது உணமையை அறிந்து, சைவ சமயத்தனாகிச் சமணாமடம் ஆலயமிவைகளை இடிப்பித்து, குணதரவீச்சரம் என்னும் ஒரு சிவாலயப்பிரதிஷ்டை செய்வித்தனன். பின் னா, திருநாவுக்கரசுநாயனா, திருவதிகைவீர ட்டானத்தினின்றும் புறப்பட்டு, அருகிலிருக் கும திருவெண்ணைநல்லூர், திருவாமாத்தூர், திருக்கோவலூர் முதலிய ஸ்தலங்களை யெல லாநதரிசித்துப் பதிகமோதித் துதித்துக்கொ ண்டு, பெண்ணாடகத்திற்சென்று, திருத்தூங் காளை மாடத்துக்கெழுந்தருளிய பரமசிவனை த்தொழுது துதித்து, ஐயனே! சமண்சமயச் சார்படைந்திருந்த இவ்வுடலைத்தாங்கிக்கொ ண்டிருக்க அருவருக்கின்றேனாகலின், தேவரீ ருடைய முத்திரையை அடியேற்குத்தரித்த ருளல்வேண்டுமென்று பதிகமோத, அவ்வண ணமே பரமசிவத்தின் திருவருளால் ஒருவரு மறிபாமல், ஒரு சிவபூதமவந்து சூலத்துடன் விடையிலச்சினை யைத் தம்முடைய தோட்க ளில் தரிக்க மகிழ்ந்து, அங்கிருந்தெழுந்தரு

கூடச் திருநாவுக்கரசுநாயனார்புராணம்

ளி திருவறததுறைக்கும, திருமுதுகுன்றுக்
குமபோய் சுவாமிபைத் தரிசித்ததுக்கொண்டு
அளவிலடங்காத அனபுமேலூர்ச் சிதம்பரத்
துக்கெழுந்தருளி, நடேசமூர்த்தியைத் தரிசித்
துப் பதிகமோதித் துதித்து, உழவாரப்பணி
செய்துகொண்டு சிலநாளங்கிருந்து விடைபெ
ற்றுக்கொண்டு, திருநாரையூரைப்பணிந்து பதி
கம்பாடி, சோகாழிக்குப்போய் திருஞானசம
பந்தமூர்த்தி நாயனாரைத் தரிசிக்கவேண்டு
மென்னும் விருப்பத்தால எழுந்தருளி வர,
திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனா தமது திரு
க்கூட்டத்துடன் எதாவரககண்டு வணங்க,
நாயனா அப்பரே! எழுந்திருமென்று தம்மிர
ண்டு திருக்கரங்களாலும் எடுக்க, திருநாவுக்
கரசுநாயனா “அடியேன” என்று எழுந்து,
சீர்காழியிற்சென்று, சிவபெருமானைத் தரிசித்
துப் பதிகமோதித் துதித்து, திருஞானசம்பந்
தமூர்த்திநாயனா திருமாளிகையி லமாந்து,
சோழநாட்டினகண்ணுள்ள மற்றத்தலங்களை
யுந் தரிசிக்கவெண்டுமென்று திருஞானசம்பந்
தமூர்த்திநாயனாருடன் எழுந்தருளித் திருக்
கோலக்காவிற்கென்று பணிந்து பதிகமோதி,
அங்குமின்று தனித்தெழுந்தருளி மற்றுமுள்
ள தலங்களைத் தரிசித்து திருப்பதிகங்கள்பா
டிக்கொண்டு, திருச்சத்தி முற்றத்தில் சென்றி
றைஞ்சி சிவபெருமானைப்பணிந்து, கூற்றுத்

திருநாவுக்கரசுநாயனார்புராணம். ௧௧௫

ன்வருமுன் அடியேன் முடியில் சுவாமிகள்
திருவடிசூட்டலவேணமே என்று பதிகமோ
தினா.

கபிலாயபதியானவா, திருநல்லூருக்குவா
வேன்றருள, அங்ஙனமே, திருநல்லூரடை
கது, ஆலயத்திற்சாஷ்டாங்கமாகப் பணியும்
போது, சுவாமி திருவடிசூட்டத் திருத்தாண்
டகமோதித்தொழுது, அங்குமின்று மற்றைய
ஸ்தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு எழுந்தரு
ளித் திங்களுரென்னுந் தலத்தைச்சாந்து,
அப்பூதியடிகளையனார் தமமிடத்தில் வைத்தி
ருங்கும பேரனபுக்குள்ளமகிழ்நது, அவரதுதி
ருமாளிகையிற்சென்று கண்டு, அவரது வேண்
டுகோளால், அங்கமுதுகொள்ளச் சம்மதித்த
மையால், நாயனாது மனைவியார், அமுதுப
டைக்க மூத்ததிருநாவுக்கரசென்னும் புத்திர
னை வாழையிலை கொண்டுவருமபடியனுப்ப,அ
வன் போனவிடத்தில் சர்ப்பந்தீண்ட, அப்பி
ள்ளை யிலையைக்கொண்டுவந்து தாயிடந்தந்து
யாதொன்றுஞ் சொல்லாமல் உயிர்நீங்கினன.
அவர்கள் கண்டு, விஷந்தீண்டிற்றென்று குறிப
பாலறிந்துகொண்டு, அவ்வுருவத்தை மறைத்
துவைத்து, திருநாவுக்கரசுநாயனாருக்குத் திரு
வமுதுபடைக்க முயற்சிசெய்யுமபோது, அவ
ர்களுக்குள்ளுண்டாயிருக்கும் புத்திரசோபத
தை நாயனாறிகதுகொண்டு, பதிகமோதி அப்

ககசு திருநாவுக்கரசநாயனாபுராணம்.

பிள்ளைபைப பிழைக்கச்செய்து, பின்பு, அப்பூ
திபடிகளுடனமுதுகொண்டு, அங்கிருந்து புற
பபட்டு, மற்றததலங்களைபுற தரிசிதது பதிக
மோதித திருவாரூரிலெழுந்தருளிப புறமிட
ங்கொண்டாரைத்தொழுது திருப்பதிகமோதி
த்துதித்துத் திருபபுகலூருக்கெழுந்தருளி வ
ருகையில், அங்குவந்து வீற்றிருக்கும் திரு
ஞானசம்பந்தமூர்த்தநாயனா கேள்விபபட்டு,
எதிகொண்டெவரக்கண்டு மகிழ்ந்து வணங்கி,
திருபபுகலூரில வந்து சேர்ந்து, சுவாமியைத்
தரிசித்துப் பதிகமோதிச்சாததி, முருகநாய
னா திருமடத்தில தங்கியிருந்து, திருஞான
சம்பந்தமூர்த்தநாயனர் திருவாரூருக்கெழுந்
தருளிவிட, அப்பமூர்த்திகள், அங்கிருக்குந்
தலங்களைத் தரிசிததுவந்து, மறுபடியும் திரு
பபுகலூரில முருகநாயனா திருமடத்தில வீற்
றிருக்கத திருஞானசம்பந்தமூர்த்தநாயனாரும்
அங்கெழுந்தருளினர்.

அப்பால், அவ்விரண்டுநாயன்மார்களும்,
திருவிழிமிழலையிற் சோந்தருளிப் பரமசிவ
னைததரிசித்துப் பதிகமோதித் துதித்துக்கொ
ண்டிருக்கும்போது, காலமழைவருவியாமல்
பஞ்சகாலமதிகரிக்கவே, பரமசிவன் அவ்வடி
யாரகள் பொருட்டுபபடிக்காசு தந்தருள, அ
தைக்கொண்டு, வருகின்ற சிவனடியார்கள்
யாவாக்கும் அமுதுபடைத்துக் கொண்டிரு

ந்து, பின்பு, திருமறைக்காடென்னுந் தலத்திற்
சென்று, வேதங்கள்பூசித்துச் சாததிவிட்டுப்
போனவண்ணமேயிருக்குந் திருக்கதவந் திற
க்குமபடிக்குத் திருப்பதிகமோதி, வடதளியெ
ன்னும ஆலபத்தில விறறிருக்கின்ற சிவலிங்
கப்பெருமானைச் சமணாகள்மறைத்திருத்தலை,
அரசனைக்கொண்டு நிவாததிசெய்து, அப்பால்,
அப்பமூர்த்தி தரிசித்ததுப பதிகம்பாடி. அவ்வி
டத்தினின்றும், திருவானைக்காமுதலிய ஸ்த
லங்களைத் தரிசித்ததுக்கொண்டு பதிகம்பாடி,
திருப்பைஞ்ஞீலியைநோக்கிச் செல்லுமமாக்
கத்திலே, திருநாவுக்கரசுநாயனா பசியினாலவ
ருந்திவருவதை அறிந்து, சிவபெருமான ஒரு
சோலையும் குளத்தையும் உண்டாககி, ஒருநீ
ராமணவடிவங்கொண்டு பொதிசோறுவைத்
துக்கொண்டிருந்து, நாயனா சமீபித்தவுடனே
ஐயா, நீவழிநடந்து மிக இளைத்துப்போனீர்,
இப்பொதிசோற்றைப் புசித்து இந்தக்குளத்
திலே சலபானமபண்ணி இளைப்புநீக்கிக்கொ
ண்டுபோம் என்றுசொல்லி பொதிசோற்றைக்
கொடுத்தார்.

அப்பமூர்த்தி, அதைவாங்கிப் புசித்துச்
சலபானமபண்ணி இளைப்புநீங்கியபின், சுவா
மியும் அவருடன்கூடிச்சென்று திருப்பைஞ்ஞீ
லியைச் சமீபித்தவுடனே மறைந்தருளினார்.
அப்பமூர்த்தி அதுகண்டு, திருவருளேவிய

௧௩௮ திருநாவுக்கரசுநாயனார்புராணம்

நது, ஆலயத்திற்சென்று சுவாமியைவணங்
கித் திருப்பதிகம்பாடி கைத்தொண்டுசெய்து
கொண்டிருநது, அதன்பின்னா, சோழநாட்
டைக்கடநது, நடுநாட்டிலுள்ள திருவண்ணா
மலைமுதலிய ஸ்தலங்களையெல்லாந் தரிசி
த்துப் பதிகமோதிச்சாத்தி, தொண்டைநாட்
டுக்கெழுந்தருளி, ஆங்குள்ள காஞ்சீபுரமுத
லாய ஸ்தலங்களையுந் தரிசித்ததுத் திருக்காளத்
திக்கெழுந்தருளிச் சுவாமியைத் தரிசிக்கும
போது, அங்குத்தோன்றின குறிப்பினால், ஸ்ரீ
கயிலாயபதியைத் தரிசிக்கவேண்டுமெனவுள்
ளங்கொண்டு, அங்கிருந்துபுறப்பட்டு, காடு,
மலை, நாடுமுதலியவற்றைக்கடநது சென்று,
ஸ்ரீமல்லிகாரசுனமென்னுந்தலத்திற்சோநது
சுவாமியைத் தரிசித்துத் திருப்பதிகமோதிச்
சாத்தி விடைபெற்றுக்கொண்டு, அப்புறமவட
க்கிலெழுந்தருளி, தெலுங்குதேசம், கன்னட
தேசமுதலாகிய தேசங்களையுங்கடந்து சென்
று, கங்காதீரமடைநது, காசிவிசுவநாதரைத்
தரிசித்துத் துதிசெய்து, அவ்விடத்தில, தமது
பரிசனங்களையெல்லாம நிறுத்திவிட்டு, அப்
பால், தனியே கந்த மூலபலங்களுண்பதையுந்
தவிர்த்து, இரவும்பகலுமாக நடநது, மலைவழி,
காட்டுவழியெல்லாங்கடந்து, பாலேவனத்திற்
போமபோது, அந்நிலவெப்பத்தால் கால்பா
ட்டளவுந்தேய, அப்பால், நடக்கமாட்டாமல,

திருநாவுக்கரசுராயனாபுரானம். ௧௩௯

கைகளையுனறிக்கொண்டு தாவீத்தாவீச் செ-
ல்ல, அவைகள் மணிக்கட்டளவுநதேயவே, அ-
தற்குமேல, மாரபினுல உநதிசசெனறும, அது
வுநதேயவே, புரணடுபுரணடுச் சென்றும,
அதற்குஞ் சகதியிலலாமல், ஓய்நது பிரக்ஞை
தபபியிருந்தனா.

பரமசிவன் திருவுளமிரங்கி, ஒரு பிராம-
ணமுனிவா வேடமாகவநது சமீபததெய்தி,
நீரிவ்வாறு வருநதி வநததெனன, அப்போ-
து, பரமசிவத்தின தரிசனவீச்சேஷத்தால, அப்-
பமூர்த்திகளுக்குக் கொஞ்சம ஞாபகசக்தி
வநது, ஸ்ரீ கயிலாயமலைக்குச்சென்று சிவபெ-
ருமானை தரிசனஞ்செய்ய வேண்டுமென்கிற
வீருபபத்தால, இவ்வாறுவந்தேனெனன, சு-
வாமியானவா, ஸ்ரீகயிலாயமலை மனிதர்கள்
சென்று தரிசிக்கக்கூடுவதோ வென்ன, எவ்-
வாற்றாலேனுங் கயிலாயதரிசனஞ் செய்தா-
ல்லது மீளேனென்று சொல்லினா.

அவ்வுறுதியையறிந்த பரமசிவன், முனிவர்
வடிவமறையு, ஆகாயத்திலெழுந்தருளி, அச-
நீரிவாக்கினுல நாவுக்கரசே' எழுந்தருவென்று
திருவாய்மலாநதருளினமாத்நிரத்தில, அப்ப-
மூர்த்திகள் திருமேனி முன்போல பழுதின்றி
வீளங்க, உணர்ச்சிபெற்று ஆண்டவனே! அடி-
யேனுக்கு ஸ்ரீகயிலாயதரிசனங் கடைச்சித்தல
வேண்டுமென்று துதிசெய்தனர். சுவாமி

கச0 திருநாவுக்கரசுநா பனாட்டிணை.

தாமெழுந்தருளும்போதே யுணடாக்கிய தடா
கதைக்காட்டி, இதிலுமூழ்கித் திருவையாற
நிலவந்து கயிலாயதரிசனங் காணக்கடைவை
பென்று மீட்டும அசரீரிவாக்கால கட்டளை
யிட்டருள, அவ்வாறே அத்தத்தீத்தத்தில
மூழ்கித்திருவையாற்றுத் தீத்தக்கரையிலே
நிச சுவாமிசநிதிகுச்சென்று, நந்திதேவா
முதலாகிய சிவகணங்களும், முனிவர்களும்,
இந்திராதிதேவர்களும், வந்துநெருங்கியிருக்க
வும், தேவதுத்துபிமுழங்கவும், வேதங்கள்
கோஷிககவும், பாவதிசமேதராய்க் கயிலாய
பதிவீற்றிருந்த திருவோலக்கத்தைத் தரிசித்
துப்பேரானந்தமடைந்து, திருப்பதிகங்களோ
திச்சாத்தினா.

அதற்குமேல, பரமசிவன் திருவருளால்
கயிலாயத்தோற்றமறைந்து, பழையபடி ஆல
யமாயிருக்கக்கண்டு, மனவருத்தங்கொண்டு,
பின் ஒருவாறுதெளிந்து, திருப்பதிகங்கள் பா
டி, மற்றுமுள்ள தலங்களைத் தரிசிக்கவேண்டு
மெனகிற அன்பினால் விடைபெற்றுக்கொ
ண்டு, அவ்விடமவிடமி நீங்கிச்சென்று, திருப்
பூரதுருத்தியென்னுந் தலத்துக்கெழுந்தருளிப்
பரமசிவனைத் தரிசித்துப் பதிகமோதிதொ
ழுது, கைத்தொண்டுசெய்து, அங்கொரு திரு
மடம் ஏற்படுத்தி, அதிலவீற்றிருந்து காலங்க
டோறுஞ் சுவாமியைத் தரிசனஞ்செய்துகொ

ணடி ருக்கையில், திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி
நாயனா மதுரைக்கெழுந்தருளிச் சமணரை
வாதிலவென்று, மறுபடிசோழநாட்டில வரு
மபோது, அப்பமூர்த்தியைக்காணும் விருப
பத்தினால் திருப்பூர்துருத்திக் கெழுந்தருள,
அதனை அப்பமூர்த்திகளறிந்து, எதிரென்று
ஒருவருமறியாவண்ணம திருக்கூட்டத்துடபு
குந்து, திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனா எழு
ந்தருளிவருகிற முத்துச்சிவிகையைத் தமது
தோள்கொடுத்துத் தாங்கிக்கொண்டு வந்தார்.
திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனா திருப்பூர
துருத்திக்கு மிகச்சமீபித்தவுடனே, “அப்பா
எங்குற்றா” என்றுவினாவ; அதைக்கேட்ட
அப்பமூர்த்தி “அடியேன் தேவீரைத்தாங்கி
வருமபெருவாழ்வைப்பெற்று இங்குற்றேன்”
என்றா. அவ்வார்த்தையைக் கேட்குமுன்,
திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனா முத்துச்சி
விகையைவிட்டு மிக்கவிரைவாக இழிந்து, அ
ப்பமூர்த்திகளைப்பணிய, அதற்குமுன்னமே
அப்பமூர்த்திகள் பணிந்ததுகண்ட அடியார்
களெல்லாரும், அவ்விரண்டு நாயன்மார்களை
யும் வணங்கி, மகிழ்ச்சியினால் ஆரவாரித்தா
கள். அதன்பின்னா, திருஞானசம்பந்தமூர்
த்திநாயனாரும், அப்பமூர்த்திகளும், ஆலயத்
திற்கெழுந்தருளிப் பரமசிவனைத் தரிசித்துத்
திருமடத்தில வந்து இருவரும் எழுந்தருளி

கச2 திருநாவுக்கரசநாயனாபுராணம்.

யிருக்கையில், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாய
னா, தாமமதுரையிற்சென்று சமணாகளேவா
திலவென்றதையும், பாண்டியனுடைய கூளை
நிமிர்த்ததையும், அந்நாடெங்கும் விபூதியை
வளர்த்ததையும், பாண்டிமாதேவி யாகிய ம
ங்கைபாக்கரசிபா, மந்திரிபாராகிய குலச்சி
றைநாயனா என்கிற இருவருடைய பெரு
மைபையும், வாகீசருக்குச்சொல்லி யருளி
னா. வாகீசாதாநதொண்டைநாட்டுக்குச்செ
ன்று, அங்குள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கிய
தைத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருக்
குச்சொல்லி யருளினார்.

அப்பால், அப்பமூர்த்திகள் தாமும் மது
ரைக்கெழுந்தருளிச் சொக்கநாதசுவாமியை
யும் மீனாக்ஷிபமமைபையுந் தரிசித்துப் பதிக
மோதிச்சாத்தி, பாண்டிமாதேவியும், குலச்சி
றைபாரும, நினற சீரெடுமாறனென்னும் பா
ண்டியராசனும் வந்துவணங்க, மகிழ்ந்து அவ
ராகருத்துக்கினியவாரததைகள் சொல்லி, அங்
கிருந்தும் புறப்பட்டு, இராமேச்சரத்துக்கெழு
ந்தருளி, இராமநாதரைத் தரிசித்துப் பதிக
மோதிச்சாத்திச் சிலநாளங்கிருந்து புறப்பட்டு,
திருநெல்வேலி முதலாகிய பாண்டிநாட்டுள்ள
ஸ்தலங்களை யெல்லாந் தரிசித்து, மறுபடியுஞ்
சோழநாட்டில்வந்து, திருப்புகலூரிற்சோந்து,
சுவாமியைத்தரிசித்து உழவாரப்பணிசெய்து

திருநாவுக்கரசுநாயனாபுராணம் கசந்

கொண்டிருக்கும் நாளில், சிவபெருமான் இவ்
ருடைய தன்மையை உலகத்தாருக்குத் தெரி
விக்குமபொருட்டு, உழவாரப்படையால், செ
துக்குமிடந்தோறும், பொன்னும், நவரத்தி
னங்களு முண்டாகுமபடி செய்தருள, அவை
களை ஒடுகள்போல மதித்துப்பொய்கையில்
எறிந்துவிட, மேலும் இவரைமயக்குமபடி, பர
மசிவன அரம்பாஸ்தீர்களை யனுப்ப, அவாக
ள்வந்து தங்களாலானட்டும் மோசமுடடும்
படிவாலனஞ்செய்யு, அதுகண்டு அப்பழா
த்திகள் “உமமாலிங்கெனன குறையுடையே
னான்” என்னுந் திருத்தாண்டகமோத, அமமா
தார்களிவரைமயக்க நமமாலாகாதெனறுபோய்
விட்டார்கள். அதற்குமேல், திருநாவுக்கரசு
நாயனர் பரமசிவனுடைய திருவருள் கூடு
கிறவரைக்கும் அத்தலத்தில சிவபெருமானைத்
தரிசித்துப் பதிகமோதிச் சாத்திக்கொண்டிரு
ந்து, பின்பு, ஒருநாள் “எண்ணுகேனென் சொ
லலி யெண்ணுகேனோ” எனனுந் திருத்தாண்
டகம்பாடி சிவபெருமானுடைய திருவடிமைய
அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குலச்சிறைநாயனாற்புராணம்.

பாண்டிநாட்டிலே, மணமேற்குடியில், குலச்சிறை நாயனாரெனபவ ரொருவரிருந்தாரா. அவர், விபூதி உருத்திராக்ஷத் தரிக்கின்றவாக னும், ப்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஒதுகின்றவர்களுமாகிய சிவனடியாராகளை, உயாகுலம் இழிகுலங்களும், நற்குணம் தீக்குணங்களும் பாராமல வணங்கித் துதிக்கின்றவா. அவ்வடியார்பலா கூடிவரினும், ஒருவா வரினும், அனபினேடு எதிர்கொண்டு அழைத்துத் திருவழுது செய்கின்றவா. பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அனுதினமுஞ் சிந்தித்து துதித்து வணங்குகின்றவா. நெடுமாறா 'என்னும் பெயரையுடைய பாண்டியருக்கு முதலமந்திரியானவா. அந்தப் பாண்டியருடைய மாதேவியாராகிய மங்கையாக்கரசியார் செய்கின்ற திருத்தொண்டுக்குத் துணைசெய்கின்றவா. கீழ்மக்களாகிய சமணர்களுடைய பொய்ச்சமயத்தைக் கெடுத்து, பாண்டிநாட்டெங்கும் திருநீற்றைவளாக்கும் பொருட்டு, பரசமய கோளரியாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாருடைய திருவடிகளை வணங்கிய சிறப்பினையுடையவர். வாழிலே, அந்நாயனாருக்குத் தோற்ற சமணர்களைக் கழுவினே ஏற்றுவித்தவர். சுந்தரமூர்த்திநாயனாராலே திருத்தொண்டத் தொகையில் "பெருமப்பி" என்றுவியத்துரைக்கப்பட்டவா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார்

புராணம்.

மிழலைநாட்டிலே, பெருமிழலையென்னும் ஊரில், சிவபத்தி அடியாரபத்திகளிற் சிறந்த பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார் என்பவரொரு வரிருந்தாரா. அவர் சிவனடியாராகளைக் காணுநதோறும், விரைந்தெதிரா கொண்டு வணங்கி, அவர்கள் குறிப்பறிந்து தொண்டுசெய்பவர். அவர்களை நாடோறுந் திருவழுது செய்வித்து, அவர்களுக்கு வேண்டுந் திரவியங்களைக் கொடுப்பவா. அவர் சுந்தரமூர்த்தநாயனாருடைய பெருமையை அறிந்து, அவருடைய திருவடிகளை மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே சிந்தித்துத் துதித்து வணங்குதலே பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைதற்குரிய நெறியென்று அபபடிச்செய்துவந்தாரா. அதனால், அவா, அணிமா, மகிமா, இலகிமா, கரிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்னும் அஷ்டமாசித்திகளையும் அடைந்து, ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்துவந்தார்.

இப்படி நிகழுங்காலத்திலே, திருவஞ்சைக்களத்திற்சென்று திருப்பதிகம்பாடும சுந்தரமூர்த்தநாயனாருக்குப் பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே உத்தரகையாயத்தை அடையும் வாழ்வு கிடைப்பதைத் தம்முடையவூரிலிருந்துகொண்டே யோகப் பிரத்தியக்ஷத்தால்

௧௪௬ காரைக்காலம்மையார்புராணம்

அறிந்து, “சுந்தாமூர்த்திராயனா உத்தரகை
லாயததை நாளைக்கு அடைய நானபிரிந்து
இங்கேவாழ்மாட்டேன்” என்று நினைந்து “இன
றைக்குயோகத்தினாலே சிவபிரானுடைய தி
ருவடியை அடைவேன்” என்று துணிந்து,
யோகமுயற்சியினாலே பிரமரந்திரந்திறப்ப, உ
டலினினும பிரிந்து திருக்கைலாயத்திலவீற்
றிருக்கின்ற சிவபெருமானுடைய திருவடியை
அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காலரக்காலம்மையார்புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, காரைக்காலில்,
வைசியர்குலத்தில, தனதத்தன் என்பவன
ஒருவன் இருந்தான். அவனுக்குபுனிதவதி
யார என்கின்ற ஒருபுத்திரியார்பிறந்தார். அந்
தனதத்தன் அப்புனிதவதியாரை நாகப்பட்ட
டணத்தில இருக்கின்ற நிதிபதி என்பவனு
டைய புத்திரனாகிய பரமதத்தனுக்கு வீரா
கஞ்செய்துகொடுத்து, தனக்குவேறுபிள்ளை
யின்மையால், அவரைத்தன்னிடத்திலேவை
த்துக்கொண்டான். புனிதவதியாரா, தமமு
முடைய வீட்டுக்குச் சிவனடியாராகள் வரின்,
அவர்களைத்திருவமுது செய்வித்து, அவரவா

வேண்டிய பொன், இரத்தினம், வஸ்திரம் மு
தலாயின உதவுவா

இப்படி நீகழுங்காலத்திலே, ஒருநாள், பர
மதத்தனிடத்திற் காரியமூலமாக வந்தவர்கள்
சிலர், அவனுக்கு இரண்டுமாமபழம் கொடுக்க,
அவன் அவைகளை வாங்கி, மனைவியாரிடத்திற்
கனுப்பிவிட்டான். மனைவியார் அக்கனிகளை
வாங்கிவைத்தபின்பு, சிவனடியார் ஒருவர்
பசியினாலவருந்தி அவர் வீட்டிற் சென்றார்.
புனிதவதியார், அவ்வடியாருடைய நிலையைக்
கண்டு, கலத்தைவைத்துச் சோறுபடைத்து,
அப்பொழுது கறியமுது பாகம்பண்ணப்படு
மையால், தம்முடைய கணவனனுபயி மா
மபழங்களிரண்டினுள் ஒன்றைக்கொண்டு வந்
துபடைக்க, அவ்வடியார் திருவமுதுசெய்து
போயினார். பின், பரமதத்தன் வீட்டுக்குவந்
து போசனம்பண்ணுமபோது, மனைவியார்
மற்ற மாங்கனி யொன்றைக் கொண்டுவந்து
வைத்தார். பரமதத்தன் மற்றொரு “கனியை
யுங்கொண்டுவந்துவை என்னுன். மனைவியார்
பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத் தியானிக்க
உடனே, அதிமதுரமாகிய ஒருமாங்கனி அவர்
கையிலவந்திருந்தது அவர், அக்கனியை கண
வனுடைய கலத்திலேபடைக்க, அவன், அத
னை, உண்டு, அதன்கவை தேவாமிரதத்தைப்
பார்க்கிலுஞ் சிறந்தனாயால் “இதுமுன்னான்

கசஅ காரைக்காலமமையாபுராணம்.

தந்த மாங்கனியன்று, இதனை நீ எங்கேபெற்றாய்” என்றான். மனைவியா அதைக்கேட்டு, நீ தந்தகனிகளில் ஒன்றை, ஓரடியாருக்குக் கொடுத்து வீட்டமையால், அதற்குநான யாதுசெய்வேன் என்று பயந்து, பரமசிவனைத் தியானிக்க; அவருடைய திருவருளினால், இந்த க்கனி என்கையில் வந்திருந்தது என்றார். பரமதத்தன் அதை நம்பாதவனாகி, மனைவியாரைநோக்கி, “இந்தக்கனி சிவபிரானுடைய திருவருளினால் கிடைத்ததாயின், இன்னும் ஒருகனி அழைத்துத்தா” என்றான். புனிதவதிபார், பரமசிவனைத் துதித்து இன்னும் ஒருகனிதந்தருளவ வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவ்வண்ணமே ஒருமாங்கனி அவாகையில் வந்திருந்தது. அவரதைக்கணவன் கையிற்கொடுக்க, ஆச்சரியமடைந்தவாங்கினான் வாங்கியபழத்தைப்பின் காணாதவனாகி, மிகுந்த பபங்கொண்டு, அபபுனிதவதியாரைத் தெய்வமென நினைந்து, அவரைப்பிரிந்து வாழவேண்டுமென்று துணிந்து, தன்கருத்தைப் பிறருக்கு வெளிப்படுத்தாமல, மனைவியாரோடு தொடர்பின்றி ஒழுகினான்.

ஒழுகுராளிலே, ஒருமரக்கலஞ் செய்வித்து அதிலேறி தேசாந்தரமசென்று வாணிபஞ்செய்து, மீண்டும் பாண்டிநாட்டிலுள்ள ஓர் நகரத்தையடைந்து, அங்குள்ள ஒருவைசியனு

டைய மகளை விவாகஞ்செய்துகொண்டு, பெருஞ்செல்வத்தோடும் வாழ்ந்திருந்தான். அவனுக்கு அமமனைவி வயிற்றிலே ஒருபெண்குழந்தை பிறந்தது. அவனதான் கூடிவாழ்தற்கஞ்சி நீக்கிய மனைவியாரைத் தான்வணங்குமதெய்வமாகக்கொண்டு, அவருடைய புனிதவதியார் என்னும் பெயரையே அநதப்பெண்ணிற்கு இட்டான்.

பரமதத்தன் இப்படி இங்கே இருக்க, சுற்றத்தார்களிதை உணர்ந்து, புனிதவதியாரைத் தாமே அவனிடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோக, அவன், அதனை அறிந்து அச்சங்கொண்டு, தன்னுடைய இரண்டாம்மனைவியோடும் மகளோடும் புனிதவதியாரிடத்திற்குவந்து அவருடைய பாதங்களிலே விழுந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தான். உடனே புனிதவதியாரா தம்முடைய சுற்றத்தார்களிடத்திலே அச்சத்தோடும் ஒதுங்கிநிற்க, அவர்கள் வெள்கி, பரமதத்தனேநோக்கி, நீ உன்னுடைய மனைவியை வணங்குவதென்னை என்றார்கள். அதற்குப் பரமதத்தன், நான் இவரிடத்திலே ஒருபெரிய அற்புதத்தைக் கண்டபடியால், இவர் மாணுடப்பெண்ணல்லர் என்று துணிந்து, இவரைப்பிரிந்தேன், இவரைநான் தொழுந்தெய்வமென்று கொண்டமையால், கான்பெற்ற இக்குழந்தைக்கு இவர்பெயரைத்

கரு0 காரைக்காலமமையாற்புராணம்.

தரித்தேன். அதுபற்றியே இவருடைய திருவடியையும் வணங்கினேன எனறான். சுற்றத்தாராகள், இது எனன ஆச்சரியம என்று, திகைத்து நின்றார்கள்

புனிதவதியார், கணவன்சொல்லிய வார்த்தையைக்கேட்டு, பாமசிவனுடைய திருவடிகளைச்சிந்தித்து, “சுவாமி, இவனுடைய கொள்கை இதுவாயின், இனி, இவன்பொருட்டுந்தாங்கிய அழகுதங்கிய தசைப்பொதியைநீக்கி, தேவரீரைச்சூழ்ந்து நின்று துதிக்கின்ற பேய்வடிவை அடியேனுக்குத்தந்தருளல வேண்டும” என்று பிரார்த்தித்தாரா. அந்தக்கணத்தே, பாமசிவனுடைய திருவருளினாலே, மாழிசமமுமுதையும் உதறி, எனபுடம்பாக, மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் வணங்கும் பேய்வடிவமாயினார். அப்பொழுது, தேவர்கள் பூமாரிபொழிந்தார்கள். தேவதூதுடிகள் ஒலித்தன. அதுகண்ட சுற்றத்தாராக ளெல்லாரும் அஞ்சி, அவரை நமஸ்கரித்துக் கொண்டு போய்விட்டார்கள்.

புனிதவதியார், தமக்குச் சிவபெருமானுடைய திருவருளினாலே கிடைத்த ஞானத்தைக்கொண்டு, அற்புதத் திருவந்தாதியும், திருவிரட்டைமணிமாலையும்பாடி, திருக்கைலாயகிரிக்குப் போகவிருமபி அங்கேகாலினால நடத்தல தகுதியின்றென்று ஒழிந்து, தலையி

னாலே நடந்ததுபோய், மலையில் ஏறுமபொழுது உமா தேவியார்கண்டு, பாம்பிவனை வணங்கி நின்று, சுவாமி, இங்கேதலையினால் நடந்தவருகின்ற என்புடம்பையுடையவரது அன்பினமகிமை இருந்தபடி என்னை என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, இங்கேவருகின்றவள் நமமைத்துதிக்கின்ற அம்மை என்றறி. இந்தப்பெருமைப்பாருந்திய வடிவததையும் வேண்டிப் பெற்றாள் என்றா. பின்பு, புனிதவதியாரா சம்பததில வந்தவுடனே, உலகமெல்லாம் உய்யும்பொருட்டு, அவரைநோக்கி, “அமமையே” என்றழைத்தாா. அதுகேட்டு புனிதவதியாரா “அப்பா” என்றுசொல்லிக்கொண்டு, அவருடையதிருவடிகளிலேவிழுந்தாநமஸ்கரித்து எழுந்தாா. சுவாமி அவரைநோக்கி, உனக்குவேண்டும் வரம் யாது என்றுவினாவ; புனிதவதியார் வணங்கிநின்று, சுவாமி, அடியேனுக்கு இறவாதபேரின்பமயமாகிய அன்புவேண்டும், இனிப்பிறவாமைவேண்டும்; பிறக்கினும் தேவரீரை ஒருகாலமும் மறவாமை வேண்டும்; இன்னும் தேவரீர் திருநிருத்தஞ்செய்யும்பொழுது, தேவரீருடைய திருவடியின்கீழே சிவானந்தத்தை உடையேனாகி, தேவரீரைப்பாடிக்கொண்டிருத்தல்வேண்டும் என்று, விண்ணப்பஞ்செய்தாா. சுவாமி அவரைநோக்கி, நீ தென்றிசையிலுள்ள, ஆலங்காட்டிலே நம்மு

கருஉ அப்பூதியடிகளையொப்புராணம்.

டைய நடனத்தைத் தரிசித்து பேரானத்தத்
தோடு நம்மைப்பாடிக்கொண்டு இரு என்று
அருளிச்செய்தார். அம்மையார், சுவாமியை
நமஸ்கரித்து அநுமதிபெற்றுக்கொண்டு, திரு
வாலங்காட்டிற்குத் தலையினால் நடந்துசென்
று, சுவாமியினுடைய திருநடனத்தைத் தரிசி
த்து, “கொங்கை திரங்கி” என்னும் மூத்ததி
ருப்பதிகத்தையும், “எட்டி யிலவமீகை” என்
னுந் திருப்பதிகத்தையும் பாடினா. அவர் ச
வாமியினுடைய தூக்கியதிருவடியின்கீழே சி
வானந்தத்தை அனுபவித்துக்கொண்டு எக்கா
லமும் இருக்கின்றார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பூதியடிகளையொப்புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, திங்கனூரில், பிரா
மணகுலத்தில், சிவபக்தி அடியாபக்திகளிற்
சிறந்தவராகிய அப்பூதியடிகளையொர் என்பவா
ஒருவரிருந்தார். அவர், சிவானுபூதிமானாகிய
திருநாவுக்கரசு நாயனருடைய மகிமையைக்
கேள்வியுற்று, அவாமேலேமிகவும் அன்புகூர்ந்
து, தமமுடைய வீட்டிலுள்ள அளவைகள்,
தாராசுகள், பிள்ளைகள், பசுக்கள் முதலிய எல்
லாவற்றிற்கும் அநாயனருடைய பெயரை

அப்பூதியடிகணையனாற்புராணம். கருங்.

பேசொல்லிவருவார். இன்னும், அவாமேலா
சையினிலே, திருமடங்கள், தண்ணீர்ப்பந்தா,
குளங்கள், திருநந்தனவனங்கள் முதலியவற்
றையும் அந்நாயனா பெயரினாற்செய்துகொ
ண்டிருந்தா.

இருக்குராளிலே, அத்திருநாவுக்கரசநாய
னா, திருப்பழனமென்னும் ஸ்தலத்தை வண
ங்கிக்கொண்டு, ஸ்தலங்களையும் வணங்கும்
பொருட்டு, அந்நாவுக்கரசருக்குச்சம்பமாகி
ய வழியே செல்லும்பொழுது, ஒருதண்ணீ
ர்ப்பந்தரை அடைந்து, திருநாவுக்கரசநாய
னா என்னும்பெயர் எழுதப்பட்டிருத்தலைக்க
ண்டு, அங்குநின்றவாகள சிலரைநோக்கி, இத்
தண்ணீர்ப்பந்தரை இப்பெயரிட்டுச் செய்தவ
ராயாவர் என்றுவினாவு, “அவர்கள் இப்பந்தரை
மாத்திரமன்று; இவ்விடத்தெங்குமுள்ள அந்
ச்சாலைகள், குளங்கள், திருநந்தனவனங்களெ
ல்லாவற்றையும் அப்பூதியடிகணையனாரென்ப
வா, இத்திருநாவுக்கரசநாயனா என்னும்பெ
யராலேயே செய்தனர்” என்றார்கள். அதை
த்திருநாவுக்கரச நாயனார்கேட்டு, அப்பூதியடி
கணையனாள்விடமிற்குச்செல்ல, உள்ளிருந்த அ
ப்பூதிநாயனார்கேள்வியுற்று, விரைந்துசென்று
வணங்கி, “சுவாமி, தேவரீர் இவ்விடத்திற்கு
எதுபற்றி எழுந்தருளினீர்” என்று வினாவு;
திருநாவுக்கரசநாயனா “நாமதிருப்பழனத்தை

கடுச அபபூதியடி.கணயனாடபாணம்

வணங்கிக்கொண்டுவருமபொழுது, வழியிலே
நீவைத்த தண்ணீர்ப்பந்தரைக் கண்டும், அ
பபடியே நீசெய்திருக்கின்ற பிறதருமங்களை
க்கேட்டும, உமமைக்காணவிரும்பி இங்கேவந
தோம்” என்று சொல்லி, பின்பு, “சிவனடியா
ர்கள்பொருட்டு, நீவைத்த தண்ணீர்ப்பந்தரி
லே உம்முடைய பெயரை எழுதாது வேறொ
ரு பெயரை எழுதியதற்குக் காரணமயாது”
என்று வினாவு, “நீ நல்லவாததை அருளிச்
செய்திரிலலை பாதகாகளாகிய சமணர்களோ
டுகூடிப் பலலவராயன்செய்த விககினங்களை
ச் சிவபத்திவலிமையினாலே ஜெயித்த பெருந
தொண்டரது திருப்பெயரோ வேறொரு பெ
யரென்று கோபித்தது, நீ இந்தக் கொடுஞ்
சொல்லை நான கேட்குமபடி சொன்னீர். கற்
றோணியைக்கொண்டு கடல கடந்த அந்த
நாயனாருடைய மகிமைமை இவ்வுலகத்திலே
அறியாதவர் யாருளர்’ நீ சிவவேடத்தோடு
நின்று இவ்வராததை பேசினீர். நீ எங்கே
இருக்கின்றவர் சொல்லும” என்றார்.

திருநாவுக்கரசநாயனர், அவ்வப்பூதியடி.க
ளுடைய அனபை அறிந்தது, “ஆருகதசமயப
படுகுழியினின்றும் ஏறுமபொருட்டுப் பரம
சிவன் சூலைநோயை வருவித்து ஆட்கொள்
ளப்பெற்ற உணாவிலலாத சிறுமையேன் யா
ன் என்று அருளிச்செய்தார். உடனே, அப.

அபஞ்சியடி கணையனாபுராணம் கருடு

பூதிநாயனா, இரண்டு கைகளும் சிரசின்மே
லே குவிய, கண்ணீர் சொரிய, உரைதடுமா
ற, உரோமஞ்சிலிப்ப, பூமியிலே விழுந்து;
திருநாவுக்கரசு நாயனாருடைய ஸ்ரீபாதாரச்
தங்களைப் பூண்டு சூதோஷமேலிட்டதனால்
வீட்டினுள்ளே சென்று, மனைவியாருக்கும்
பிள்ளைகளுக்கும் பிற சுற்றத்தாராகளுக்கும்
தெரிவித்து, அவாகளையும், அநாயனாரை வ
ணங்குமபடி செய்து, “சுவாமி, தேவரீர் இங்
கே திருவமுதுசெய்தருளல வேண்டும்” என்
று பிரார்த்திக்க, அவரும் அநற்கு உடன்பட்ட
ருளினா.

பின்பு, அப்பூதிநாயனா திருவமுதுசமைப்
பித்து, தங்கள் புத்திரராகிய மூதத திருநாவுக்
கரசை வாழைக்குருத்து அரிந்துகொண்டு வ
ரும்பொருட்டு அனுப்ப, அவர்விரைநது தோ
ட்டத்திற் சென்று, வாழைக்குருத்து அரியும்
பொழுது, ஒரு பாம்பு அவருடைய கையிலே
தீண்ட, கொய்த குருத்தை வேகத்தோடு
கொண்டோடி வந்து, தாயா கையிலே நீட்டி,
கீழே விழுந்து இறந்தார். அதுகண்டு, தந்தை
யாரும் தாயாரும் துக்கித்து, சுவத்தை வீட்
டுப்புறத்து முற்றத்தின ஓர் பக்கத்திலே பாயி
னால் மறைத்துவைத்துவிட்டு, திருநாவுக்கரசு
நாயனாரிடத்திற் சென்று, “சுவாமி, எழுந்த
ருளித் திருவமுது செய்யவேண்டும்” என்று

கருசு அபபூதிமடி கணபனாபாணம்

பிரார்த்திக்க, நாயனா எழுந்து, கைகால சுத்
திசெய்துகொண்டு, வேரோராசனத்திலிருந்
து, விபூதி தரித்து, அப்பூதி நாயனாருக்கும்,
அவா மனைவியாருக்கும் விபூதி கொடுத்தது, பு
தல்வர்களுக்கும் கொடுக்கும்போது, அப்பூ
திநாயனரை நோக்கி, “நாம இவர்களுக்கு
முன்னே விபூதி சாத்தும்படி உமமுடைய
ஜேஷ்ட புத்திரரை வருவியும்” என்றா. அப
பூதி நாயனா இப்போது, அவன் இவரு உத
வான் என்றா. திருநாவுக்கரசுநாயனா அதை
க்கேட்டவுடனே, சிவபிரானுடைய திருவரு
ளினாலே தமமுடைய திருவுள்ளத்திலே ஒரு
தமமாற்றத்தோன்ற, அபபூதிநாயனரை நோ
க்கி, அவனா என செய்தான் உணமைசொல்
லும் என்றா. அபபூதிநாயனர் அஞ்சி நடுக்
குற்று, வணங்கி நின்று, நிகழ்ந்த சமாசாரத்
தை விண்ணப்பஞ் செய்தா. திருநாவுக்கரசு
நாயனர், அதைக்கேட்டு சிவாலயத்துக்கு மு
ன்சென்று, சுவத்தை அங்கே கொணர்வித்து,
விஷத்தை நீக்கியருளும்பொருட்டு, சிவபெ
ருமான் மேலே திருப்பதிகம் பாடினா. உட
னே, அப்புத்திரர் உயிர் பெற்றெழுந்து, திரு
நாவுக்கரசு நாயனாருடைய திருவடிகளிலே வி
ழுந்துநமஸ்கரிக்க, விபூதி கொடுத்தருளினார்.
அப்பூதி நாயனாரும் மனைவியாரும் தங்கள் பு
த்திரர் பிழைத்தமைபைக் கண்டும் அதைக்

குறித்துச் சந்தோஷியாமல், நாயனா திருவமுதுசெய்யாதிருந்தமையைக் குறித்து சிந்தைநொந்தார்கள். திருநாவுக்கரசு நாயனா அதனை அறிந்து, அவர்களோடும் வீட்டிற் சென்று, அப்பூதி நாயனாரோடும் அவர் புத்திரர்களோடும் ஒருங்கிருந்து திருவமுது செய்தருளினா. அப்படியே சிலநாள் அங்கிருந்து, பின், திருப்பழனத்திற்குப் போயினா. அப்பூதியடிகளையனா சைவசமயாசாரியராகிய திருநாவுக்கரசு நாயனாருடைய திருவடிகளைத் துதித்தலே தமக்குப் பெருஞ்செலவமெனக் கொண்டு வாழ்ந்திருந்து சிலகாலஞ் சென்ற பின்பு, பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநீலநக்கநாயனாபுராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, சாத்தமங்கையில், பிராமணர்குலத்தில், திருநீலநக்கநாயனாரென்பவர், ஒருவர் இருந்தார். அவர்வேதத்தின் உள்ளுரையாவது, பரமசிவனையும் அவருடைய அடியார்களையும் அன்பினோடு அருச்சித்து வணங்குதலே என்று துணிந்து, தினந்தோறும், சைவாகம விதிப்படி சிவார்ச்சனை பண்ணி, சிவபத்தர்களுக்குத் திருவமுதுசெய்த

கடுஅ திருநீலக்கநாயனார்புராணம்.

தல் முதலாகிய பலவகைப்பட்ட பணிகளையும் செய்வாரா. அப்படி செய்யுநாளிலே, ஒரு திருவாதிரை நகூத்திரத்தில், சிவபூசையை முடித்துக்கொண்டு, அந்தஸ்தலத்திலுள்ள அயவந்தி என்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சுவாமியை அருச்சிக்கவிருமபி, தமமுடைய மனைவியார் பூசைக்குவேண்டும் உபகரணங்களைக் குறைவறக்கொண்டுவர, அவ்வாலயத்திற்கென்று, பூசைபண்ணிப் பிரதக்ஷணம் செய்து, சநிதானத்திலே நமஸ்கரித்து இருநதுகொண்டு, வேதாகமாதி சமஸ்தசாஸ்திரங்களின் உணமைப்பொருளாகிய, ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைச்சபித்தார். சபிக்கும்போது, ஒரு சிலம்பிமேலே நின்று வழுவி சிவலிங்கத்தின்மேல்விழுந்தது. அதைச்சமீபத்திலே நின்ற மனைவியார்கண்டு, அச்சமடைந்து விரைந்து குழைந்ததைமேல விழும சிலம்பி நீங்கும்படி ஊதித்துமிபவாபோல், அன்பு மிகுதியினாலே அந்தச் சிலம்பி நீங்கும்படி ஊதித்துமிந்தார். திருநீலக்கநாயனா அதைக்கண்டு, தமமுடைய கண்ணைப் புதைத்து “அறிவில்லாதவளே, சிவலிங்கத்தின்மேலே விழுந்த சிலம்பியை வேறொருபரிசினாலே நீக்காமல், முற்பட்டு வந்து ஊதித்துமிந்தாய்; அறுசிதத்தைச்செய்த உன்னை நான் இனித்துறந்தேன்; நீங்கிவிடு” என்றார். அப்பொழுது, சூரியஸ்தமனமாயிற்று.

திருநீலநக்கராயனாற்புராணம். கடுக

மனைவியார், நாயகருடைய ஏவலினாலே ஒரு வழி நீங்க, நாயனார் பூசையைமுடித்துக்கொண்டு வீட்டிற்குத் திருமபிவிட்டாரா. மனைவியார் அஞ்சுகின்ற உள்ளத்தோடும் அவருடன் செல்லமாட்டாதவராகி ஆலயத்தில இருந்தார்.

அன்றிரவில், நாயனார் நித்திரைசெய்யும் பொழுது, பரமசிவன் அவருக்குச் சொரப்பனத்திலே தோன்றி, தமமுடைய திருமேனியைக்காட்டி, உன்மனைவிமனம்வைத்து ஊதித்துமிந்த இடமொழிய, இப்புறம சிலமபியின் கொப்புளம் என்று சொல்லியருளினார். நாயனார், அச்சத்துடனே அஞ்சலிசெய்துகொண்டு விழித்து எழுந்து கூத்தாடினார், பாடினார், சிவபிரானுடைய திருவருளை வியநது நின்று அழுதார். விடிந்தபின், ஆலயத்துக்குப்போய், சுவாமியை நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்து, மனைவியாரையும் அழைத்துக்கொண்டுவிட்டுக்குத்திரும்பினார். அதற்குப்பின், முன்னிலும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு சிவார்ச்சனையும், மகேசரபூசையையும் செய்துகொண்டு இருந்தார்.

அப்படியிருக்கு நாளிலே, பரமாசாரியராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருடைய மகிமையைக்கேள்வியுற்று அவருடைய ஸ்ரீபாதாரவிந்தங்களைத் தரிசிக்கவேண்டு

கக0 திருநீலநக்கநாயனாபுராணம்.

மென்னும் அத்தியந்த ஆசையை உடையவ
ராயினா. அப்படியிருக்குமபொழுது, திருஞா
னசம்பந்த மூர்த்தியானார், அயவந்திராதரை
வணங்கும் பொருட்டுத் திருக்கூட்டத்தோ
டும சாத்தமங்கைக்கு எழுந்தருளிவர, திருநீ
லநக்கநாயனா கேள்வியுற்று, தம்முடைய சு
ற்றத்தார்கள் சமஸ்தரோடும் அவரை எதிர்
கொண்டு நமஸ்கரித்து தமமுடைய வீட்டிற்
கு அழைத்துக்கொண்டுபோய், திருவமுது
செய்வித்தா. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியா
யனார் அன்றிரவிலும் அங்கேதானே திருவ
முதுசெய்து, விடிந்தபின், அயவந்தியிற்செ
ன்று சுவாமிமேலே திருநீலநக்கநாயனாரைச்
சிறப்பித்துத் திருப்பதிகமபாடி, சிலநாளங்கி
ருந்து பின், திருநீலநக்கநாயனாருக்கு விடை
கொடுத்து, அந்தத்திருப்பதியினின்றும் நீங்கி
அருளினார். திருநீலநக்கநாயனார், திருஞான
சம்பந்தமூர்த்தியானார் செல்லும் ஸ்தலங்க
ளிலே இடைநாட்களிற் சென்று அவரோடிரு
ந்து பின் திருமபிவிடுவார். இப்படி நெடுநாட்
சென்றபின், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியானா
ருடைய திருமணத்தைத்தரிசித்து சிவபதம்
அடைந்தார்.

திருச்சிற்றமபலம்.

நமிநந்தியடிகளுயனாபுராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, ஏமப்பேறூரில், பிராமணர்குலத்தில, பரமசிவனுடைய திருவடிகளையிருந்த அனபோடுவணங்குதலே இன்பமெனக்கொண்ட நமிநந்தியடிகள் என்பவர், ஒருவரிருந்தாரா. அவாபலநாளும் திருவாரூருக்குப்போய் வன்மீகநாதரைவணங்குவார். ஒருநாள், வணங்கிக்கொண்டு புறப்பட்டுத் திருமுன்றிலையடைந்து, பக்கத்திருக்கின்ற அரநெறியென்னும் ஆலயத்துட்புகுந்து சுவாமியைநமஸ்கரித்து, இரவிலே அங்கே எண்ணில்லாததீபமேற்றுதற்கு வீருமபி மாலைக்காலமாதலைக்கண்டு, சமீபத்திலே ஓர்வீட்டில் அதுசமணர்வீடென்று அறியாமையினாலே புகுந்து, சிவாலயத்தில்விளக்கேற்றுதற்கு நெய்தாருங்கள் என்று கேட்டாரா. அதற்கு, அவர்கள் கையிலே சுவாலிக்கின்ற அக்கினியையுடைய பரமசிவனுக்கு விளக்குமிகையன்றோ? இங்கேநெய்யில்லை, விளக்கெரிப்பீராகில “நீரைமுகந்து எரியும்” என்றார்கள். நாயனார் அந்தச் சொல்லைப் பொறுதவராதி, சுவாமிசந்திதானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்தாரா.

அப்பொழுது, ஆகாயத்திலே நமிநந்தியே நீ உன்னுடைய கவலையைநீக்கு, இதற்குச்சமீபத்திலிருக்கின்ற குளத்தில நீரைமுகந்து கொண்டுவந்து விளக்கேற்று என்று, ஒரு யச

ககஉ நமிநந்தியடிகளையனாற்புராணம்.

ரீரிவாக்குத்தோன்றிற்று. நமிநந்தியடிகள் அ
தைக்கேட்டு, குளத்தில இறங்கிசிவநாமத்தை
உச்சரித்து நீரைமுகந்துகொண்டு, திருக்கோ
யிலிலவந்து அகலிலே அந்நீரைவார்த்து விள
க்கேற்றினார். அதுசுடர்விட்டெழுந்தது. அது
கண்டு, அவ்வாலயமுழுதிலும் சமணர்களே
திரே மிகுந்தகளிப்புடனே நாடறிய நீரினாலே
திருவிளக்கெரித்தாரா. இதேபிரகாரம் பகல்மு
ழுதினும் திருத்தொண்டுகள்செய்து, இரவி
லே எங்குமவிளக்கேற்றுவாரா.

இப்படிநிகழுங்காலத்திலே, தண்டியடிக
ளாலே சமணர்கள் நாசமடையத் திருவாரூர்
பெருமை அடைந்துவிளங்கியது. சோழமகா
ராஜா நமிநந்தியடிகளையனாரே அத்தியக்ஷராக
வன்மீகநாதருக்கு வேண்டும் நிபந்தங்கள் பல
வற்றையும் வேதாகமவிதிவிளங்க அமைத்
தார். நமிநந்தியடிகள் விதிவிடங்கப்பெருமா
னுக்குப் பங்குனிமாதத்திலே மகோற்சவம்
நடத்துவித்தார். நடத்துவிக்கும்பொழுது, சு
வாமி, ஒருநாள் திருமணலிக்கு எழுந்தருள,
சகலசாதியாரும் ஒருங்கே சேவித்துப்போன
ார்கள் நமிநந்தியடிகளும் சேவித்துப்போய்,
சுவாமி திருமபித்திருக்கோயிலிலேபுக, நமிந
ந்தியடிகள் வணங்கிக்கொண்டு, தம்முடைய
ஊரையடைந்து வீட்டினுள்ளேபுகாமல் புற
க்கடையிலேபடுக்க, மனைவியார்வந்து உள்

நமிநந்தியடிகளையணர்புராணம். ௧௬௩

ளே எழுந்தருளிச் சிவார்ச்சனையையும், அக்
கினிகாரியத்தையும் முடித்துக்கொண்டு பள்
ளிகொள்ளும் என்றார். நமிநந்தியடிகள், இன்
றைக்குச் சுவாமி திருமணலிக்கு எழுந்தளிய
போது, நானும்சேவித்துப்போனேன். சகல
சாதியுமகலந்து வந்தபடியால் தீட்டுண்டாயி
ற்று. ஆதலால், ஸ்நானமபண்ணிப்பிராயசித்
தஞ் செய்துகொண்டே உள்ளேபுகுந்து சிவா
ர்ச்சனையைத் தொடங்கல்வேண்டும். அதற்கு
நீ ஜலமுதலாயின கொண்டுவா என்று சொ
ல்ல, மனைவியாரும் கொண்டுவருமபொருட்டு
விரைந்துசென்றார். அப்பொழுது, நமிநந்திய
டிகளையணர் சிறிதுறக்கமவர, நித்திரைசெய்
தார். விதிவிடங்கப்பெருமான, அவருக்குச்
சொர்ப்பனத்திலே தோன்றி, திருவாறூரிலே
பிறந்தவர்களெல்லாரும் நமமுடைய கணங்க
ள், அதை நீகாண்பாய் என்றுசொல்லிமறைந்த
ருளினர். நமிநந்தியடிகள் விழித்தெழுந்து, எழு
ந்தபடியே சிவார்ச்சனையைமுடித்து, மனைவி
யாருக்கு நிகழ்ந்ததைச்சொல்லி விடிந்தபின்,
திருவாறூருக்குப்போய், அந்தத்திருப்பதியிலே
பிறந்தவர்களெல்லாரும் சிவசாஸூப்பியமுள்ள
வர்களாய்ப் பிரகாசிக்கக்கண்டு, பூமியிலேவி
ழுந்து நமஸ்கரித்து, அவர்கள், அவ்வுருவம் நீங்
கி முன்போலாயினமையுங்கண்டு, அடியேன்
செய்த குற்றத்தைப்பொறுத்தருளும் என்று

ககசு ரமீநதிபடி.கணபனாபுராணம்.

சுவாமியைப் பிரார்த்தித்தார். பின்பு, திரு
வாழரிலேதானே குடிபுகுந்து, நெடுங்காலம்
சிவனடியார்களுக்கு வேணுவென எல்லாவ
ற்றையும் செய்துகொண்டிருந்தமையால், தொ
ண்டர்களுக்கு “ஆணிப்பொன்” என்று திரு
நாவுக்கரசராயனாராலே தேவாரப்பதிகத்திலே
சிறப்பித்துப்பாடப்பட்டார். இவா, இந்தப்பி
ரகாரம் சமஸ்தலோகங்களும் தொழுமபடி
திருப்பணிகளைச் செய்துகொண்டிருந்து, சிவ
பதத்தை அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவின்றசருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

புத்தாவது
வம்பறவர்வண்டுச்சநுக்கம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்
புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே. மிகுந்த வளப்பத்
துடன் வீறிவீளங்குய, புகாழிப்பதியில வா
மூம பிராமணகுலோத்தங்கராய்க் கௌணிய
கோத்திர வற்பவராகிய சிவபாதவிரதயரும்,
அவாமனைவி பகவதியாருஞ் செய்ததபோபல
ததினால், உலகமும்புமபடிதோணியப்பார அ
ருள்செய்யத்திருவாதிரைநகரத்திரத்தில் திரு
வவதாரஞ்செய்து, ஆளுடைய பிள்ளையாரென
னுர் திருநாமமபெற்றுவளாந்து, மூன்றாம்வய
தில், சிவபாதவிரதயர் ஸ்நானஞ்செய்யச் செ
லலுமபோது, அவருடன் எழுந்தருளி, அவர்
தீர்த்தக்கரையி லிருக்குமபடி வைத்துத் தீர்
த்தத்துக்குள் மூழ்கி அகமருஷண மந்திரஞ்
செபித்து எழுவதற்குமுன், பிள்ளையாருக்கு
ப் பண்டையுணர்ச்சி உண்டாய்ச் சுவாமியினு
டைய திருவடியைப்பிரிந்திருக்கு மனவருத்
தத்தை யுட்கொண்டு, பிதாவைக் காணுமை
யால், குழந்தை அழுங்குறிப்புப்போலத் தோ
ணியப்பார் வீற்றிருக்கும், ஆலயத்தின் சிகர

௧௧௧ சம்பந்தமூர்த்திராயனாபுராணம்.

ததைநோக்கி “அம்மேயப்பா” வென்று கண்ணீர் பெருக விட்டுக்கொண்டிருக்கக் கண்டு, தோணியப்பார் திருவுளமிரங்கிக் கிருபைகூர்ந்து ரிஷபவாகனத்தின்மேல், பாவதிசமே தராயாரோகணித்துக்கொண்டு வந்து, திருமுலைப்பால கொடுக்கும்படி பாவதிதேவியாருக்குக் கட்டளையிட, அமமையா சமீபத்தில் வந்து, பொற்கிணணத்தில், திருமுலைப்பாலுடன் ஞானமாகிய அமுதமுங்கலநது தந்தருளவுண்டு, அழகைதீர்திருக்கையில், பிதாவந்து பார்த்து, இப்பால் கொடுத்தவர்கள் யாவரென்று பயமுறுத்திக் கேட்கையில், இவர் கொடுத்தாரென்று கைவிரலாற்சட்டித் “தோடுடைய” செவியனென்னுந் திருத்தேவாரப்பதிகமோதிச் சுவாமியைக்காட்ட, அவர் ஆனந்தமடைந்தனர்.

அன்றுமுதல், திருஞானசம்பந்தமூர்த்திராயனர் என்னுந் திருநாமங்கொண்டு, ஆலயத்திற்சென்று தரிசித்துப்பிதாவானவர், தம்தோளிலேந்திக்கொண்டுவரத் திருமாளிகையிலே மூந்தருளியிருந்து, பின்பு, திருக்கோலக்கா என்னுந் தலத்துக்கெழுந்தருளித் திருக்கரங்களையொத்தித் திருப்பதிகமோதுகையில், சுவாமி கிருபைகூர்ந்து பொற்றாளங் கொடுத்தருளப் பெற்றுக்கொண்டு, வணங்கித்திருப்பதிகமோதித் துதிசெய்து முன்போலத் திருமா

ளிகையில்வந்திருந்து, காலந்தோறுதே தோணி
யப்பார் சந்திதிக்கெழுந்தருளித் தேவாரமோ
தித்துதிசெய்துகொண்டு வீற்றிருக்குமபோ
து, நாயனாருடைய தாயார் ஜனனகேதத்தி
ரமாகிய திருநிபள்ளியிலிருக்கும் பிராமண
ர்கள்வந்து நாயனாருடைய திருவடிகளை வண
ங்கித் தங்கள் பதிக்கெழுந்தருளிவந்து, பரமசி
வனைத்தொழல வேண்டுமென்று விண்ணப்ப
ஞ்செய்யத் திருவுள்ளமிசைந்தருளித் தோ
ணியப்பாரைத் தரிசித்துத் தேவாரமோதித்
துதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு, திருநிப
ள்ளியேயன்றி, மற்றகேதத்திரங்களிலுஞ்செ
ன்று, பரமசிவனைத்தரிசிக்கவுள்ளங்கொண்டு,
திருநிபள்ளியிற்சேர்ந்து, பரமசிவனைத்தரி
சித்துத் திருப்பதிகமோதிபங்கு வீற்றிருக்கு
மநாளில், திருத்தலைச்சங்காடு என்னும பதியி
லிருக்கும் பிராமணர்கள் யாவரும் வந்துசேர்
ந்து, நாயனாரைக்கண்டு தரிசித்துப் புகழ்ந்து
தங்கள் திருப்பதிக்கெழுந்தருள வேண்டுமெ
ன்ன, அவர்களுடன் சென்றருளி ஆலயத்தை
யடைந்து, சிவபெருமானைத்தரிசித்துத் தே
வாரமோதித்துதித்து, அங்கிருந்து திருவலம்
புரம், திருச்சாயக்காடு, திருவெண்காடு, தென்
திருமுல்லையாயிலென்னுந் தலங்களிற்சென்று
தரிசித்துத்திருப்பதிகமோதி, மீண்டும் சீர்காழி
க்கெழுந்தருளி, அங்கு நின்றுப் புறப்பட்டிச்

ககஅ சமபநதமூத்திரயனாபுராணம்.

சென்று, திருமயேந்திரப்பள்ளி, திருக்குருகா
வூருள்ளிட்ட ஸ்தலங்களிலும், இன்னும் சமீ
பத்திலிருக்குந் தலங்களிலுஞ்சோந்து, சுவா
மியைத்தரிசித்துத் திருப்பதிகமோதிச்சாத்தி,
சோகாழியிலவந்து தோணியப்பாரைத் துதி
செய்துகொண்டிருந்தனர்.

இப்படியிருக்குநாளிலே, திருநீலகண்டயா
ழ்ப்பாணா, பத்தினியாருடன் வந்ததைக்கேள்
விப்பட்டுப் போயழைத்துக் கொண்டுவந்து,
தோணியப்பா ஆலயத்தின் கோபுரவாயிலுக்
குச்சமீபத்திற்போய்த்தரிசனஞ் செய்வித்துவ
ந்து, வேறேயிடங்கொடுத்து விருந்துசெய்வித்
து உபசரிக்க, திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாய
னார், ஆளுடையபிள்ளையாரருளிச்செய்த திரு
ப்பதிகங்களை அடியேன் யாழிலமைத்து வாசி
க்கும்படி கட்டளையிட்டருளலவேண்டுமென்
று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நாயனா மகிழ்ச்சியு
டன் சமமதித்ததனால், அன்றுமுதல திருநீல
கண்டயாழ்ப்பாணா, திருப்பதிகங்களை யாழி
லமைத்து வாசித்துக்கொண்டு நாயனாரைவிட்
டுப் பிரியாமலிருக்கையில், நடராஜ மூர்த்தி
யைத்தரிசிக்கவேண்டுமென்னு மன்புமேலிடச்
சிதம்பரத்துக்கெழுந்தருளி, ஏழ்நிலைகோபுரங்
களைக்கண்டவுடன் வீழ்ந்துபணிந்து, உள்ளெ
ழுந்தருளிப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, நடராஜமூ
ரத்தியைத் தரிசித்துத்திருப்பதிகமோதியான

சமபந்தமுாதநியனாபுராணம். ௧௬௯

ந்தபாஷ்பம் பெருகப்பரவசமடைந்து விடை
பெற்றுக்கொண்டு, புறம்போந்து, அங்குவசிப
பதற்கஞ்சித் திருவேட்களத்திற்சென்று பரம
சிவனைத்தரிசித்துப் பதிகமோதித் துதிசெய்
து விடைபெற்றுக்கொண்டு வந்து, வசிக்குமிட
மந்தத்தலமாக உட்கொண்டு, அங்கிருந்து நட
ராஜமூர்த்தியைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டி
ருக்கும்ராளில, திலலைவாழாதணர்கள் நடரா
ஜமூர்த்தியை அருச்சிக்குமபடியான பேறுபெ
ற்றாகளே. என்னுங்கருத்துடன், ஒருநாள்
சிதம்பரத்துக்கெழுந்தருளுகையில், திலலைவா
ழாதணர்கள் சிவகணங்களா யிருக்கக்கண்டு,
தரிசித்து யாழ்ப்பாணருக்குங் காண்பித்து,
ஏற்சபைக்கெழுந்தருளி நடராஜமூர்த்தியைத்
தரிசித்துத் திருப்பதிகமோதித் துதிசெய்து
விடைபெற்றுக்கொண்டு, புறம்போந்து, திருநீ
லகண்டயாழ்ப்பாணர் வேண்டதெலினால், அவ
ருடைய ஜனனபூமியாகிய, திரு எருக்கத்தம்
புலியூர் முதலாகிய சிவஸ்தலங்களிற் சென்று
சேர்ந்து, முறைப்படி சுவாமியைத்தரிசித்துப்
பதிகமோதித்துதிசெய்து, பின்பு, திருமுது
குன்ற மென்னும் விருத்தாசலத்தைச் சேர்ந்
தருளி, இறைவரைவணங்கித் திருப்பதிகமோ
திச்சாத்தி, சிலநாளங்குவீற்றிருந்து புறப்பட்
டு, திருப்பெண்ணாடகமென்னுந் தலத்திற்செ
ன்று, அங்குதிருத்தூங்காணை மாடம் என்னும்

க. 10 சம்பந்தமூத்தியனாபுராணம்.

ஆலயத்தில ஸ்ந்நிருக்கின்ற சுவாமியைத்தொழுது, திருப்பதிகமோதிததுதித்து, அங்கிருந்தெழுந்தருளித் திருநெலவாயி லரத்துறைக்குப்போக விரும்பி, திருவடிவருந்தப பையப்பையச்சென்று, அன்றிரவு பிள்ளையாரா அடியாகளோடும் அப்பதியிலேயே தங்கினா.

திருவரத்துறையில் ஸ்ந்நிருக்கின்ற கடவுள், தமமுடைய திருக்குமாரராகிய திருஞானசம்பந்தமூத்தி நாயனருடைய வழிவருத்தத்தைத் திருவுளத்தடைத்து, அவர் ஏறுதற்கு முததுச்சிவிகையும், நிழலுக்கு முத்துக்குடையும், ஊதுதற்கு முத்துச்சின்னங்களும் கொடுத்தருளத் திருவுளங்கொண்டு, அந்தஸ்தலத்தில் இருக்கின்ற பிராமணாகளுக்கெல்லாம் தனித்தனியே சொப்பனத்திலே தோன்றி, நம்மிடத்துக்கு வரும் “ஞானசம்பந்தனுக்கு இவைகளைக்கொண்டுபோய்க் கொடுங்கள்” என்று ஆஞ்ஞாபித்து மறைந்தருளினா. உடனே, பிராமணாகள் விழித்தெழுந்து, மகிழ்ந்து, ஆலயத்திலேவந்து திருக்காப்பைநீக்கி, முத்துச்சிவிகை முதலியனவற்றையுங்கண்டு வியந்து, வாத்தியங்கள் முழங்க, சிவனடியார்கள் ஹரஹர என்னும் ஓசையொலிக்க ஆளுடையபிள்ளையாரிடம் சென்று, வணங்கி நின்று, இவைதிருவரத்துறையில் ஸ்ந்நிருக்கின்ற கடவுள் தந்த பொருள்கள், ஏற்றருளும் என்

சமபந்தமும் த்திராபனாபுராணம் களக

றாகள். பிள்ளையார் தாம்கண்ட சொப்பன
த்தின்படி அதைக்கடம்த் திருவருளை விய
நது “எந்தையீசனெம்பெருமான்” என்னு
நதிருப்பதிகமபாடி, திருவருள் வடிவாகிய மு
ததுச்சிவிகையை வலஞ்செயது, பூமியிலே வி
ழுநது நமஸ்கரித்து எழுநது, ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்
தை ஒதிக்கொண்டு, உலகமெல்லாம் உய்யும்
படி அதில ஏறிப்பருளினா

அதன்பின்னா, முத்துச்சிவிகையில் எழுந
தருளிக் திருவாததுறையிற்சென்று சிவிகை
விட்டிழிநது, சிவசங்கிதியிற்போய்! முறைப்படி
வணங்கிப் பதிகமோதித்துதிசெய்து, சிலநாள
ங்கிருந்து, மறுபடியும் சீகாழிக்கெழுநதருளு
மபோது, திருப்பழுவூர், திருவிஜயமங்கை, தி
ருவைகாவூர், திருப்பற்றையம், திருச்சேய்ஞ
லூர், திருப்பனந்தாள், திருப்பந்தணநல்லூர்,
திருவோமாம்புலியூர், திருவாளொளிப்புறூர்,
திருக்கடம்பூர், திருநாறையூர், திருக்கருப்பறிய
லூர் என்னுந்தலங்களில் சுவாமியை தரிசித்து
த்திருப்பதிகமோதித் துதிசெய்து, சீர்காழியிற்
போய்ச்சோநது, தோணியப்புாரைத் தரிசித்
துத்திருப்பதிகமபாடிக்கொண்டங்கிருந்தனா.

இருக்குராளிலே, உபநயனப்பருவம்வர,
பிராமணர்கள் உபநயனஞ்செய்துவைக்க இ
சைந்து, வேதமுதலிய கலைகளையெல்லாம்
ஓதாதுணர்நது, ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்திருப்பதிகம

௧௭௨ சமபந்தமூத்திராயனாபுராணம்.

அருளிச்செய்து துதித்து, அங்கிருக்குநாளில், திருநாவுக்கரசுநாயனா, அங்குவருவது கேள் விபபட்டு, பிள்ளையார் எதிர்கொண்டுவரக்க ண்ட நாயனா வணங்க, அப்பரே, எழுந்தரு ளுமென்று தமது இரணடுகையினுலுமெடுத்து உபசாரத்துடன் அழைத்துக்கொண்டு வந்து தோணியப்பாரை இருவரும் தரிசித்து, அப்ப மூர்த்தி சிலநாளிருந்து சென்றருளினபின்பு, திருஞானசம்பந்தமூத்திராயனா அங்கமர்ந து, காலங்கள்தோறும் தோணியப்பாரைத் தரி சித்துக்கொண்டிருக்கும் நாளில், திருமொழி மாற்று, திருமாலேமாற்று, திருவழிமொழி, திரு வேகபாதம், திருவெழுகூற்றிருக்கை முதலி ய சித்திராக்கவிபபதிகங்களோதித் துதிசெய்து, பின்பு, மற்றத்தலங்களிலும் போய் தரிசிக்கத் திருவுளங்கொண்டு, பிதாவுக்குத் தெரிவிக்க, அவர் நானுங்கூட வருகிறேன் யாகஞ்செய்யப் பொருளும வேண்டுமெனனச் சமயதித்துப் புறப்பட்டுத் திருக்கண்ணாகோயில், திருபு ள்ளிருக்குமவேனா, திருநின்றியூர், திருப்புன் கூர், திருமண்ணிபபடிக்கரை, திருக்குறுக் கை, திருவன்னியூர், திருபபந்தணல்லூர், திருமணஞ்சேரி, திருவெதிர்கொள்பாடி, திரு வேள்விக்குடி, திருக்கோடிகா, கஞ்சனூர், திருமங்கலக்குடி, திருவியலூர், திருத்தேவன் குடி, திருவின்னம்பா, திருக்குரங்காடுதூறை,

சம்பந்தமூர்த்தநாயனாபுராணம் கதை

திருப்பழனம், திருவையாறு, திருப்பெருமபுலி
யூ, திருநெய்த்தானம், திருமழபாடி, திருக்
கானூர், திருவன்பிலாலந்துறை, திருமாந்
துறை என்னுந்தலங்களிலுமற்றுஞ் சிவ ஸ்த
லங்களிலும் சென்றருளிச் சிவபெருமானைத்
தரிசித்துத் திருப்பதிகங்களோதித்துதித்து,
திருப்பாச்சிலாச்சிராமத்துக் கெழுந்தருளும்
போது, அங்குக்கொல்லிமழவ னென்னுமொ
ரு அரசன்மகளுக்குச் சம்பவித்திருக்கும் முய
லகென்னுங் குமரகண்டவலி அப்போது
கண்டு எவ்விதத்திலுந் தீராமையால், மனவ
ருத்தமுற்று அவன் சிவநேசமுள்ள சந்ததி
யானாகையால், அக்கன்னிகையைச் சிவாலய
த்திற்கொண்டுவந்து போட்டுவைத்தான்.

அத்தருணத்தில், திருஞான சம்பந்தமூர்
த்திராயனார், எழுந்தருளுவதைத் திருச்சின்ன
வோசையால் அறிந்து, நகரத்தையலங்காரஞ்
செய்யும்படி உத்தரவுசெய்து, எதிர்கொண்டு
போய்வணங்கினன். நாயனார், நகரத்துக்குள்
ளெழுந்தருளிக் கோர்புரவாயிலின்புறம்பு முத்
துச்சிவிகையை விட்டிழிந்து பணிந்து, ஆலய
த்துள்சென்று பிரதக்ஷணஞ்செய்து சுவாமி
சந்நிதானத்துக்கு எழுந்தருளும்போது, அக்
கன்னிகை சுவம்போலிருப்பதைநோக்கி, இது
என்னென்று வினாவ, அவ்வரசன்தொழுது, இ
வ்வென்புதல்விக்கு முயலகநோய்கண்டு எவ்

விதத்திலுந் தீராமையால், இங்குகொண்டு வந்தேனென்றான். அவ்வாரத்தைக்கேட்டவளவில, கிருபைகூர்ந்து “துணிவளாதிங்கள்” என்னுந் திருப்பதிகமோதித் துதிசெய்தபோது, அக்கன்னிகை வியாதி நீங்கியெழுநது தன்பிதாவருகிற்போய் நின்றாள். அரசன்கண்டு ஆனந்தமடைந்து தன்மகளுடன்வந்து திருஞானசம்பந்தமுனித்திரையனா திருவடிகளேவணங்கக்கண்டு கிருபைசெய்து, பின்பு, சிவசநிதிக்குள்போய்ப்பணிந்து திருப்பதிகமோதித்துதிசெய்துவிடைபெற்றுக்கொண்டுவந்து, அத்தலத்தில சிலநாளமாதிருந்து புறப்பட்டுத் திருப்பைஞ்ஞீவி, திருவிங்கேயம்மலை, திருக்கொடிமாடச்செங்குன்றூர், திருநா இத்தலங்களிற்சென்றருளிப் பதிகமோதித் துதிசெய்துமறுபடியும், திருக்கொடிமாடச்செங்குன்றூரில வந்து வீற்றிருக்குமபோது, குளிர்காலமணைய, அக்காலத்தில், அங்கிருப்பவர்களுக்கு வருஷந்தோறுங் காண்கிறநாளாகரம் தம்முடன் வந்திருக்குந் திருக்கூட்டத்தாருக்குங் கண்டதறிந்து “அவ்வினைக்கிவ்வினை” என்னுந் திருநீலகண்டப்பதிகமோதித்துதிசெய்ய, அப்பிரணியானது, திருக்கூட்டத்தாரைவிட்டு நீங்கினதுமன்றி, அநாட்டிலிருப்பவர்களையும் விட்டொழிந்தது.

பின்னர், சிலநாளங்குவீற்றிருந்து சுவாமியினிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டுத்திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி, திருக்கருவூர், திருப்பராய்த்துறை, திருமூக்கீச்சரம், திருச்சிராப்பள்ளி, திருவானைக்கா, திருமயேந்திரப்பள்ளி, திருவாரூர், திருப்பாற்றுறை, திருநெடுங்களம், மேலேத்திருக்காட்டுப்பள்ளி, திருவாலம்பொழில், திருப்பூரதுருத்தி, திருக்கண்டியூர், திருச்சோற்றுத்துறை, திருவேதிசூடி, திருவெண்ணி, திருச்சக்கரப்பள்ளி, திருப்பள்ளமங்கை, திருவாலத்துறை, திருநல்லூர், திருக்குருகாவூர், திரு அவளிவணலலூர், திருப்பருதிநியமம், திருஆவூர்ப்பசுபதீச்சரம், என்னுந் தலங்களிற்சென்று பரமசிவனைத்துதிசெய்து பதிகமோதி விடைபெற்றுக்கொண்டு, திருவலஞ்சுழிக்கெழுந்தருளிச் சுவாமியைத்தரிசித்துப் பதிகமோதித் துதிசெய்து அங்குவீற்றிருக்கும நாளில், முதுவேனில காலம்வந்தது. அப்படியிருக்க, நாயனார் திருச்சத்திமுற்றத்திறைவனைத்தரிசிக்க வேண்டுமென்னும் விருப்பத்தால், புறப்பட்டுச்சென்று பரமசிவனைத்தொழுது பதிகமோதி விடைபெற்றுக்கொண்டு, திருப்பட்டிச்சரத்துக் கெழுந்தருளும்போது, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருக்குத் தெரியாவண்ணம் சிவபூதங்கள் முத்துப்பந்தரைக் கொண்டுவந்து, வெயில்வெப்ப

கனக சம்பந்தமூர்த்திராயனாபுராணம்.

ந்தணிப்பதற்குப் பரமசிவன் கட்டளையிட்ட
னுப்பியதென்றுசொல்லுமொலியும் பந்தருமா
காயத்திற் றேன்றநோக்கி, இதுவும் நம்மிறை
வர் கட்டளையாகில், ஏற்றுக்கொள்ள வேண
மென்றிசைந்து, சிவிகைவிட்டிழிந்து பணிந்
தபோது, அந்தமுத்துபந்தர்காலகளைப் பரி
சனத்தார்கைக்கொள்ள, அங்கிருந்து மெழுந்
தருளித் திருப்பட்டிச்சரத்திற்சேர்ந்து, ஆல
யத்துட்போய்ச் சுவாமியைத்தரிசித்துப் பதி
கமோதித்துதிசெய்து விடைபெற்றுக்கொண்
டு, புறத்திலவந்து சிலநாளங்கமர்ந்து புறப்பட்
டுத் திருவாறைவடதளி, திருவிருமபூளை, திரு
வரதைப்பெருமபாழி, திருச்சேறை, திருநல்
லூர்மயானம், திருக்குடவாயில், திருநறையூர்,
திருப்புத்தூர், திருச்சிவபுரம், திருக்குடமூக்கு,
திருக்குடநதைக் கீழ்க்கோட்டம், திருக்குடந்
தைக்காரோணம், திருநாகேச்சரம், திருவிடை
மருதூர், திருக்குரங்காடுதுறை, இத்தலங்களி
லெல்லாம் பரமசிவனைத்தரிசித்துப் பதிகங்க
ளோதித் துதிசெய்து, திருவாவடுதுறைக்கெழு
ந்தருளி சிவபெருமானைத் தரிசித்துப் பதிக
மோதி அங்குவீற்றிருந்தனர்.

அந்நாளில், சிவபாதவிரதயர் வேள்வி செ
ய்யுங்கால மிதுவாகையால், தமக்குப் பொரு
ள்வேண்டுமென்றுசொல்லத் திருஞானசம்பந்
தமூர்த்திராயனார் ஆலயத்துக்கெழுந்தருளித்

சமபந்தமூர்த்தநாயனாபுராணம். களஎ

திருப்பதிகமோதித் துதிரெய்தவளவில், பர
மசிவன் கட்டளையால, ஆயிரமபொன்னுள்ள
வொருமுடிச்சை ஒருபூதங்கொண்டுவந்து ப
லிபீடத்தின்மேல்வைத்துத் திருஞானசமபந்
தமூர்த்தநாயனாருக்கெதிரில் நின்று, இந்தப்
பொன்முடி யெடுக்க வெடுக்கக் குறையாத
உலாவாக்கிழி, இதனைப் பரமசிவன் கட்டளே
யின்படி, உமக்குக் கொண்டுவந்தேனென்று
சொல்ல, நாயனார் பணிந்தெடுத்துத் தமது தி
ருமுடிமேல வைத்துக்கொண்டு, பிதாவின்
கையிற்கொடுத்து, நீ யாகஞ்செய்வதற்குமா
த்திரமேயன்றிச் சீகாழியிலிருக்கும் பிராம
ணாகள் யாவருமேசெய்ய வுதவுமென்றுசொ
ல்லி உத்தரவுகொடுத்து அனுப்பிவிட்டு, அவ்
குசிலநாள் வீற்றிருந்து புறப்பட்டுத் திருக்
கோழம்பம், திருவைகன்மாடக்கோயில், முத
லியசிவஸ்தலங்களுக்குப்போய்த்தரிசித்துபதி
கமோதித்துதித்து, திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண
ருடைய தாயின் ஜனனக்ஷேத்திரமாகிய திரு
த்தருமபுரத்துக் கெழுந்தருளின விடீத்தில்,
அவருடைய சுற்றத்தார்வந்து வணங்க, அவா
களைநோக்கி, நாயனாருளிச்செய்யும் பதிகங்
களை யாழிலமைத்து வாசிக்குமபேறு பெற்றி
ருக்கின்றேனென்றுசொல்ல, அவர்கள்கேட்டு,
நீர்யாழிலடைத்து வாசிப்பதனாலே அந்தப்பதி
கம்"தேசமேங்கும் விளக்க முற்றிருக்கின்றன

களது சமயத்தழித்திராயனுப்புராணம்.

வென்று சொல்ல, யாழ்ப்பாணர் அஞ்சி, உடனே நாயனாடம் விண்ணப்பமபணணி, யாழிலமையாவணணம் ஒருபதிகம் கட்டளையிட்டருளலவேண்டுமென்ன, அவ்வாறே யாழ்முரியாகிய “மாதாமடபபிடி” என்னுந் திருப்பதிகம் அருளிச்செய்யப் பாணனா யாழிலமைத்துவாசித்து, இசைவுபடாமையால் பயந்து, இத்தயாழினை யெடுத்ததினால் அல்லவோ வாசிப்போமென்னு மெண்ணங்கொள்ள விசைந்ததென்று அதனை யெடுத்துடைக்க மேலேயோங்கினபோது, நாயனா தடுத்துப் பதிகம் சிவகிருபையால் வருவதாதலினால், ஒருவாறு இயன்றமட்டும வாசிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொடுத்தருள, அதை, வணங்கி வாங்கிக்கொண்டு துதிசெய்தனா.

பிள்ளையா, அதற்குப்பின்புறப்பட்டுச்சிவஸ்தலங்களிற்போய்த் தரிசித்துப் பதிகமோதித்திருச்சாத்த மங்கைக்கு எழுந்தருளினவிடத்தில், பிராமணகுல சிரேஷ்டராய்ச் சிவநேசமுள்ள திருநீலநக்கநாயனார் எதிர்கொண்டுவந்து வணங்கி, அழைத்துக்கொண்டுபோகச் சென்று, பரமசிவனைத்தரிசித்துப் பதிகமோதித்துதிசெய்து, நாயனா திருமாளிகையிற் நின்றுமுதுகொண்டு, அங்குவீற்றிருந்து புறப்பட்டுக் கடனாகைக்காரோணமுதலியஸ்தலங்களைத்தரிசித்துக்கொண்டு எழுந்தருளுமபோது,

சர்ப்பத்தூத்தியாயனாபுராணம் ௧௭௯

சிறுத்தொண்டநாயனா திருச்செங்காட்டங் குடியிலிருந்து எதிரகொண்டுவந்து வணங்கி, அழைத்துக்கொண்டுபோகச்சென்று, சுவாமியைத்தரிசித்து, அந்நாயனரைச் சிறப்பித்துப் பதிகமோதித் துதிசெய்து, சிறுத்தொண்டநாயனார் திருமாளிகையில் திருவழுதுகொண்டு மகிழ்வுடன் வீற்றிருந்து, திருபருகலுக்கெழுந்தருளிச் சுவாமியைத்தரிசித்துத்திருப்பதிகமோதித் துதிசெய்து வீற்றிருந்தனா.

அங்குஒருநாள்தரிசனத்துக்கெழுந்தருளுமபோது, ஒருவணிகன், ஒருகன்னிகையை அழைத்துக்கொண்டு மதுரைக்குப்போவதற்காக வருகின்றவன், அந்தத்திருபருகலில்வந்து அன்றிராத்திரி ஒருமடத்தில் தங்கியிருக்கையில, சர்ப்பத்தீண்டியிறந்துவிடவே, அந்தக்கன்னிகை புலம்பிக்கொண்டிருக்கக்கண்டு, தரிசனத்துக்கெழுந்தருளும் பிள்ளையார் திருவுளமிரங்கி அமமடத்துள்செல்ல, அவள்கண்டு பின்னுமதிகமாகத் துயருறும்போது, நீ அஞ்சவேண்டாமென்று சொல்லி, நீங்கள் யாவர்கள், எங்கிருந்து வந்தீர்கள்; என்றுவினாவலும், வைப்பூர் என்னும் பதியிலவாழுந்தாமன் என்னும் என் பிதாவுக்கு என்னுடன் ஏழுபெண்களுண்டு, அவர்களில் மூத்தபெண்ணைத் தன்னுடன்பிறந்தாள் பிள்ளையாகிய இவனுக்கு லீவாகஞ் செய்துகொடுக்கிறதாக நிச்சயித்திருந்தவ

கஅ0 சம்பந்தமுாத்நாயனாபுராணம்.

ன், பொருள் அபேகைகூடியால மற்ருருவனுக்
குக் கொடுத்தது விட்டதுமன்றி, மற்று மைநது
பெண்களையும் ஒவ்வொருவருக்குக் கொடுத்
துவிட்டு, இவனுக்கென்னைக் கொடுப்பதாகரிச்
சயித்தவன், முன்போலவே மற்ருருவனுக்
குக்கொடுக்க யெத்தனித்ததை இவனறிந்து
விசனப்படுவதை நான்பார்த்து, முற்றிலுமோ
சஞ்செய்வது தாமமல்லவேயென்று இவனை
அழைத்துக்கொண்டு இங்கேவந்தவிடத்தில்,
சர்ப்பந் தீண்டி யிறந்துவிட்டான். தேவரீர்
ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய
க்கிருபைகூர்ந்து “சடையாயெனுமால்” என்
னுந் திருப்பதிகமருளி அவனைப்பிழைப்பித்
து, அவாகளுக்கு மணமுஞ்செய்வித்து, அனு
பபிவிட்டு, அங்குவீற்றிருக்கு நாளில, சிறுத்
தொண்டநாயனார்வநது மீட்டுந் திருச்செங்கா
ட்டங்குடிக் கழைத்துக்கொண்டு போகச்செ
ன்றருளிச் சுவாமி சந்நிதியிற்போய்ப் பதிக
மோதித்துதித்து, சிலநாளங்கமர்ந்து, பின்பு,
சிறுத்தொண்டநாயனாருக்குவிடைகொடுத்து,
சிவஸ்தலங்கள் பலவற்றையும் வணங்கிக்கொ
ண்டு, திருப்புகலூர் தொழச்செல்லும்போது,
முருகநாயனார் எதிர்கொண்டவந்து அழைக்
கப்போய்ச் சுவாமியைத் தரிசித்துக்கொண்டு,
அவரது திருமடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கு
நாளிலே, வர்த்தமானீச்சரத்தை வணங்கி,

முருகநாயனருடைய திருத்தொண்டைச் சிறப்பித்துப் பதிகம்பாடி- அங்கு வீற்றிருந்தனா

அங்கிருக்குநாளில், திருநாவுக்கரசநாயனா, திருவாரூரை வணங்கிக் கொண்டு, திருப்புகலூரை வணங்குதற்கு அடியாக ளோடும் எழுந்தருளும் சேதியைக் கேட்டுப் பேராசையோடு மெய்ள்ளையா எதிராகொண்டு போய் மகிழ்ந்து, இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் வணங்கி, நலவரவு கூறிப் பிள்ளையா, அப்பமுத்தியை நோக்கி, நீ எங்கிருந்தெழுந்தருள்கின்ற தெனனத்திருவாரூரிலிருந்து வருகிறேனென்று சொல்ல, இப்போதங்கு நீகழுஞ் சிறப்பு யாதோவென்று வினாவ, திருநாவுக்கரசநாயனா பதிகத்தாற் சிறப்பித்துச் சொல்ல, அதன்கேட்டு “நான் திருவாரூருக்குப் போய்ச் சுவாமீதரிசனம் செய்துகொண்டு மீண்டும், இவ்விடத்திற்குவந்து உமமுடன் இருப்பேன்” என்று சொல்லித் திருவாரூருக்கெழுந்தருளிப் புற்றிடங்கொண்டாரைத்தரிசித்துப் பதிகமோதித்துதிசெய்து, அறநெறியென்னும் ஆலயத்தையும் வணங்கி, அங்கு வீற்றிருக்கும் நாளில், திருவலிவலம், திருக்கோளிலி முதலாகிய ஸ்தலங்களிற் சென்று, சுவாமியைத்தரிசித்துப் பதிகமோதித்துதிசெய்து, மறுபடியும் திருவாரூருக்குவந்து சிலநாளங்கிருந்து, திருப்புகலூர்க்கெழுந்தருளத் திருநாவுக்கரசநாயனாரும், முருகநாயனா

கஅ2 சம்பந்தமுத்திராபஞ்ஜானம்.

ரும எதிர்கொண்டுவர, பிள்ளையார் அவர்களு
டன் சென்று, சோநது சுவாமியைத்தரிசித்து
அவகிருக்கையில், திருநீலநக்க நாயனாரும், சி
றுத்தொண்டநாயனாரும்வர, அவர்களுடனானு
சென்றுசுவாமியைத்துதித்துக்கொண்டிருநது,
திருநாவுக்கரசநாயனாருடன் புறப்பட்டுத் திரு
வமபா, திருக்கடவூர், முதலாகிய ஸ்தலங்க
ளிற்சென்று சுவாமியைத்தரிசித்துத் திருவிழி
மிழலையிற்சென்று தரிசித்துப்பதிகமோதி அங்
குவிற்றிருக்கும நாளில், மழையினமையால்,
பஞ்சகாலமநேரிட்டு உயிரகளெல்லாம்வருந
துகையில், பரமசிவன், கருணைகூர்நது,இவ்வி
ருவர் சொர்ப்பனத்திலுநதோன்றி, இப்பஞ்ச
காலத்தால உங்களுக்கு வருத்தமில்லாவிடி
னும், அடியார்கள் பொருட்டு, இரண்டுபொற்
காச கிழக்குப்பீடத்தும், மேற்குப்பீடத்தும்
வைக்கின்றோம், அதை நீங்களிருவருமெடுத்
துக்கொண்டு வேண்டியபொருள்கள்வாங்கி அ
டியார்தட்கமுதுபடையுங்க ளென்றருள, அவ்
வாறே கிழக்குப்பீடத்துக்காச திருஞானசம்
பந்தமூர்த்திராயனாரும், மேற்குப்பீடத்துக்கா
ச அப்பமூர்த்தியு மெடுத்து அடியார்களுக்கு
அமுதுபடைத்துக்கொண்டிருநது,பின்பு பஞ்
சந்தெளிந்தவுடன் புறப்பட்டு, மத்தியிலிருக்
குந் திருவாஞ்சியம், திருத்தலையாலங்காடு, தி
ருப்பெருவேளூர், திருக்கரவீரம், திருவிளமர்,

சாப்பாடாமூர், திருவாயனூர்புராணம். கஅங்.

திருவாழா, திருக்காறாயில், திருத்தேவூர், திருநெல்லிக்கா, திருக்கைச்சினம், திருத்தெங்கூர், திருக்கொள்ளிக்காடு, திருக்கோட்டோ, திருவெண்ணறை, திருத்தண்டலேனீனெறி, திருக்களாமுதலாகிய ஸ்தலங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டு. திருமறைக்காட்டிற்சேர்ந்து வேதம் பூசித்து மூடிப்போனகதவை, அப்பமூர்த்திகளால திறப்பித்துப் பின்பு, அதுதிறக்கவு மூடவுமாயிருக்குமபடியாகத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திராயனா திருப்பதிகமோதித் துதிசெய்து அங்கிருந்தனா.

அந்நாளில், மதுரையில் சமணசமய மேலிட்டி, அப்போதிருந்த கூன்பாண்டிய ராஜனும் அதற்குட்பட, பாண்டிநாடெங்கும் சைவசமய மடங்கிப்போகவே, சைவப்பற்று விடாமலிருந்த குலச்சிறை நாயனாராகிய மந்திரியாரும், மங்கையர்க்கரசி யென்னும் அவ்வரசன் பத்திரியாரும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திராயனார் திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளியிருப்பதைக் கேட்டு, பாண்டிநாட்டில் சமணமேலிட்டிருப்பதைச் சிலருடன் சொல்லியனுப்ப, அவர்கள்வந்து நாயனாரைக்கண்டு தரிசித்துத் தாங்கள்வந்தகாரியத்தைச் சொல்லக்கேட்டு, மதுரைக்கெழுந்தருளி, சொக்கலிங்கப்பெருமானை வணங்கித் திருப்பதிகமோதித் துதிசெய்து அங்கொருமடத்திலிருக்கையில், அன்றிராத்திரி

கஅச சம்பந்தமுத்திராயனாபுராணம்

சமணர்கள் அமமடத்தில் தீயிடக்கண்டு, இத் தவெப்பம பாண்டியனைச் சேரக்கடவதென்று பதிகமோதிபருளலும், அவ்வெப்பம பாண்டியனுடலில் சுரவியாதியாய் நேரிட்டுவருநது கையில், சமணர்களுடைய மணிமந்திர ஒள ஷதங்களால் தீராமெகண்டு, மங்கையாக்கரசி யாரும், குலச்சிறையனாராகிய மந்திரியாரு ம வேணடுதலினால், பிள்ளையா தாமெழுந்த ருளி “மந்திரமாவதுகீறு” என்னுந் திருநீற்றுப பதிகமோதி, அந்த விழுதியைப்பாண்டியன மே னிபிற்பூசியவளவில, அப்பிணி நீங்கிவிட, அர சன் எழுநது சமணர்களைநோக்கி, நீங்கள் தோ ற்றீர்களல்லவாவென்ன, அவர்களிடத்த ஒருகா ரியத்தில் தோற்பு வெற்றி சொல்லக்கூடாது, அவர்களுண்மைப்பொருளையும், எங்களுண் மைப்பொருளையும் தனித்தனியேட்டிலெழுதி அவ்வேடுகளைத் தீயிலிட்டு, வேகாமலிருப்ப தெதுவோ அது உண்மைப்பொருளென்று சொல்லித் தங்களுண்மைப்பொருளை ஒரு ஏ ட்டிலெழுதித் தீயிலிட்டார்கள்.

திருஞானசம்பந்தமுத்திராயனர் “போக மாரத்த பூணமுலையாள்” என்னுந் திருநள்ளா ற்றுப் பதிகம் எழுதியிருக்கும் ஏட்டினையெடு த்து அத்தீயிலிட்டனர். அவ்வாறிட்ட ஏடுக ளில் பிள்ளையாரிட்ட ஏடு வேகாமல வைத்த

சமபந்தமுாத்தியெனாட்டிபாணம கஅடு

படியேயிருக்க எடுத்துச் சலபயோ காண
வைததன1.

சமணாகள், தாங்களிட்ட ஏட்டினை யெடு
க்குமபோது சாமபராய்விட்டது. அநன்பின
பு, பாணடியன் அவாகளேநோக்கி யிப்போதுந
தோற்றாகளேயென்ன, அது நீஜமே, தோற்ற
வாகள் முற்றிலுமே தோறகாகள் ஆதலால்,
முன்போல எங்களிருவா சமயக்கோடபாட
டின் உணமையெழுதி அவ்வேடுகளை வை
கையாற்றிலிட்டு, எதிரேற்று ஒடுமானால் அது
வே உணமையென்று சொல்லிமவளவில், மந
திரியா இப்போதுந தோற்றாகளானால் என்
னசெய்வதென்னக் கழுவிவேறுகீறோமென்
று வாய்தவறிச சொல்லிவிட்டார்கள். அதற்
குமேல, திருஞானசமபந்தமுாத்திராயனார்
“வாழ்கவந்தனா” என்னும் பாசுரமுதல பத்
துததிருப்பாசுரமுந் திருக்கடைக்காபபும எழு
தி, அவ்வேட்டினை வைகைநதியிலிட, அவர்
கள், தாங்களுணமையாகக் கொண்டிருச்சும
பொருளை எழுதிய ஏட்டினையும் வைகைநதி
யிலிட்டாகள் திருஞானசமபந்தமுாத்திராய
னாரிட்ட ஏடு வெள்ளத்துக்கெதிரிட்டிடுச் சென்
றது சமணாகளிட்ட ஏடு வெள்ளத்தினவழி
யேசென்று அவர்கள் கைக்ககப்படாமற்போ
ய்விட்டது. எதிரேற்றுச்செல்லும் ஏடு அதிவி
ரைவிற் செல்லுகின்றமையால், மந்திரியாரா

க.அ.சு. சம்பந்தமூர்த்தநாயனாபுராணம்.

கிய குலச்சிறைநாயனார் குதிரைமேலேறிச்
கொண்டுபோய்த் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி
நாயனாரருளிச்செய்த தேவாரத்தினால் திரு
ஏடகமென்னுந் தலத்துக்கருகேநிற்கக்கண்டு,
எடுத்துவரச் சமணாகள்கண்டு தங்கள் வாக்
காலசொல்லிய வண்ணமே கழுமரத்திலேறி
விட்டார்கள். “வேந்தனுமோங்குக” என்னுந்
திருவாக்கினுணமையால், பாண்டியராஜன்
கூணுவிமர்ந்தது இந்தச் செய்கைகளைக்கண்டு
திருஞானசம்பந்தமூர்த்தநாயனாரை யாவரும
துதிசெய்து அற்புதமடைந்து விபூதிதரித்துக்
கொண்டு சைவசமயத்தாரானார்கள்.

அதன்பின்னா, பிள்ளையார பாண்டியரா
ஜன் முதலானவாகளுடன் சொக்கநாதசுவா
மியைத் தரிசித்துத் தேவாரமோதிப் பாண்
டியநாட்டிலிருக்கும் திருப்பரங்குன்றம், திரு
வாபபனூர், திருப்புத்தூர், திருப்புவணம், திரு
க்கானப்பேர், திருச்சுழியல, திருக்குற்றாலம்,
திருக்குறுமபலா, திருநெல்வேலி, இராமேச்
சரம் முதலிய ஸ்தலங்களைத்தரிசித்து வணங்
கிக்கொண்டு, அங்கிருந்தே ஈழமண்டலத்திலு
ள்ள திருக்கோணமலை, திருக்கேதீச்சரம் என்
னுந் தலங்களை வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடி,
பின் திருவார்டானை, திருப்புனவாயில் என்னு
ந் தலங்களை வணங்கி, குலச்சிறைநாயனாருடை
ய ஊராகிய மணமேற்குடியை அடைந்து, அ

தற்குச்சமீபத்திலுள்ள மற்றஸ்தலங்களுக்கு
மெழுதருளித் தரிசித்துப்பதிகமோதித் துதி
செய்து, அவ்விடமவிட்டுச் சோழநாட்டிலிரு
க்கும தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு முள்
ளிவாய்க்கரையை அணைந்தாரா. அங்கே ஆறு
மிகப்பெருகுதலால், திருக்கொள்ளமபூதூர்
எதிரேதோன்ற, அங்கேசென்று சுவாமியைத்
தரிசிக்கவிருமபி, அங்கிருந்த ஓடத்தின்கட
டை அவிழ்த்து, சிவனடியாகளை அதிலே ஏ
ற்றிப் பிள்ளையாரா “கொட்டமேகமழும்” என்
னுந்திருப்பதிகம்பாடி, அக்கரைசோந்து, ஆல
யத்திற்சென்று சுவாமியைவணங்கிக் துதித்
துக்கொண்டு, திருத்தெளிச்சேரி யென்னுந்த
லத்துக்கருகில வருமபோது, பாசமயகோள
ரியெழுந்தருளும் திருச்சின்ன வோசையை,
அவ்திருக்கும பௌத்தரில புத்தநந்தியென்
பவன் கேட்டு மனம்பொருமல்வந்து தடுத்த
னன். அந்தச்சேதியை அடியவர்கூட்டத்தி
லுள்ள, சமபந்தசரணாலயரொன்பவர் கேள்வி
யுற்றுவந்து “புத்தர்சமண்கழுக்கையர்” என்
றுமுன்னர் திருஞானசமபந்தமூர்த்தநாயனார்
கட்டளையிட்டிருக்கின்ற தேவாரமோதினவ
ளவில், அவன் தலையில் இடிவிழவே இறந்து
போனான்.

இதுகண்டு, அங்கிருந்த பௌத்தரெல்லா
ரும் ஒடிப்போய், மறுபடிச் சாரிபுத்தனுடன்

கஅஅ சமபதமூததநாயனாபுராணம்

கூடிவந்து இவ்வாறுசெய்யாமல, வாதினால
வெலலுவதானால் இருக்கின்றோமெனனத் தி
ருஞானசமபதமூததி நாயனா திருக்கூட்ட
த்துடன் அங்கொருமண்டபத்திற் சோதருக்
கச்சமபதசரணலயா சுவாமிதருத்தாவுபெ
ற்றுக்கொண்டு, பௌத்தசமயக் கோட்பாட்
டைக்குறித்து வாதுசெய்கையில், அவர்கள்
தோற்படையக்கண்டு, அவர்கள் எல்லாருக்
குமவியூதிக்கொடுத்து தரித்துக்கொள்ளச்சொ
லலி சைவர்களாக்கிவிட்டு, அங்கிருந்துபுறப்ப
ட்டு, மற்றஸ்தலங்களிற்சென்று சுவாமியைத்
தரிசித்துத் தொண்டைநாட்டிலவந்து, அங்கி
ருக்குத் திருவோத்தூரிற்சென்று, அவரு ஆ
ணபணைகளைய பெணபணைகளாக்கியருளிப் பி
ன்பு, காஞ்சிபுரமுதலாகிய ஸ்தலங்களிற்சென்
று தரிசித்துக் காளத்திக்கெழுந்தருளிப் பதி
கமோதித்துதிசெய்து, அங்கிருந்த வண்ணமா
கவே, ஸ்ரீகயிலாபம, திருக்கேதாரம், திருப்ப
ருப்பதம், திருவிநதிராஜீலப்பருப்பதம், திருக்
கோகரணம் முதலிய ஸ்தலங்களுக்குப் பதி
கமோதித்துதிசெய்து, அங்கிருந்து, திருவொ
ற்றியூருக்கெழுந்தருளிவந்து சுவாமியைத்த
ரிசித்துப் பதிகமோதித் துதிசெய்து அவரு
வீற்றிருக்கையில், திருமயிலையிலவாமும் வை
தியகுலோத்தமராகிய, சிவநேச செட்டியாரு
க்கு சிவகிருபையினால், பூம்பாவை என்னும்

சாமபந்தமுத்திராயனாபுரானம். ௧௮௯

ஒருபுத்திரியுண்டாகி வளருநாளில், ஒருநாள்
தோழிகளுடன் உத்தனவனம் சென்று மலர்
கொய்யுமபோது, சாமபந்தமுத்திர மணிமந்திர
ஒளவதங்களினாலுந் தீராமலிறங்குவிடவே த
கனஞ்செய்வதது, முன்னரே இக்கனனிகை
பைத் தனசெலவததுடன் திருஞானசம்பந்த
மூர்த்தி நாயனருக்கென்று சீயமித்திருத்தமை
யால், அவரிடத்தில லாபிவிதது விடவேண்டு
மென்று, தகனஞ்செய்த சாமபரை அஸ்தியு
டனகுடத்தில வைத்து, அக்குடத்தைக் கொ
ண்டுவந்து கனனிமாடத்தில மஞ்சத்தின்மேல்
வைத்து முன்போல்தோழிகளுபசாரஞ் செய்
துகொண்டிருக்குமபடி செய்தனா.

இப்படி யிருக்குநாளில், திருஞானசம்பந்த
மூர்த்தி நாயனா திருவொற்றியிருக்குவந் தி
ருப்பதைக்கேள்விபபட்டு மகிழ்ச்சியடைநது,
அங்குபோய் நாயனரைக்கண்டு சாஷ்டாங்க
மாகச்சேவித்துச் சகலாடம்பரத்துடன் திரு
மயிலைக் கெழுந்தருளுமபடி பிரார்த்திக்க, பிள்
ளையார்வந்து சிவபெருமாள் தரிசித்துப்புக
கமோதித் துதித்து, செட்டியாரைநோக்கி, அ
தக்குடத்தைக் கொண்டுவரச்சொல்லி “பா
டிட்டபுன்னையங் கானன்மடமயிலை” என்று
மபதிகமோதி, அவ்வெலும்பு பெண்ணாகுமப
டிச்செய்தருளி, திருவான்மியூர் முதலான ம
ற்றஸ்தலங்களையும் தரிசித்துக்கொண்டு, சீடகா

கக0 சம்பந்தமூர்த்திராமனாட்புராணம்.

ழிக்செழுந்தருளியிருக்கையில், பிராமணகீர்த
தியத்தின் பொருட்டு, விவாகஞ்செய்துகொள்
ள வேனுமென்று சிவபாதவிருதயா திருநீல
நக்கராமனா முதலான திருத்தொண்டர்கள்
பிராரத்தித்தமையால், ஒருவாறு சமமதித்து,
நல்லூர்ப்பெருமணத்திலிருக்கும் பிராமணகு
ல சிரேஷ்டராகிய நம்பியாண்டார குமாரத
தியை விதிப்படி. சிறப்புடன் திருமணங்கொ
ணடு, ஒமாக்கினியை வலம்வருமபொருட்டு
எழுந்து, நாம்வலஞ்செய்யத்தக்க அக்கினி பர
மசிவனே என்று, மனவியைக் கைப்பற்றிக்
கொண்டு ஆலயத்துக்குப்போய்க் “கல்லூர்ப்
பெருமணம்” என்னுந் திருப்பதிகமோதியவ
ளவில, பரமசிவன் கிருபைகூர்ந்து, உன்காத
லிபோடு நீ நம்மிடத்துக்கு வாவென்றருளின
வுடன், அவ்வாலயமுழுதுஞ் சோதியாய் வா
யிலேவகுத்துக்காட்ட, நமச்சிவாயத்திருப்பதி
கமோதி, அங்கு தமது திருமணத்துக்கு வந்தி
ருப்பவர்களை எல்லாம் அதற்குள் போம்படி
கட்டளையிட்டருளி, பின்பு, திருஞானசம்பந்
தப்பிள்ளையார் தமமுடையமனைவியார் கை
யைப்பற்றியபடியே அந்தச்சோதிக்குள் போ
ய்க்கலந்து சிவசாயுச்சியம் அடைந்தனர். அப்
பால, சோதிமறைந்து பழையபடி ஆலயமாக
விருந்தது. திருச்சிற்றமபலம்.

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார்

புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, திருப்பெருமங்கலத்திலே, வேளாளாகுலத்திலே, சோழராஜாக்களிடத்திலபரம்பரையாகச்சேனாதிபதித்தொழிலபூண்ட ஏயர்குடியிலே, கலிக்காமநாயனார் என்பவரொருவர இருந்தார். அவர் குருவிங்கசங்கமபத்தியில் சிறந்தவர். திருப்புகூரிலுள்ள சிவாலயத்திலே அளவிலலாத திருப்பணிகள் செய்தவர். அவர் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சிவபெருமானைப் பரவைபாரிடத்திற்குத் தூதாக அனுப்பிய சமாசாரத்தைக்கேள்வியுற்று, வெம்பி மிகக்கோபித்து, “பெண்பொருட்டுக் கடவுளை இரவிலே தூதனுப்பிய பாதகனைக் காண்பேனாயின் யாதுசமபவிக்குமோ” என்று சொல்லி மிகச்செற்றங்கொண்டிருந்தார். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அதனைக்கேள்வியுற்று, அடியார்க்கெளியராகிய பரமசிவனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய; பரமசிவன் இருவரையும் கூட்டுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு, கலிக்காமநாயனாரிடத்திலே சூலைநோயை ஏவ; அதனால் அவர் மிகவருந்தி வீழ்ந்து, உயிர்த்துணையாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளைச் சிந்தித்துத் துதிசெய்தார். அப்பொழுது, பரமசிவன் அவரிடத்தில் எழுந்தருளி, “சுந்தரனானந்தி இன்றோய்தீராத” என்று அருளிச்செய்ய, அ

ககஉ ஏயாகோனகலிகாபகபனுப்புணை

வா “எம்பெருமானே அவனாலே தீர்க்கப்படு
தலினுடதீராதொழிந்து என்னைவருகதுதலே
நன்று, தேவரீர்செய்யும் பெருமையை அந்ந
தவாயாவா? வனஞ்ஞண்டனுககு ஆகும் உறு
திபைபே செய்யும்” எனறா. உடனே பா
மசிவன அவாருனனைமறைந்து, சுந்தரமூர
த்திராயனாரிடத்திற் சென்று, “நமமுடைய
எவலாலே கலிக்காமனைவருந்துகின்ற சூலை
பைநீபோய்த தீரப்பாய” எனறா. சுந்தரமூ
ரத்திராயனா அதைக்கேட்டுத் திருவுளமகிழ்
ந்து, கலிக்காமநாயனாரிடத்திற்குப் போய்படி
புறப்பட்டு, சூலைதீர்க்கும்பொருட்டு, தாம்வ
ரும் சமாதானத்தை அவருக்குத்தெரிவித்தா
ரு முன்னே ஆள் அனுப்பினா. அந்த ஆளி
னாலே சுந்தரமூரத்தி நாயனாருடைய வரவை
அந்நதகலிக்காமநாயனா, அவன், இங்கேவரு
து தீர்த்தற்குமுன்னே இரஞ்சுலையை வயிற்றி
னோடுங் கிழிப்பேன், என்று உடைவாளினா
லே தமவயிற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு இறந
துபோனா. அதுகண்ட அவர்மனைவியாரும்
அதுமானஞ்செய்யப் புகுந்தனர்.

அப்பொழுது, சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சமீ
பமாக எழுந்தருளிவந்துவிட்டாரா என்றுமு
எய்தோசொல்ல, மனைவியா “ஒருவரும்
அழைத்தொழிக என்றுசொல்லி, பின்பு” தமமு
டைய நாயகரது செய்கையைமறைத்து, சுந்

ஏயர்கோனகலிகாமநாயனாபுராணை சுகந

தரமூர்த்திநாயனாரை எதிர்கொள்ளும் பொரு
ட்டுத் தங்கள் சுற்றததாரகளை ஏவ; அவர்கள்
போய் எதிர்கொண்டு வணங்கினார்கள் சுந்தர
மூர்த்திநாயனா அவர்களுக்கு அருள்செய்து
வநது, கலிக்காமநாயனா வீட்டிற்புகுநது, ஆ
சனத்திலெழுந்தருளியிருநது, தமக்குச்செய்
யபபட்ட அருச்சனைகளை ஏற்றுக்கொண்டு,
கலிக்காமநாயனாரை நான் காணவேண்டுமெ
ன்றா. அவர்கள் அதைக்கேட்டு, கலிக்காம
நாயனாரைக்காட்ட, சுந்தரமூர்த்திநாயனா இர
த்தஞ்சோரக்குடாசொரிநது உயிர்பொன்றிக்
கிடந்தவரைக்கண்டு “புகுந்தவாறுநன்று, நா
னும இவர்போல இறந்துபோவேன்” என்று
சொலலி, உடைவாளி எடுத்தார. உடனே
பரமசிவனது திருவருளினால் கலிக்காமநாய
னார் உயிர்த்து எழுநது, அவாகையில் வாளிப்
பிடித்துக்கொள்ள, அவாவிழுநது நமஸ்கரித்
தார். கலிக்காமநாயனாரும் சுந்தரமூர்த்திநா
யனாரை நமஸ்கரித்தார்.

அதன்பின், இருவரும் அதிகநண்புள்ளவ
ர்களாகித் திருப்புன்குருக்குப்போய், சுவாமி
தரிசனஞ்செய்துகொண்டு, சிலநாள்சென்ற
பின்பு, திருவாரூரை அடைந்தார்கள். கலிக்
காமநாயனார் சிலநாளங்கே சுவாமிதரிசனஞ்
செய்துகொண்டிருந்து, பின்பு சுந்தரமூர்த்தி
நாயனாரிடத்திலே அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு,

ககசு திருமூலநாயனாபுராணம்.

தமமுடைய ஊருக்குத் திருமபிவந்து திருத் தொண்டு செய்துகொண்டிருந்து, சிவபதம் அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமூலநாயனாபுராணம்.

திருக்கைலாயத்திலே, சிவபெருமானது ஆலயத்துக்கு முதற்பெருநாயகராகிய திருநந்திதேவருடைய திருவருளைப்பெற்ற மாணக்கர்களாகிய சிவயோகிகளுள் ஒருவர், அகத்திபமகாமுனிவரிடத்தேபொருந்திய நண்பினால் அவருடன் சிலநாள் இருக்கவிரும்பி, அவர் எழுந்தருளியிருக்கும்பொதியமலையை அடைதற்பொருட்டு, திருக்கைலாயத்தை அகன்று வழிக்கொண்டு, திருக்கேதாரம், பசுபதிநேபாளம், காசி, ஸ்ரீஹைலம், திருக்காளத்தி, திருவாலங்காடு, காஞ்சீபுரம், திருவதிகை, சிதம்பரம் என்னுந் தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, திருவாவடுதுறையை அடைந்து, அங்கே சுவாமி தரிசனஞ்செய்து கொண்டிருந்தார்.

ஒருநாள், அந்தத்தலத்தை அகன்றுசெல்லும்பொழுது, காவிரியாற்றங் கரையிலுள்ளவனத்திலே பசுக்கூட்டங்கள் அழுதலை எதிரே கண்டார். சாத்தனூரில் இருக்கின்ற இடையனாகிய மூலனென்பவன் ஒருவன் அவைகளை

மேய்க்கின்றவன். அவன் அத்தினைத்திலே, அவ்விடத்தில இறநது கிடந்தான். அப்பசுக் கூட்டங்கள் அவனுடைய சரீரத்தை வந்தணைந்து, மிகக்கதறிச் சுழன்று மோப்பனவாக, சிவயோகியாகண்டு, பரமசிவனது திருவருளினாலே, இப்பசுக்களுடைய துயரத்தை நீக்கலவேணமென்று ஆலோசித்து, “இவ்விடையன் உயிர்பெற்றெழுந்தாலனறிப் பசுக்கள்துயரநீங்கா” என்று திருவுளங்கொண்டு, தம்முடைய திருமேனிக்குக் காவல்செய்து, தாம் அவ்விடையனுடைய சரீரத்தினுள்ளே பிரவேசித்து திருமூலராய் எழுந்தார். எழுதலும் பசுக்களெல்லாம் நாதத்தழுமபநக்கிமோந்து, கனைத்து, மிகுந்தகளிப்பினாலே வாலெடுத்துத் துள்ளி, பின்புபோய் மேய்ந்தன.

திருமூலநாயனார், அதுகண்டு திருவுளமகிழ்ந்து, அவைகள் மேயுமிடத்திற்சென்று, அவைகளை நன்றாகமேய்த்தார், சூரியன் அஸ்தமனமாக, பசுக்கள் தத்தங் கன்றுகளை நினைத்து, தாமே முன்னையநடந்து, சாத்தனூரை அடைந்தன. சிவயோகியார் அப்பசுக்களுக்குப் பின்சென்று, அவைகளெல்லாம் வீடுகடோறும் போகத்தாம் வெளியிலே நின்றார். மூலனுடைய மனைவி “நாயகர் இன்றைக்குமிகத்தாழ்த்தார்” என்று பயங்கொண்டுசென்று சிவயோகியார நின்ற இடத்தை அடைந்து,

ககசா திருமூலநாயனாப்புராணம்.

“இவருக்கு ானம அடுத்தது போலும்” என்று அவருடைய திருமேனியைத் தீண்ட, அவர், அதற்கு இசையாராயினா. அவர் அச்சுற்று மயங்கி, என்செய்தீர் என்று தளர், திருமூலநாயனா உனக்கு என்னோடியோதொரு சம்பந்தமும் இல்லை என்று மறுத்து, ஒருபொது மடத்தினுள்ளே புகுந்து, சிவயோகத்தில் இருந்தார். மனைவி அவ்விரவு முழுதிலும் நித்திரைசெய்யாது கவலைகொண்டிருந்து, மற்ற நாள் அதனைவிவேகிகள் பலருக்குத் தெரிவிக்க, அவர்கள் வந்துபார்த்து, அவளைநோக்கி, இதுபைத்தியமன்று, வேறு சார்புள்ளதுமன்று. இவாகருத்துச் சிவயோகத்தி னிடத்தேயாம். இனி, இவர் உங்கள் சுற்றவியல்போகூடா என்றார்கள். அவள் அதுகேட்டுத் துபரம எய்திமயங்க, அவர்கள் அவளை அழைத்துக்கொண்டுபோய் விட்டார்கள்.

சிவயோகத்தில் இருந்த திருமூலநாயனார் எழுந்து, முதனாளிலே பசுக்கள்வந்தவழியே சென்று, தாம சேமித்த சரீரத்தைக்காணாது, மெய்ஞ்ஞானத்தையுடைய சிந்தையினால் ஆராய்ந்து, “சிவபெருமான் ஆதிகாலத்திலே தம்முடைய பஞ்சவத்திரத்தினின்றும தோற்றுவித்த காமிகமுதலிய சைவாகமங்களிலே பேசப்பட்ட மெய்ப்பொருளைத் தமிழ்நாட்டில உள்ளவர்களுக்கு உபயோகமாகும் பொ

தண்டியடிகனையனாபுராணம். ககௌ

ருட்டுத் தமியேனைக்கொண்டு தமிழினுலே
ஒரு னூலசெய்வித்தற்பொருட்டு, அச்சரீரத்
தை மறைத்தருளினா” என்று தெளிந்தது, தி
ருவருளைத்துதித்து, திருவாவடுதுறையை அ
டைந்தது, அங்குள்ள சிவாலயத்திலே பிரவே
சித்து, சிவபெருமானைவணங்கி, அதற்குமேற்
பக்கத்தில் இருக்கின்ற அரசவிருகூத்தின்கீ
ழேபோய், சிவயோகத்தில் இருந்தார். அவர்
மூவாயிரம் வருஷமளவும் அங்ஙனமிருந்து,
ஒவ்வொருவருஷத்திற்கு, ஒவ்வொருதிருப்பா
ட்டாக மூவாயிரம் திருப்பாட்டினால் சைவாக
மங்களில் உணர்த்தப்பட்ட ஞானம், யோகம்,
கிரியை, சரியை என்னும் நான்குபாதங்களை
யும் பேசுகின்ற திருமந்திரமென்னுந் தமிழ்
நூலைப்பாடியருளி, பின் திருக்கைலாயத்தை
அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தண்டியடிகனையனாபுராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, திருவாரூரில், தண்
டியடிகனையனாரென்பவர் ஒருவர் இருந்தார்.
அவர் பிறவிக்குருடர். அவர் தம்முடைய அக
க்கண்ணினால், சிவபெருமானைத் தரிசித்துத்
தோத்திரம் பண்ணுகின்றவர். எப்பொழுதும்
ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை மிகுந்த அன்போடு ஜபி

ககஅ தண்டியடிகனையனாபுராணம்.

க்கின்றவர். அந்தத்திருப்பதியிலுள்ள பூங்கோயிலைக் காலந்தோறும் வலஞ்செய்து வணங்குகின்றவா.

இப்படி யிருக்குநாளிலே, அவ்வாலயத்துக்கு மேற்றிசையிலிருக்கின்ற திருக்குளம்பக்கமெங்கும் சமணர்களுடைய பாழிகளாகி, இடத்தினால் குறைவடைந்தமையால், தண்டியடிகள் அதனை அறிந்து, அத்திருக்குளத்தைத் தாம பெருக்கல்லவேண்டுமென்று நினைந்து, அவ்விடத்திற்சென்று, திருக்குளத்தினுள்ளே கல்லுமிடத்தில ஒரு தறிநட்டு, அதிலே கயிறுகட்டி, கரையிலும் தறிநட்டு, அக்கயிற்றினுனியை அதனில் இசையக்கட்டி, மண்வெட்டியையுங் கூடையையும் எடுத்து, அக்கயிற்றைத் தடவிக்கொண்டுசென்று, மண்ணைக்கல்லிக்கூடையில் எடுத்துக்கொண்டு, மீண்டும் அக்கயிற்றைத் தடவிப் போய்க் கரையிலே போடுவார். இப்படித் தினந்தோறும் மிகுந்த விருப்பத்துடன் திருக்குளம் கல்லும் பொழுது, சமணர்கள் பொழுமைகொண்டு அவரை அணைந்து, மண்ணைக்கல்லிற் பிராணிகள் இறந்துபோம்; வருத்தல்வேண்டாமென்று சொல்ல; தண்டியடிகள் “அவிவேகிகளே, இது மெய்க்கடவுளாகிய பரமசிவனுக்குச் செய்யுங்குற்றமற்ற புண்ணியம். இதனருமை உங்களுக்கு விளங்குமா” என்றார். அதுகேட்டசமண

ர்கள் நாஞ்சொன்ன தருமமுறையைக் கேட்டாயிலலை. நீ கண்ணையன்றிக் காதனையும் இழந்தனையோ என்றுசொல்ல; தண்டியடிகள் “மந்தபுத்தியும் காணாக்கண்ணும் கேளாச்செவியும் உங்களுக்கே உள்ளன” என்றுசொல்லி, திரிபுரதகனஞ்செய்த கடவுளுடைய திருவடிகளையே யன்றி, வேறொன்றையும் நான்காணேன், அதனை யறிதற்கு நீங்கள் யார்! அக் கடவுளுடைய திருவருளினாலே உலகமெல்லாம் அறியும்படி என்கண்காணவும், உங்கள் கண் குருடாகவும் பெற்றால், நீங்கள் யாது செய்வீர்கள் என்றார். சமணர்கள் நீ உன் கடவுளது அருளினால் கண்பெற்றாயாகில, நாங்கள் இவ்வூரில் இரோம் என்று சொல்லி, அவருடைய மண்வெட்டியைப் பறித்து, குறித்த நிகளைப் பிடுங்கி எறிந்தார்கள். தண்டியடிகள் மிகக்கோபங்கொண்டு, திருக்கோயில்வாயிலிலேசென்று நமஸ்கரித்து, “எமபெருமானே, தேவரீரைந்தனைசெய்யும் அதிபாதகர்களாகிய சமணர்கள், சிவபுண்ணியத்தையும், அதனைச்செய்யப்பெற்ற அடியேனையும், அவமானம் செய்தமையால், அடியேன் அதுபொறுது மிகவருநதுகின்றேன். சர்வசாமர்த்தியமுடைய தேவரீர் இவ்வருத்தத்தை நீக்கியருளல்வேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்து, நமஸ்காரஞ்செய்து, தம்முடைய திருமடத்திற் செ

ன்று, துயரங்கொண்டிருந்தா. அன்றிரவு அவா நித்திரைசெய்யும்பொழுது, பரமசிவன் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி, “தண்டியே, உன்கவலையை ஒழி, நாளோக்கு உன்கணகாணவும், அநாதச்சமணர்களுடைய கண்கள் மறையவும் அருள்செய்வோம் பயப்படா தொழி” என்று அருளிச்செய்து, சோழராஜாவுக்கும சொப்பனத்தில் தோன்றி, தண்டியென்பவனிடத்திலேசென்று, அவன் கருத்தை முடிப்பாயென்று ஆஞ்ஞாபித்து மறைதருளினா. சோழராஜாவிழித்து எழுந்தது, பரமசிவனைத் தோத்திரஞ்செய்து, சூரியன் உதித்தபின் தண்டியடிகளை அடைந்து, தானகணட சொப்பனத்தைச்சொல்ல; தண்டியடிகள் மகாராஜாவே, சிவபெருமானது திருவருளினால், என்கணகாணவும், சமணர்கள் கண்கள் மறையவும் பெற்றால், இந்த ஊரில் இரோம என்று ஒட்டினார்கள். இனி நிகழ்வதைக்கணடு, நீர் இந்தவழக்கை முடித்தல்வேண்டும் என்றார். அப்பொழுது, அரசன் சமணர்களை அங்கே அழைத்துக்கேட்க; அவர்கள், அதற்கு உடன்பட்டார்கள். அதுகணடு தண்டியடிகள் முன்னும்; அரசன்பின்னுமாகச் செல்ல, தண்டியடிகள் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு, திருக்குளத்திலே முழுகிக்கணபெற்றார். சமணர்களோ கணணிழந்து

தமொறினாகள். இதுகண்ட அரசன் தனது ஏவலாளரைநோக்கி, “தண்டியடிகளுடனே ஒட்டிக்கெட்ட சமணர்களைத் திருவாரூரினின்றும அகன்றுபோம்படி தூரத்துங்கள்” என்று ஆஞ்ஞாபிக்க, அவர்கள் அவ்வாறே அவர்களை ஓடத்தூரத்தியபின்னர், சோழராஜா, சமணர்களுடைய பாழிகளையும் பள்ளிகளையும் பறிதது, திருக்குளத்துக்குக் கரைகட்டி, மனமகிழ்நது, தண்டியடிகளை வணங்கிக்கொண்டுபோயினர். அப்பால், தண்டியடிகள் நெடுநாள் பரமசிவனைத் தியானித்து, ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைஜபித்து, திருத்தொண்டுசெய்துகொண்டிருந்து சிவபதம அடைந்தாா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூர்க்கநாயனார்புராணம்.

தொண்டைமண்டலத்திலே, திருவேற்காட்டில்வேளாளர்குலத்தில், தலைமைபெற்ற ஒருவர் தினந்தோறும் சிவனடியாராகளைச் சிவனென வணங்கித்துதித்துத் திருவமுது செய்வித்துப்பின்பு, தாம் உண்பவரும, அவர்கள்விருமபும் பொருள்களையும் கொடுப்பவருமாய் இருந்தார். இப்படியிருக்குநாளிலே, அடியார்கள் அனைவர் எழுந்தருளிவருகின்றமையால், அவர் தம்மிடத்துள்ள திரவியங்களெல்லாம்

செலவாகிவிட; அடிமைநிலம் முதலியவற்றை விற்று, மாகேசுவரபூசையை வழுவாது மனம கிழ்ச்சியோடு செய்துவந்தார். அதன்பின், மாகேசுவரபூசைச்செலவுக்குப்பொருள் இன்மையால கவலைகொண்டு, தாம முன்னேபயின்ற சூதினாலேபொருள் சம்பாதிக்கவினைந்து, அவ் வூரிலேசூதாடுவோர் இல்லாமைபற்றி, அவ்வூரை அகன்று, சிவஸ்தலங்கடோறுஞ் சென்று சுவாமிதரிசனம் செய்து, சூதாடலால் வரும் பொருளினாலேதம்முடைய நியதியை முடித்து, சிலநாளிலே குமபகோணத்தை அடைந்தார். அங்கே சூதாடிப்பொருள்தேடி மகேசுவரபூசைசெய்தார். சூதிலே முதலாட்டத்தில் தாந்தோற்று, பின்னாட்டங்களிலே பல முறையுமவென்று, அதனாலேபொருள் ஆக்கி, சூதிலே மறுத்தவாகளை உடைவாளை உருவிக்குத்தி, நற்சூதர், மூர்க்கர் என்னும் பெயர்களைப்பெற்றார். சூதினாலே வரும்பொருளைத் திருவமுது ஆக்குவோர்கள் கொள்ள; தாந்திண்டார். அடியார்கள் திருவமுது செய்த பிந்தாங் கடைப்பந்தியிலே அமுது செய்வாராயினார். இவர்இப்படிச்சிலகாலம் மாகேசுவரபூசை செய்து கொண்டிருந்து, அந்தமகத்தாகிய சிவபுண்ணியத்தினாலே சிவபதம் அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோமாசிமாறநாயனாற்புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, திருவம்பரில், பி
ராமணர்குலத்தில், சோமாசிமாறநாயனார் என்
பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பகமசிவனது
ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை மிகுந்த அன்பினோடு ஜ
பித்தலே நித்திய நியமமெனக் கொண்டவா.
எந்தக்குலத்தினராயினும், எந்தக்குணத்தின
ராயினும், பரமசிவன்மேல் அன்புடையார்க
ளாயின், அவர்களே நம்மை ஆள்பவர் என்னு
ம் மெய்யறிவினையுடையவர். அவ்வன்பர்கள்
தம்முடையவீட்டுக்கு எழுந்தருளி வந்தால்,
அவர்களை எதிர்கொண்டு வணங்கித் திருவமு
துசெய்விப்பவர். பரமசிவனுக்குப் பிரீதியாகி
ய யாகங்களை, புகழ் பயன்முதலியன கருதா
து நிஷ்காமியமாக வேதவிதிப்படிசெய்ப்பவர்.
அவர்திருவாரூரிற்சென்று, சைவசமயாசாரிய
ராகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனாரை அடைந்து,
அவருடைய திருவடிகளிலே பக்திபண்ணி,
அதனால் சிவபதத்தைப் பெற்றாரா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வம்பராவரிவண்டுச்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆரவது

வாரீகொண்ட வனமுலையாள் சநுக்கம்.

சாக்கியநாயனாபுராணம்.

திருச்சங்கமங்கையிலே, வேளாளர்குலத்தி
ல் உதித்த சாக்கியநாயனார் என்பவர் ஒருவர்
இருந்தார். அவர் அந்நாளிலே, காஞ்சீபுரத்
தை அடைந்து, பௌத்தசமயத்திலே பிரவே
சித்து, அச்சமயமச்சமயமன்றென்பது தோ
ன்றி, அதுபோல மற்றசமயங்களிலும் பிரவே
சித்து, அவைகளும் மெய்யல்லவெனத்தெளி
ந்து, சிவபெருமானது திருவருள் கூடுதலா
ல, தினந்தோறும் சிவலிங்கதரிசனஞ் செய்து
கொண்டே போசனமபண்ணலவேண்டும் எ
ன்று விருமபி, தாம் எடுத்தபௌத்தவேஷத்
தைத் துறவாமல, பரமசிவனை மிகுந்த அன
பினை இடைவிடாது திபானஞ் செய்வாரா
யினார். அவாசமீபத்தில் ஓர் வெள்ளிடையி
லிருக்கின்ற சிவலிங்கத்தைத் தரிசித்து, பேரா
னந்தம் உள்ளவராகி, தாஞ்செய்யுஞ் செயல
இதுவென அறியாது, அருகிலேகிடந்தவொ
ரு செங்கல்லைக்கண்டு, அதைப்பதைப்பினுட
னே எடுத்து, அச்சிவலிங்கத்தின்மேல் எறிந்
தார்.

சிறுபிள்ளைகள் செய்யும் இகழ்வாகியசெய்கைகளும் தந்தையாகளுக்குப் பிரீதியாமாறுபோல, அநதச்சாக்கிய நாயனாருடைய செய்கையும் பரமசிவனுக்குப் பிரீதியாயிற்று. அநநாயனா, அன்றுபோய் மற்றைநாள், அநநியமந்தை முடித்தற்கு அணைநதபொழுது, முதனாளிலே தாம் சிவலிங்கத்தின்மேற் கலலெடுத்த குறிப்பை நின்று ஆலோசித்து “நேற்று எனக்கு இவ்வெண்ணம் வந்தது பரமசிவனது திருவருளே” என்று துணிகது, அதனையே திருத்தொண்டாக நினைநது, எப்பொழுதும் அப்படியே செய்யக்கருதினார். எல்லாச்செயல்களுஞ் சிவன்செயல என்றே தெளிந்தமையால், அந்நியதியை தினநதோறும் வழுமாமல் அன்பினுடன்செய்ய; அது ஆன்மாக்கடோறும் வியாபித்திருந்து, எல்லாவற்றையும் உணருஞ் சிவபெருமானுக்கு மிகச்சிறநததிருத்தொண்டாகி முடிந்தது.

அநநாயனார், ஒருநாள் திருவருளினாலே மறந்து போஜனம் செய்யப்புகும் பொழுது, “இன்றைக்கு எம்பெருமானே எறியாமல் மறந்துவிட்டேன்” என்று எழுநது, அத்தியந்த ஆசையுடன் மிகவிரைந்து புறப்பட்டு, சிவலிங்கத்தை அணைந்து, ஒருகல்லை எடுத்து அதன்மேல் எறிய; பத்திவலையிற் படுவாராகிய பரமசிவன் உமாதேவியாரோடும் இடபாஸுட

205 நிறப்புலிநாயனாபுராணம்.

நாய ஆகாயத்திலேதோன்மி, அவரைத்தமது
திருவடியிலே சோததருளினா.

திருச்சிற்றமபலம்.

சிறப்புலிநாயனாபுராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, திருவாக்கூரில,
பிராமணர்குலத்தில, சிறப்புலிநாயனா எனப
வா ஒருவா இருந்தாரா. அவா சிவனடியாராகள்
எழுந்தருளிவந்தபோது, அவாகளை நமஸ்க
ரித்து இனசொற்களைச்சொல்லி, அவாகளைத்
திருவமுதுசெய்வித்து, அவாகளுக்கருவேண்
டு திரவியங்களுலலாவற்றையுங் கொடுப்ப
வா பரீபஞ்சாஷாந்தை அனபினோடு ஜபிப
பவா பரமசிவனைக்கருகித்து யாகங்கள் செய்
பவா அவா, இன்னும் பலசிவபுண்ணியங்க
ளைச் செய்துகொண்டிருந்து சிவபதம் அடை
ந்தாரா.

திருச்சிற்றமபலம்.

சிறுத்தொண்டநாயனாபுராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, திருச்செங்காட்ட
ங்குடியில, மாமாத்திர பிராமணர்குலத்தில்,
திருவவதாரஞ்செய்த பரஞ்சோதியாரென்ப

வா ஒருவர் இருந்தார். அவர் ஆயுள்வேதமுதலிய வேதசாஸ்திரங்களுந் தனாவேதமும உணர்ந்து, சோழராஜனிடத்திலமந்திரித்தொழிலபூண்டு, சிவநேசமும சிவனடியாரகளுக்கு அன்புடன் திருவமுது படைக்கும் நியதியும உள்ளவர் அவர், அரசனுக்காக வடதேசத்திற்சேனையுடனென்று, பகைவரைவென்று அங்கிருக்கும் மிகிகளையெல்லாங்கொணடுவார், அரசன்கண்ணுற்று மகிழ்வுகூர்ந்து, மந்திரிகளால இவா சிவநேசமுள்ளவரென்று உணர்ந்து, அவருக்கு மிக்கதிரவியமுதலானவையளித்து, தேவா கருத்தின்படி தொண்டுசெய்துகொண்டிருக்கலாமென்று விடைகொடுக்க, அனறுதொட்டு முன்னிலும அதிகசிவநேசமுள்ளவராய், திருவெண்காட்டு நங்கையாரெனனும் மனைவியாருடன் இல்லறமவழுவாமலுடத்திச சிவனடியாரகளுக்கு அமுதுபடைத்துப் பின்பு தாம் உண்பார். சிவனடியாரகளை அன்பினோடுவழிபட்டு, மிகச்சிறியராய் ஒழுக்குகின்றமையால், அவர் சிறுத்தொண்டரென்னுங் காரணப்பெயரோடு சீராளதேவரென்னுந் திருக்குமாரரைப்பெற்று வாழ்ந்திருக்கும் நாளில், திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்திருச்செங்காட்டங்குடியில், சுவாமியைத்தரிசிக்க வருவதை அறிந்த சிறுத்தொண்டநாயனா எதிரொண்டு வணங்கித்துதிக்கப் பிள்

௨௦௮ சிறுத்தொண்டநாயனாபுராணம்

னையார் திருப்பதிகத்திலே அவரைச் சிறப்பித்துப்பாடியருளப்பட்டார்.

ஒருநாள், அமுதுபடைப்பதற்குச் சிவனடியார்கள் கிடையாமையால், நாயனா வெளியே தேடிச் செல்ல, கைலாயபதியானவா இவரன்பை உலகத்தார்க்கு வெளிப்படுத்தத் திருவுளங்கொண்டு, வைரவவேடநதாங்கி, அவர்திருமாளிகையில் வந்து “சிறுத்தொண்டா வீட்டில இருக்கின்றாரோ” என்று வினாவ; நாதியாராகிய சந்தனநங்கையார் முன்வந்து வணங்கி, “சுவாமி, அவாசிவனடியார்களைத் தேடிச் சென்றா, தேவரீர் உள்ளே எழுந்தருளும்” என்றா அதற்கு வைரவா “பெண்கள் இருக்கும் இடத்தில் நாம்தனியேபுகோம்” என்று அருளிச்செய்ய; திருவெண்காட்டு நங்கையார் அதைக்கேட்டு, “சுவாமி, அடியேனுடைய நாயகா எப்போதும் சிவனடியாரைத்திருவமுதுசெய்விப்பவா. இன்றைக்கு ஒரு வரையங்காணாமையால் தேடிப் போயினார். இப்பொழுதே வந்து விடுவார். எழுந்தருளியிரும்” என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்தாரா, வைரவர், நாம் உத்தரதேசம். அவரைக்காணவந்தோம் “என்று சொல்லிக்கொண்டு கணபதிச்சமமென்னும ஆலயத்திலிருக்கும் ஆத்திமாந்தின் கீழ்ப்போய் வீற்றிருந்தனா.

சிறுத்தொண்டநாயனா சிவனடியார்களைத் தேடி எங்குங்காணாது, வீட்டுக்குத்திரும்பிவந்து, மனைவியாருக்குச் சொல்லித் துககித்தா. மனைவியா “உத்தரதேசவாசியாகிய, ஒரு வைரவா இங்குவந்து, உம்மைப்பாக்கவந்ததாய்ச் சொல்லிக்கொண்டே கணபதீச்சரத்தில் உள்ள திருவாததியின்கீழேபோய் இருக்கின்றனா” என்றார். உடனே நாயனா விரைந்துசென்று, அவரைக்கண்டு வணங்கித் தமதுவீட்டிற்குத் திருவமுதுசெய்யவரும்படிவேண்டினா வைரவ மூர்த்தியானவா, நமக்கமுதூட்ட உம்மாலாகாது ஏனெனில், நாம ஆறுமாதத்துக்கொருமுறை பசுப்படுத்துன்போம். அவ்வாறு “நாம உண்பதும் நரப்பசு, இது யாதொரு அங்கப்பழுதுமின்றி ஐந்துவயதாயிருக்கவேண்டும், அதனைத்தாங்கிடிக்கத் தந்தை மகிழ்ச்சியுடன் அரிந்துச்சமைத்தால் உண்போம்” என்றார். நாயனா அதற்கிசைந்துவந்து மனைவியாராகிய திருவெண்காட்டு நங்கையுடன்சொல்ல, அவ்வம்மையார், எவ்வளவுபொருளீந்தாலும் இவ்வாறு புத்திரனை யீந்து களிப்புடன் அரிவரோவென்று வணங்கிச் சொல்லினார். நாயனார் மனைவியாரை நோக்கிப் புத்திரனைத்தருவாருளரேனும் மனமகிழ்ந்தரியார்கள். ஆதலால், நாம் உயிம்படி பெற்ற, நமதுபுதலவனையே அழைப்

உகர சிறுகதொண்டநாயனாபுராணம்.

போம எனறா. மனைவியா அதற்கு இணங்க, நாயனாசென்று பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து புத்திரனைத் தோளில எடுத்துக்கொண்டுவா, மனைவியார் எதிரொண்டு வாங்கி, ஸ்நானஞ் செய்வித்துக் கணவனா கையிற்கொடுத்துப் பாண்டங்களைச் சுத்திச் செய்து மறைவிடத்தற சென்று, வைரவழாத்தி சொன்னபடிசெய்து, சிரசு, கறியழுதுக்காதென்று சந்தன நங்கையா கையிற்கொடுத்து மறைத்துவிடச் சொல்லி, மற்றைய உறுப்பிறைச்சிகளைச் சமைத்து, வேறுகறிகளும் அமைத்து, அன்னமுஞ் சமைத்துக் கணவனருக்குச் சொல்ல, அவா மகிழ்ந்துசென்று, வைரவழாததியை அழைத்துவந்து திருவடிகளைவிளக்கி, அநீரைத் தாங்களுட்கொண்டு ஆசனத்திருத்தி, ஆராதித்துப் பணிந்து, திருவமுது படைக்குமவகை யாதென்ன, அமுதுகளை யொருங்கே கொண்டுவந்து படைக்கவேண்டுமென்று வைரவழாததி கட்டளையிட, அவ்வாறே பரிகலந்திருத்தி திருவமுதுபடைக்கநோக்கி, நாம சொல்லியவண்ணமே உறுப்புகளெல்லாம் சமைத்தீரோவென்றனா. தலைக்கறி திருவமுதுக்காகாதென்று விலக்கினோமென்ன, அஃதும நாமுண்பதே என்று வைரவாசொல்ல, நாயனார் மனம் வருந்தும்போது, தாதியா அடிபேன சமைத்து வைத்தேனென்று கொ

சித்தத்தொண்ட நாயனாபுராணம். உகக

ணடுவருது கொடுக்க, திருவெணகாட்டு நங்கையார சந்தோஷித்தது, அதையும் படைத்தவுடன், வைரவமூர்த்தி தொண்டரைநோக்கி, உடனிருந்து உண்ணச் சிவனடியாரை அழையுமென்றனா.

இதற்கென்செய்வோம் என்று மனமயங்கி, வெளியேசென்று சிவனடியார எங்குங்காணாமையால் மனமவருந்தி வைரவரை நோக்கிச்சுவாமி! அடியாரை எங்குங்காணேன் என்று பணிந்துநிற்க, வைரவர் உபபைபபோல விபூதி யணிந்தாரொருவரு மிலராதலால், நீரிருந்துண்ணும என்று சொல்லி, திருவெணகாட்டமமையேநோக்கி, வேறொருபார்கலந்திருத்தி நமக்குப் படைத்திருப்பதிலேடுத்துப்பபடையுமென்ன, அவ்வாறே அவா செய்தனர். நாயனா, நாம உண்ணாதிருந்தால் வைரவா உண்ணாரென்று, தாமுன்புண்ணாத தொடங்குகையில், வைரவர் நாம ஆறுமாதத்துக்கொரு தாமுண்பது, நாள்தோறு முண்ணு. நீர் நாமுண்ணும வரையில் தாமாமல், முண்ணுண்பதென்னெனத்தடுத்தது, நீர் புத்திரனைப் பற்றிநூத்தால் உடனுண்ண அவனையழையுமென்றனா நாயனா அவன் இப்போது உதவாநென்னெல்லாம், வைரவமூர்த்தி, அவனை உடனவைத்துக் கொண்டே யமுதுண்பேனென்ன, இதற்கென்னசெய்வோமென்று துயரங்கொண்டு, வீதியி

உகஉ சிறுத்தொண்டநாயனுப்புரணம்.

ற்சென்று, வைரவா கட்டளையின்படி நாய
னார் மனைவியாரோடு விரைந்து வீட்டிற்குப்பு
றத்திலேபோய், “சீராளா வா” என்று அ
ழைக்கப் பரமசிவனுடைய திருவருளால் பள்
ளியிவிருந்து ஓடிவருபவன்போல வந்த சீரா
ளதேவனைத் தாயெடுத்துக்கொடுக்கத் தந்தை
மிக்கசந்தோஷத்துடன் வாங்கிக்கொண்டு ம
னைக்குட்புகுந்து பாக்கையில், வைரவமூர்த்
தியைக்காணாதவாகளாகி, அளவிலலாத துயர
ங்கொண்டு பரிகலத்திற் படைத்த கறியமுதி
றைச்சியுங் காணாமையால், அச்சங்கொண்டு,
வைரவமூர்த்தியெங்கு மறைந்தருளினாரென்
று, புறத்தில்வந்து தியங்குமபோது, சிவபெரு
மான் சுப்பிரமணியரோடுபார்வதிசமேதராய்,
இடபவாகனத்திலெழுந்தருளி ஆகாயத்திலே
தோன்றினார். அப்போது, சிறுத்தொண்டநாய
னாரும் மனைவியாரும் புதலவரும் தாதியாரு
மாகிய நால்வருங்கண்டு தரிசித்து, ஆனந்தப
ரவசாகளாய் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்து, எழுந்து
நின்று, தோத்திரம் பண்ணினார்கள். அவர்க
ளோப்பரமசிவன் தமமை எப்போதுந் தரிசித்
துக்கொண்டிருக்க உடன் கொண்டு திருக்கை
லாயத்திற்கு எழுந்தருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேரமான்பெருமானாய்ந் புராணம்.

மலைநாட்டிலே, மகோதையென்னும பெயருடைய கொடுங்கோனாரில், அரசாட்சிசெய்யும சேரராஜாவின் திருமைந்தராயவதரித்து வளரும்போதே, பரமசிவனிடத்தில அன்பு வளர, அரசாட்சியில் வீருப்பின்றித் திருவஞ்சைக்கள மென்னுந்தலத்திற்போய்த் தொண்டு செய்து கொண்டிருந்து தமமுடையபிதா காட்டிற்றவஞ்செய்யப்போன பின்னா, அரசாட்சிக்கு வேறேயிறைவனில்லாமையால், மந்திரிகள்வந்து மகுடஞ்சூட்டிக்கொள்ளுமபடி பிரார்த்திக்க, இவ்வரசு, தொண்டுசெய்தற்கிடை யூருனதால், அவ்வாறின்றி, அரசுசெய்யும்படி பரமசிவத்தின் அருள் கிடைக்குமாகில் சம்மதிப்போமென்று' சிவசந்தியிற்போய் விண்ணப்பிக்கப் பரமேஸ்வரன் கிருபைகூர்ந்து, யாவர்களும் யாவையும் வசனிப்பவற்றை அறியும் உணர்ச்சியும், பராக்கிரமமும், ஈகையும், அரசர்க்குரிய மற்றனவு மருளிச்செய்யப் பெற்றுத்தொழுது துதித்து, நகரில்வந்து மகுடஞ்சூட்டிக்கொண்டு ஆலயத்திற்சென்று சுவாமியைத்தரிசித்து, யானையின்மே லாரோகணித்துக்கொண்டு வீதிப்பிரதக்ஷணம் வரும்போது, ஒருவண்ணன் உழமண்மூட்டையைத் தலையிற்சுமந்து வருகையில், மழைபொழிந்து நனைபச் சரீரத்திலொழுகிய அநீருலர்ந்து, வெண்மை நிறமுள்ளவனாகக் கண்டு, வீழ்ந்தா

உகச சேரமான்பெருமானாயுட்புராணம்.

ரணஞ்செய்த அடியார்களி லொருவரெனக்க
ருசி, யானையவிட்டு இழிந்து, எதிரசென்று
வணங்க, அவ்வண்ணன் உடனே கீழேவிழு
ந்து பணிந்து, சுவாமீ, அடியேன் அடிவண்ண
னென்று சொல்லக்கேட்டுச் சேரர்பெருமான
அவனேநோக்கி, அடிச்சேரனடியேன், சிவவே
டத்தை நினைப்பித்தீராதலால், வருந்தாதேகு
மென்றனுப்பிவிட்டு, யானையின்மீதேறிக்கொ
ணடுவந்து, ஆசார வாசலிலிருந்து அரணமனை
க்குட்சென்று, அன்றுமுதல், நீதியுடன் அர
சாட்சி செய்கின்றவர், நமக்கிவ்வரசினால் வரு
ம்பயன் முதலிய வெல்லாம, நடராஜமூர்த்தி
யின் திருவடிகளையெனத்தெளிந்த உணர்ச்சி
யினால், சிவாச்சனை அன்புடன் புரிந்துவரு
நாளில், பரமசிவன் கிருபைகூர்ந்து திருவடிச்
சிலம்போசை யருளிச்செய்ய ஆனந்த மடை
ந்தனா.

இவ்வாறு நடக்கும் நாளில், மதுரைச்
சொக்கநாதசுவாமிகள் தமமுடைய அன்
பராகிய பாணபத்திரருக்குப் பெருநிதியங்
கொடுக்கும்படி, திருமுகப்பாசுரங் கொடுத்த
ருளக் கொண்டுவந்த பாணபத்திரரைக்கண்டு
வணங்கி, திருமுகப்பாசுரத்துக்கு ஆராதனை
செய்து பணிந்து ஏற்றுக்கொண்டு, பொக்கிச
த்திலிருந்த திரவியங்களையும், அரசு முதலிய
னவுங் கொடுக்கத் தமக்குவேண்டிய திரவிய

சேரமான் பெருமானையனுபுராணம். ௨௧௫

ங்களை மாத்திரம் பெற்றுக்கொண்டு, மற்றது
களைச் சேராபெருமானுக்குக் கொடுத்தவிட்
டு, யானைமீதேறிச்சென்று, மதுரையிற்சோந
தனா சேராபெருமான், நியத்யாகசசெய்துவ
நத சிவபூஜாகாலத்தில, ஒருநாள், நடராஜமூர்த்
தியின திருச்சிலம்போசை யருளிச்செய்யாதி
ருக்க, மனமயக்கங்கொண்டு, அடியேன் யாது
குற்றஞ் செய்தேனென்று உடைவாளையுருவி
பாப்பிலநாட்டி அதன்மேலவிழ்த்துணியவே,
பரமசிவன் திருவூளமிறங்கித் திருச்சிலம்பொ
லிகேட்பிக்க, சேராபெருமான ஆனந்தமடை
ந்து, ஐயனே !! திருச்சிலம்போசைதாழ்த்த
தென்னவென, நமமுடைய அன்பனாகியவன்
ஞொண்டன் சிற்சபையில் வருது பதிகமோத
அதைக்கேட்கும விருப்பத்தால், தாழ்த்தோ
மென்று வன்ஞொண்டா ஞாபகம் சேராபிரா
னுக்குண்டாகும பொருட்டுத் திருவாய்மலந
தருளினவுடன், கனகசபையைவணங்கி, நட
ராஜமூர்த்தியைத்தரிசித்துச் சுந்தரமூர்த்திரா
யனாரைக்காண விருப்போடு புறப்பட்டுச்சிதம
பரத்தில் வந்து தரிசித்துப், “பொன்வண்ணத்
தந்தாதியோதித்துதித்து விடைபெற்றுக்கொ
ண்டு, திருவாரூரிற்சென்று, சுந்தரமூர்த்திராய
னாரைக்கண்டு வணங்க, அவரும் வணங்கி, ஒரு
வருக்கொருவா அளவளாவிக்கலந்து புற்றிடங்
கொண்டாரைப்பணிந்து, திருமும்மணிக்கோ

உருக சேரமான்பெருமானையனாபுராணம்.

வைபாடித துதித்துப் பரவையார் திருமாளி
கையில், சுந்தரமூர்த்திராயனார் வேண்டுதலா
ல் திருவமுதுண்டு, சிலகாலமங்கமாந்திருந்து
பினடி, சுந்தரமூர்த்திராயனாருடன் வேதார
ணியத்தை அடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்
து, திருவந்தாதிபாடினார், அங்கிருந்து மதுரை
முதலிய ஸ்தலங்களிற்சென்று தரிசனஞ்செ
ய்து துதித்து, மீண்டும் திருவானுருக்கு வந்
து, புற்றிடங்கொண்டாரைப்பணிந்து துதித்
துப் பரவையார் திருமாளிகையில் சுந்தரமூர்
த்திராயனாருடன் அமர்ந்திருந்தனர்:

சேரமான்பெருமானையனார் தம்முடைய
நாட்டிற்குச் சுந்தரமூர்த்திராயனாரை வரும்ப
டி அழைத்துக்கொண்டுபோய், மலைநாட்டை
ச்சார்ந்த தம்முடைய ராசதானியும், பரமசிவ
ன் திருக்கோயில்கொண்டு வீற்றிருக்குந் தல
முமாகிய, திருவஞ்சைக் களத்தைச்சேர்ந்து,
சுந்தரமூர்த்திராயனாருடன் ஆலயத்தைப் பி
ரதக்ஷணஞ்செய்து, சாஷ்டாங்கமாகப்பணிந்
து சந்நிதானத்திற்போய்ச் சுவாமியைத்தரிசி
த்து துதிசெய்து, அரண்மனைக்குவந்து சுந்த
ரமூர்த்திராயனாருக்கு மிகுந்த வுபசாரத்துட
ன் விருந்தளித்து, இராசசின்னத்துக்கேற்ற
வினோதங்களுடன் சிலநாள் வைத்துக்கொண்
டிருக்கையில், சுந்தரமூர்த்திராயனார் திருவா
னார் வீதிவிடங்கப் பெருமானைத் தரிசிக்க

சேரமான்பெருமானையனாபுராணம் உகௌ

வேண்டுமெனகிற விருப்பங்கொண்டு, பிரயா
ணப்படச் சேராபெருமான் தடுக்கக்கூடா
மையால், அதுவரையில் தமமுடைய பொக
கஸ்த்தில சோந்திருந்த திரவியங்களை யெல
லாமப்பொதிகட்டி, ஆட்கள்தலையிலேற்றியனு
ப்பிசு சுந்தரமூர்த்தநாயனாரிடத்தில் விடை
பெற்றுக்கொண்டுவந்து, அரண்மனையிற் சோ
ந்து பாமசிவனிடத்தில் அன்பு வழுவாமல
அரசாட்சி செய்துகொண்டிருந்தாரா. சிலநாள்
சென்று, சுந்தரமூர்த்தநாயனா தமமைக் கா
ணவேண்டுமெனகிற விருப்பத்தினால் திருவா
ரூரில் நின்றும எழுந்தருளிவர, அதையறிந்த
சேராபெருமான் எதிர்கொண்டு சென்றுபணி
ந்து மிகுந்தசிறப்புடன் அழைத்துக்கொண்டு
வந்து சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்து
சோடசோபசாரத்துடன் ஆராதித்து அழுது
செய்வித்து, காலநதோறும் ஆலயத்திற்செழு
ந்தருளிச் சிவதரிசனமுஞ்செய்துகொண்டு இ
ருக்கையில், ப்ரீகயிலாயத்திலிருந்து பாமசிவ
ன் வன்றொண்டரைத்தமமிடத்துக்கு அழை
த்துக்கொண்டுவருப்படி திருமால்முதலியதே
வர்களுக்குக் கட்டளையிட்டனுப்ப, அவர்கள்
வெள்ளையானையுடன் வந்து சுந்தரமூர்த்தநா
யனார் திருவஞ்சைக் களத்தில் பாமசிவனைத்
தரிசித்துப்பதிகமோதித் துதித்துக்கோபுரவா
யிலின் புறத்தில் வரக்கண்டு வணங்கித் தாங்

உகஅ கணநாதநாயனாபுராணம்.

கள் வந்தகாரியத்தைச்சொல்ல, வன்றொண்டா வணங்கி, அநதயானையினமேல ஆரோகணித்துக்கொண்டு, சேரமான்பெருமானையனாரிடத்தில ஞாபகத்தைவைத்து எழுந்தருளுகையில், திருமஞ்சனங்கொண்டிருந்த சேரமான பெருமானுக்குத்தெரிந்தது, உடனே குதிரையிலேறி, அதனசெவியில் பூரீபஞ்சாக்ஷரத்தை யோதினவளவில், அநதக்குதிரை ஆகாயத்திற்செல்லச் சுந்தரமூர்த்தநாயனாருடனகலந்துகொண்டு கைலாயத்திற்ஓசனறு, நந்திதேவரால சநந்தானத்தில தடைபபட்டு நின்று, திருக்கலாயனானவுலாவை ஒதிப் பரமசிவன திருவருளால, சிவகணநாதராய் வீற்றிருந்தாரா. அவா அருளிச்செய்த திருவுலா மாசாதாவென்பவரால உலகில விளக்கமுற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணநாதநாயனாபுராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, சோகாழியில், பிராமணாகுலத்தில, கணநாதநாயனாரென்பவா ஒருவர் இருந்தாரா. அவா திருத்தோணியப்பருக்கு மிகுந்த அன்பினோடு தினந்தோறும் திருப்பணிகள்செய்பவா. தம்மை விருமபி வந்தடைபவர்களை, திருந்தனவனம வைத்தல், பூக்கொய்தல், திருமாலேகட்டல், திருமஞ்சன

பெடுத்தல, திருவலகிடுதல, திருமெழுக்கிடுதல, திருவிளக்கேற்றல, திருமுறையெழுதல, திருமுறைவாசித்தல முதலாகிய திருத்தொண்டுகளுள், அவாவாகசேற்ற திருத்தொண்டுகளிலே பயிலவீத்து, அவாகளைச் சிவனடியாகளாக்குவா. கிருகத தாச்சிரமத்திலே இருந்து சிவனடியாகளை வழிபடுவா. அவாசமயகுரவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியனாரைத் தினந்தோறும் பேராசையோடு முப்பொழுதினுமவிதிப்படி பூசைசெய்துகொண்டுவந்தா. அந்தப்பூசாபலத்தினால் திருக்கைலாயமலையை அடைந்து, சிவகணங்களுக்கு நாதராயினா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூற்றுவநாயனாபுராணம்.

களந்தை யென்னும் பதியிலே, குறுநிலமன்னாகுலத்தில, கூற்றுவநாயனாரெனபவர் ஒருவா இருந்தார். அவர் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை விதிப்படி உச்சரிப்பவர். சிவனடியாகளுக்குத் திருத்தொண்டு செய்பவா. அவர் திருவருள் வலியினாலே பெருஞ்செல்வ முடையராகி, கசரத துரக பதாதியென்னுஞ் சதுரங்கங்கள் நிறைந்த வீரச்செருக்கில் மேலாயினார். பலவரசர்களோடு யுத்தஞ்செய்து, அவர்களை

வென்று, அவாகளுடைய நாடுகளெல்லாவற்
றையும் கவாநது, அசா திருவில் முடி ஒன்று
தவிர மற்றவைகளெல்லா வற்றையும் உடை
யராயினா. உலகத்தை ஆளுதற்குத்தமக்கு
முடிசூட்டுமபொருட்டுத் திலைவாழநதணாக
ளையேண்ட, அவாகள் நாங்கள் சோழகுலந
தாருக்கேயன்றி, மற்றவாகளுக்கு முடிசூட்
டோம என்று மறுதது, தங்களுள் ஒருகுடி
யை முடியைக் காத்துக்கொள்ளுமபடி இருந
தி, சேரமண்டலத்துக்குப் போயினாகள்.

கூற்றுவ நாயனா ஐப் பரவினாலே மனந்தள
ர்த்து நிதநிரைசெய்ய; அனறையதினம இரவி
லே எம்பெருமானாகிய சபாநாயகா அவருக்கு
ச் சொப்பனத்தில தோன்றி, தமமுடைய தி
ருவடிகளை திருமுடியாகச் சூட்டியருளினா.
கூற்றுவநாயனா அவைகளையே முடியாகச்
சூடி, பூமி முழுதையும் பொதுக்கி ஆண
டா. சிவபெருமான எழுந்தருளியிருக்கின்ற
முக்கிய சிவஸ்தலங்களெங்கும் சென்று வண
ங்கித் திருப்பணிகள்செய்து, சிவபதம் அடை
நதார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வார்கொண்டவனமுலையாள் சருக்கம்
முற்றுப்பெற்றது.

ஏழாவது

பொய்யடிமையில்லாத புலவர்சங்கம்.

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர் புராணம்.

பாண்டிநாட்டிலே, சிறநது விளங்குகின்ற
துவாதசாநதபுரமாகிய மதுராபுரியில், சோம
கந்தரககடவுளிடத்தே சதுரமாய் இரண்டுசா
ணளவினதாகி மெய்ப்புலவாகளுக் கெல்லாம்
முழுமவளாநது இருந்தற்கு இடங்கொடுக்கின்
ற சங்கப்பலகையைப்பெற்று, அதனில இரு
நதுகொண்டு தமிழ்மொழியைவளாத்த கடை
ச்சங்கப்புலவாகள் கபிலா, பரணா, நக்கீரர்மு
தலாக நாற்பத்தொன்பதின்மர். அவர்கள் வி
பூதி ருத்திராக்ஷதார்களாய் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷர ஜ
பபராகளாகி, அகத்தியம, தொலகாபடியம,
என்னும் இலக்கணநூல்களின்படி, ஆசு, மது
ரம, சித்திரம, வித்தாரம, என்னு நாற்கவிகளி
னாலும் மெய்யன்போடு பாமசிவனையேபாடி,
பொய்யடிமையில்லாத புலவர்கள் எனப்பெ
யாபெற்று, சிவபதம அடைந்தார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புதழ்ச்சோழநாயனாற்புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, உறையூரில், புதழ்ச்சோழநாயனா ரெனபவா ஒருவா இருந்தாரா அவா மற்றையாசர்கள் பணிகேட்க, உலகநதழைக்க அசிபற்றினா சிவாலயங்களெல்லாவற்றிலும் கீத்திய நைமித்திகங்களை வழுவின்னி நடத்தாதுவிப்பார் சிவனடியாராகளுக்கு வேண்டுவனவற்றைக்குறிப்பறிந்து கொடுப்பாரா இப்படியிருக்குநாளிலே, கொங்கதேசத்தாசரும குடகதேசத்தாசரும தருந திறையை வாங்குமபொருட்டு, தங்கள் குலத்தாராகளுக்குரிய கருவூர என்னும் இராஜதானியிலே அரசரிமைசுசுற்றத்தோடு வந்தணைந்தார். அங்குள்ள ஆனிலே எனனுந திருக்கோயிலில எழுந தருளியிருக்கின்ற பாமசிவனை வணங்கி, மாளிகையிலேபுகுந்து, அத்தாணி மண்டபத்திலே சிங்காசனத்தில வீற்றிருந்துகொண்டு, அவ்விரண்டு அரசர்களுங்கொணாநத திறைகளைக்கண்டு, அவாகளுக்கு அருள்புரிந்து மந்திரிமாரைநோக்கி, நமமுடைய ஆஞ்ஞாசக்கரத்துக்கு அமையாத அரசர்கள் இருக்கின்ற அரணங்கள் உளவாகில் தெரிந்துசொல்லுங்கள் என்றாரா. இப்படி கிகழுநாளிலே, சிவகாமயாண்டாரா கொணாகின்ற புஷ்பங்களைச் சித்தியதம்முடையயானையையும் பாகாகளையும்கொன்ற எறிபத்தநாயனாரை அணைந்து, என்னை யுங்கொன்றருளும் என்று தமதுவானைக்கொ

தெது, திருத்தொண்டிலே மிகச்சிறந்தது விளங்கினா. மந்திரிமராகள் புகழ்ச்சோழ நாயனா வைவணங்கி, திறைகொணராத அரசன ஒருவன் உளன அவன அதிகன் எனபவன் அவன சமீபத்திலே மலையரணத்துள்ளே இருப்பவன எனறார்கள். அதுகேட்ட புகழ்ச்சோழ நாயனா நீங்கள் படைகொண்டுசென்று அவ்வரணத்தைத் துக்களாகப் பற்றறுத்து வாருங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபிக்க, மந்திரிமார சேனையோடு சென்று, அமமலையரணைப் பொடிப்படுத்தி அதிகனுடையசேனைகளை வதைத்தார்கள். அதிகன் அஞ்சி, ஒடிப்போய்ச் சுரங்கத்தில ஒளித்துவிட்டான். புகழ்ச்சோழநாயனாருடைய படைவீரர்களிற்பலா, அதிகனுடைய படைவீரர்களின் தலைகளையும், மற்றவர்கள் நிதிங்குவைகளையும், யானை குதிரைகளையும் கொண்டு, மந்திரிமாரோடு கருவூரிலேவந்து சேருதராகள்.

புகழ்ச்சோழநாயனா, தமக்குமுன்னே படைவீரர்கள் கொண்டுவந்தவைத்த தலைக்குவைகளுள் ஒருதலையின் நடுவிலே ஒருபுன்சுடையைக்கண்டா. கண்டபொழுதே நடுங்கி, மனங்கலங்கி, கைதொழுது பெருமபயத்துடனே எதிரசென்று, அத்தலையிற் சடையைத் தெரியப்பார்த்து, கண்ணீர்சொரிய அழுது, நான்சைவநெறியைப் பரிபாலித்து அரசியற்

உஉச நரசிங்கமுனையரையநாயனாபுராணம்.

நியபடி மிக அழகிது சடைமுடியை யுடைய
வா பரமசிவன அருளிச்செய்த மெய்நெறி
யைக்கண்டவா. அவருடைய சடைத்தலையை
த்தாங்கிவரக் கண்டும், அதிபாதகனாகிய நான
பூமியைத்தாங்குதற்கு இருந்தேனோ என்று
சொல்லி, ஒன்றுசெய்யத்துணிந்து, மந்திரிமா
ரைநோக்கி, பூமியைக்காதது அரசளித்து பர
மசிவனுக்கு வழித்தொண்டுசெய்யும் பொரு
ட்டு, என்னுடையகுமாரனுக்கு முடிசூட்டுங்க
ள் என்று விதித்து, அக்கினிவளாபபிதது, விபூ
தியை உத்தாளனஞ்செய்து, சடைச்சிரத்தை
ஒருபொற்கலத்தில ஏந்தி, தமமுடைய திரு
முடியிலேதாங்கி, அவ்வக்கினியை வலஞ்செ
ய்து, உயிர்த்துணையாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை
ஒதிக்கொண்டு, அதனுள்ளே புருஷபரமசி
வனது திருவடிநீழலில் அமரத்திருந்தார்

திருச்சிற்றமபலம்.

நரசிங்கமுனையரையநாயனாபுராணம்.

புராணம்.

திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே, குறுநிலமன்
னாகுலத்தில், நரசிங்க முனையரைய நாயனா
ரென்பவா ஒருவா இருந்தார். அவர் தமக்கு
ப பெருஞ்செலவமாவது விபூதியே என்னுஞ்

காவிவகமுனையரையநாயனாட்டிராமை ௨௨௫

சினையுடைய சிவனடியாராகளது திருவடையை அடைதலே தமக்குப் பெறுமபேறெனத் துணிந்தவர். அந்நிபமுநதுக்கமுமாகிய அரசியற்கையில்வைந்த வீருப்பததாலன்றி, சாவான மாககளுக்குச் சர்ச்சமயமாகிய சைவத்தைக் கைக்கொண்டு முத்தியின்பததை அடைதலவேண்டுமென்னுமபெருங்கருணையினாலே பலசத்துரு முனைகளைக் கடந்து, சைவநெறி வாழும்படி திருவருளை முன்னிடமிருந்து அரசாங்கவா சிவாலயங்கடோறும் நித்திய நைமித்திகங்களை ஒழுங்குபெற நடத்துவிடப்பா திருவாதிரை நகரத்திரைநதோறும் விசேஷபூசை செய்வித்து, தமமிடத்தில எழுந்தருளியிருந்த சிவனடியாராகளைத் திருவமுது செய்வித்து, அவர்களுக்குத் தனித்தனியே நூறுபொன கொடுப்பாரா. ஒருதிருவாதிரை நகரத்திரைநதில அபபடியே அடியாரைக்குப் பொன கொடுக்கும்பொழுது, தூர்த்தவேடமுள்ள ஒருவாவிபூதி அணிந்துகொண்டு வருதாரா. அவருடைய வடிவு இருந்தபடியைக் கண்டு, பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் இகழ்ந்து ஒதுங்க, நரசிங்க முனையரையர் அதுகண்டு, எதிரேசென்று அவரை அஞ்சலிசெய்து, அழைத்துக்கொண்டுபோய், அவரை மிக உபசரித்து, சீலமில்லாதவர்களாயினும் விபூதியை அணிந்தவர்களை உலகத்தாரா இகழ்ந்து நரகத்தி

உஉசு அதிபத்தநாயனாபுராணம்

ல வீழாவண்ணம் அவருக்கு இருதூறுபொ
ன்கொடுத்தது அனுப்பினா. இந்தப்பிரகாரம்
அருமையாகிய திருத்தொண்டுகள் பலவற்
றைச் செய்து, சிவபதம் அடைந்தாரா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதிபத்தநாயனாபுராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, நாகப்பட்டணத்
தில், சமுத்திரதீரத்தில உள்ள, நுளைப்பா
டியிலே, பாதவாகுலத்தில, அதிபத்தநாயனா
ரென்பவர் ஒருவா இருந்தார். அவாபாதவர்
களுக்குத்தலைவராகி, அவாகள் வலைவிசிப்பி
டித்து விற்கும மீன்குவைகளைப் பெற்றுவாழ்
வாரா. அவா சிவபத்தியில் மிகச்சிறந்தவராத
லால், அகப்பபடும மீன்களிலே ஒருதலைமீனை
“இது பரமசிவனுக்கு” என்று மிகுந்த அன்
பினோடு எப்பொழுதும் விட்டுவந்தாரா. ஒருநா
ளிலே ஒருமீனைவரினும், அதனைப் பரமசிவ
னுக்கு என்றுவிடுவார். இப்படி ஒழுகு நாட்
களில, அடுத்தடுத்து அனைக நாட்களில்
ஒவ்வொருமீனை அகப்பட, அதனைக்கடலிலே
விட்டுவந்தாரா. மீன் வலையினாலே மிகுஞ்செ
ல்வம் மறுத்தமையால், தமமுடைய சுற்றத்
தார்கள் உணவின்றி வருந்தவும், தாம வருந்
தாது பட்ட மீனைப் பரமசிவனுக்கு என்றே

விட்டு மகிழ்ந்தா இப்படி நெடுநாள்வர, உண
 னினமையால் திருமேனிதளரவும், தமமுடைய
 தொழிலிலே கிலைகின்றமையைப் பரமசிவ
 ன அறிந்து, அவரது அன்பென்னும அமுதை
 உணபாராயினா. இப்படி நிகழுநாளிலே, வே
 று ஒருநாள் பரதவாகள் ஒவ்வொருமீனையும்
 அவ்வாறேவிட்டு, விலைமதிப்பில்லாத மகாதி
 வ்வியப் பிரகாசங்கொண்ட நவரத்தினங்களா
 ல உறுப்பமைந்த அற்புதமாகிய ஒருபொன்
 மீனை வலைப்படுத்தி, கரையில் ஏறியபோது,
 அமீன சூரியன உதித்தாற்போல உலகமெ
 ல்லாம வியக்குமபடி மிகப்பிரகாசிக்கக்கண்டு,
 அதனை எடுத்து ஒருமீன்பிடித்தோம எனறா
 ர்கள் அதிபத்தநாயனா அமமீனைக்கண்டு,
 இது இரத்தினங்களால் உறுப்பமைந்த பொ
 ன்மீனாதலால், எனனை ஆட்கொண்டருளிய
 பரமசிவனுக்கு ஆகும என்று கடலிலேவிட்
 டார். அப்பொழுது, பரமசிவன இடபாஸூட
 ராய் ஆகாயத்திலே தோன்றியருள, அதிபத்
 தநாயனா ஆனந்தவருவி சொரிய மனங்கசிக
 துருகி நமஸ்கரித்து, சிரசின்மேலே அஞ்சலி
 செய்தா. சிவபெருமான் தமது உலகத்திலே
 அடியார்களோடு இருக்குமபடி அவருக்கு அ
 ருள்செய்தா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலிக்கம்பநாயனாப்புராணம்.

நடுநாட்டிலே, திருப்பெண்ணாகடத்தில், வைசியாகுலத்தில், கலிக்கம்ப நாயனானை பவர் ஒருவா இருந்தா. அவா அந்தத்திருப்பதியில் உள்ள, திருத்தூங்கானை மாடமென்னுந் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் பரமசிவனுக்குத் திருந்தொண்டு செய்பவா சிவலிங்கத்தை வழிபடினும் சிவனடியார்களை வழிபடாதொழியின் அவ்வழிபாடு சிறிதும் பயன்படாதனவென்று சிவாத்மஞ் செப்புதலால், தினந்தோறும் சிவனடியார்களைப் போசையாடு திருவமுது செய்வித்து, அவர்களுக்கு வேண்டுந்நிரப்பங்க ளெல்லாவற்றையுங் கொடுப்பா.

இப்படி பொழுது நாளிலே, ஒரு நாள் தமது வீட்டில், திருவமுது செய்யவந்த சிவனடியார்களெல்லாரையும் பழையமுறைப்படி திருவமுது செய்யத்தொடங்குவித்தற்கு, அவர்களை முன்பு அழைத்து, தமது மனைவியா கரகநீவாரசுக அவர்களுடைய திருவடிகளை விளக்கும் பொழுது, முன்பு தமக்குப் பணிவிடைக் காரராய் இருந்து பணிவிடையை வெறுத்துச்சென்ற ஒருவா சிவவேடநதாங்கிவர, அவருடைய திருவடிகளையும் விளக்கப்புகுந்தா. மனைவியா இவா நமமிடத்திலே பணிவிடைக் காரராய் இருந்து போனவாபோலும்

என்று சிந்தித்தலால் கரகநீர்வார்க்கத்தாழ்
க்க, கலிக்கமபநாயனா அதுகண்டு, இவள்
இந்தச் சிவனடியாருடைய முந்தியநிலையைக்
குறித்து வெள்கி நீர் வாராதொழிந்தாள் என்
று துணிந்து, வாளை எடுத்து, மனைவியா
கையிற் கரகத்தை வாங்கிவைத்துவிட்டு, அக்
கையைத்தறித்து, அக்கரகநீரை எடுத்து தா
மே அவருடைய திருவடிகளைவிளக்கி, அத்
திருநத ஆசையோடு தாமே வேணடுவனவெ
ல்லாஞ்செய்து, அவ்வடியாகளைத் திருவமு
து செய்வித்தாரா அந்நாயனார் பின்னுஞ் சில
காலம் திருநதொண்டின்வழி நின்று, சிவபத
த்தை அடைந்தார்.

திருசசிற்றம்பலம்.

கலியநாயனாபுராணம்.

தொண்டைமண்டலத்திலே, திருவொற்
றியூரில் உள்ள சக்கரப்பாடியில், செக்கார்குல
த்தில், கலியநாயனா ரென்பவர் ஒருவா இரு
ந்தார். அவாபெருஞ்செல்வராகி, சிவபுண்ணி
யஞ் செய்தல்வேண்டுமெனத் தெளிந்து, அ
ந்தத்திருப்பதியில் உள்ள சிவாலயத்தின் உள்
ளும் புறமும் அல்லும் பகலும் எண்ணிறந்த
திருவிளக்கேற்றுவாராயினார். பரமசிவன் றெ
டுங்காலம் இந்தத்திருத்தொண்டைச் செய்து

வரும் அவ்வடியாருடைய பத்திவலிமையைப்
 பிறாக்குப புலப்படுத்தும் பொருட்டு, அவரி
 டத்துள்ள செலவெல்லாங்குனறுமபடி அ
 ருள்செய்தா. அவர் தாம வறுமையெய்திபும,
 தமது மரபில உள்ளோதரும எண்ணெயை
 வாங்கிக் கூலிக்கு விற்றுக்கொணாநது, கூலி
 பெற்று, தாமசெய்யும் திருத்தொண்டை வழு
 வாது செய்தா. சிலநாளாயினபின, அவர்கள்
 கொடாதொழிப, அவாமனந்தளாநது, எண்
 ணையாட்டும இடத்திற்சென்று, தொழில செ
 ய்து கூலிவாங்கி, திருவிளக்கிட்டா. பின்பு
 அத்தொழில செய்வோர்கள் பலராய்ப் பெரு
 கினமையால், அத்தொழிலாலவருமபேற்றுங்கி
 டையாது முட்ட, ஒருநாள் கவலைகொண்டு
 தம்முடையமனைவியாரை விற்பதற்கு நகரெ
 ங்குங்கூறி, வாங்குவார் இன்மையால் மனநத
 ளாந்து, ஆலயத்தை அடைந்து, திருவிளக்கே
 ற்றுஞ் சமையத்திலே, “திருவிளக்குப்பணிமா
 றில் நான் இறந்துவிடுவேன்” என்று துணிவு
 கொண்டு, திரியிட்ட அகல்களைப்பரப்பி, எண்
 ணெய்க்குப பிரதிபாகத்தமது இரத்தத்தை
 நிறைக்குமபொருட்டு, ஆயுதத்தினாலே கழுத்
 தை அரிந்தா. அப்பொழுது, கிருபாசமுத்
 திரமாகிய பாமசிவன் நேர்வந்து, அவருடைய
 கையைப்பிடித்து, அவருக்குமுன்னே இட
 பாருடராய்த்தோன்றியருள, அவர்தாம் உற்ற

ஊறு நீங்கி, சிவசின்மேல அஞ்சலிசெய்துகொண்டு நின்றா. சிவபெருமான் அவரைத்தமது திருவடியில் சேர்த்தருளினா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சத்திநாயனாபுராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, வர்ஞ்சியூரில், வேளாளாகுலத்தில, சத்திநாயனாரெனபவா ஒருவா இருந்தா. அவா பரமசிவனுடைய திருவடித் தாமரைகளைச் சிறிதும மறவாது திருதொண்டுசெய்பவா. அவா சிவனடியார்களை இகழ்ந்து பேசும அதிபாதகர்களுடைய நாவைத் தண்டாயுதத்தால் இடுகுகித் தமது கையிலுள்ள கத்தியினால் அரிதலாகிய அரிய பெருந்தொண்டினை நெடுங்காலம் அன்பினோடு செய்துகொண்டிருந்து, பரமசிவனுடைய திருவடி நீழலே அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐயடிகள் காடவர்கோனாயனாபுராணம்.

தொண்டைமண்டலத்திலே, காஞ்சிபுரத்தில், பல்லவர்குலத்தில, திருவவதாரஞ்செய்து

உருஐபடிகள்காடவர்கோனயனாபுராணம்

சைவத்திருநெறி வாழும்படி அசியற்றும்
ஐபடிகள்காடவர்கோனயனாபவா ஒரு
வா இருந்தாரா. அவா எவ்வுயிராகளும் இமமை
மறுமை இன்பங்களையும் முததியையும் அ
டைதல வேண்டுமெனவிரும்பி, பிறதேசங்
களை புந்தமக்கு ஆதீனப்படுத்திச்சைவந்தழை
த்தோங்க, அரசார்களும் பணிசெய்ய அசியற்
றினா. சிலகாலஞ் சென்றபின்னா, அரசாட்சி
துன்பமயமெனக்கருதி, அதனைவெறுத்து, அ
ப்பாரத்தைத் தன்புத்திரனழைமல ஏற்றி, பூமி
யின்கணுள்ள சிதம்பரமுதலிய சிவஸ்தலங்க
டோறுஞ் சென்று, சுவாமிதரிசனம் பணணி,
திருப்பணிசெய்து, ஒவ்வொருதிருவெண்பாப
பாடினார். இவ்வாறு நெடுங்காலம் திருத்தொ
ண்டுசெய்துகொண்டிருந்து, சிவபதம் அடை
ந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொய்யடிமையில்லாதபுலவச்சருக்கம்
முற்றுப்பெற்றது.

எட்டாவது
கறைக்கண்டிச்சநக்கம்.

கணம்புல்லநாயனாற்புராணம்.

வடவெள்ளாற்றுத் தென்கரையிலே உள்ள, இருக்குவேனூரில், சிவபுத்தியிற் சிறந்தவரும், பெருஞ் செலவருமாகிய அனபா ஒருவா இருந்தார். அவர் செலவமபெற்றதினால் அடையும பயன் இதுவே என்று, சிவாலயத்தினுள்ளே திருவிளக்கேற்றித் தோத்திரம் பண்ணுவாராயினார். நெடுங்காலஞ்சென்றபின், வறுமையெய்தி, சிதம்பரத்தையடைந்து, சபாநாயகரைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு, தம்முடைய வீட்டிலுள்ள பொருள்களைவிறந்து, அவருள்ள திருப்புலீச்சரமென்னும் ஆலயத்திலே திருவிளக்கேற்றிவந்தார். இப்படிப்பொழுது நாளில், வீட்டுப்பொருள்களும் ஒழிந்துவிட்ட, கணம்புற்களை யரிந்துகொண்டுவந்து விறந்து நெய்வாங்கித திருவிளக்கெரித்தார். அக்காரணத்தால், அவருக்குக் கணம்புல்ல நாயனா என்னுந் திருநாமம் உண்டாயிற்று. ஒருநாள் தாம் அரிந்துகொண்டுவந்த புல்லு விலைப்படா தொழியவும், தம்முடைய பணிதவருமல அப்புலலையே மாட்டி விளக்கெரித்தார். முன்பு விளக்கெரிக்கும் யாமம் வரைக்கும் எரித்

தற்கு அப்புல் போதாமையால், அடுத்தவீள
க்கிலே தமமுடைய திருமுடியை மடுத்தது எ
ரித்தா அப்போது, பரமசிவன் சகிக்காமல்,
திருவுளீமிரங்கிப் பெருங்கருணை செய்தருள,
கணமபுலலநாயனா சிவலோகத்தை அடைந
தா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காரிநாயனாபுராணம்.

திருக்கடவுரிலே, தமிழ்மொழியில் மிக
வல்ல காரிநாயனாரென்பவா ஒருவர் இருந்தா.
அவா சொலவீளங்கிப்பொருள் மறைநதுகிட
க்குமவண்ணம தமபெயரினாலே தமிழ்க்கோ
வைபாடி, தமிழ்காட்டு மூவேந்தரிடத்துஞ் செ
ன்று, அவர்கள் மகிழுமாறு அதற்குப் பொரு
ள்விளங்கக்கூறி, அவர்களிடத்திற் பெற்ற திர
வியங்களைக்கொண்டு, பலசிவாலயங்கள் கட்
டுவித்தும், சிவனடியாகட்கு வேண்டிந் திரவி
யங்களைக் கொடுத்தும், திருக்கைலாயமலையை
மறவாத கருத்தினராகி, உலகமெங்குந் தம்மு
டைய புகழை நிறுத்தி, பரமசிவனுடைய
திருவருளைப் பெற்று, உள்ளம்போலுடலும்
நீகைலைமலையை அடையப்பெற்றார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெடுமொறநாயனாற்புராணம்.

பாண்டிநாட்டிலே, மதுராபுரியில், கூன்பாண்டியரென்பவர் ஒருவர் இருந்தாரா. அவர் சமணாகளுடைய தூப்போதனையால், பொய்ம்மாக்கமாகிய ஆருகத மதத்திலே பிரவேசித்தும், சோழராஜனுடைய திருக்குமாரத்தியும், சைவசிகாமணியுமாகிய மங்கைபாககரசியாரை மனவியாராகவும், குலசிறைநாயனாரை மந்திரியாராகவும் பெற்றிருந்த புண்ணியமேலீட்டால், சைவசமயாசாரியராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனா திருக்காதத்தை ல தீண்டி விபூதிகாத்தப்பட்டு, அவருளிய மெய்யுபதேசத்தைப்பெற்று, பிறவிக் கூன நிமிநாது நெடுமொறநாயனாரென்ப பெயர்பெற்றார். தம்மோடு பொருதற்கு வந்த வடபுலத்தரசர்களோடு திருநெல்வேலிப் போரககளத்தில் யுத்தஞ்செய்துவென்று, சைவசமயம் அபிவிருத்தியாகும்படி நெடுங்காலம் அரசியற்றிக்கொண்டிருந்து, சிவபதம் அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாயிலார்நாயனாற்புராணம்.

. தொண்டைமண்டலத்திலே, திருமயிலாப்பூரில், வேளாளர்குலத்தில், திருவவதாரஞ்செய்த வாயிலார் நாயனாரென்பவர் ஒருவர்

உருசு முனையவொநாபனாபுராணம்

இருந்தா. அவா பரமசிவனை மறவாத மன
மாகிய திருக்கோயிலில் எழுந்தருளுவித்து,
ஞானமாகிய திருவிளக்கேற்றி, ஆனந்தமாகிய
திருமஞ்சனமாட்டி, அனபாகிய திருவமுதை
நிவேதனஞ்செய்தலாகிய ஞானபூசையை
டுங்காலஞ் செய்துகொண்டிருந்து, சிவபெரு
மான் திருவடி நீழலை அடைந்தா.
திருச்சிற்றம்பலம்.

முனையவொநாயனாபுராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, திருநீரில, வேளா
ளாகுலத்தில, சிவனடியாகளித்தே மிகு
ந்த பத்தியுடைய ஒரு பெரியவா இருந்தா.

அவா சத்துருக்களுடைய போா முனையி
லே தோற்றவா யாவரேனும் தம்மிடத்தில வ
ந்து கூலிபேசினால், அவா பொருட்டுப்போய்
போசெய்து வென்று, பொருள்சம்பாதித்து,
சிவனடியார்களுக்குத் திருவமுது செய்வித்து
க் கொண்டிருந்தா அக்காரணத்தால, அவ
ர்க்கு முனையவொநாயனாரென்னு திரு
நாமம் உண்டாயிற்று. அவா நெடுங்காலம் இவ
வரிய திருத்தொண்டைச் செய்துகொண்டி
ருந்து, சிவபதம் அடைந்தா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கறைக்கண்டன்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ஒன்பதாவது
கடல்தழிந்தசருக்கம்.

கழற்சிங்கநாயனாற்புராணம்.

காடவாகுலத்திலே, பரமசிவனுடைய திருவடிகளையே யனறி மற்றொன்றையும் அறியாத கழற்சிங்கநாயனாரெனப்பவா ஒருவா இருந்தாரா. அவா சிவபெருமானுடைய திருவருளவலிமையால, வடபுலத்தரசர்களை யுத்தமுகத்தில வென்று, அவர்கள் நாடுகளைக் கவாநது, எங்குஞ் சைவசமயத் தழைத்தோங்கும்படி அரசாண்டார்.

இவ்வாறொழுகுநாளிலே, தன் தேவியோடு சிவஸ்தலங்கடோறுஞ்சென்று, சுவாமிதரிசனம் பணணித் திருத்தொண்டு செய்வாராகித் திருவாரூரை அடைந்து திருக்கோயிலிலே பிரவேசித்துச் சுவாமியை வணங்கினா. அப்போது, அவருடைய தேவிதிருக்கோயிலே வலஞ்செய்து, அங்குள்ள சிறப்புக்களெல்லா வற்றையும் தனித்தனியே பார்த்துக்கொண்டுவந்து, திருமாலேகட்டும மண்டபத்தின் பக்கத்திலே வீழ்ந்துகிடந்த ஒருபுதுமலரையெடுத்து மோந்தனர். உடனே செருத்துணை நாயனாரிதனைப் புஷ்பமண்டபத்துள் எடுத்து மோந்

தனள் என்று நினைத்து, விரைந்தோடிவந்து, கூரதலைப பற்றி யிழுத்து வீழ்ததி, அவள் மூக்கைக் கத்தியினால் அரிந்தாள். அவள் சோரந்து புலம்பாநிற்கையில், சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டிருந்த கழற்சிங்க நாயனா சமீபத்திலவந்து பார்த்து மிகக்கோபித்து “இக்கொடுஞ்செய்கையைச் செய்தவா யாவா” என்று வினாவ, செருத்துணைநாயனா “இவள் சுவாமிக்குச்சாத்தற் பால தாகிய புஷ்பத்தை யெடுத்து மோந்தமையால் நானே யிங்ஙனஞ்செய்தேன்” எனறா. அப்போது, கழற்சிங்கநாயனா அவரைநோக்கி, “புஷ்பத்தை எடுத்த கரத்தையன்றோ முன்னே துணித்தலவேண்டும்” என்று தமமுடைவானே யுருவிக்கையைத் துணித்தாள். அதுகண்டு தேவர்கள் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். இவ்வரிய திருத்தொண்டுசெய்த கழற்சிங்க நாயனார் நெடுங்காலஞ்சைவநெறி தழைத்தோங்க அரசியற்றிக்கொண்டிருந்து, பரமசிவனுடைய திருவடி நீழலை அடைந்தாள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இடங்கழிநாயனாபுராணம்.

கோனாட்டிலே, கொடுமபாளூரில், குறுநிலமன்னவர் குலத்திலு, கனகசபையின் மு

கடடைப பசும பொன்னுல வேய்ந்த ஆதித் தன்குடியில் இடங்கழி நாயனாரென்பவா ஒரு வா இருந்தாரா. அவா சைவவைதிக மார்க்கங்கள் தழைக்கவும், நித்திய நைமித்திகங்கள் சிவாகம விதிபபடி நடக்கவும், அரசியற்றுங் காலத்தில், சிவனடியார்களைத் திருவமுது செய்விக்குமோ ரடியவா, ஒருநாள் அமுது செய்வித்தற்குப் பொருள் எவகும் அகப்படாமையால் மனநதளர்ந்து, செயற்பால தின்னதென்பது தெரியாமல, அவ்விடங்கழிநாயனாருடைய பண்டாரத்தில், நெற்கூட்டு நிரைகள் நிறைந்தகொட்ட காரத்தில் அர்த்தராத்நிரியில புருந்து முகந்து எடுத்தார். காவலாளர்கள் அதைக்கண்டு, அவரைப்பிடித்து இடங்கழிநாயனார் முன்கொண்டு வந்தார்கள்.

நாயனார் அவ்வடியவரைப்பார்த்து “நீர் ஏன் நமமுடைய நெற்பண்டாரத்தைக் கவர்ந்தீர்” என்று வினாவ, அவ்வடியவா “நான் சிவனடியார்களைத் திருவமுதுசெய்வித்தற்குப் பொரு ளின்மையால் இங்ஙனஞ் செய்தேன்” என்றார். இடங்கழிநாயனார் அதுகேட்டு மிகவி ரங்கி “எனக்கு இவரன்றோபண்டாரம்” என்று சொல்லி, ‘சிவனடியார்க ளெல்லாரும் நெற்பண்டாரத்தைமாத்திர மன்றி மற்றை நிதிப் பண்டாரங்களையும் எடுத்துக்கொள்க” என்று எங்கும் பறையறைவித்தார். பின்னும் நெடுங்

உச௦ செருத்துணைநாயனாபுராணம்.

காலம் திருநீற்றுநெறி தழைக்குமபடி தண்ண
ளியோடு அரசியற்றிக் கொணடிருநது, சிவப
தத்தை அடைந்தாரா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செருத்துணைநாயனாபுராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, தஞ்சாவூரில், வே
ளாளாகுலத்தில், சைவசிவராமணியாகிய செ
ருத்துணைநாயனாரென்பவா ஒருவா இருந்தாரா.
அவா திருவாரூரையடைந்தது, காலந்தாறும்
வனமீகநாதரை வணங்கித் தொண்டுசெய்து
கொணடிருந்தாரா இவ்வாரூரூரகாளில், அ
ங்கே சுவாமி தரிசனஞ்செய்யவந்த கழறசிங்
கநாயனாருடையமாதேவி பூமலைகட்டும மண
டபத்தின பக்கத்திலே வீழ்த்துகிடந்த ஒருபூ
வையெடுத்து மோந்ததைக்கண்டு, மண்டபத்
தெருவென்று என்று
நினைந்தது, கத்தியினாலே அவளுடைய மூக்கை
யரிந்தாரா. பின்னும நெடுங்காலம் திருத்தொ
ணடின் வழிவின்று, சிவபதத்தை அடைந்தாரா.
திருச்சிற்றம்பலம்.

புகழ்த்துணைநாயனாபுராணம்.

செருவிவிபுத்தூரிலே, ஆதிசைவாகுலத்
தில், புகழ்த்துணைநாயனாரென்பவா ஒருவர்

இருந்தா அவா சிவாகமவிதிப்படி பரமசிவனை அருச்சனைசெய்துவருங் காலத்தில், பஞ்சப உணடாபினமையால் பசுமிகப்பெற்றும், “அருச்சனையை விடுவேனலவேன” என்று, அல்லுமபகலும் அருச்சிப்பா ஒருநாள் திருமஞ்சனமாடமேபொழுது, மிகுந்தபசினோயினால் கைசோரது கலசத்திருமுடிமேல் விழ, தாம திருவடியில் விழுந்து அபர்தது, திருவருளினாலே நீத்திரை அடைந்தா அப்பொழுது, பரமசிவன அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி, “பஞ்சபநீங்குமவரைக்கும உனக்குச்சதினமேதானும் இங்கே ஒவ்வொருகாக லவாப்போம்” என்று அருளிச்செய்தா. புகழ்ந்துணையாது விழித்தது எழுந்து, பீடத்தினகீழே ஒருநாள் இருக்கக்கண்டு, அதனைக் கைக்கொண்டு வாழ்த்தா. அந்நாளிப்போல எந்நாளிலும் அப்படியே ஒவ்வொருகாகபெற்று, பஞ்சபநீங்கியபின்னும் நெடுங்காலம் மெய்படிமைத் தொழிலசெய்து, பரமசிவனது திருவடி நீழலே அடைந்தா.

திருச்சிறறமபலம்.

கோட்புலிநாயனாபுராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, நாட்டியத்தான் குடியில், வேளாளர் குலத்தில், சிவபத்தியிற்

உச2 கோட்புலியனாபுராணா

சிறந்த கோட்புலியனானபவா ஒருவா இருந்தா அவா அரசனிடத்தில் சேனாதிபதிதொழில் புணடு, அதனாலே தயங்குககிடைக்கும் வேதனத்தைக்கொண்டு சிவாலயங்களுக்குத் திருவமுதினபொருட்டு, நெல்லுவாங்கிக் கடடுதலாகிய த்ருபணியை நெங்காலஞ் செப்துவந்தா

இப்படியொழுதுநாளிலே, அரசனது எவ்வினால போமுணையிற் செல்லவேண்டி, சுவாமிக்குத்திருவமுதின பொருட்டுத் தாந்நிரும்பி வருமவரைக்கும் வேண்டி நெல்லைக்கட்டி, தமமுடைய சுற்றத்தார்களெல்லாருக்குத் தனித்தனியே அதில யெடுத்துச்செலவழியாதிருக்கும் படி ஆணையிடுக்கூறிப் போருக்குப்போயினா. சிலநாளிலே பஞ்சமவந்தமையால, அந்தச் சுற்றத்தார்கள் “நாங்கள் உணவின்றி இறப்பதினுஞ் சுவாமிக்குத் திருவமுதின பொருட்டுக் கட்டப்படடிருக்கும் இந்நெல்லைக் கொண்டாயினும் பிழைத்து, பின்பு கொடுத்துவிடுவோம்” என்று நெல்லைக்கூடுகுலைத்து எடுத்துச் செலவழித்தார்கள்.

அப்போது, கோட்புலியனா அரசனுடைய பகைஞரைவென்று, அரசனிடத்தில் நிதிக்குவை பெற்றுக்கொண்டு, வந்து தமமுடைய சுற்றத்தார்கள் அதிபாதகஞ்செய்தமையைக்கண்டு, ஒன்று செய்யத்துணிந்து, தம்மு

டையவீடழிலே புருசுது அவாகளெல்லாநா
யும அழைபரித்து, தமது கோட்புலியென்னு
ம பெயரையுடைய காவலாளன் கடைகாக்க,
சிவத்திரவியத்தை எடுததுச செலவழித்த அ
திபாதகாகளாகிய தருதை, தாய், உடனபிறந்
தா, மனைவி முதலிப சுற்றத்தாரெல்லாரை
யும, பணிவிடை ககாரரையும் வாளினாலேது
ணிததா அபொழுது, காவலாளன் அங்கே
பிழைத்த ஒரு ஆண்பிள்ளையைப் பார்த்து,
“இக்குழந்தை ஆவ்வனனத்தை உண்டதன்
று, இது அககுடிக்கு ஒரு பிள்ளை; இதனைக்
கோலலாதருள்செய்யும்” என்றுவேண்ட;கோ
ட்புலியாயனா “இது இந்நெல உண்டவரு
டைய முலைப்பாலுண்டது” என்று, அதை
எடுதது எறிந்து, வாளினாலே துணித்தா.
உடனே சிவபெருமான கோட்புலி நாயனரு
க்குகதோனறி, “அன்பனே, உன்கை வாளி
னாலே தங்கள் பாவத்தினின்றும் நீங்கிய உன்
சுற்றத்தார சுவாக்கத்தை அடைய, நீ இந்தப்
படியே நம்முடன்வருவாய்” என்று கருணை
செய்து எழுந்தருளினா

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடல்குழந்தசருக்கட முற்றுப்பெற்றது.

பத்தாவது
பத்தராய்ப்பணிவாரீசநுக்கம்.

பத்தராய்ப்பணிவார்புராணம்.

சிவனடியராகளைக் கண்டால், அவர்களுடைய ஜாதியை விசாரியாமல், அவர்களைச் சிவபிரானெனப்பாவித்தது நமஸ்கரித்தது, குதுகுலித்துக்கொண்டாடி மனமகிழ்ந்தது அதிபரத ஆசையுடன் பசுவுக்குப்பின் கன்று அணைதலபோல அணைந்தது, அவர்களுடன் பேசுவகாலத்து அவர்களைப் பேசும் பூச்சியவசனமுந் தப்புமோ என்னுங் கூச்சத்துடனேபேசி, அவர்களுக்கு வேண்டுங் கருமமே தங்களுக்கு வேண்டுங்கருமமாகச் செய்தலும், சிவபெருமானே மிகுந்த அன்பினோடு எவ்விடத்துமயாவாகளும் விதிப்படி அருச்சித்தலைக்கண்டால் மனமகிழ்தலும், சிவபெருமானையும் அவருடைய அடியராகளையும் தெவிட்டாத விருப்பத்தோடு சைவாகமவிதிப்படி அருச்சித்தலும், தங்கள் உடம்பினாலே செய்யும் புண்ணியங்க ளெல்லாவற்றையும் சிவபெருமானது திருவடிக்கே கொடுத்தலும், சிவ சரித்திரங்களை யே அன்பினோடு கேட்டலும், சிவபெருமானையே வணங்கி மன நெக்கு நெக்குருகிச் சரீர நடுக்குற்று உரோம புளகம் உண்டாக மத

கிளிந்புறப்படுஞ் சலம்போல ஆனந்தபாஷ்ப
ம பொழிய நாததமும்பப பாவசமாதலும், நி
ன்றாலும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும் நடந்தா
லும் உண்டாலும் துயின்றாலும் விழித்தாலு
ம சிவபெருமானே ஒருபோதும் மறவாதிருத்
தலும், சிவவேடந்தரித்துத் திருத்தொண்டர்
போல நடித்து அதனாற் சீவனஞ்செய்யாமை
யும் ஆகிய இவ்வெட்டினையும் உடையவர்க
ளே பததராய்ப் பணிவார என்று சொல்லப்
படுவார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரமனையேபாடுவார்புராணம்.

சமஸ்கிருதம் தமிழ் எனனும் பாஷைகளை
க்கற்று வல்லவர்களாகி, சனைமரணப்பட்டு
உழலுகின்ற பசுக்களாகிய பிரமன் முதலியதே
வாகளையும் மனிதர்களையும் மதித்து, அவர்க
ளுக்குக்காமானுகுணமாகக் கிடைத்த அரித்
தியுமற் துக்கமுமடிகிய வாழ்வை மெய்யென
க்கருதி, அவர்களைப்பாடி வாணனைவிண்ணாக
ப் போக்காது, பதிபாகியசிவபெருமானது ம
கிமையை வேதசிவாகம புராணவழியால உ
ள்ளபடி அறிந்து, அவருடையதிருவடிகளை அ
டைந்து, மனங்கசிக் துருக உரோமஞ்சிலிர்ப்ப
ஆனந்த வருவிசொரிய அவரையே மெய்யன்

உச்சு சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தா.

போடு பாடி, “நாம சுவதூதிராகிய பரமசி
வனுக்கே ஆளாயினோம் பாதூதிராகிய ம
ற்றுள்ளோர்களில் ஒருவருக்கும குடியல்லோ
ம். அவர்களெல்லாருக்கும் மேலானோம்” எ
ன்று இறுமாப்பு அடைந்து திரிசுற்றவாசனோ
பாமனேயேபாடுவாரென்று சொல்லப்படுவா
ர்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தா

புராணம்.

உச்சுவாசமநீசுவாசம இரண்டையும் அ
டக்கி, சுழுமுனமாக்கத்தில் பிரணவாபு
வைகிறுத்தி, விஷயங்களின் வழி மனசைப்
போகவொட்டாமல் திருபதி ஒருகுறிப்பிலே
கிறுத்தி, மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணி
பூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்களை யென
னும் ஆறுதாரங்களின் அநதாமாதிருகாக்கிர
மத்தை அறிந்து, அவ்வவ்வாதாரங்களின் அ
திதேவதைகளைத் தியாரிதது, அவ்வாறாதா
ரங்களினும் அசபாசத்தி சிவானமிகையாய் நி
ற்கும முறைமையைப்பாத்து, மூலாதார
தொடங்கி வீராயகா முதலாகிய தேவதைக
ளைப்பொருந்தி, அபிமுகம் பண்ணிக்கொண்டு
ஆறுதாரத்துக்கும் மேலாகிய பிரமரதிரமள

சித்தத்தைச் சிவன்பாலேவைத்தா உசஎ

வும அசபைபுடன சென்றணைநது, அந்தப்பி
மமநிரதத்திலே அந்தாமுகமாய்ச் சகஸ்ரத
ளமாய் இருக்கிறதாமரை முகையைச் சோதி
சோதிப்பதோச்சாரணத்தால் உதிர்க்குஞ்சிவா
மக்களுலே அலாப செய்து, அந்தத் தாமரைப
பூவின கேசராக்ரதத்தில உள்ள சந்நிரமண
டலத்தை ஆகுஞ்சனஞ்செய்தலினாலே மூலா
ங்கினியை அங்கினிபிசாக்கா உச்சாரணத்தி
னால் எழுப்பி, நாடிசககரத்தைப் பேந்திது,
அவ்வங்கினியினாலே சந்நிரமணடலத்தை இ
ளகாபணணி, அந்த அமிரதத்தைச் சாவநாடி
வழியாகப் பிராபி, அவ்விடத்தில் உண்டாகிய
சுக்காதயத்தில், அந்த மயமான ஞானமாதா
வத்தைப் அடைந்து நினது, சோபஞ்சரியா
ங்கினிப் பிரகாசாதிகளாகிய பிரததியேகப்பிர
காசங்களெல்லாஞ் சூரியோதயத்திலே நகை
த்திரிபிரகாசங்கள் அடங்கினற்போலத்
தன்னிடத்தடங்கச் சாவதோமுகமாய் எவ்வ
பாப்பிரகாசமாய் இருக்கின்ற பூரணப்பிரகா
சத்தைப் பாவிக்கின்றவாகளே சித்தத்தைச்
சிவன்பாலே வைத்தா என்று சொல்லப்படு
வார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்ப்பிறந்தார்புராணம்.

பூர்வஜன்மத்திலே செய்த புண்ணியத்தினால், திருவாரூரென்னுஞ் சிவஸ்தலத்தில சைவமரபினராய்ப் பிறந்தவர்கள் பிராமணர்கூத்திரியா வைசியா சூத்திரர் என்னும நான்குவருணத்தாராயினும், சங்கரசாதியாராயினும், பரமசிவனுடைய திருவருளே அடைதலால், சிவகணநாதர்களாய் இருப்பார்கள். திருவாரூர்ப்பிறந்தாரெல்லாருஞ் சிவகணநாதர்கள் என்று சிவபெருமானே நம்மிருந்தபழிகளுய் னாருக்கு அருளிச்செய்தனச் அநாயனாரும் அவர்களெல்லாருஞ் சிவகணநாதவடிவீனராய்த் தோன்றக் கண்டனா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முப்பொழுதுந் திருமேனிதீண்டுவார்புராணம்.

சிந்தித்தகாலத்திலே, அநாதைசுவாகிய சதாசிவமூர்த்தியுடைய சத்தியோசாதம், வாமதேவம், அகோரம், தற்புருடம், ராசானம் என்னும் பஞ்சவத்திரத்தினின்றுந் தோன்றிய கௌசிகர், காசிபர், பாரத்துவாசர், கௌதமர், அகத்தியர் என்னும் பஞ்சருஷிகோத்திரத்தில் ஜனிக்க சிவப்பிராமணர்கள் ஆதிசைவரென்று சொல்லப்படுவார்கள். அவர்களுள்ளே சமயதீகைகூடி, விசேஷதீகைகூடி, திருவாரணதீகைகூடி,

முழுநீறுபூசியமுனிவாபுராணம் உச்சு

ஆசாரியாபிஷேகங்களைப் பெற்றவர்களைச் சர்வாதிகாரிகளென்றும், உத்தமோத்தமசிவாராரியாகளென்றும், சிவாகமங்கள் செபடும், பராரத்தபிரதிடடை, பராரத்த பூசைகள் செய்தறகு அவர்களே உரியவர்கள். மற்றையார்கள் உரியார்களல்ல. அதனால் அவர்களே சிவாகமவிற்பனனாகளாகிக் கிருதகிருத்தியாகளாய் முப்பொழுதினுஞ் சிவலிங்கத்தை அருச்சிப்பார்கள் ஆதலால், அவர்களே முப்பொழுது கிருமேனிநீணடுவாரா என்று சொல்லப்படுவார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முழுநீறுபூசியமுனிவாபுராணம்.

உற்பத்தியினாலே கற்பம், அதுகற்பம், உபகற்பம் என மூவகைப்படும் விபூதியையாயினும், நித்தியாகுகினியில எடுத்த விபூதியையாயினும், சிவபெருமான்முன்னும், அக்கினிமுன்னும், குருமுன்னும், அசுத்தநிலத்தும, வழிகட்க்கும்போதும் பூசாது, உத்தாளனம் திரிபுணடரம் பிறைவடிவம் முக்கோணம் வட்டமாகச் சிவாகமவிதிப்படி அன்பொடு பூசுகின்றவர்களே முழுநீறுபூசிய முனிவா என்று சொல்லப்படுவார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பாலுமடிச்சாரந்தார்புராணம்

சோசோழபாண்டியா என்னும் மூவேந்த
ருக்கும் உரிய தமிழ்நாட்டுக்கு அபுரததிலே
சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை அடைந்த
வாகளும, சுகநாமூர்த்தபன்னாருடைய திரு
த்தொண்டத்தொழையிலே சொல்லப்பட
திருத்தொண்டுகளுடைய காலத்துக்கு மு
ன்னும் பின்னும் சிவபெருமானுடைய திருவ
டிகளை அடைந்தவாகளும, அப்பாலுமடிச்சா
ரந்தாரா என்று சொல்லப்படுவார்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தரப்பபணிவாசருக்கா

முறையுபபெற்றது

புதிதானோராவது
மனவியசீரீச்சநுக்கம்.

பூசலார்நாயனாபுராணம்.

தொண்டைமண்டலத்திலே, திருநீனாந்
ரில், பிராமணாகுலத்திலே, திருவவதாரஞ்செ
யுத பூசலாநாயனாமேனபவா ஒருவா இருந
தார அவா சிவனடிப்பாகளுக்கு வேண்டுகன
வற்றை எப்படியும் தேடிக்கொடுத்தது, பரமசிவ
லிடத்தில் மீசுந்த அனபுள்ளவராய்ச- சிவால
யங்கட்ட எத்தனித்துப் பொருளில்லாமையி
னால், மனதினால் ஆலயம் சமைப்பதே துணி
வென்று அவ்வாலயஞ் சமைத்தற்குவேண்டி
யகருவிகள் முதலியவைகளெல்லாம் மனதினா
ற சோத்துக்கொண்டு, சிற்பங்களையும் அவ்வா
றே யேற்படுத்தித் தாம குறித்த பிரமாணத்
துக்குக்கட்டி நிறைவேறுதற்கு எவ்வளவுநாள்
செல்லுமோ அந்தப் பிரமாணப்படியே நீனை
வினால் அமைத்துத் தூபியும் நிறுத்தி, கிணறு,
தடாகம், திருமதில முதலியவைகளும் ஏற்ப
டுத்திக் குமபாபிஷேகத்துக்கு நாளும் நியமித்
திருந்தனா.

இப்படியிருக்கையில், காடவாகோனென்
னும அரசன் கச்சியில் ஆலயஞ்சமைப்பித்து,
ஸ்தாபனஞ் செய்யக் குறித்த நாளின் முன்

உருஉ மங்கையர்க்கரசியார்புராணம்

னாள், பரமசிவன் அவ்வரசன் கனவில எழுந்தருளி, “திருநின்றவூரில் பூசலென்னும் ஒரு தொண்டன் நெடுநாளெண்ணி ஆலயஞ்சமைத்திருக்கின்றான். அவ்விடத்துக்கு நாமெழுந்தருளுவோம். நீ நியமித்திருக்கும் நாளையொழிதது மற்றொருநாளில் வைத்துக்கொள்” என்று சொல்லித் திருநின்றவூருக்கெழுந்தருள், அரசன் நித்திரைநீங்கி அற்புதங்கொண்டு, அதைத் தொண்டுசெய்கின்றவரை நாமகண்டுதொழுவேண்டுமென்று திருநின்றவூரிற்சென்று, பூசலாரநாயனாகக் கண்டு தரிசித்து, ஆலயப்பணி நிறைவேற்றிய முறமையினையும் தெரிந்து, அதிசயங்கொண்டு, அவரைவணங்கித் தனபதியிற்சேர்ந்தான். அதன்பின், நாயனா தாமமனோபாவனையினாலே கடடிய ஆலயத்தில சிவப்பிரதிஷ்டைசெய்து, நித்திய நைமித்திய ஐசைகளும் நடத்தி, நெடுநாள் பூசைசெய்து கொண்டிருந்து, சிவபதத்தை அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மங்கையர்க்கரசியார்புராணம்.

பாண்டிநாட்டிலே, மதுரையில் இருந்தநெடுமொறநாயனாருக்கு மனைவியார் சோழராஜாவுடைய புத்திரியாராகிய மங்கையர்க்கரசியார். அவர் சைவசமய குரவராகிய திருஞானசம்

பந்தமுத்திராயனரால் திருப்பதிகத்திலே சிறப்பித்துப் பாடப்பட்டவா. அந்தப் பரமாசாரியருடைய திருவருளினால், நெடுங்காலம் தம்முடைய நாயகருக்குச் சைவவழித்துணையாகி, பாண்டிநாடுங்கும சைவத்திருநெறியைப் பரிபாலனஞ் செய்துகொண்டிருந்து, அந்நாயகரோடு சிவபதத்தை அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நேசநாயனாபுராணம்.

காமபிலேகரத்திலே, சாலியாகுலத்துக்கு ததலைவராகிய நேசநாயனாரென்பவர் ஒருவா இருந்தார். அவர் தம்முடைய மனத்தின் செய்கையைப் பரமசிவனுடைய திருவடிக்கு ஆக்கி, வாகினி செய்கையை ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்துக்கு ஆக்கி, கையினசெய்கையைச் சிவனடியார்களுக்கு ஆக்குவாராகி, வஸ்திரமும் கீளும் கோவணமும் நெய்து, தம்மிடத்தில வருஞ் சிவனடியார்களுக்கு இடையறாது கொடுத்து, நாடோறும் அவர்களை வணங்கித் துதித்துக் கொண்டிருந்து, சிவபதத்தை அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோச்செங்கட்சோழநாயனார் புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, காவேரிநதிக்கு அருகிலிருக்குஞ் சந்திரபுஷ்கரணிக்கு அடுத்த ஒருவனத்திலே, வெண்ணுவல மரத்தனகீழ் சுயம்புமூர்த்தியாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்குஞ் சிவலிங்கபபெருமானே அந்தவனத்திலிருக்கு ம ஒரு வெள்ளையானையானது பூவபுண்ணியவசத்தினால், நாள்தோறும் பூசைசெய்து கொண்டிருந்தது அதனாலேயே அந்தவனத்திற்குத் திருவானைக்காவென்று பெயருண்டாயிற்று. அந்நாளில், முன்செய்த தவவலிமையினால், ஒரு சிலந்திப்பூச்சியானது, அந்தச் சிவலிங்கபபெருமான் திருமேனியில் சருகுதிராவண்ணம் தன்வாய் நூலினாலே மேலவீதானங்கடடியது. மறுநாள் பூசைசெய்ய வந்த யானே அதனைக்கண்டு, இது அநுசிதமென்று சிதைத்துவிட்டது. சிலந்தியானது மறுபடியும் அவ்வாறே செய்ய, யானே மறுநாளும் அதைச் சிதைத்துவிட்டது. சிலந்திகோபிதது, அதனதுதிக்கையுள் நுழைந்து கடித்தவளவில, யானே தனது துதிக்கையை நிலத்திலமோதி இறக்க, சிலந்தியும் இறந்தது. அப்போது, வெள்ளையானே சிவகணநாதராகித் திருக்கையையமலையை அடைந்தது. அச்சிலந்தியானது, சுபதேவனென்னும் சோழராஜனுடைய மனைவியாகிய கமலவதியின் வயிற்றில் சிசுவாகதங்

கோச்செங்கட்சோழநாயனாட்டிராணம். ௨௫௫

கிப பததுமாசமும் நிறைந்து புத்திரோற்பத்தி யாகுஞ்சமையத்கில, இன்னம ஒரு நாழிகை கழிந்து இநதக்குழந்தை பிறக்குமாகில, திர் லோகங்களையும் ஆளுமென்று சோதிடாசொ லல, அப்படியானால், அநத ஒரு நாழிகைவ னைக்கும என இரண்டு காலையும் மேலே தூக் கிக்கடடிவையுங்களென்று கமலவத்சொலல, அவ்வாறே செய்து, மேற்சொலவிய காலம்வ நதபோது, அக்கட்டை யவிழ்த்து விட்டாக ள கமலவதிசூழந்தையைப் பெற்றெடுத்து, “என்கோச்செங்கண்ணானே” என்றுசொலவி உடனே உயிர் நீங்கினள். பின்பு, சுபதேவனெ னனும சோழராஜன் தன்புத்திரனாகிய அநத க்குழந்தையை வளர்த்து, சகலசாஸ்திரங்க னையும் கற்பித்து மகுடாபிஷேகமுஞ்செய்து, தான்தவமியற்றிச் சிவலோகஞ் சோந்தான். பின்பு, கோச்செங்கட்சோழ நாயனார் பரமசி வனருளால், முன் பிறப்பை அறிந்து, அர சாட்சிசெய்யும்போது, பரமசிவனுக்குப்பல ஆ லயங்கள் சமைக்கவேண்டுமென்கிற யெண்ண ங்கொண்டு, ஆதியில் திருவானைக்காவில்செய்த தொண்டின் செயலை யுணர்ந்து, அங்கிருக்கும் வெண்ணாவல் மரத்தையுள்ளமைத்துச் சிவா லயங்கட்டுவித்து, சோழநாட்டில் பல சிவால யங்களைக் கட்டும்படி மந்திரிகளுக்கு உத்திரவு செய்து, அந்த ஆலயங்களில் சிவபெருமானு

உருசு திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணப்புராணம்.

க்கு நடக்கும் நித்திய நைமித்திபபூசைகளுக்கு வேண்டுமெ பொருள்களையெல்லாம் ஏற்படுத்தி வைத்து, சிதம்பரத்துக்குப்போய் நடேசமூர்த்திபைத் தரிசித்து அங்கிருக்கும் நாளில, தில்லைவாழ்ந்தணாகளுக்குத் திருமாளிகைகள் கட்டிக்கொடுத்து, இவ்வண்ணம் சிவநேசமும், இராசநீதியும் வழுவாமல அரசு செலுத்தியிருநது, சபாநாயகர் திருவடி நீழலை அடைந்தாரா திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார்
புராணம்.

நடுநாட்டிலே, திருவெருக்கத்தம்புலியூரில் திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனாரென்பவா ஒருவர் இருந்தார். அவர்பரமசிவனுடைய திருபுகழை யாழில் இட்டுப் பாடுவாராகி, சோழ நாட்டில் உள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக் கொண்டுசென்று, பாண்டிநாட்டிற் சேர்ந்து, மதுரையில் இருக்கின்ற சொக்கநாதசுவாமியினுடைய திருக்கோயில்வாயிலை அடைந்து நின்று, பரமசிவன் மேலனவாகிய பாணிகளை யாழில் இட்டு வாசித்தார்.

சொக்கநாதசுவாமி அதனைத் திருவுள்ளத்துட்கொண்டு, அன்றிரவில், தம்முடைய அடியார்க ளெல்லாருக்கும் சொர்ப்பனத்திலே

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணர்புராணம். ௨௫௭

தோன்றி ஆஞ்ஞாபிக்க, அவர்கள் மற்றைநாள் திருநீலகண்டப்பெரும்பாணரைச் சுவாமி திருமுன்பே கொண்டுவந்தார்கள். திருநீலகண்டப்பெரும்பாணர் அது சுவாமியுடைய ஆஞ்ஞை என்று தெளிந்தது, திருமுன்பே இருந்து யாழ்வாசித்தாரா. அப்பொழுது “இந்தப் பாணர் அன்பினோடு பாடுகின்ற யாழ் பூமியிலே உள்ளசீதம தாக்கிலை வீக்கு அழியும்; ஆதலால், இவருக்குப் பொற்பலகை இடுங்கள்” என்று ஆகாபத்தினின்றும் ஓரசரீரிவாக்கு எழுந்தது. அதைக்கேட்ட அடியார்கள் பொற்பலகையை யிட, திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் அதில ஏறி யாழ்வாசித்தாரா.

பின்பு, பலஸ்தலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு, திருவாரூரிற்சேர்ந்து, திருக்கோயில்வாயிலே அடைந்து, யாழ்வாசிக்க; பரமசிவன்வடதிசையிலே ஒரு திருவாயில் வகுக்க; திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் அதன்வழியாகப் புகுந்து, திருமூலட்டானப்பெருமானாகிய வனமீகநாதரை வணங்கினார். நெடுநாளாயினபின், அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, சீர்காழியை அடைந்து, சமயகுரவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனருடைய திருவடிகளை வழிபட்டு, அவரை ஒருபொழுதும் பிரியாது அவர் பாடியருளுந் திருப்பதிகங்களை யாழில் இட்டு வாசிக்கும் பெரும் பேற்றைப்பெற்று,

௨௫௮ சடையநாயனாபுராணம்.

திருநலவூர்ப் பெருமணத்தில, அவருடனே
சிவபதத்தை அடைந்தார.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சடையநாயனாபுராணம்.

திருநாவலூரிலே, ஆதிசைவகுலத்தில், ச
டையநாயனாரென்பவா ஒருவா இருந்தா அ
வா உலகமெல்லாம் மெய்ஞ்ஞானவொளியை
பெற்று உய்யுமபடி, சமயகுரவராகியசுந்தா
மூர்த்தநாயனாரைப் புத்திரராகப்பெற்ற பெரு
ம பேற்றை உடையவா

திருச்சிற்றம்பலம்.

இசைஞானியார்புராணம்.

சடையநாயனாருடைய மனைவியா இசை
ஞானியாரென்பவா. எம்பிரான்னோழராகிய
சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரைப் பெற்றநாளிய அவ
ருடைய பெருமபுகழைச் சிறியேனுடைய பு
ன்மொழியினால் புகழ முடியுமோ! முடியாது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மன்னியசீர்ச்சருக்க முற்றுப்பெற்றது.

திருத்தொண்டர்புராணம். ௨௫௯

விருத்தம்

தில்லைவாழ்நதணரே முதலாகச்சீபடைத்ததொ
லலையதாநகிருத்தொண்டத தொகையடியாரபதம்
போற்றி, யொலலையவாபுராணகதை யுலகறியவிரி
த்தரைத்தத, செல்வமல்குனறத்தூர்ச் சேக்கிழாரடி
பேற்றி.

வாழ்த்து

வைய நீடுக ழாமழை மனனுக
மெய விருமயிய வனபா விளங்குக
ஸசவ நன்னெறி தாநதழைத் தோங்குக
தெய்வ வென்டிருநீறு சிறக்கவே.

திருத்தொண்டர்புராணம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றமபலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடவுளர்-துதி

ஆனைமுகத் தனையாறு முகத்தனையைம முகத்த
னைப்பா லவனைப்பூதச், சேனைமுகத் தலைவனைச்ச
ண் டேசுனைக் கவுணியகோத திரநங்கோவைச்,
சோனைமுகத் தருநுத்தான் டகம்புனைந்த வப்ப
னைவன றொண்டதேவை, வாளைமுகத் தவாவழு
த்தும் வாதவூ ரடிகனையாம வணங்கி வாழ்வாம்.

ஸ்ரீ-மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

மாணிக்கவாசகரென்பவர் சைவசமயாசா
ரியராயுள்ள நாலவாகளில் ஒருவர். அவரைத்
தேவாரமாகிய தமிழ்வேதஞ் செய்தருளிய
திருஞானசம்பந்தமூர்த்தினாயனார், திருநாவுக்
கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்தினாயனார், இம்மூவ
ரோடுசேர்த்துத் துதிசெய்துவரப்படுகின்றது.
அவராலே அருளிச்செய்யப்பட்ட திருவாசக
மானது, அநேகருக்குப் பத்திவைராக்கிய ஞா
னங்களை உண்டாக்குகின்றது. அவருக்கு சிவ

ஸ்தலங்களிலெல்லாம் மாகழிமாதத்திலே திருவிழா நடத்தப்படுகின்றது.

அமமாணிக்கவாசகர், அரிமர்த்தன பாண்டியராசன் காலத்திலே, பாண்டிநாட்டில் வைபவ யாற்றங்கரையில், திருவாதவூரில், அபரத்தியா என்கிற அந்தணர்குலத்தில, திருவவதாரஞ்செய்தருளினா. ஆதியிலே வாதவூரென்பது, அவருக்குத் தந்தையாரால் கொடுக்கப்பட்ட பெயராயிருந்தது. அவர் இளமைப்பருவங் கடப்பதன் மூன்றாகவே தமமரபுக்குரிய வேதாகமமுதலியவற்றையும், பிறநூல்களையுங்கற்று வலலராயினார்.—அவர் குணநிசயங்களெல்லாம் மதுரை அரிமர்த்தனபாண்டியராசன் செவிக்குப்பலமாயின. அவ்வரசனோவெனில், உடனே வாதவூரரை வருவித்துக் குணங்களையெல்லாம் ஆராய்ச்சிசெய்து வியந்து மேலான சிறப்புகள்செய்து, தென்னவன் பிரமராயனென்னும் பெயருங்கொடுத்துத் தன்னிடத்தே முதன்மந்திரியாக்கினான்.

அவர் அரசனுக்கு இனியராகியும், சிவபத்தி அடியார்பத்திகளில் சிறந்தவராகியும், இப்படிப்பட்ட பெருஞ்செல்வத்தோடுகூடி வாழ்ந்திருக்கையில், இந்த மண்ணுலகவின்பமும், அந்தவிண்ணுலகவின்பமும்; அறித்தியங்களென்கிற விவேகந்தோன்றலால், அவைவெறுக்கப்பட்டன. ஆகையால், பேரின்பவிட்டுக்கு

ஏதுவாகிய தத்துவஞானத்தைப் போதிக்க வல்ல ஞானாசாரியரைக்காணுதற்கு வேடகை கொண்டிருந்தாரா அப்படியிருக்கையில், அரசன் கீழ்க்கடற்றுறையிலே சென்று குதிரைகள் வாங்கிவருமபடி அவரையேவினான். ஏவப்பட்ட அம்முதன்மந்திரியார அளவிறந்த பொற்குவைகளைக் கைக்கொண்டு, நாலவகைச் சேனைகளாலுஞ் சூழப்பட்டுச்சென்று, வழிநடுவிலே திருப்பெருந்துறை யென்னும பதிக்குச்சமீபிததாரா. அப்போது, படைத்தல - காததல - அழித்தல - மறைத்தல - அருளல என்கிற ஐந்தொழில் நடாத்தும் ஆதிபகவனாகிய பரமசிவனார் அவருடைய மலபரிபாகமும், சத்திநிபாதமும், இருவினையொப்புமனோக்கி, அவருக்கு அருள்செய்தற்பொருட்டுத் திருப்பெருந்துறையிலே குருந்தமரத்தடியில்தமது கணங்கள் மாணுக்கராய்ச் சூழ்ந்திருக்க, நடுவே தாம் ஒரு ஞானாசாரியராய்த் திருவுருக்கொண்டு வீற்றிருந்தருளினார்.

அம்முதன்மந்திரியார் குருமூர்த்தியைக்கண்ட பொழுதோவெனின், வெங்கொடுஞ்சரத்து வெயிலிடை வருந்தியோன், தன்மலாதருவைத் தன்னெதிர்கண்டென, வீரைந்து செலவேட்கை பொருந்தினராகி, அழலிடை பபட்ட மெழுகெனவுருகி, அமுதகண்ணுந் தொழுதகையுமாய்ச் சென்று திருவடிகளிலே

யீழ்ந்து, தேவரீர் அடியேற்கு அருள்செயல
வேண்டுமென்றா.. அவரது அதிதீவர பக்கு
வததைககண்ட தேசிகோத்தமரானவா திரு
வருள்கரந்து ஞானதீகைசெய்து, பதி பசு
பாசம எனகிற முப்பொருள்களி னியல்புகளு
ம ஐந்தெழுத்தடைவால உபதேசித்தருளினா
ர அவ்வுபதேசப்பொருளை ஐயந்திரிபின்று
அங்கையினெலவிபோற்றபெற்ற மாணுக்கரான
திருவாதவூரர், அனபுமேலிட்டு அற்புத சின்
மய வாசகங்கள் சோந்தபாடலகளைப்பாடத்
தொடங்கினா அப்பாடலகளைக்கேட்ட சிவ
பெருமானுவா திருவுளங்களிசூர்ந்து, அவர
து தருவாயமலரினின நும பிறந்தவாசகங்கள்
மாணிக்கங்கள்போல விலையேறப்பெற்றவை
பாட்டுருக்கையால், அவருக்கு மாணிக்கவாசக
ரென்னுந் திருப்பெயரைக்கொடுத்து, அவரை
அங்கே யிருக்கும்படி கட்டளையிட்டு மறைந்த
ருளினா பின்புமாணிக்கவாசகர், குதிரைகள்
வாங்குதற்பொருட்டுக் கொணராத பொன்னை
பெல்லாம அந்தப்பதியிலே சிவாலயத்திருப்
பணியிலும், மற்றும் பலவகையறங்களிலுஞ்
செலவுசெய்துவிட்டு, நிரதிசயாரந்த நீட்டா
னுபூதியிலே சுகித்திருக்கையில, இதுவரையி
லே குதிரைவாங்கிக்கொண்டு வராமைக்குக்
காரணம் என்னென்று அரசனிடத்திருந்து
கீழ்ப்பம் வந்தமையால், சுவாமி சுகந்தியிலே

போய்த்தொழுதுவின்று, ஆண்டவனே, அடியேன் இதற்குச் செயக்கூடவது யாதென்றுவினாவி, அதற்கு அசரீரிவாக்காகக்கிடைத்த கடவுளுத்தரப்படி மதுரைக்கு எழுந்தருளி, அரசனுக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாக இத்தனை நாளிலே உமக்கு குதிரைகள்வருமென்று காலவரையறைகூறினா. அரசன் அந்நாளளவும வரவுபாத்திருந்து, குதிரைகள் வராமையால் கோபங்கொண்டு, அவரைவருத்தி முன்கொண்டுபோன தன்பொருள்களையெலகாம வாங்குமபடி சேலுகரைவிட்டான. அன்பா அவ்வருத்தமென்றது சிவபெருமானேநோக்கி முறையிட்டுப் புகழும்பினார். அப்போது, சிவபிரானவா, காட்டிலேதிரிகின்ற சிறியநரித்திரள்களை, நாட்டிலே திரிகின்ற பெரிய பரித்திரள்களாக்கி, அரசனிடத்தில் தாமே செலுத்தி, அவனைக் கரைகாணாத களிப்புக்கடலுள் முழுகுவித்துத் தனதொண்டரைச் சிறைக்காவலில் நின்றும விடுவித்தார். அன்றிரவிலேதானே, அப்பரித்திரள்களெல்லாம் பழையபடி நரித்திரள்களாய், முன்னுள்ள குதிரைகளுக்கும் ஊறுசெய்து பட்டணமெங்கும் பெரியதோர கூக்குரலுண்டாகுகித் தமபழைய இடங்களைச்சேர்ந்தன. விடிந்தபின்பு, அரசன் அது செய்தியைக்கேட்டுப் பெருங்கோபமுடையனாய்த் தனது மந்திரிதன்னை மடியவித்தையினால் வஞ்சித்தானென்று

சேவகரைவிடுத்து முன்னேநாளினும் அதிகமாக ஒறுக்குமபடி செய்தான். அவ்வேதனை பொறுக்கமாட்டாத அன்பருக்கு இரங்கிச் சோமசுந்தரக் கடவுளானவா, வையையாற்றை மதுரைப் பட்டணத்தின்மீது பெருகிவரச்செய்து, தாமே மணசுமந்தும, பிரம்படி தாங்கியும் அவ்வன்பரது மகிமையை அரசனுக்கறிவித்தார். அதன் பின்னர், மாணிக்கவாசகா தமது தொழின் முறைமையைக் கைவிட்டுத் திருப்பெருநுறைக்கு எழுந்தருளிச் சில திருப்பாடலகள்செய்து, மற்றுஞ்சில சிவஸ்தலங்களிற்சென்று வணங்கி, பூலோககலாயமாகிய சிதம்பரமென்னும் தலத்துக்கு வந்து நடேசரைத்தொழுது பல திருப்பாடல்கள்செய்து, பின்பு வேதமாக்கத்துக்கு மாறுபட்ட புத்தரை வாதிவென்று, ஒருமைப்பெண்ணைப் பேசுமபடி செய்து, பின்பு சிலநாள் அத்தலத்தில இருந்தருளினா. அப்போது, சிவபெருமானானவர், ஓரந்தணரா அவரிடத்திலேசென்று, அவர் அத்தலத்திலும் மற்றும்பலஸ்தலங்களிலுஞ்செய்த திருப்பாடல்களை யெல்லாம் தொகுத்துத் திருவாசகமாகக்கூறவுந் திருக்கோவையார் பாடவுங்கேட்டு, அவர் திருவாய்மலர்ந்தவண்ணந். தமது அருமைத்திருக்கரத்தினாலே எழுதி, அப்புத்தகமுடிவில் திருச்சிற்

உகக மாணிக்கவாசககவாமிகள் சரித்திரம்.

றம்பலமுடையாரெனக் கையொப்பமும் வைத்து மறைந்தருளினார்.

அத்திருமுறை சிற்சபையிலே வைக்கப் பட்டிருந்தலைக்கண்ட தில்லைவாழந்தணர் முதலியோர் அதனை எடுத்து, அதன் பொருளை உணர்த்தும்படி மாணிக்கவாசககவாமிகளை வேண்டி அவர் திருவாசகம், திருக்கோவையார் என்னும் இரண்டினது உணமைப்பொருள் பரிசுடராஜப்பெருமானே என்று சுட்டிக்காட்டிச் சிற்சபையிலேபோய் அருட்பெருஞ்சோதியம்மார்க ளிளங்கிய சிதாகாசத்திலே கலந்தருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாணிக்கவாசககவாமிகள் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

விருத்தம்.

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல்போற்றி, யாழியிசைக் கண்மிதப்பி லணைந்த பிரானடிபோற்றி, வாழிதிரு நாகனார் வன்னெண்டர் பதம்போற்றி, பூழிமலி திருவந்த ஓரார்திருத் தாள்போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சற்குருதுணை.

விக்டோரியா ஜெபிலி பிரஸ்

சென்னை தங்கசாலை வீதி.

புத்தகவிளம்பரம்.

ரூ. அ. பை.

தேவாரம்ஸ்தலமுறை - திருக்குற்தம் } 6-0-0
காலிகோ பயின்று.

ஷை ஷை தின்கழ்தம் } 5-0-0
காலிகோ பயின்று.

திருக்குறள் கருத்துரையும், திருவருட் } 1-0-0
பயன் கருத்துரையும் திரிந்த
காலிகோ பயின்று.

தோத்திரக்கோத்து (72) புத்தகம் } 0-10-0
அடங்கியது காலிகோ பயின்று.
ஷை மார்பில் பயின்று.

பெரியபுராண வசனச்சுருக்கம் மார் } 0-10-0
பில் பயின்று.

திருவிளையாடற்புராணவசனச்சுருக் } 0-10-0
கம் மார்பில் பயின்று.

ஷை இரண்டு புத்தகங்களும் ஒன்றாக } 1-0-0
க்கட்டிய காலிகோ பயின்று.

சிற்றம்பலசேகரம் இது தங்கள் தங் } 0-10-0
கள் தசாபலன்களை தாங்களே
எனினில் அறிந்து கொள்ளும்படி
யான சிறந்த செய்தி துல்.

சைவதூஷணபரிகாரம்-இது கிறிஸ் தும்பகண்டனம், ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலரவாகள்செய்தது.	0—4—0
ஆதிசைவப்பிரபாவம் - சிவாலயங்க ளில் பூஜிக்கும் ஆதிசைவாகளு டைய சிறப்பைவிளக்கும்.	0—3—0
சிவபோகசாரம், சொக்கநாதவே ண்பா-இவவிரண்டு நூலும், தரு மபுர ஆதீனம் பிரதம குருமூர்த திகளாகிய ஸ்ரீ-ஞானசம்பந்தச வாமிகளால் அருளிச்செய்தது.	0—2—0
பட்டணத்துப்பிள்ளையார் சரித்திர மும், திருப்பாடறறிரட்டு உடற கூற்று வண்ணமும் சோந்தது.	0—2—0
சிவபுண்ணியத்தெளிவு	0—1—0
திருத்தொண்டர்புராணசாரம்	0—1—
பசுபதிபாசவிளக்கம்.	0—1—0
ஏரெழுபது.	0—1—0
விவேகசிந்தாமணி.	0—1—0
பத்திரகிரியாமெஞ்ஞானப்புலமபல்.	0—0—9
சிவப்பிரகாசக்கட்டளை.	0—0—9
தத்துவக்கட்டளை.	0—0—6

வேண்டியவர்கள், இன்னும் சுததப்பிரதிகளா
யுள்ள பல தமிழ்ப்புத்தகங்களை ஷே. அச்சுக்கூடத்
தில் விலைக்கு வாங்கிக்கொள்ளலாம். வி - சு.

